

การพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปริญาณิพนธ์
ของ
เกษมสันต์ พานิชเจริญ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขปฏิบัติ สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
กรกฎาคม 2559

การพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปริญญานิพนธ์
ของ
เกษมสันต์ พานิชเจริญ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

กรกฎาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

บทคัดย่อ
ของ
เกษมสันต์ พานิชเจริญ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
กรกฎาคม 2559

เกษมสันต์ พานิชเจริญ. (2559). การพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ด. (สุขศึกษาและพลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปรินญาณิพนธ์: รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี วัชรบุญจันทร์, อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์, รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีความมุ่งหมายเฉพาะเพื่อ 1) ศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมใน 4 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ครู 4 คน นักเรียน 12 คน และผู้ปกครอง 12 คน ร่วมกับการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและการสรุปอุปนัย 2) สร้างรูปแบบและเครื่องมือการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา และดำเนินการตรวจสอบรูปแบบและเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ 10 คน 3) ทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นขั้นต้นและยืนยันรูปแบบในโรงเรียนเป้าหมาย 4 โรงเรียน โดยมีกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ครู 4 คน นักเรียน 150 คน ผู้ปกครอง 24 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน สถิติอ้างอิง และการสรุปอุปนัย

ผลการวิจัยพบว่า

สภาพและปัญหาในการประเมินผลตามสภาพจริงบ่งชี้ว่าแต่ละโรงเรียนไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน กระบวนการประเมินและบทบาทในการประเมินส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ขาดการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน ในขณะที่รูปแบบควรประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน คือ ครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง 2) สิ่งที่มีประเมินต้องครอบคลุม 5 ด้าน คือ ความรู้ เจตคติ ทักษะ สมรรถภาพทางกาย และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 3) กระบวนการประเมินควรประกอบด้วย การเตรียมการประเมิน และ การประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 4) การตัดสินผลการประเมิน ต้องมีการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเกณฑ์และคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียนและ 5) การสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน และนำผลประเมินไปใช้โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องผลการประเมิน ซึ่งเมื่อทดลองใช้รูปแบบขั้นต้นและการทดลองซ้ำเพื่อยืนยันรูปแบบ พบว่า รูปแบบมีประสิทธิผลและผู้ใช้มีความพึงพอใจต่อรูปแบบดีกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันมีประสิทธิผลและความพึงพอใจของผู้ใช้รูปแบบไม่แตกต่างกัน และพบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลและพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบไม่แตกต่างกัน

THE DEVELOPMENT OF AUTHENTIC ASSESSMENT MODEL
IN PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT FOR
MATHAYOMSUKSA THREE STUDENTS

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Doctor of Education Program in Health Education and Physical Education at
Srinakharinwirot University

July 2016

Kasemsunt Panicharoen. (2016). *The Development of Authentic Assessment model in Physical Education Learning Management for Mathayomsuksa Three Students*. Dissertation, Ed.D. (Health Education and Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Supranee Kwanboonchan, Lect. Dr. Anan Malarat, Assoc. Prof. Dr. Wasana Kuna-apisit.

This research aimed to develop an authentic-assessment model in physical education learning management for Mathayomsuksa Three students. The specific objectives of this study were (1) to identify the general context, existing problems, and the need for an authentic assessment model. The data were collected through semi-structured interviews and non-participant observation in four target schools. The participants consisted of four teachers, twelve students and twelve parents with a review of the relevant literature. The data were statistically analyzed by content analysis and analytic induction method; (2) to design an authentic-assessment model and assessment tools in the model and verified it by ten experts; (3) to try out and certify the designed authentic-assessment model. The participants consisted of four teachers, one hundred and fifty students and twenty four parents. The data were statistically analyzed using the analytic induction method. The findings of the study were as follows:

The study revealed that the general context and existing problems, such as the fact that none of the schools had a specific model of assessment. This assessment was based on individual teachers. Also, there was a lack of reflection and feedback in the assessment. The proper model should consist of the following five components: (1) Stakeholders in terms of assessments should include teachers, students, peers and parents, (2) Assessment objectives should engage five areas in physical education; knowledge, attitude, skills, physical fitness, and desirable characteristics, (3) assessment procedures should consist of assessment preparation and the assessment procedures conducted by stakeholders. (4) Assessment result analysis should focus on the criteria and take the development of learners into account, (5) the assessment of feedback should be considered and implemented by stakeholders. Initial and recurrent experimental results revealed the effectiveness of the authentic assessment model and the satisfaction of the stakeholders was significant at a level of .05. Schools of different sizes shared the same level of effectiveness and satisfaction with the authentic assessment model. Stakeholders with different status shared similar effectiveness and satisfaction with the model.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
การพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ของ
เกษมสันต์ พานิชเจริญ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาดุขปฏิบัติ สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรินทร์ ชัยวิสุทธิทางกูร)
วันที่ เดือน พ.ศ. 2559

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณีวี ขวัญบุญจันทร์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร)

.....ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์) (รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณีวี ขวัญบุญจันทร์)

.....ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์) (อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี ผู้วิจัยได้รับความเมตตาและเอาใจใส่จาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี วัชรบุญจันทร์ อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ที่เสียสละเวลา ดูแลให้คำแนะนำ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อผิดพลาดและชี้แนะ ทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์และมีคุณค่าทางวิชาการ และให้กำลังใจในตอนที่ผู้วิจัยเกิดอุปสรรค ปัญหา และท้อแท้ ระหว่างการดำเนินการวิจัยทุกขั้นตอนที่ผ่านมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์ตุรภัทร ที่ท่านให้เกียรติมาเป็น ประธานสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้ พร้อมให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง ในส่วนต่าง ๆ เพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ตลอดจนคำแนะนำ ข้อคิดและแนวทาง ในการทำงานต่อไปในอนาคต

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน อาจารย์ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า ซึ่งช่วยกรุณาให้ คำแนะนำ ตรวจสอบข้อผิดพลาด ทำให้ได้รับแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง ในส่วนต่าง ๆ เพื่อให้ ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และข้อคิดเกี่ยวกับการทำวิจัยต่อไปในอนาคต

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.กรรวิ บุญชัย รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม ดร.จุฑามาศ บัตรเจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีพร อนุศาสนนันท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร อาจารย์ณิชาภา เต็งสุวรรณ อาจารย์ชูชีพ พรหมสุวรรณ อาจารย์วิชัย ลิมประเสริฐ อาจารย์กฤติยา เกิดทอง อาจารย์ อรัญญา ประยูรเพ็ชร อาจารย์ ดร.สมพงษ์ ปันหุ่น ผู้ช่วยศาสตราจารย์เชิดชัย ชาญสมุทร ตลอดจน ผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนชลกันยานุกูล โรงเรียนศรีราชา โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาكم โรงเรียน อ่างศิลาพิทยาคม ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมาในโอกาสนี้

สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ได้รับความกรุณาจาก อาจารย์ไพรินทร์ ทศน์ประดิษฐ์ อาจารย์ธงชัย บุตรสุวรรณ อาจารย์ฐิติอร โสธรนพบุตร และอาจารย์สรวิทย์ เจริญจิตร ตลอดจนนักเรียนและ ผู้ปกครองที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ช่วยเหลือ และสนับสนุนผู้วิจัยมาเป็นอย่างดีโดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบบพูนุชาแต่คุณพ่อยิ่งยง พานิชเจริญ คุณแม่มะลิ พานิชเจริญ ครูบาอาจารย์ ทุกๆ ท่าน และผู้ช่วยศาสตราจารย์เชิดชัย ชาญสมุทรที่ได้มอบความรัก ความเมตตาปราณี โอกาส และอบรมสั่งสอนผู้วิจัยมาโดยตลอดจนประสบผลสำเร็จมาจนถึงวันนี้

เกษมสันต์ พานิชเจริญ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
แหล่งข้อมูลที่ใช้	8
ตัวแปรที่ศึกษา	11
นิยามศัพท์เฉพาะ	11
กรอบแนวคิดในการวิจัย	16
สมมติฐานการวิจัย.....	17
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
หลักการและแนวคิดของการประเมินตามสภาพจริง	18
รูปแบบการประเมิน.....	23
การแบ่งประเภทของพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้.....	29
การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้.....	33
แนวคิดและหลักการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษา	35
การวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	42
บริบทของโรงเรียนเป้าหมาย	45
งานวิจัยเกี่ยวข้อง	52
3 วิธีดำเนินการวิจัย	60
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	61
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	77
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	87

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
ตอนที่ 1 ผลการศึกษา ปัญหา และความต้องการรูปแบบการประเมินผลตาม สภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3.....	91
ตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	114
ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการ เรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขั้นต้น	121
ตอนที่ 4 ผลการยืนยันผลการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการ จัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการทดลองซ้ำ.....	131
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	141
ความมุ่งหมายของการวิจัย	141
วิธีดำเนินการวิจัย.....	141
สรุปผลการวิจัย	143
อภิปรายผลการวิจัย.....	152
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้	160
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	161
บรรณานุกรม.....	162
ภาคผนวก.....	167
ภาคผนวก ก.....	168
ภาคผนวก ข.....	170
ภาคผนวก ค.....	237
ภาคผนวก ง	247
ภาคผนวก จ.....	255
ภาคผนวก ฉ.....	272
ประวัติย่อผู้วิจัย	279

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การแบ่งลำดับขั้นของพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ตามแนวทางของบลูม.....	30
2 การแบ่งลำดับขั้นของจิตพิสัย (Affective Domain) ตามแนวทางของแครทโทล.....	31
3 การแบ่งลำดับขั้นของทักษะพิสัยหรือทักษะกลไก (Psychology Domain) ตามแนวทางของแฮร์โรว์.....	32
4 หลักการให้คะแนนด้านต่าง ๆ ในสาระพลศึกษา.....	41
5 แบบทดสอบสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ (Physical Best).....	42
6 ผลการวิเคราะห์มาตรฐาน พ.3.1.....	43
7 ผลการวิเคราะห์มาตรฐาน พ.3.2.....	44
8 ผลการวิเคราะห์มาตรฐาน พ.4.1.....	45
9 จำนวนนักเรียนโรงเรียนชลกันยานุกูล ปีการศึกษา 2558 แยกเป็นรายชั้นปี.....	47
10 จำนวนนักเรียนโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาควม ปีการศึกษา 2558 แยกเป็นรายชั้นปี.....	49
11 จำนวนนักเรียนโรงเรียนศรีราชา ปีการศึกษา 2558 แยกเป็นรายชั้นปี.....	50
12 จำนวนนักเรียนโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม ปีการศึกษา 2558 แยกเป็นรายชั้นปี.....	51
13 กำหนดการเก็บข้อมูลในระยะที่ 1 ของการวิจัย.....	67
14 กำหนดการเก็บข้อมูลในระยะที่ 2 ของการวิจัย.....	70
15 กำหนดการเก็บข้อมูลในระยะที่ 3 ของการวิจัย.....	73
16 กำหนดการเก็บข้อมูลในระยะที่ 4 ของการวิจัย.....	76
17 ชนิดและชื่อเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จุดมุ่งหมายการใช้ และเวลาที่ใช้.....	86
18 ลักษณะการให้คะแนนสำหรับการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	116
19 สัดส่วนคะแนนในการประเมินผลทางพลศึกษา 5 ด้าน ระหว่างคะแนนระหว่างภาค และคะแนนปลายภาค.....	117
20 ระดับผลการเรียน ความหมาย และช่วงคะแนนเป็นร้อยละ.....	118
21 ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือประเมินผลในรูปแบบ.....	119
22 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	121
23 เปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบต่อเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ เท่ากับ 3.50 (n=77).....	122
24 เปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลของรูปแบบจำแนกตามโรงเรียน (n=77)...	125

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
25 เปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลต่อรูปแบบจำแนกตามสถานภาพ.....	125
26 เปรียบเทียบความพึงพอใจของรูปแบบต่อเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ เท่ากับ 3.50 (n=77)	126
27 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อรูปแบบจำแนกตามโรงเรียน.....	130
28 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อรูปแบบจำแนกตามสถานภาพ.....	131
29 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	132
30 เปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบต่อเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ เท่ากับ 3.50 (n=101)...	132
31 เปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลของรูปแบบจำแนกตามโรงเรียน (n=101)	135
32 เปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลของรูปแบบจำแนกตามสถานภาพ.....	135
33 เปรียบเทียบความพึงพอใจของรูปแบบต่อเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ เท่ากับ 3.50 (n=101)	136
34 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อรูปแบบจำแนกตามโรงเรียน.....	139
35 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อรูปแบบจำแนกตามสถานภาพ.....	140

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	16
2 ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และสิ่งที่ต้องการประเมิน	24
3 รูปแบบของเป้าหมายของการประเมิน	25
4 บทบาทของการประเมิน	27
5 ขั้นตอนดำเนินการวิจัยระยะที่ 1	61
6 ขั้นตอนดำเนินการวิจัยระยะที่ 2	63
7 ขั้นตอนดำเนินการวิจัยระยะที่ 3	64
8 ขั้นตอนดำเนินการวิจัยระยะที่ 4	65
9 องค์ประกอบของรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	115

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายการศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย และต่อมาได้แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2553) ซึ่งถือเป็นกฎหมายแม่บทเกี่ยวกับการบริหารและจัดการศึกษาของชาติ ได้เสนอสาระสำคัญเพื่อเป็นแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ทั้งในส่วนของปรัชญาการศึกษา ความมุ่งหมายในการจัดการศึกษา การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ และการปฏิรูประบบโครงสร้างการบริหารการศึกษาใหม่ โดยกำหนดสาระในหมวด 1 บททั่วไป เรื่อง ความมุ่งหมายและหลักการ ในมาตรา 6 ไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และในหมวดที่ 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษา ได้กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักการว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ในขณะที่มาตรา 23 กำหนดว่า การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา และมาตรา 26 กำหนดให้สถานศึกษาจัดการการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติการสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน สิ่งเหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้มีจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะปฏิรูปการศึกษาและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาสูงขึ้น โดยให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ต้องการที่จะยกระดับความรู้ความสามารถและทักษะของคนไทยสู่ระดับสากล และการที่จะทราบว่าสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายดังกล่าวได้หรือไม่นั้น การวัดและประเมินผลจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ต้องทำหน้าที่ทั้งการประเมินเพื่อพัฒนา และการประเมินเพื่อตัดสินผลให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา กระทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ในเรื่องของการวัดและประเมินผลจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543); (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2552: 5-10); (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2550: 3-4)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่ปรับปรุงและพัฒนามาจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อแก้ไขปัญหาคอขวดที่เกิดขึ้นในการใช้หลักสูตรที่ผ่านมา และเพื่อช่วยให้การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553: 3) โดยมีวิสัยทัศน์ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม

มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ โดยมีแนวคิดสำคัญ คือ มีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน โดยมีจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานในภาพรวมของหลักสูตร มีดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนา สิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคม อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 4-5)

สอดคล้องกับวิสัยทัศน์แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 ที่ว่า “เด็ก เยาวชน และ ประชาชน เล่นกีฬา และออกกำลังกายอย่างถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิต มีความสุข และสมรรถภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม นำใจนักกีฬา และสภาพการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550) ได้สรุป เกี่ยวกับการพัฒนาประเทศโดยมุ่งให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ดังนั้น จะต้องพัฒนาคนให้มี คุณภาพ คุณธรรม มีความรอบรู้อย่างเท่าเทียม พึ่งพาตนเองได้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่าง มีศักดิ์ศรี

สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความเป็นมนุษย์และพัฒนา ศักยภาพพื้นฐานในด้านคุณธรรม จริยธรรม ความคิด ด้านสุขภาวะ และการดำเนินชีวิตตามหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทั้ง 5 ข้อ ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะข้อที่ 3 และนอกเหนือจากความเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานสำคัญของการมี คุณภาพชีวิตที่ดี และยังเป็นตัวบ่งชี้สำคัญของการมีสุขภาพหรือสุขภาวะที่ดีของแต่ละคน และสังคม โดยรวม จึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับทุกมิติของชีวิต มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาสุขภาพ และสมรรถภาพร่างกายของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ ความสมดุล โดยเป็นการศึกษาด้านสุขภาพ ที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัวยุค และสังคมให้ยั่งยืน วิสัยทัศน์ของสุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน ส่วนวิสัยทัศน์ของ พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬาเป็น เครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพ

เพื่อสุขภาพและกีฬา และกิจกรรมดังกล่าวได้รับการคัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้ว ผลรวมสุดท้าย คือ ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (Holistic) (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552: 1); (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2547: 2-3)

การประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญประการหนึ่งของการจัดกระบวนการเรียนการสอนในระดับต่าง ๆ การประเมินช่วยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและประสิทธิภาพการสอนว่าเป็นอย่างไร แต่เดิมการวัดและประเมินผลใช้เพื่อการตัดสินผลเป็นหลัก เช่น การตัดสินว่าผ่าน-ไม่ผ่าน ได้-ตก หรือประเมินผลออกมาในรูปของระดับผลการเรียนการประเมินผลจึงกระทบต่อความรู้สึกในเชิงลบต่อผู้เรียน สอดคล้องกับ ศิริเดช สุชีวะ (2550: 53) กล่าวว่า ความรู้สึกในทางลบของผู้เรียนต่อการวัดและประเมินผลที่เป็นเหมือน “การตรวจสอบและการตัดสิน” มากกว่าจะเป็นกระบวนการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งในระยะหลังมีความตระหนักในคุณค่าของการวัดและประเมินผลที่มีต่อการพัฒนาทั้งตัวผู้เรียน ผู้สอน และการจัดการศึกษาในภาพรวม โดยมีเป้าหมายสูงสุด (Ultimate Goal) เพื่อ “พัฒนาการ” การเรียนรู้จึงมิใช่เพียงการ “ตรวจสอบ” การเรียนรู้เท่านั้น สอดคล้องกับที่ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2552: 373) กล่าวว่า การประเมินผลแบบดั้งเดิม (Traditional Assessment) เริ่มเป็นที่สงสัย ไม่พึงพอใจว่าจะเป็นการประเมินผลความรู้ความสามารถของผู้เรียนได้อย่างแท้จริงหรือไม่ เช่น การใช้ตัวเลือกตอบ (Multiple-Choices) การใช้เครื่องให้คะแนน (Machine-Score Tests) แบบทดสอบมาตรฐานทางทักษะหรือสมรรถภาพทางกาย (Standardized Sport Skills or Physical Fitness Tests) วิธีการและเครื่องมือเหล่านี้ยังไม่เพียงพอต่อการประเมินผลความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน หรือเรียกว่ายังไม่เป็นตัวบ่งชี้ (Indicators) ความสามารถที่เกิดจากการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เพียงพอ สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาพการศึกษามีข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายในการแก้ปัญหาของการวัดผลว่า ต้องเร่งพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถด้านการวัดประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งมีข้อค้นพบที่สำคัญ คือ ครูมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอน แต่ยังวัดผลแบบเดิม คือ เน้นเนื้อหา ซึ่งครูถึงแม้ว่าจะได้รับการอบรมด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงหลายครั้ง แต่ครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีประเมินแบบเดิม ความก้าวหน้าในการปฏิรูปการเรียนรู้ด้านการประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับน้อย (สำนักงานเลขาธิการสภาพการศึกษา. 2547: 79) ดังนั้น แนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ในกระบวนการปฏิรูปการศึกษา จึงหมายรวมถึงการปรับเปลี่ยนการประเมินผลด้วยและต้องหลอมรวม (Integrated) เข้าไปในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องทำการประเมินควบคู่กับการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับมาตรา 22 และมาตรา 26 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ความว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักการว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และสถานศึกษาการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน

การประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญที่มีส่วนเสริมสร้างความสำเร็จให้กับผู้เรียนและเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน การสอนและการประเมินผลจำเป็นต้องมีลักษณะที่สอดคล้องกันและดำเนินการควบคู่กันไป ดังนั้น เมื่อมีการเรียนการสอนแบบยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ระบุว่า กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (มาตรา 22) และหลักสำคัญของการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องคำนึงถึง 1) ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน (Learners Needs & Interests) เป็นสำคัญ 2) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม (Participation) ในการเรียนรู้ให้มากที่สุด 3) เน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง (Constructionist) กล่าวคือ ให้สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ในสภาพความเป็นจริง (Experiential Learning) สามารถวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) และสืบค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Inquiry) 4) เป็นการพึ่งพาตนเอง (Autonomy) เพื่อให้เกิดทักษะที่จะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และสามารถเข้าใจวิธีการเรียนรู้ของตนเองได้ (Metacognition) คือ ภูมิปัญญาของตนเองและพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนวิธีคิดให้เหมาะสม ไม่เน้นที่การจดจำเพียงเนื้อหา 5) เน้นการประเมินตนเอง (Self-Evaluation) ซึ่งแต่เดิมครูเป็นผู้ประเมินผล การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเองได้ชัดเจนขึ้น รู้จุดเด่นจุดด้อย และพร้อมที่จะปรับปรุงหรือพัฒนาตนเองให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และ 6) เน้นความร่วมมือ (Cooperation) ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวัน (สมศักดิ์ ภูวิภาดาบรรณ. 2554: 1-2) และทิศนา ขัมมณี (2543: 136) กล่าวว่า การประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง ได้เรียนรู้ความรู้ในระดับลึกได้เชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้กับสภาพจริง ได้อภิปรายสนทนาในเรื่องที่เป็นสาระสำคัญ และได้รับผลการตัดสินใจ และการกระทำของตนจากสังคมหรือตามเกณฑ์มาตรฐานในชีวิตจริง และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) กล่าวถึง การประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีจุดมุ่งหมายสำคัญ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้ก้าวหน้าสูงสุด เป็นคนเก่ง คนดีและมีความสุขได้เต็มตามศักยภาพ จึงต้องดำเนินการให้สอดคล้องเหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความถนัดความสนใจแตกต่างกันไป การประเมินจึงไม่เป็นรูปแบบตามมาตรฐานเดียวกันหมด แต่มีรูปแบบที่เอื้ออำนวย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือก แสดงความรู้ ความสามารถ ความรู้สึกที่ผู้เรียนมี และพฤติกรรมที่สอดคล้องได้อย่างแท้จริง

สาระพลศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีความสำคัญในเรื่องสุขภาพ มีบทบาทสำคัญต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ และยังเป็นกระบวนการศึกษา โดยเป้าหมายของผู้เรียนทุกคนได้เรียนรู้วิธีการนำกิจกรรมการออกกำลังกายไปใช้ในวิถีตนเองตลอดชีวิต ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของทุกคน การจัดการเรียนรู้ในสาระพลศึกษามุ่งครอบคลุมพัฒนาการ 5 ด้าน คือ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา กล่าวสรุปได้ว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา หรือให้เกิดการเรียนรู้ด้านความรู้ เจตคติ ทักษะ สมรรถภาพ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยใช้กิจกรรมทางกาย

การออกกำลังกาย เกม กีฬาต่าง ๆ เป็นสื่อให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ และมีการพัฒนาด้วยการมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2548: 1) ด้วยกิจกรรมได้รับการเลือกหรือคัดสรรมาเป็นอย่างดี และมีการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน ตลอดจนสอดคล้องกับลักษณะวัฒนธรรมท้องถิ่น วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากล โดยได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบ้าน ชุมชนท้องถิ่น ไปพร้อมกับสถานศึกษา ทั้งการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสาระพื้นฐาน สาระเพิ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สำหรับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 1-3) มีดังนี้

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 : เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโต และการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะ ในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 : เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชม ในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 : เห็นคุณค่า และมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 : ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพอุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

จึงมีความจำเป็นที่ผู้สอนจะต้องเข้าใจสาระและมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา การจัดกระบวนการเรียนรู้พลศึกษาและประเมินผลควบคู่กันไป แต่ครูพลศึกษาจำนวนไม่น้อยยังไม่มีความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางในส่วนของ สาระพลศึกษา ซึ่งเป็นลักษณะวิชาเฉพาะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนและประเมินผล ที่ไม่เหมือนกับกลุ่มสาระอื่น ๆ โดยความหมายของคำว่า มาตรฐานการเรียนรู้ คือ เป้าหมายสำคัญ ต่อการพัฒนาผู้เรียน โดยระบุสิ่งที่ผู้เรียนควรรู้และปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ที่พึงประสงค์ ทั้งนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐาน การเรียนรู้เพื่อเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนไว้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ และระบุสิ่งที่ ผู้เรียนควรรู้และปฏิบัติได้เรียกว่า ตัวชี้วัด ซึ่งมีความหมายว่า การระบุสิ่งที่ผู้เรียนควรรู้และปฏิบัติได้

รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับนำไปกำหนดเนื้อหาจัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ และเป็นเกณฑ์สำหรับการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553: 3) ซึ่งเป็นตัวสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้และต้องมีการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้ว่าผู้เรียนมีคุณภาพตามหลักสูตรระบุไว้จริงหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ครูพลศึกษาจึงจำเป็นต้องมีรูปแบบและเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีมาตรฐานดังที่วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2541) กล่าวว่า ในการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา มักพบปัญหาว่าครูผู้สอนไม่ค่อยเข้าใจปรัชญาของวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะการวัดผล โดยครูจะวัดผลด้านทักษะร้อยละ 90 โดยละเลยที่จะวัดผลด้านสมรรถภาพทางกาย ซึ่งเป็นหัวใจหลักที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพในชีวิตประจำวัน

ตามกฎหมายแล้ว การศึกษาภาคบังคับเริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ป.1 - ม.3) โดยผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนั้น ผลสรุปการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงถือว่าเป็นคุณภาพสูงสุดของผู้เรียนตามการศึกษาภาคบังคับ ปัจจุบันแม้มีการกำหนดให้มีการใช้ประเมินผลตามสภาพจริง แต่ก็ยังไม่มีรูปแบบการประเมินตามสภาพจริงที่ชัดเจน รวมทั้งวิธีการและเครื่องมือประเมิน 5 ด้าน ทำให้มีข้อสงสัยว่าผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หรือไม่ มากน้อยเพียงใดดังกล่าวนำมาแล้ว

จากสภาพการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงประสงค์จะพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้ครูผู้สอนมีรูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่ได้มาตรฐานและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นแนวทางในการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาของผู้เรียนได้อย่างสะดวก ประหยัดเวลาการคิดและออกแบบการประเมินด้วยตนเอง เนื่องจากครูแต่ละคนมีภาระงานมาก ในรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีวิธีการและเครื่องมือที่เป็นมาตรฐานที่ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นแนวทางในการประเมินผลตามความสามารถจริงของผู้เรียนอย่างครอบคลุมทุกด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายหลักและความมุ่งหมายเฉพาะไว้ดังนี้

ความมุ่งหมายหลัก

เพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ความมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย
2. เพื่อสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สามารถใช้ได้จริงตรงตามมาตรฐานและตัวชี้วัด สามารถแก้ปัญหา ได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เกี่ยวข้องของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้น ในสถานการณ์จริงและปรับปรุงรูปแบบ
4. เพื่อยืนยันผลการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ได้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ครบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในการสอนพลศึกษา 5 ด้าน สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีประสิทธิภาพและมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งจะทำให้ครูพลศึกษาสามารถนำไปใช้ในการประเมินผลนักเรียนตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ครอบคลุมตามหลักการประเมินของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสอดคล้องกับบริบท สภาพ ปัญหา และความต้องการอย่างแท้จริง นอกจากนี้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถเป็นแนวทางให้แก่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษอื่น ๆ นำไปประยุกต์ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาตนเอง เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาให้มีคุณภาพต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและกำหนดกลุ่มเป้าหมายตามแนวทางของการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Approach) โดยมีขอบเขตการวิจัยแยกตามระยะของการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการ รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนารูปแบบภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้

1. สถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย คือ โรงเรียนมัธยมในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่

1.1 โรงเรียนขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษ จำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนศรีราชา และโรงเรียนชลกันยานุกูล

1.2 โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม และโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลและมีส่วนร่วมในการวิจัยในระยะที่ 1 จำนวน 28 คนประกอบด้วย

2.1 ครูพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนในสาระพลศึกษา ทั้ง 4 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน รวมจำนวน 4 คน สำหรับการสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์สอนและตอบแบบประเมินตนเองของครูพลศึกษา

2.2 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 4 โรงเรียน โรงเรียนละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 12 คนโดยกำหนดคุณสมบัติสำคัญ คือ กล้าแสดงออก และเต็มใจให้ความร่วมมือในการวิจัย

2.3 ผู้ปกครองของนักเรียนตามข้อ 2.2 โรงเรียนละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 12 คน โดยกำหนดคุณสมบัติสำคัญ คือ เต็มใจให้ความร่วมมือในการวิจัย

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี และแนวทางการปฏิบัติในการพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนเครื่องมือการประเมินผลที่ใช้ในรูปแบบฯ นั้น ผู้วิจัยพัฒนาตามกรอบแนวคิดของซิงเกอร์และคอร์บิน (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2527; อ้างอิงจาก Singer. 1974; Corbin. 1976) กรมวิชาการ (2545); ไวนเนอร์และโคเฮน (Wiener; & Cohen. 1997) และวรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ที่ระบุว่า การประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาจะต้องดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

แหล่งข้อมูลที่ใช้

1. ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย จากกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ 1

2. ครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 8 คน ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเดิมที่อยู่ในระยะที่ 1 อยู่ด้วยจำนวน 4 คน โดยมีบทบาทสำคัญ คือ ผู้ที่ส่วนร่วมในการสร้างรูปแบบการประเมินเครื่องมือประเมินผลฯ เกณฑ์การประเมินผล และคู่มือในการใช้รูปแบบการประเมินผล

3. ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และคู่มือในการใช้รูปแบบการประเมินผล จำนวน 5 คน โดยกำหนดคุณสมบัติสำคัญ ดังนี้

3.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 2 คน โดยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือก (Inclusion Criteria) ดังนี้

- วุฒิต่างการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป
- มีประสบการณ์ในการสอนหรือเป็นวิทยากรในการอบรมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

- มีผลงานวิจัยทางด้านการวัดและประเมินผล

3.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 3 คน โดยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้

- วุฒิต่างการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป
- มีประสบการณ์ในการสอนหรือเป็นวิทยากรเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

- มีผลงานวิจัยทางด้านพลศึกษา การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

4. ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 คน โดยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือก (Inclusion Criteria) ดังนี้

4.1 ต้องมีวุฒิต่างพลศึกษา

4.2 มีประสบการณ์ในการสอนพลศึกษามากอย่างน้อย 10 ปี

4.3 เป็นครูที่มีวิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ (คศ.2) ขึ้นไป

5. คณะกรรมการทดลองใช้ (Try Out) เครื่องมือประเมินผลฯ ของนักเรียนทั้ง 4 โรงเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขั้นต้น

ระยะเวลาดำเนินทดลอง

ในช่วงต้นของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จนถึงสอบกลางภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

แหล่งข้อมูลที่ใช้

1. ครูพลศึกษา ที่สอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนชลกันยานุกูล และโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาคม จำนวนโรงเรียนละ 1 คน รวม 2 คน

2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียน ชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาฯ จำนวนโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน รวมจำนวนทั้งสิ้น 63 คน ดังนี้

2.1 โรงเรียนชลกันยานุกูล จำนวน 27 คน

2.2 โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาฯ จำนวน 36 คน

3. ตัวแทนผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาฯ จำนวนโรงเรียนละ 6 คน รวม 12 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกห้องเรียนแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- เป็นห้องเรียนที่ครูพลศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้รับผิดชอบการสอน
- อยู่ในแผนการเรียนเดียวกันทั้ง 2 โรงเรียน
- มีจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องของ 2 โรงเรียนใกล้เคียงกัน

ระยะที่ 4 การยืนยันผลการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้ พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการทดลองซ้ำ

ระยะเวลาดำเนินการทดลอง

ในช่วงหลังสอบกลางภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จนถึงสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

แหล่งข้อมูลที่ใช้

1. ครูพลศึกษา ที่สอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนศรีราชาและโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม จำนวนโรงเรียนละ 1 คน รวม 2 คน

2. นักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียน ศรีราชา และโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม จำนวนโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน รวมจำนวนทั้งสิ้น 87 คน ดังนี้

2.1 โรงเรียนศรีราชา จำนวน 48 คน

2.2 โรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม จำนวน 39 คน

3. ตัวแทนผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนศรีราชาและโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม จำนวนโรงเรียนละ 6 คน รวม 12 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกห้องเรียนแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- เป็นห้องเรียนที่ครูพลศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้รับผิดชอบการสอน
- อยู่ในแผนการเรียนเดียวกันทั้ง 2 โรงเรียน
- มีจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องของ 2 โรงเรียนใกล้เคียงกัน

ตัวแปรที่ศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดตัวแปรที่ศึกษาในระยะที่ 3 และระยะที่ 4 ดังนี้

ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพของรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility Standards) 2) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) 4) มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards) และความพึงพอใจต่อรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของครู นักเรียน และผู้ปกครอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง หมายถึง กระบวนการหรือขั้นตอนการประเมินผลพลศึกษาตามสภาพจริง ซึ่งมีองค์ประกอบของการวัดผลและการตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เน้นการตัดสินผลบนพื้นฐานของบริบทที่เป็นจริงของการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยพัฒนาจากแนวคิดของหลักการ 6 ขั้น (NCCDP & HPCDCP. 2012) ประกอบด้วย 1) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและประเมิน 2) รายละเอียดและแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา 3) สิ่งที่มีประเมิน 5 ด้าน 4) วิธีการและเครื่องมือ 5 ด้าน 5) รูปแบบและเกณฑ์การประเมิน 5 ด้าน 6) รูปแบบการประเมินตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้านและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Feedback)

2. รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างขององค์ประกอบและกระบวนการประเมินผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ

2.1) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน หมายถึง บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ดำเนินการตามขั้นตอน ได้แก่ ครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง

2.2) สิ่งที่มีประเมิน หมายถึง เป้าหมายที่กำหนดไว้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการวางแผนการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา ซึ่งดำเนินไปตามขอบข่ายตัวชี้วัดมาตรฐาน และจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษา คือ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้านประกอบด้วย 1) ด้านความรู้ 2) ด้านเจตคติ 3) ด้านทักษะกีฬา 4) ด้านสมรรถภาพทางกาย และ 5) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2.3) กระบวนการประเมิน หมายถึง ขั้นตอนและวิธีการในการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ 1) การเตรียมการประเมิน ซึ่งจะต้องมีการวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัด กำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมิน กำหนดเกณฑ์การประเมิน สร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และ 2) ดำเนินการประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

2.4) การตัดสินผลการประเมิน หมายถึง การนำคะแนนที่ได้จากกระบวนการประเมินผล 5 ด้าน มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และต้องคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียน

2.5) การสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน หมายถึง การนำผลที่ได้จากการตัดสินผลการประเมินไปใช้โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนา โดยถ้าหากผ่านเกณฑ์ควรนำเสนอผลเพื่อเป็นการพัฒนา และถ้าไม่ผ่านเกณฑ์ควรนำเสนอผลเพื่อเป็นการปรับปรุง

3. สารพัดศึกษา หมายถึง ส่วนหนึ่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ซึ่งอยู่ในสาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล มาตรฐาน พ 3.1 : เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา และมาตรฐาน พ 3.2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค มาตรฐาน พ 4.1 : เห็นคุณค่า และมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

4. การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริง หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของครูพลศึกษาในรูปของกระบวนการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ ตีความ บันทึกข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยการดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้/แผนการเรียนรู้ นับตั้งแต่ก่อนการเรียนการสอน ระหว่างการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด และบริบทของโรงเรียน นำผลที่ได้มาตีค่าเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดมาตรฐานการเรียนรู้ของสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล และสาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค ข้อมูลที่ได้จากการประเมินนำไปใช้ในการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความก้าวหน้า จุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุงให้แก่ผู้เรียน การตัดสินผลการเรียนรู้อยอดในเรื่อง แผน หรือหน่วยการเรียนรู้หรือในรายวิชา และการวางแผนการออกแบบการจัดการเรียนการสอนของครู (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553: 81)

5. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หมายถึง หลักสูตรแกนกลางของประเทศไทย โดยกำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมาย สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร

6. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา หมายถึง พฤติกรรมต่างๆ ของครูพลศึกษาในการจัดการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน ประกอบด้วย 1) การเตรียมการสอน (การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา) 2) การดำเนินงานตามแผนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้น ดังนี้ 2.1) ขั้นเตรียม 2.2) ขั้นสอน 2.3) ขั้นฝึกหัด 2.4) ขั้นนำไปใช้ และ 2.5) ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ 3) วิธีสอน และการใช้สื่อการเรียนรู้ 4) บุคลิกภาพและการจัดการชั้นเรียน และ 5) การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (วาสนา คุณาภิสิทธิ์. 2547: 12)

7. เครื่องมือการประเมินผล หมายถึง อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจ โดยการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้เครื่องมือประเมินผล ประกอบด้วย แบบวัดความรู้ แบบวัดเจตคติ แบบวัดทักษะ แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งครูพลศึกษาจำนวน 8 คน ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ร่วมกันสร้างขึ้นมาในระยะที่ 2 หลังจากได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการแล้ว

8. เกณฑ์การประเมิน หมายถึง เป้าหมายที่กำหนดเพื่อใช้เป็นสิ่งเปรียบเทียบกับผลการวัด โดยใช้เครื่องมือการประเมินผล ซึ่งเกณฑ์การประเมินในการวิจัยครั้งนี้ ครูพลศึกษา จำนวน 8 คน ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ร่วมกันสร้างขึ้นมาในระยะที่ 2 หลังจากได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการ

9. ประสิทธิภาพรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากนำรูปแบบไปใช้ในสถานการณ์จริงโดยประเมินได้จากเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องประเมินประสิทธิผลของรูปแบบซึ่งเครื่องมือการประเมินใช้แนวทางการสร้างตามเกณฑ์การประเมินของ American Evaluation Association (AEA) ใน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility Standards) 2) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) 4) มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards) ร่วมกับการประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

9.1 มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ หมายถึง การที่รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถสะท้อนข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือตรงความเป็นจริง มีความโปร่งใส โดยมีการระบุความสนใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างชัดเจน มีกระบวนการประเมินที่ชัดเจนและครบถ้วน อยู่ในระยะเวลาที่เหมาะสม รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ตัดสินใจดำเนินการแก้ไขได้ทันที นำผลการประเมินมาพัฒนาตนเอง และกระบวนการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาได้อย่างเหมาะสม

9.2 มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ หมายถึง การที่รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวิธีการประเมินและเครื่องมือในการประเมิน โดยเป็นที่ยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้อง และมีข้อมูลที่เพียงพอสำหรับการตัดสินใจ ทำให้เกิดความคุ้มค่าในการจัดกระบวนการเรียนรู้พลศึกษา

9.3 มาตรฐานด้านความเหมาะสม หมายถึง การที่รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการกำหนดภาระหน้าที่ในการประเมิน มีรายละเอียดที่เป็นทางการ มีการเคารพสิทธิของบุคคลอื่น และเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีการรวบรวมข้อมูล จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา และเปิดเผยตรงไปตรงมาตามขั้นตอน

9.4 มาตรฐานด้านความถูกต้อง หมายถึง การที่รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการตรวจสอบอย่างเป็นระบบ แหล่งข้อมูลที่ต้องการและเชื่อถือได้ มีการวิเคราะห์ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ความเป็นกลางในการรายงานผล และมีการประเมินรูปแบบการประเมินที่ใช้ว่ามีกระบวนการหรือคุณภาพเหมาะสมและถูกต้องหรือไม่

9.5 ความพึงพอใจต่อรูปแบบ หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิดของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ได้นำรูปแบบไปใช้โดยพิจารณาจากองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบ คือ ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์การประเมิน ซึ่งสามารถประเมินได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ร่วมกับการสัมภาษณ์ และการสะท้อนความรู้สึกต่อการใช้รูปแบบ

10. ครูผู้สอน หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 และภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

11. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 และภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

12. การศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษาชั้น ป.1-ม. 6 แบ่งเป็น ระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3) และมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4 - มัธยมศึกษาปีที่ 6) ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553

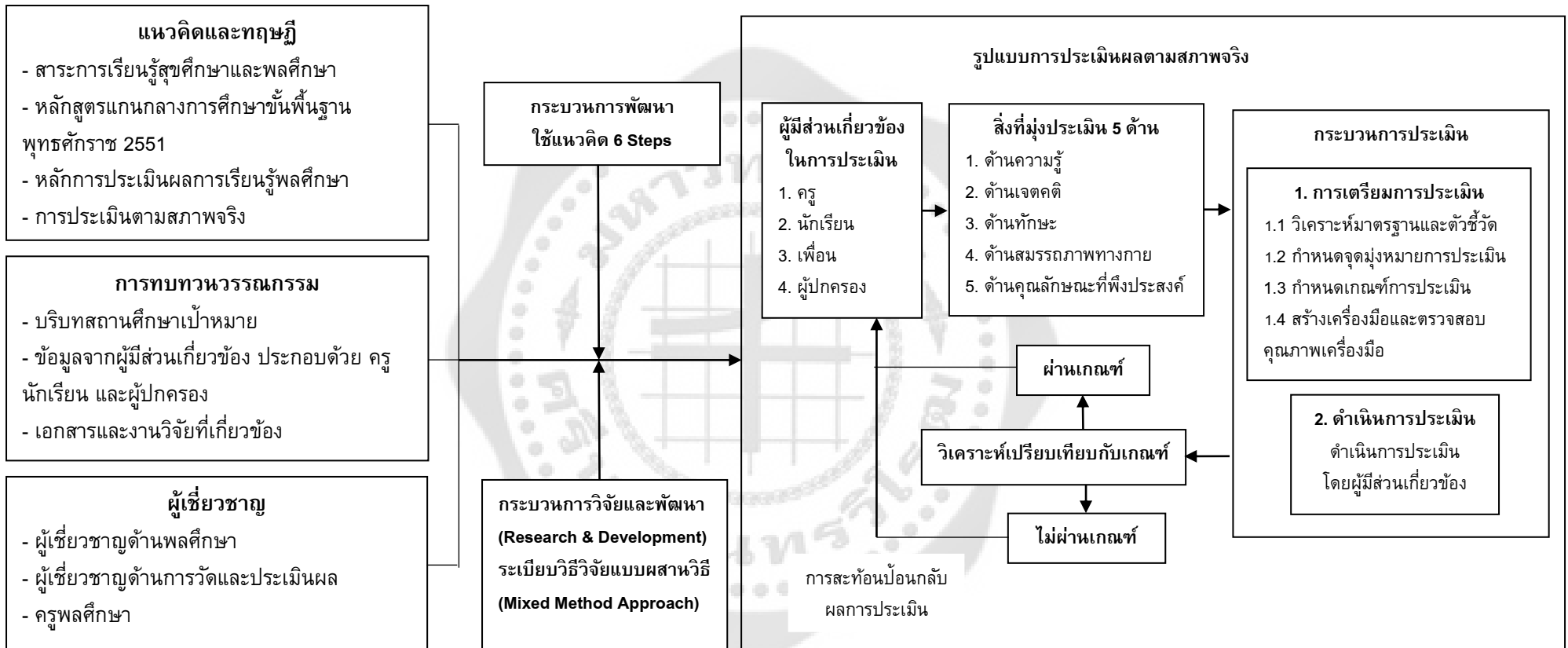
13. โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง สถานศึกษาภาครัฐที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีจำนวนนักเรียนอยู่ระหว่าง 500 - 1,500 คน

14. โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง หมายถึง สถานศึกษาภาครัฐที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีจำนวนนักเรียนอยู่ระหว่าง 1,501 - 2,500 คน

15. โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง สถานศึกษาภาครัฐที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีจำนวนนักเรียนอยู่ตั้งแต่ 2,501 คน ขึ้นไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานงานวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานการวิจัยในระยะที่ 3 และระยะที่ 4 ของการวิจัย ดังนี้

1. ภายหลังการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รูปแบบมีประสิทธิภาพและผู้ใช้มีความพึงพอใจต่อรูปแบบเป็นไปตามเกณฑ์หรือดีกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. ภายหลังการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันมีประสิทธิภาพและผู้ใช้มีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบไม่แตกต่างกัน

3. ภายหลังการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีสภาพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพและความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบไม่แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ประมวลและสังเคราะห์แนวคิดจากหลักทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักคิดและนักวิชาการในปัจจุบัน เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. หลักการและแนวคิดของการประเมินตามสภาพจริง
2. รูปแบบการประเมิน
3. การแบ่งประเภทของพฤติกรรมการเรียนรู้
4. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษา
5. การวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 3

6. บริบทของโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - การพัฒนารูปแบบการประเมิน
 - การประเมินตามสภาพจริง

หลักการและแนวคิดของการประเมินตามสภาพจริง

ความหมายของการประเมิน

ศิริชัย กาญจนวาสี (2552: 21) ได้ให้ความหมายของการประเมินไว้ว่า การประเมินเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับการวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียน (Measurement-oriented) การประเมินเป็นกระบวนการศึกษาสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัย (Research-oriented) การประเมินเป็นการตรวจสอบการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (Objectives-oriented) การประเมินเป็นการช่วยเสนอสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ (Decision-oriented) การประเมินเป็นการเสนอสารสนเทศแก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายด้วยการบรรยายอย่างลุ่มลึก (Description-oriented) และการประเมินเป็นการตัดสินคุณค่าของสิ่งที่มุ่งประเมิน (Judgment-oriented) การสืบทอดและพัฒนาอย่างต่อเนื่องทำให้ความหมายของการประเมินมีความชัดเจนและสมบูรณ์ขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงปรัชญาการประเมินที่ว่า การประเมินเป็นกระบวนการสร้างสรรค์สังคมที่สอดคล้องกับแนวประชาธิปไตย โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาและสร้างประโยชน์สุขแก่สังคม การประเมินเกี่ยวข้องกับการกำหนดคุณค่าของสิ่งที่สนใจภายใต้บริบทของสังคมที่ทำการศึกษา สำหรับการเข้าถึงคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ภายใต้บริบทนั้น ๆ ขึ้นอยู่กับระบบความเชื่อและประสบการณ์ของผู้ประเมินว่าต้องการใช้มาตรการลักษณะใดทำการตัดสินคุณค่า (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2552: 11)

เวลช์ (Welch. 1974: 117) ได้นิยามความหมายของการประเมินว่า เป็นกระบวนการที่ทำให้ได้มาซึ่งสารสนเทศ ซึ่งการได้รับสารสนเทศมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้ที่ได้รับสารสนเทศนั้น ซึ่งมีกระบวนการประเมินประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การรวบรวมข้อมูล การประมวลข้อมูล และการรายงานผลการประเมินหรือรายงานการประมวลผลข้อมูล ในขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล ผู้ประเมินต้องกำหนดกรอบงานหรือแนวทาง ที่จะนำไปสู่กิจกรรมการประเมินกรอบหรือแนวทางที่เรียกว่า รูปแบบ

แอสพรีนวอลล์ และคณะ (Aspinwall; et al. 1992: 2-7) ได้ให้นิยามความหมายของการประเมินว่า เป็นการให้คุณค่าของสิ่งที่มุ่งประเมิน และการประเมินเป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินใจ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการวินิจฉัยหรือตัดสิน (Judgment) คุณค่าของกิจกรรมผ่านกระบวนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล หรือข้อสนเทศที่เป็นระบบและเปิดเผย โดยมีความสัมพันธ์กับเป้าหมาย เกณฑ์ และคุณค่าของการประเมิน

ดังนั้นกล่าวสรุปได้ว่า การประเมิน หมายถึง การตรวจสอบว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งเป็นกระบวนการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินใช้ในการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งที่มุ่งประเมิน และนำผลที่ได้ไปปรับปรุงและพัฒนา

หลักการและแนวคิดของการประเมินผลตามสภาพจริง

การประเมินผลตามสภาพจริงเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Learning) เป็นมุมมองการปฏิรูปในการศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีความหมาย การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงมีการเชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนกับโลกแห่งความเป็นจริง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นได้และเข้าใจสิ่งที่กำลังเรียนรู้นั้นๆ หรืออาจกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงเป็นการเรียนการสอนที่มีความหมายช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ความรู้ในเนื้อหาวิชา และใช้การคิดในการเชื่อมโยงประสบการณ์และการเรียนรู้ไว้ด้วยกัน ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงไว้ ดังนี้

โกวิท ประวาลพุกษ์ (2545: 31) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงโดยเรียกว่า การเรียนรู้แท้ (Authentic Learning) ซึ่งผู้เรียนวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน ตัดสินใจได้เอง มีกระบวนการที่ใช้เป็นยุทธศาสตร์ในการคิดอย่างเป็นระบบ ผู้เรียนเป็นผู้อธิบาย นำเสนอได้อย่างมีหลักวิชาด้วยการเรียบเรียงด้วยตนเอง อธิบายได้อย่างครอบคลุม ชัดเจน มีกระบวนการที่ดี มีความคิดรวบยอดและหลักการของวิชาที่เรียนรู้ รวมทั้งผู้เรียนสามารถนำไปใช้ปฏิบัติในชีวิตจริงได้นำเอาความรู้ต่างๆ ไปพัฒนาคุณภาพชีวิต คุณภาพงาน คุณภาพสังคม สิ่งแวดล้อมได้อย่างเป็นปกติวิสัยจนเป็นหนึ่งเดียว

ทิตนา แคมมณี (2545: 135) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงว่าเป็นการดำเนินการช่วยเหลือให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการให้ผู้เรียนเข้าไปเผชิญสภาพการณ์จริง ปัญหาจริงในบริบทจริงและร่วมกันศึกษาเรียนรู้ แสวงหาความรู้ ข้อมูล และวิธีการต่าง ๆ เพื่อที่แก้ปัญหาและได้รับผลการประเมินตามมาตรฐานคุณภาพชีวิตจริง

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นสามารถ สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง คือ การให้ผู้เรียนเข้าไปเผชิญสถานการณ์จริง ปัญหาจริง ได้คิด แสวงหาข้อมูลในการตัดสินใจ เพื่อที่จะแก้ปัญหา นั้น เป็นกระบวนการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

หลักการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง

ทิสนา แคมมณี (2553: 133-134) ได้สรุปหลักการการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Learning) ไว้ดังนี้

1. การเรียนรู้เรื่องใด ๆ ย่อมมีความสัมพันธ์กับบริบทของเรื่องนั้น ๆ การเรียนรู้โดยคำนึงถึงบริบทแวดล้อมเป็นการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับความเป็นจริง จึงสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
2. สถานการณ์จริง ปัญหาจริง เป็นโลกแห่งความเป็นจริง ซึ่งทุกคนจะต้องเผชิญ ดังนั้นผู้เรียนได้เผชิญกับสถานการณ์จริง ปัญหาจริง จึงเป็นโอกาสที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความเป็นจริง
3. การเรียนรู้ความเป็นจริง ของจริง เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย เพราะสามารถนำไปใช้ได้ เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน จึงเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ อยากเรียนรู้
4. การให้ผู้เรียนเผชิญปัญหาและแก้ปัญหา จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตจำนวนมาก

กอร์ดอน (ทิสนา แคมมณี. 2553: 133-134; อ้างอิงจาก Gordon. 1998: 390-393) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามองค์ประกอบที่สำคัญที่คล้ายคลึงเช่นเดียวกับที่เกิดในสถานการณ์จริง ได้วิเคราะห์องค์ประกอบดังกล่าวได้ดังนี้

1. ในการเรียนรู้ตามสภาพจริง บุคคลมักเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ อยู่เสมอ เล็กน้อย ใหญ่บ้าง และจะต้องคิดตัดสินใจ และลงมือกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ตามสภาพจริง จึงต้องมีปัญหา ความคิด การตัดสินใจ การคิด การตัดสินใจ การกระทำ และผลของการคิดการตัดสินใจ
2. ในการเรียนรู้ตามสภาพจริง เมื่อมีปัญหที่ต้องตัดสินใจแก้ไขบุคคล จะแสวงหาทางแก้ไขโดยใช้ทรัพยากรหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ตนมีอยู่หรือหามาได้ บุคคลจะมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่ช่วยตนได้ในทางใดทางหนึ่ง จะให้ทรัพยากรรอบตัว เช่น หนังสือพิมพ์ โทรศัพท์ ฯลฯ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จำเป็นมาแก้ปัญหาตามสภาพจริงไม่มีการเรียนรู้เกิดขึ้นจากการที่นั่งเรียนกันเป็นแถวเหมือนสภาพในห้องเรียน
3. ในการเรียนรู้ตามสภาพจริงบุคคลใช้ความรู้ ทักษะ และเกิดความรู้สึกหรือพัฒนาเจตคติไปพร้อม ๆ กันตามสภาพจริง บุคคลจะดำเนินการจัดการเมื่อเกิดปัญหาใด ๆ บุคคลจะต้องคิดตัดสินใจ โดยใช้ความรู้ที่มีและแสวงหาข้อมูลที่เป็นต่อการตัดสินใจมาใช้ และตัดสินใจกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่ตนเห็นว่าดีที่สุด เหมาะสมที่สุดกับสถานการณ์ ซึ่งการตัดสินใจกระทำนั้น ๆ จะส่งผลให้เกิดความรู้ ทักษะและเจตคติอื่น ๆ ตามมาด้วย ดังนั้น การพัฒนาความรู้ ทักษะและเจตคติต่าง ๆ ตามสภาพจริง จึงเป็นการพัฒนาที่เกิดขึ้นในบริบทตามสภาพจริง ๆ นั้น

4. ในการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง บุคคลจะเลือกรับรู้และเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่มีความหมายกับตนเอง ซึ่งมักจะเป็นสิ่งที่บุคคลจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ทักษะในการเข้าใจผู้อื่น การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การแก้ปัญหา การตัดสินใจ เป็นต้น ตามสถานการณ์จริงบุคคลไม่ได้รับรู้หรือเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านเข้ามา

5. ในการเรียนรู้ตามสภาพจริง สิ่งทั้งหลายจะเชื่อมโยงกัน ความรู้ ทักษะ เจตคติ ที่เรียนรู้ในบริบทหนึ่ง จะได้รับการถ่ายโอนไปใช้ในบริบทอื่น ๆ และจะได้รับการปรับเปลี่ยนและพัฒนา ดังนั้น การเรียนรู้จึงมีลักษณะของการพัฒนาแบบเป็นเกลียว คือ จะมีการพัฒนาจากรากฐานเดิมเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ

6. ในการเรียนรู้ตามสภาพจริง เมื่อบุคคลกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งบุคคลมักจะได้รับข้อมูลย้อนกลับว่าสิ่งที่ตนทำลงไปนั้นดีหรือไม่ดี เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม จากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวถือได้ว่าเป็นมาตรฐานคุณภาพตามความเป็นจริงในชีวิตจริง (Real Life Standards of Quality)

ทิศนา ขัมมณี (2553: 136-137) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง ต้องช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าไปเผชิญสถานการณ์จริง ปัญหาจริง ในบริบทจริง และร่วมกันศึกษาเรียนรู้ แสวงหาความรู้ ข้อมูล วิธีต่าง ๆ เพื่อที่สอนมีการแก้ไขปัญหาที่แท้จริง และได้รับผลการประเมินตามมาตรฐานคุณภาพในชีวิตจริง โดยการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. ผู้สอนมีการนำผู้เรียนไปเผชิญสถานการณ์จริง ปัญหาจริงในบริบทจริง และ/หรือผู้สอนมีการจัดกิจกรรมในห้องเรียนที่จำลองหรือสะท้อนความเป็นจริงให้ผู้เรียนได้ร่วมกันคิดแก้ปัญหาหรือเข้าไปสวมบทบาทในสถานการณ์นั้น

2. ผู้เรียนมีการร่วมกันคิดวิเคราะห์ปัญหา แสวงหาความรู้ ข้อมูล และวิธีการต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล และข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา

3. ผู้เรียนมีการตัดสินใจกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อแก้ปัญหา

4. ผู้เรียนได้รับผลการตัดสินใจกระทำของตนจากสังคม (ตามเกณฑ์มาตรฐานในชีวิตจริง)

5. ผู้เรียนมีการอภิปราย แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจ สะท้อนความคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตน

6. ผู้สอนมีการวัดและประเมินผล ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ส่วนในการวิจัยนี้รวมถึงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

อนึ่ง ในการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงนั้น จะต้องมีการประเมินผลตามสภาพจริงเป็นตัวสอดแทรกในการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อให้สามารถระบุถึงความสำเร็จ หรือปัญหาในการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่กระบวนการแก้ไข พัฒนาผู้เรียนอย่างเหมาะสม ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายการประเมินผลตามสภาพจริงไว้ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2539: 20) ได้ให้ความหมายว่า การประเมินสภาพจริง หมายถึง การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยงานหรือกิจกรรมที่มอบหมายให้ผู้ปฏิบัติ จะเป็นงานหรือสถานการณ์ที่เป็นจริง (Real Life) หรือใกล้เคียงกับชีวิตจริง จึงเป็นงานที่มีสถานการณ์ซับซ้อน (Complexity) และเป็นองค์รวม (Holistic) มากกว่างานปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป

ส.วาสนา ประवालพฤษ (2539: 50) ได้ให้ความหมายว่า การประเมินผลตามสภาพจริง เป็นการวัดโดยเน้นให้นักเรียนนำความรู้ความคิดในวิชาต่าง ๆ ที่เรียนเพื่อนำมาแก้ปัญหาโดยใช้ทักษะการคิดที่ซับซ้อน (Complex Thinking) มากกว่าที่จะถามความสามารถขั้นต้น หรือความสามารถขั้นต้น หรือความสามารถย่อยๆ เป็นการวัดนักเรียนโดยรวม ทั้งด้าน ความคิด เจตคติ และการกระทำไปพร้อม ๆ กัน

อุทุมพร จามรมาน (2540: 2-4) ได้กล่าวว่า การประเมินตามสภาพจริง หมายถึง การวัดและประเมินผลกระบวนการทำงานของสมองและจิตใจของผู้เรียนอย่างตรงไปตรงมาตามสิ่งที่เขาทำ โดยพยายามตอบคำถามว่า เขาทำอะไรและทำไมถึงทำอย่างนั้น การได้ข้อมูลว่า “เขาทำอะไร” (How) และทำไม (Why) ช่วยให้ผู้สอนได้ช่วยผู้เรียนซึ่งเป็นการวัดและประเมินโดยการปฏิบัติจริง ทำจริง ๆ เพื่อให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีความหมายและเหมือนชีวิตจริง

สุวิมล ว่องวานิช (2546: 13) ได้กล่าวว่า การประเมินตามสภาพจริง เป็นกระบวนการตัดสินความรู้ความสามารถและทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนในสภาพที่สอดคล้องกับชีวิตจริง โดยใช้เรื่องราว เหตุการณ์ สภาพจริงหรือคล้ายจริงที่ประสบในชีวิตประจำวัน เป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนตอบสนองโดยการแสดงออก ลงมือทำ หรือผลิต จากกระบวนการทำงานตามที่คาดหวังและผลผลิตที่มีคุณภาพจะเป็นการสะท้อนภาพเพื่อลงข้อสรุปถึงความรู้ ความสามารถ และทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนว่ามีมากน้อยเพียงใด นำพอใจหรือไม่ อยู่ในระดับความสำเร็จใด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549: 1) ได้ให้ความหมายการประเมินสภาพจริง คือ การประเมินที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนปฏิบัติงานที่เหมือนการปฏิบัติงานในชีวิตจริงมีเวลาเพียงพอสำหรับวางแผน การลงมือทำงาน จนได้งานที่เสร็จสมบูรณ์ มีโอกาสประเมินผลการทำงานด้วยตนเองและมีการปรึกษาร่วมกับผู้เรียน การประเมินลักษณะนี้ จึงจำเป็นต้องใช้การประเมินที่หลากหลายมีการตัดสินโดยใช้เกณฑ์ (Criteria) หรือ มาตรฐาน (Standard) เดียวกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่ใช้ตัดสินการทำงานในชีวิตจริงในชั้นงานเดียวกันหรือประเภทเดียวกัน

ดังนั้น จึงกล่าวสรุปได้ว่า การประเมินผลตามสภาพจริง คือ การประเมินผู้เรียนตามความเป็นจริง โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือทำ และทำการวัดและประเมินผล โดยใช้เกณฑ์ (Criteria) หรือ มาตรฐาน (Standard) เดียวกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่ใช้ตัดสินการทำงานในชีวิตจริง

ลักษณะของการประเมินตามสภาพจริง

ลันด์ (Lund. 1997: 3) ได้เสนอลักษณะ 6 ประการของการประเมินตามสภาพจริง ดังนี้

1. การประเมินตามสภาพจริงมีความท้าทายและในสถานการณ์ที่เป็นจริง ในลักษณะการประเมินตามสภาพจริงทางพลศึกษา โดยประเมินผู้เรียนจากการปฏิบัติจริง เช่น การเล่นเกม โดยประเมินจากการประยุกต์ใช้กับกฎ กติกา และทักษะการเล่น
2. การประเมินตามสภาพจริงต้องการให้นักเรียนมีทักษะการคิดในระดับสูง โดยการจำลองสถานการณ์ให้นักเรียนประยุกต์ใช้แนวคิด ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยหลังจากการทดสอบการประเมินตามสภาพจริงจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง
3. ผู้เรียนรู้มาตรฐานการประเมินตั้งแต่เริ่มต้น ซึ่งการประเมินตามสภาพจริงจะมีการตั้งเกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics) หรือเกณฑ์มาตรฐานการในการประเมิน ซึ่งผู้เรียนจะได้รับผลย้อนกลับเกี่ยวกับความก้าวหน้า
4. การประเมินตามสภาพจริงเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร
5. ผู้เรียนนำเสนอสิ่งที่ดีสุดของการประเมินตามสภาพจริงต่อผู้อื่น สามารถช่วยกระตุ้นความภาคภูมิใจในการทำงานและผู้เรียนสามารถแสดงออกอย่างมีความหมาย
6. เน้นที่กระบวนการไม่ใช่ผลผลิต

รูปแบบการประเมิน

ความหมายของรูปแบบ

ทิตนา แชมมณี (2553: 220-223) กล่าวว่า รูปแบบ (Model) คือ รูปธรรมของความคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น เป็นคำอธิบาย เป็นแผนผัง ไต่อะแกรม หรือ แผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น รูปแบบเป็นเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบเสาะหาคำตอบ ความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ทั้งหลาย ซึ่งรูปแบบจะมีลักษณะเช่นเดียวกันกับสมมติฐานที่บุคคลอาจสร้างขึ้นจากความคิด ประสบการณ์หรือการหยั่งรู้ (Intuition) ทฤษฎีและหลักการต่างๆ ได้ แต่รูปแบบไม่ใช่ทฤษฎี

คีฟส์ (ทิตนา แชมมณี. 2553: 220; อ้างอิงจาก Keeves. 1997: 386-387) กล่าวว่า รูปแบบโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนาย (Prediction) ผลที่ตามมา ซึ่งสามารถพิสูจน์ทดสอบได้ กล่าวคือ สามารถนำไปสร้างเครื่องมือเพื่อไปพิสูจน์ทดสอบได้
2. โครงสร้างของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationship) ซึ่งสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์นั้นได้
3. รูปแบบจะต้องสามารถช่วยสร้างจินตนาการ (Imagination) ความคิดรวบยอด (Concept) และความสัมพันธ์ (Interrelationship) รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้

4. รูปแบบควรจะประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Structural Relationships) มากกว่า ความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (Associative Relationships)

ลักษณะของรูปแบบการประเมิน

ศิริชัย กาญจนวาสี (2552: 57) ได้สรุปลักษณะของรูปแบบการประเมินต่าง ๆ จากทฤษฎีการประเมิน 3 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบ 1: ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และสิ่งที่ต้องการประเมิน

ภาพประกอบ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และสิ่งที่ต้องการประเมิน

จากภาพประกอบ 2 แสดงให้เห็นว่า วัตถุประสงค์ของการประเมิน คือ การตัดสินใจคุณค่าของสิ่งที่ต้องการประเมิน สิ่งที่ต้องการประเมินอาจมีระดับที่แตกต่างกัน ได้แก่ ทรัพยากร กิจกรรม โครงการ แผนงาน แผน หน่วยงาน สถาบัน/องค์กร และสังคม ซึ่งเป็นระดับสูงสุด โดยมีเป้าหมายของการประเมิน คือ การพัฒนาคุณค่าของสิ่งที่มุ่งประเมิน ดังนั้น เป้าหมายสูงสุดของการประเมินจึงอยู่ที่การพัฒนาสังคม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 มโนทัศน์ที่เกี่ยวข้อง รูปแบบ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และวัตถุประสงค์ของการประเมิน มีมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.1.1 วัตถุประสงค์ (Objective) หมายถึง สิ่งที่มีมุ่งประเมินให้เกิดขึ้น หรือ สิ่งที่ต้องจัดทำให้ปรากฏวัตถุประสงค์ของการประเมินจึงเป็นสิ่งที่ต้องการทำให้ปรากฏในการประเมิน ซึ่งได้แก่ “การตัดสินใจคุณค่า” ของวัตถุประสงค์ของการประเมิน

1.1.2 สิ่งที่ต้องการประเมิน (Objective of Evaluation) เป็นสิ่งที่นักประเมินมุ่งตัดสินใจคุณค่า ซึ่งมีอยู่หลายระดับ แต่ละระดับมีความสัมพันธ์และเป็นส่วนหนึ่งของกันและกัน โดยมุ่งไปสู่สิ่งที่สูงสุดสิ่งเดียวกันคือ สังคม เริ่มตั้งแต่ ทรัพยากร กิจกรรม โครงการ แผนงาน แผน หน่วยงาน สถาบัน/องค์กร และสังคม

เป้าหมายหรือจุดมุ่งหมาย (Goal) หมายถึง สิ่งที่เป็นจุดมุ่งหมายปลายทางของทางของการดำเนินงาน เป้าหมายของการประเมินจึงเป็นสิ่งที่เป็จุดมุ่งหมายปลายทางของการประเมิน คือ “การพัฒนาคุณค่า” ของวัตถุของการประเมิน ดังนั้น การทราบคุณค่าของสิ่งที่ประเมิน เป็นเพียงเส้นทางสู่จุดหมายของการปรับปรุงและ/หรือเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาคุณค่าของสิ่งนั้นให้ดียิ่งขึ้นไป

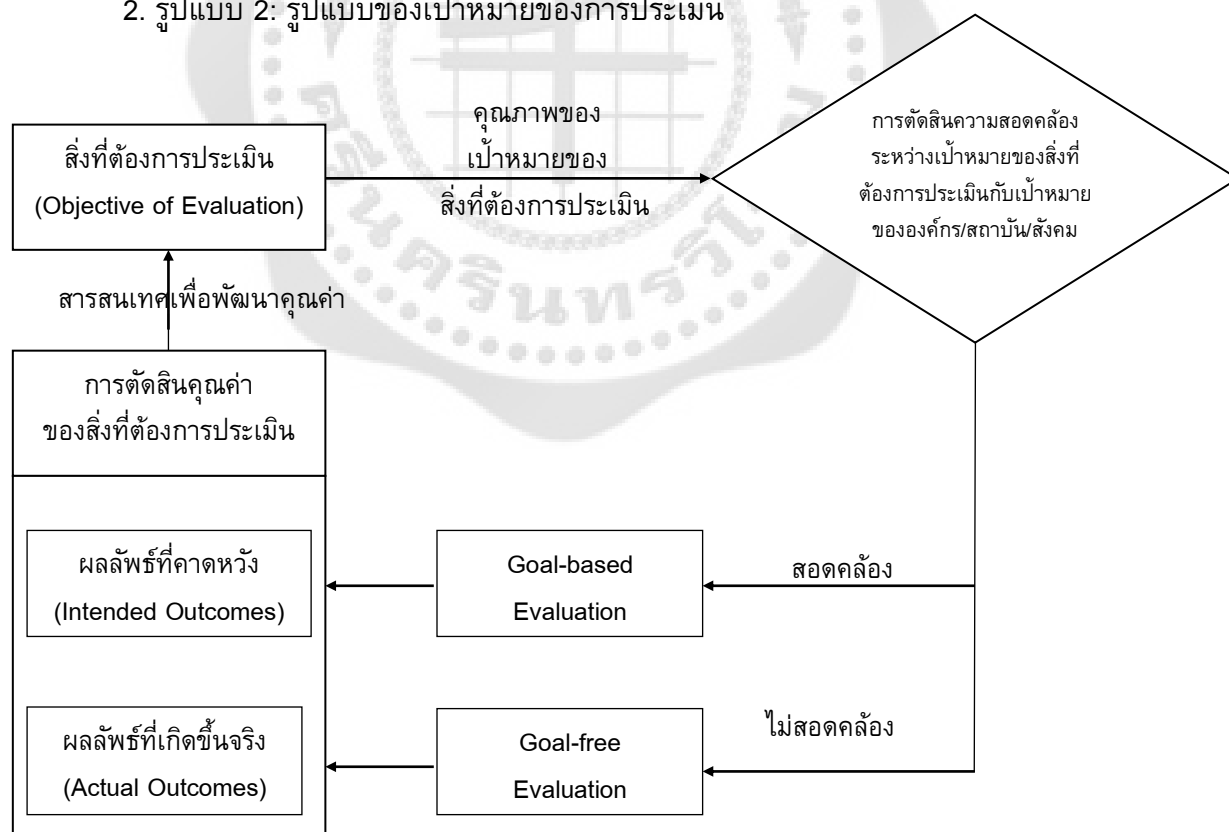
1.2 สมมุติฐาน จากรูปแบบ 1 สามารถนำมาตั้งสมมุติฐานต่าง ๆ เพื่อการทดสอบได้ เช่น

1.2.1 การประเมินเป็นกลไกของการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยการพัฒนาคุณค่าของสิ่งที่ประเมินจากย่อย ซึ่งสะสมเป็นคุณค่าของส่วนใหญ่เพื่อบรรลุเป้าหมายที่พึงปรารถนาร่วมกันของสังคม

1.2.2 กิจกรรมการประเมินจะบรรลุเป้าหมายของสังคมอย่างแท้จริง จึงควรมีการวิเคราะห์และติดตามเป้าหมายที่พึงปรารถนาร่วมกันของสมาชิกในสังคม และปัญหาทางสังคมอย่างต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมการประเมินที่มุ่งพัฒนานโยบายและการดำเนินงานได้อย่างสอดคล้องกับเป้าหมายที่เป็นความต้องการที่แท้จริงของสังคมนั้น ๆ

1.2.3) การประเมินควรมีเป้าหมายเพื่อการชี้ นำ เปลี่ยนแปลง และพัฒนาสังคมที่เหมาะสมในอนาคต มากกว่าการชี้จุดเด่นและจุดด้อยของการพัฒนาที่ผ่านมาในอดีต

2. รูปแบบ 2: รูปแบบของเป้าหมายของการประเมิน

ภาพประกอบ 3 รูปแบบของเป้าหมายของการประเมิน

จากภาพประกอบ 3 แสดงให้เห็นว่า วัตถุประสงค์ของการประเมินใดก็ตามอยู่ที่การ มุ่งตัดสินคุณค่าของสิ่งื่อนำมาทำการประเมิน (Worth and Value of the Object) เพื่อเป็นแนวทาง สู่การพัฒนาคุณค่าขององค์กร สถาบันและสังคมนักประเมินจึงมีความจำเป็นที่จะต้องตรวจสอบ คุณภาพของเป้าหมายของสิ่งื่อนำมาประเมินเสียก่อนว่า มีความสอดคล้องกับเป้าหมายทางคุณค่า ขององค์กร/สถาบัน/สังคมหรือไม่ ซึ่งผลการตรวจสอบแนวทางสู่การกำหนดรูปแบบของการตีคุณค่า ของสิ่งื่อนำมาประเมินว่าควรจะทำประเมินแบบอิงเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของสิ่งื่อนำมาประเมิน (Goal-based Evaluation) โดยการตีคุณค่าของผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นตามที่คาดหวัง (Intended Outcomes) หรือการประเมินแบบไม่อิงเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของสิ่งื่อนำมาประเมิน (Goal-free Evaluation) โดยการตีคุณค่าของผลลัพธ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นจริง (Actual Outcomes) ซึ่งประกอบด้วยผลลัพธ์ที่ คาดหวังและผลลัพธ์ที่ไม่ได้คาดหวัง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 มโนทัศน์ที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 รูปแบบดังกล่าวเสนอคำอธิบายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการ ประเมินใด ๆ ก็ตามอยู่ที่การตัดสินคุณค่าของสิ่งื่อนำมาประเมินว่ามีคุณค่าเพียงใด เพื่อเป็นแนวทาง สู่การพัฒนาคุณค่าของสิ่งนั้น เช่น โครงการ แผนงาน ครู นักเรียน เป็นต้น ก่อนการกำหนดรูปแบบ สำหรับการตัดสินคุณค่าของสิ่งื่อนำมาประเมิน นักประเมินควรทำการวิเคราะห์คุณภาพเป้าหมาย ของสิ่งื่อนำมาประเมินเสียก่อนว่า เป้าหมายของสิ่งนั้นมีความเหมาะสมเพียงใด ในการวิเคราะห์ว่า เป้าหมายของโครงการมีความเหมาะสมเพียงใดนั้น วิธีหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ได้ คือ การตรวจสอบ ความสอดคล้องระหว่างเป้าหมาย วัตถุประสงค์ ของโครงการกับเป้าหมายที่ควรจะเป็นตามความ ต้องการของกลุ่มเป้าหมายหรือผู้รับบริการ (Primary Needs) หรือตรวจสอบกับเป้าหมายที่โครงการ นั้นต้องการส่งผลไปถึงตามความต้องการของเจ้าของโครงการ หรือ ผู้ให้บริการ (Secondary Needs) ถ้าเป้าหมายทั้งสองมีความสอดคล้องกันก็น่าจะเป็นตัวบ่งชี้ตัวหนึ่งถึงความเหมาะสมของเป้าหมาย/ วัตถุประสงค์ของโครงการนั้น แต่ถ้ามีความแตกต่างมากก็น่าจะเป็นการบอกได้อย่างหนึ่งถึงความ ไม่เหมาะสมของเป้าหมายวัตถุประสงค์ของโครงการ

2.1.2 คุณภาพของเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของโครงการจะเป็นปัจจัยเบื้องต้น (Input) ตัวหนึ่งที่เข้าสู่กระบวนการการตัดสินใจเกี่ยวกับการกำหนดรูปแบบของเป้าหมายของการประเมิน ภายใต้สภาพแวดล้อมหรือสภาพที่เป็นอยู่ ถ้าเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของโครงการได้กำหนดไว้ อย่างเหมาะสม เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของโครงการจึงควรกำหนดให้สอดคล้องกับเป้าหมาย/ วัตถุประสงค์ของโครงการ กล่าวคือ การตัดสินคุณค่าของโครงการจึงน่าจะขึ้นอยู่กับเปรียบเทียบ ผลของโครงการ กับผลที่คาดหวังตามเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของโครงการ ซึ่งเรียกการประเมินนี้ว่า “Goal-based Evaluation” แต่ถ้าเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของโครงการได้กำหนดไว้อย่างไม่เหมาะสม อาจจะได้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า ถ้าผู้ประเมินกำหนดเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของการประเมินเป็นไปตาม เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของโครงการ ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ นักประเมินไม่จำเป็นต้องกำหนด

เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของการประเมินให้สอดคล้องเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของโครงการ กล่าวคือ การตัดสินคุณค่าของโครงการควรเน้นที่การตีค่าของผลทั้งหมดที่เกิดขึ้น (Actual Outcomes) จากโครงการที่เรียกว่า “Goal-free Evaluation” อันประกอบด้วย การประเมินผลที่คาดหวังตามเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของโครงการและผลที่มีได้คาดหวัง จะช่วยให้เห็นข้อบกพร่องที่เกิดจาก “Goal-based Evaluation” ได้ชัดเจน

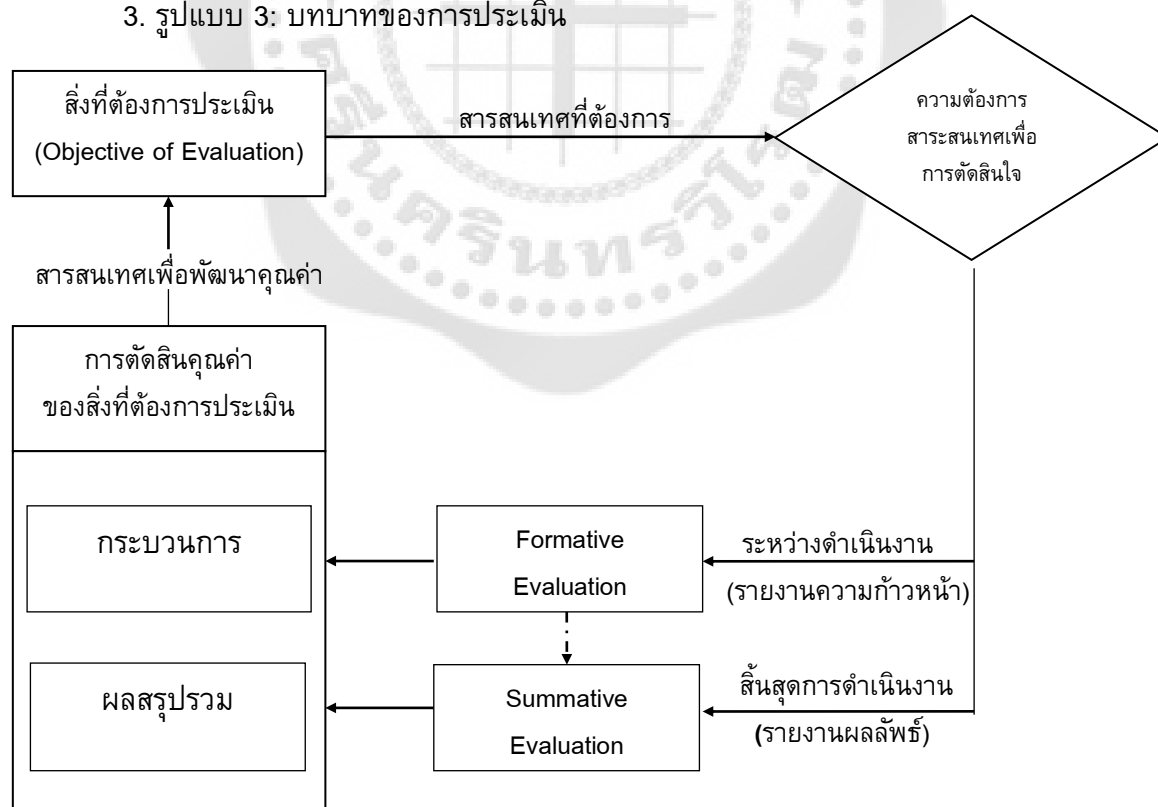
2.2 สมมุติฐาน จากรูปแบบ 2 สามารถนำมาตั้งสมมุติฐานต่าง ๆ เพื่อการทดสอบได้ เช่น

2.2.1 ในการวางแผนโครงการ ถ้าผู้พัฒนาโครงการมีการประเมินปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่ต้องการแก้ไข (Needs Assessment) เพื่อกำหนดเป็นเป้าหมายของโครงการ การประเมินปัญหาดังกล่าวน่าจะใช้เป็นตัวบ่งชี้ตัวหนึ่งถึงความเหมาะสมของการกำหนดเป้าหมายของโครงการได้

2.2.2 การดำเนินโครงการที่ได้ผลตามเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของโครงการ ถือว่าเป็นความสำเร็จเบื้องต้น ความสำเร็จขั้นสูงอยู่ที่การก่อให้เกิดผลที่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงขององค์กร/สถาบัน หรือสังคม

2.2.3 ถ้าเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของโครงการถูกกำหนดขึ้นอย่างมีคุณภาพ Goal-based Evaluation และ Goal-free Evaluation น่าจะเป็นสิ่งเดียวกัน

3. รูปแบบ 3: บทบาทของการประเมิน

ภาพประกอบ 4 บทบาทของการประเมิน

จากภาพประกอบ 4 แสดงให้เห็นว่า ลักษณะความต้องการสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจของผู้บริหารจะเป็นตัวกำหนดบทบาทของการประเมิน ซึ่งสามารถจำแนกเป็นบทบาทที่สำคัญได้ 2 บทบาท คือ 1) การเสนอสารสนเทศระหว่างดำเนินงาน (Formative Evaluation) หลังสิ้นสุดการดำเนินงาน (Summative Evaluation) ซึ่งจะเกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงาน เป็นการประเมินความก้าวหน้าหรือกระบวนการ และมีบทบาทสำคัญในการการตัดสินใจคุณค่าของกระบวนการเพื่อเสนอสารสนเทศเกี่ยวกับความก้าวหน้าของการดำเนินงาน 2) การสรุปรวม (Summative Evaluation) ซึ่งจะเกิดขึ้นหลังดำเนินงาน เป็นการประเมินความสำเร็จของงาน โดยจะมีบทบาทของการตัดสินใจคุณค่าของผลที่ได้รับเพื่อเสนอสารสนเทศเกี่ยวกับคุณค่าของโครงการและเพื่อเป็นแนวทางสู่การตัดสินใจ ยุติ ปรับเปลี่ยน หรือพัฒนาโครงการให้มีความเหมาะสมต่อไป ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 มโนทัศน์ที่เกี่ยวข้อง

3.1.1 รูปแบบดังกล่าวเสนอคำอธิบายเกี่ยวกับบทบาทของการประเมินว่า กิจกรรมการประเมินใด ๆ ก็ตามมีบทบาทที่สำคัญอยู่ 2 ลักษณะ คือ บทบาทของการประเมินความก้าวหน้าหรือกระบวนการ (Formative Evaluation) และบทบาทของการประเมินผลสรุปรวม (Summative Evaluation) ซึ่งบทบาททั้งสองนี้ถูกกำหนดขึ้นเพื่อเป็นการตอบสนองต่อความต้องการสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจของผู้บริหารว่ามีจุดประสงค์ของการตัดสินใจแบบใด ระหว่างการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงกลไก หรือส่วนประกอบของโครงการเช่น ทำอย่างไรจึงจะส่งเสริมประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้นและการตัดสินใจเกี่ยวกับผลสรุปของโครงการ เช่น โครงการก่อให้เกิดผลอะไรสมควรยุติหรือสนับสนุนโครงการต่อไปหรือไม่ เป็นต้น

3.1.2 การประเมินความก้าวหน้าหรือกระบวนการ (Formative Evaluation) เป็นกิจกรรมของการติดตามดูแลและตัดสินใจคุณค่าของการปฏิบัติงาน จึงมีบทบาทที่สำคัญในการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อช่วยปรับปรุงทรัพยากร กลไกการดำเนินงาน และพัฒนาการปฏิบัติงานในระหว่างการดำเนินงานตามโครงการ (Improvement-oriented) การประเมินกระบวนการจึงเน้นการประเมินที่ตอบคำถามที่สำคัญคือ การดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงเป็นไปตามแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในโครงการหรือไม่ มีปัญหาอุปสรรคใดเกิดขึ้นบ้าง (Implementation Evaluation) และผลการดำเนินงานแต่ละขั้นตอนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของแต่ละแผนงานหรือไม่เพียงใด (Progress Evaluation) การเขียนรายงานการประเมินจึงควรเน้นการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความก้าวหน้าของการดำเนินงานและการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทรัพยากร กลไกการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

การประเมินผลสรุปรวม (Summative Evaluation) โดยทั่วไปเป็นการสรุปในเชิงสาเหตุถึงคุณค่าของผลของโครงการหลังจากที่โครงการได้เสร็จสิ้นลงแล้ว จึงมีบทบาทในการให้ข้อสรุป (Conclusion-oriented) ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของโครงการ การเขียนรายงานการประเมินจึงควรเน้นการลงข้อสรุปเกี่ยวกับคุณค่าของโครงการและผลลัพธ์ที่ได้

จากบทบาทของการประเมินดังกล่าว การประเมินจึงสามารถให้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการบริหาร (Administrative) สามารถใช้การประเมินเป็นเครื่องมือของผู้บริหารสำหรับการติดตาม กำกับ การดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ด้านจิตวิทยา (Psychological) สามารถใช้การประเมินเป็นกลยุทธิ์สำหรับการกระตุ้นเร้าความสนใจ และสร้างความตื่นตัวให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ด้านรัฐสังคม (Sociopolitical) สามารถใช้การประเมินเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน (Accountability) ตลอดจนสามารถใช้เป็นกลยุทธิ์ในการสร้างแรงสนับสนุนจากสาธารณะ

3.2 สมมุติฐาน จากรูปแบบที่ 3 สามารถนำมาตั้งเป็นสมมุติฐานต่าง ๆ เพื่อทดสอบ เช่น

3.2.1 Formative Evaluation มีความสอดคล้องกับปรัชญาและเป้าหมายของการประเมินได้ดีกว่า Summative Evaluation

3.2.2 ถึงแม้ Formative และ Summative Evaluation จะมีบทบาทต่างกัน แต่มีความสัมพันธ์สนับสนุนซึ่งกันและกัน ถ้ามีการทำ Formative Evaluation จะช่วย Summative Evaluation ให้สามารถสรุปผลได้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น

3.2.3 โครงการที่จัดให้บริการมาเป็นเวลานานติดต่อกัน ควรเน้น Summative Evaluation มากกว่า Formative Evaluation

การแบ่งประเภทของพฤติกรรมการเรียนรู้

จากรูปแบบการประเมินจากทฤษฎีการประเมิน พบว่า รูปแบบการประเมิน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ สิ่งที่ต้องการประเมิน จุดมุ่งหมายในการประเมิน วิธีการประเมิน และบทบาทผู้ประเมิน ซึ่งในด้านการศึกษา การเรียนรู้ของนักเรียนถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ การทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างถาวรและเป็นไปทิศทางที่ดี เป็นสิ่งที่พึงปรารถนาตามเจตนารมณ์ของการศึกษา และเกิดกับผู้เรียนโดยผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเกิดพฤติกรรม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย (ความรู้) ด้านจิตพิสัย (เจตคติ) และด้านทักษะพิสัย (ทักษะ) สอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2552: 191) กล่าวว่า การแบ่งประเภทพฤติกรรมการเรียนรู้ (Taxonomies) เปรียบเสมือนสิ่งชี้แนะครูให้วางแผนการกำหนดผลการเรียนรู้และความสำเร็จตามที่กำหนดไว้ในเป้าหมาย เทคนิคเหล่านี้ได้มาจากแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานหลายทฤษฎี มีการจัดลำดับผลการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้จากต่ำสุดถึงสูงสุด อันเป็นการแสดงถึงความก้าวหน้า และพฤติกรรมง่าย ๆ จะเป็นพื้นฐานของพฤติกรรมระดับที่สูงขึ้น โดยอาศัยทฤษฎีของนักการศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

ตาราง 1 การแบ่งลำดับขั้นของพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ตามแนวทางของบลูม (Bloom, 2000)

ผลการเรียนรู้/จุดประสงค์	คำอธิบาย
1. ความรู้ (Knowledge)	ความจำ ความสามารถในการทบทวน การจำข้อมูล การแสดงถึงผลการเรียนรู้ระดับต่ำที่สุด
2. ความเข้าใจ (Comprehension)	การจับความหมาย ความเข้าใจโดยยังไม่ได้นำไปใช้ การแปลความ การตีความ การคาดการณ์ การทำนาย เป็นอีกขั้นตอนหนึ่งของความจำและเป็นความเข้าใจในระดับต่ำสุด
3. การนำไปใช้ (Application)	ความสามารถในการใช้ข้อมูลที่เรียนไปแล้วในสถานการณ์ใหม่ สามารถนำกฎกติกา วิธีการ และโมทัศน์ไปใช้ เป็นความเข้าใจระดับสูง
4. การวิเคราะห์ (Analysis)	การแยกย่อยสิ่งต่างๆ ออกเป็นส่วนๆ การบริหารจัดการ และการเชื่อมโยงส่วนย่อยแต่ละส่วนเข้าด้วยกันเพื่อให้ชัดเจนมากขึ้น การพิสูจน์ การเลือก การสรุปความเห็น เป็นการใช้สติปัญญาระดับสูง
5. การประเมินผล (Evaluation)	การตัดสินคุณค่าของความคิด อุดมคติ มโนทัศน์โดยอยู่บนพื้นฐานของเกณฑ์หรือมาตรฐานที่นิยามไว้แล้ว
6. ความคิดสร้างสรรค์ (Creating)	การรวบรวมส่วนย่อยเข้าด้วยกันเป็นรูปแบบใหม่ การออกแบบรูปแบบกิจกรรม โครงสร้างใหม่ เป็นการ ความคิดสร้างสรรค์

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2552: 192-193) กล่าวว่า พัฒนาการด้านความรู้ ความเข้าใจเป็นจุดประสงค์สำคัญของหลักสูตรพลศึกษา เพราะต้องมีการให้ความรู้แก่ผู้เรียนเกี่ยวกับมิติต่างๆ ของการเคลื่อนไหวของมนุษย์ คือ ร่างกายมนุษย์ การออกกำลังกาย โรคภัยและสุขภาพ การทำงานของร่างกายและอวัยวะต่างๆ ตามหน้าที่ และการดูแลการทำหน้าที่ให้เป็นปกติ ความสัมพันธ์ระหว่างการออกกำลังกายกับกิจกรรมทางกาย ผู้เรียนได้นำไปดูแลสุขภาพของตนเองด้วยการแสดงออกมาเป็นการปฏิบัติตามหลักวิทยาศาสตร์ ดังนั้น ความรู้ที่ได้เรียนจากพลศึกษาจะส่งผลต่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย ทักษะทางกีฬา ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางสติปัญญา สามารถช่วยในการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และเกิดความสนุกสนานและเข้าใจเมื่อเรียนพลศึกษา

ตาราง 2 การแบ่งลำดับขั้นของจิตพิสัย (Affective Domain) ตามแนวทางของแครทโวล (Krathwol. 1964)

ผลการเรียนรู้/จุดประสงค์	คำอธิบาย
1. การยอมรับ (Receiving)	ความรู้สึกที่มีต่อเหตุการณ์จริงและสิ่งเร้า ความรู้สึกสำนึก ความตระหนัก ความตั้งใจที่จะรับกับปรากฏการณ์ต่างๆ
2. การตอบสนอง (Responding)	ความกระตือรือร้นที่จะตอบรับรับต่อสิ่งเร้า ปฏิกริยาที่มีต่อสถานการณ์ต่างๆ เมื่อได้รับรู้ เป็นการตอบสนองอย่างเปิดเผย
3. การตีค่า (Valuing)	สิ่งเร้าหรือปรากฏการณ์ที่เป็นการทำดี ผู้เรียนกำหนดคุณค่าของสิ่งต่างๆ บุคลิกลักษณะที่แสดงออกถึงความเชื่อหรือทัศนคติ ความซาบซึ้ง ศรัทธา
4. การจัดการ (Organizing)	คุณค่าที่เกิดขึ้นภายในแล้วจัดการให้เป็นระบบ การตัดสินใจ ความสัมพันธ์ระหว่างกันของคุณค่าต่างๆ การจัดลำดับรูปแบบของคุณค่า การเปรียบเทียบ การเชื่อมโยง และการสังเคราะห์คุณค่า
5. การมีบุคลิกลักษณะตามคุณค่า (Characterizing by a Value or Complex)	การกระทำที่แสดงออกถึงการมีคุณค่าภายใน พฤติกรรม การแสดงการยอมรับคุณค่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และยอมรับให้เป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ เป็นระดับสูงสุดของด้านเจตคติ

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2552: 194) กล่าวว่า ปริเขตด้านเจตคติสะท้อนถึงพัฒนาการด้านคุณค่า ความซาบซึ้ง ทัศนคติ และบุคลิกภาพ เริ่มต้นตั้งแต่สิ่งที่เกี่ยวข้องกับตนเองจนกระทั่งคุณค่าของโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับคนอื่น การตอบสนองความต้องการของสังคม (Social Needs) ด้วย คือ ความเป็นเจ้าของ การได้รับการยกย่อง การเคารพต่อตนเอง และความรัก การได้เรียนได้เล่นเป็นกลุ่มทำให้เกิดมิตรภาพต่อกัน ได้เพื่อนใหม่ ได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน และขจัดความรู้สึกโดดเดี่ยวออกไป จัดเป็นการสร้างเสริมสุขภาพให้แก่ผู้เรียนได้ด้านหนึ่ง

ตาราง 3 การแบ่งลำดับขั้นของทักษะพิสัยหรือทักษะกลไก (Psychology Domain) ตามแนวทางของแฮร์โรว์ (Harrow. 1972)

ผลการเรียนรู้/จุดประสงค์	คำอธิบาย
1. การเคลื่อนไหวตอบสนอง (Reflex Movement)	การแสดงการกระทำออกมาโดยไม่ตั้งใจต่อการตอบสนองต่อสิ่งเร้า การงอ การเหยียดตรง การเหยียดยืด การปรับท่าทาง เป็นพื้นฐานของพฤติกรรมเคลื่อนไหว
2. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน (Basic Fundamental Movement)	รูปแบบการเคลื่อนไหวที่มีมาแต่เดิมซึ่งมีพื้นฐานมาจากการประสานสัมพันธ์ของการเคลื่อนไหวตอบสนอง รูปแบบเริ่มต้นของการพัฒนาความสามารถในการรับรู้กับความสามารถทางกาย เป็นพื้นฐานสำหรับทักษะการเคลื่อนไหวที่ซับซ้อน
3. การสามารถในการรับรู้ (Perceptual Abilities)	การแปลความสิ่งเร้าหลายๆ รูปแบบไปจนถึงการปรับสภาพได้ หมายถึงความสามารถในการฟัง การเห็น การสัมผัส การเคลื่อนไหว การรับรู้แบบประสานสัมพันธ์
4. ความสามารถทางกาย (Physical Abilities)	ลักษณะที่เกิดการพัฒนาจนถึงระดับสูง ทำให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ความแข็งแรงของอวัยวะสำคัญ ที่ทำให้เกิดการพัฒนาการเคลื่อนไหวขั้นสูงขึ้นมา ความอดทน ความแข็งแรง ความคล่องตัว ความอ่อนตัว
5. การเคลื่อนไหวอย่างมีทักษะ (Skilled Movement)	ระดับของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่มีการเคลื่อนไหวซับซ้อน ประกอบด้วยความสมดุลในแนวระนาบและแนวตรง ซึ่งขึ้นอยู่กับรูปแบบของการเคลื่อนไหวพื้นฐานเบื้องต้น
5. การสื่อสารอย่างไม่สับสน (Non-discursive Communication)	การแสดงการเคลื่อนไหวที่เป็นส่วนประกอบของการเคลื่อนไหวทั้งหมด การแปลความการเคลื่อนไหวที่หมายรวมถึงการแสดงทักษะการเคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบการเคลื่อนไหวที่ออกแบบไว้เพื่อการส่งสารให้แก่ผู้ดู อัตราการแสดงออกอาจง่ายไปหายาก

การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2552: 283-286) ได้กล่าวว่า แต่ก่อนวงการศึกษานิยมแผนการจัดการเรียนรู้ว่า บันทึกการสอน (Daily Plan หรือ Lesson Plan) ต่อมาก็ได้เปลี่ยนเป็นแผนการสอน (Teaching Plan) และปัจจุบันเรียกว่า แผนการจัดการเรียนรู้ (Learning Management Plan) โดยมีนัยว่า แผนการสอน คำว่า การสอน มักเน้นตัวครูในการจัดการเรียนการสอน (Teacher Centred) แต่สำหรับแผนการจัดการเรียนรู้เน้น คำว่า การเรียนรู้ เป็นการเน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student Centred) ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับแนวการปฏิรูปการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งเน้นการปฏิรูปหลักสูตรให้มีคุณภาพและการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง หลักสูตรในระดับปฏิบัติในห้องเรียนเป็นรายชั่วโมง นอกจากมีองค์ประกอบหลักเช่นเดียวกับองค์ประกอบพื้นฐานของหลักสูตร ยังมีรายละเอียด (Detail) ที่มีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อสร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุดมากที่สุด ในช่วงเวลานั้น นอกจากนั้น แผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นแผนที่แสดงถึงกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละแผน

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จึงต้องอาศัยหลักการ ทฤษฎี แนวคิดต่าง ๆ ผสมผสานกับประสบการณ์และความเชี่ยวชาญของครูแต่ละคนเป็นสำคัญ และที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งคือการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของครูเพื่อให้กิจกรรมที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ในสภาพจริงได้อยู่ตลอดเวลาแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการเตรียมการสอน การวางแผน หรือการทำแผนที่ (Map) สำหรับการนำพาผู้เรียนไปจุดประสงค์ (Objectives) ที่ต้องการแสดงถึงวิธีการหรือกิจกรรมการเรียนรู้ (Learning) ที่จะสนับสนุนส่งเสริม (Encourage) ให้ผู้เรียนได้บรรลุจุดประสงค์นั้น ๆ รวมทั้งการแสดงถึงความมั่นใจได้ว่าผู้เรียนแต่ละคนได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละข้อได้จริง โดยการประเมินผล (Assessment)

ดังนั้น การเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการเป็นครู หากครูไม่เตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ นับว่าเป็นครูที่ขาดคุณสมบัติและจิตวิญญาณของครูที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ แฮร์ริสัน (Harrison. 1987: 36-55) ที่ได้สังเคราะห์งานเกี่ยวกับครูที่มีประสิทธิภาพ สรุปได้ว่า

1. มีการคาดการณ์หรือคาดหวังในตัวผู้เรียนสูง
2. จัดการบริหารห้องเรียนเพื่อช่วยเพิ่มเวลาสำหรับการเรียนรู้เนื้อหาวิชาการและโอกาสในการเรียนรู้
3. เสริมสร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนให้ผู้เรียนได้รับความช่วยเหลือซึ่งเป็นประโยชน์กับรายบุคคล
4. เลือกอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและให้ประสบความสำเร็จในขั้นต้น เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จที่สูงขึ้นไป

5. สอนด้วยความเชี่ยวชาญ

6. ใช้วิธีสอนที่ทำให้เด็กเกิดความคิดหรือรู้ทัน วิธีสอนตรง กำหนดรูปแบบโครงสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ และกำหนดช่วงการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีผลย้อนกลับทันที มีบรรยากาศที่ไม่เครียดเกินไป ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ควรมีลักษณะสำคัญดังนี้

1. มีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองให้มากที่สุด เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by Doing)
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้แสวงหาและค้นพบสังขาร หรือข้อเท็จจริงและคำตอบด้วยตนเอง ได้ใช้วิธีอุปมาอุปไมย และปัญญาของตนเองจนสำเร็จได้ด้วยตนเอง
3. เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะ (Psychomotor Skill) และกระบวนการ (Process) สำหรับการนำไปใช้จริงได้

4. แสดงถึงกิจกรรมของครู กิจกรรมของผู้เรียน และกิจกรรมปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครูกับผู้เรียน ตลอดจนผู้เรียนกับผู้เรียน

5. ส่งเสริมการใช้วัสดุอุปกรณ์ท้องถิ่น ประหยัด ปลอดภัย และสะดวกใช้
6. มีความสอดคล้องกับมาตรฐาน จุดมุ่งหมาย หลักการ และเนื้อหาสาระของหลักสูตร (หลักสูตรระดับชาติและหลักสูตรสถานศึกษา) อย่างสมบูรณ์
7. มีความสอดคล้องเป็นอย่างดีกับจุดประสงค์การเรียนรู้
8. มีกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละขั้นตอนแต่ละข้อที่นำไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละข้อ
9. มีการกำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ทุกจุดประสงค์

ข้อคำนึงในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การประเมินคุณค่าของแผนการจัดการเรียนรู้ ควรพิจารณา จากสิ่งต่อไปนี้

1. มีความหมายต่อผู้เรียน หมายถึง มีประโยชน์ต่อการพัฒนาการของผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยครูพิจารณาถึงความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งหมายความว่า ครูต้องเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนโดยอาศัยพื้นฐานดังกล่าว
2. มีความน่าสนใจ โดยจัดเตรียมทั้งกิจกรรมและวิธีสอน การใช้สื่ออุปกรณ์ให้เพียงพอ อยู่ในเวลาที่น่าสนใจสำหรับผู้เรียน การใช้วิธีสอนเพียงแบบเดียว อาจไม่ใช่การเตรียมการสอนที่ดีที่สุด
3. การวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะช่วยเสริมแรงให้ผู้เรียนอยากศึกษา ค้นคว้า อย่างเรียนรู้ และอยากฝึกเพิ่มเติมหลังเรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบสะสม

แนวคิดและหลักการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา

แนวคิดและหลักการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษานั้น ได้มีนักการศึกษาที่ให้แนวคิดและความหมาย ไว้ดังนี้

กาลาฮู (Gallahue. 1993) ได้กล่าวถึงผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการเรียนรู้พลศึกษาไว้ว่า พัฒนาการด้านกลไก (Motor development) เป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว (Movement skill) ผสมผสานกับการมีพัฒนาการด้านสมรรถภาพทางกาย (Fitness) และด้านเจตคติ (Affective) เข้าด้วยกัน

1. พัฒนาการด้านกลไก (Motor Development) เป็นความเปลี่ยนแปลงเชิงก้าวหน้าของพฤติกรรมเคลื่อนไหวที่นำมา ซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน สิ่งแวดล้อม และงาน (Task) ที่ทำ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะทางพันธุกรรม (Hereditary) ผสมผสานกับเงื่อนไขทางสิ่งแวดล้อมที่เฉพาะเจาะจง เช่น โอกาสของการฝึก การกระตุ้นชักจูงใจ การสอน และกลไกของการเคลื่อนไหวในงานแต่ละงาน เป็นสิ่งบ่งชี้อัตราและความก้าวหน้าของการมีทักษะการเคลื่อนไหวและสมรรถภาพเข้าด้วยกัน

ทักษะการเคลื่อนไหว (Movement Skill) หมายถึง พัฒนาการของกลไกการควบคุมร่างกาย (Motor Control) ความเที่ยงตรง (Precision) และความแม่นยำ (Accuracy) ในการแสดงความสามารถเชิงปฏิบัติ (Performance) ทั้งการเคลื่อนไหวพื้นฐานและการเคลื่อนไหวที่เฉพาะเจาะจง

2. พัฒนาการด้านการมีสมรรถภาพ (Physical Fitness Development) เป็นการมุ่งเน้นถึงการมีความสามารถและแรงจูงใจของผู้เรียน ที่จะทำหน้าที่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นการบังคับ (Require) และสร้างเสริม (Promote) เพื่อให้เกิดพัฒนาการด้านความแข็งแรงสมบูรณ์ของร่างกายสมรรถภาพทางกาย หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานในชีวิตประจำวัน โดยปราศจากความเหนื่อยล้า (Fatigue) และยังมีพลังงานสำรองไว้ประกอบกิจกรรมนั้นหนาแน่น และในยามจำเป็นฉุกเฉิน โดยแบ่งออกเป็น สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ (Health-related Fitness) อันประกอบด้วย ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอดทนของกล้ามเนื้อ ความอดทนของระบบไหลเวียนเลือดและระบบหายใจ ความยืดหยุ่นของข้อต่อ และองค์ประกอบของร่างกาย อีกประเภทคือ สมรรถภาพทางกลไก (Motor Fitness) ประกอบด้วย การทรงตัว การประสานสัมพันธ์ ความคล่องตัว ความเร็ว พลัง และเวลาปฏิกิริยาตอบสนอง

3. พัฒนาการด้านการเรียนรู้ทางปัญญา (Cognitive Learning Development) เป็นการเปลี่ยนแปลงเชิงก้าวหน้าในความสามารถเกี่ยวกับความคิด (Thinking) การให้เหตุผล (Reasoning) และการกระทำ (Acting) เพราะผู้เรียนต้องเป็นผู้เรียนรู้ด้วยการใช้สติปัญญาและความกระตือรือร้น เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับกลไกการรับรู้ (Perceptual-motor Learning) และการเรียนรู้เกี่ยวกับมโนทัศน์ของความรู้ (Cognitive Concept Learning) มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างถาวร ด้วยการนำเอาความหมายและประโยชน์ของประสบการณ์เคลื่อนไหวไปใช้ การเรียนรู้ด้านนี้เกิดขึ้นได้ขณะเล่นเกม เล่นกีฬา หรือการออกกำลังกาย ซึ่งเป็นการนำหลักการมาใช้ในการปฏิบัติจริง

4. พัฒนาการด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับเจตคติ (Affective Development) เป็นพัฒนาการสำคัญที่เกิดขึ้นจากหลักสูตรพลศึกษาที่มีคุณภาพ ด้านเจตคติเป็นการเรียนรู้ที่ช่วยเพิ่มความสามารถในทางปฏิบัติของผู้เรียน ตลอดจนปฏิสัมพันธ์และการตอบสนองที่มีประสิทธิภาพต่อคนอื่น ๆ และต่อตนเอง เกิดขึ้นในขณะที่เรียนรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวไปพร้อม ๆ กับเพื่อนเป็นพัฒนาการสำคัญต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียน เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับคุณงามความดีต่างๆ การเรียนรู้เกี่ยวกับเจตคติเป็นสาระสำคัญของการพัฒนาในหลักสูตรพลศึกษา เพราะโดยธรรมชาติ เด็กสามารถเรียนรู้ที่จะค้นพบตนเองได้ด้วยตนเอง (Self-discovering Learner) และเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Cooperative Learner) ได้อยู่แล้ว

การประเมินผลการเรียนรู้สาระพลศึกษา

จากแนวคิดของ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2547: 533) การประเมินผลผู้เรียนเป็นการประเมินสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการให้คะแนน (Grading) ต่อไป การประเมินผลผู้เรียนจะดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านความรู้ เจตคติ ทักษะ สมรรถภาพทางกาย และสังคม โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การใช้แบบทดสอบทักษะกีฬา (Sports Skill Tests) การใช้แบบทดสอบเจตคติ และความสนใจ (Attitude and interest Inventories) การใช้แบบสอบถามต่าง ๆ (Questionnaires) และการสำรวจรายการหรือการเลือกตอบ (Checklist) เป็นต้น สอดคล้องกับ ครูกส์ (Crooks. 1988: 438-481) ซึ่งให้เห็นว่าการประเมินผลเป็นแนวทางเพื่อการตัดสินใจว่าอะไรสำคัญที่สุดที่ผู้เรียนควรได้เรียน ซึ่งการประเมินมีผลต่อแรงจูงใจ การยอมรับในความสามารถตนเอง การเรียนรู้ และมีผลต่อการพัฒนากลยุทธ์และทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน

1. จุดมุ่งหมายและประโยชน์ของการประเมินผลนักเรียน

1.1 เพื่อการจัดตำแหน่ง (Placement) การวัดและประเมินผลใช้ในการจัดตำแหน่งผู้เรียนในชั้น หรือในกลุ่มตามความสามารถ คะแนนที่ได้จากการวัดผล เช่น การวัดส่วนสูง และการชั่งน้ำหนัก ใช้ในการแบ่งกลุ่มผู้เรียนเพื่อการจัดโปรแกรมพลศึกษาและการสอนโดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน

1.2 เพื่อการวินิจฉัย (Diagnosis) การวัดผลและประเมินผลใช้ในการวินิจฉัยสมรรถภาพทางกาย จุดมุ่งหมายของการวินิจฉัยก็เพื่อตรวจสอบความอ่อนแอ และรักษาบำบัดด้วยกิจกรรมเฉพาะบุคคล การจัดกลุ่มผู้เรียนอาจทำตามผลการวินิจฉัยคือ การจัดแบ่งกลุ่มตามความแข็งแรง หรือความอ่อนแอก็ได้วินิจฉัยจึงเป็นความพยายามอย่างยิ่งยวดในการแยกแยะลักษณะเฉพาะของนักเรียนออกมาโดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน

1.3 เพื่อการประเมินผลการเรียนรู้ (Evaluation of Learning) เป้าหมายของการวัดและประเมินผลผู้เรียน คือ เพื่อการตัดสินใจว่าผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายของการสอนหรือไม่ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานการจัดตำแหน่ง การวินิจฉัยและการประเมินผล การเรียนรู้ โดยนำมาประกอบกันเพื่อสรุปผลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อการสอนของครูต่อไป

1.4 เพื่อการทำนาย (Prediction) ครูอาจใช้ผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลทำนายระดับสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนในกิจกรรมต่อ ๆ ไปภายภาคหน้าได้

1.5 เพื่อการประเมินผลโปรแกรม (Program Evaluation) เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาที่จัดให้โรงเรียน โดยการเปรียบเทียบกับโปรแกรมของโรงเรียนอื่น ๆ

1.6 เพื่อการสร้างแรงจูงใจ (Motivation) การวัดและประเมินผลความสามารถใช้ประโยชน์สำหรับการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน การประสบความสำเร็จในการเรียนหรือสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนจะนำไปใช้กระตุ้นผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำให้อยากปรับปรุงตนเองได้มีความสามารถสูงขึ้นต่อไป

2. ข้อควรคำนึงในการประเมินผลผู้เรียน

2.1 ต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการสอนอย่างชัดเจน และเลือกจุดมุ่งหมายที่สำคัญ ๆ

2.2 ต้องวางแผนการสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ต้องกำหนดโปรแกรมการประเมินผลนักเรียนให้มีความน่าเชื่อถือ และมีความแม่นยำตรงเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

3. การวางแผนการประเมินผลผู้เรียน

3.1 กำหนดเป้าหมายของการทดสอบ โดยการให้เหตุผลว่าทำไมต้องมีการวัดผลสิ่งนี้

3.2 เลือกข้อสอบย่อยอย่างระมัดระวัง และให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวัดผล

3.3 ประกาศ วัน เวลา และสถานที่ที่จะใช้ในการทดสอบ

3.4 ทำให้ผู้เรียนเข้าใจ และเอาใจใส่ต่อเป้าหมายและความสำคัญของโปรแกรมการทดสอบ

3.5 อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจแบบทดสอบทุกข้อโดยละเอียด

3.6 ควรมีการสำรวจอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ประกอบการทดสอบและมีการแก้ไขข้อทดสอบย่อย ๆ ให้เหมาะสมที่สุด

3.7 มีการสำรวจสถานที่ที่จะใช้ในการทดสอบและมีการเตรียมไว้ล่วงหน้า

3.8 คำนึงถึงองค์ประกอบเกี่ยวกับความปลอดภัยในการบริหารข้อทดสอบ

4. กระบวนการในการประเมินผลผู้เรียน (วาสนา คุณาภิสิทธิ์. 2539: 340-342)

4.1 การบริหารห้องเรียนในการทดสอบ เพื่อป้องกันการเสียเวลาโดยไม่จำเป็น การจัดชั้นเพื่อการบริหารข้อทดสอบควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

4.1.1 การทดสอบผู้เรียนจำนวนมาก (Mass Testing) ข้อสอบบางอย่างใช้ได้กับผู้เรียนจำนวนมาก ๆ พร้อม ๆ กัน เช่น ลูกหนัง ดินพูน โดยแบ่งผู้เรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกทำการทดสอบ ส่วนอีกกลุ่มทำการนับ

4.1.2 การทดสอบผู้เรียนเป็นกลุ่ม (Squad Testing) การแบ่งกลุ่มเพื่อทำการทดสอบเป็นวิธีบริหารการทดสอบที่นิยมกันมาก ผู้เรียนจะเข้าทำการทดสอบตามสถานีต่าง ๆ ที่ละกลุ่ม ผลการทดสอบจะบันทึกเป็นกลุ่ม ๆ (มีระเบียบกลุ่ม)

4.1.3 การทดสอบเป็นรายบุคคล (Individual Testing) ครูบางคนชอบทดสอบผู้เรียนเป็นรายบุคคล และทำการบันทึกผล หรือทำระเบียบ (Record) เป็นรายบุคคล ผู้เรียนจะเข้าทำการทดสอบตามสถานีต่าง ๆ ที่ละคน (ไม่ใช่ที่ละกลุ่ม) จนครบทุกสถานี หลังจากนั้นผู้เรียนจะไปร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ที่ครูจัดไว้ให้ต่อไป การทดสอบเป็นรายบุคคลทำให้ครูเอาใจใส่ในการทดสอบ และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนมากขึ้น การจัดกิจกรรมหลังจากเสร็จสิ้นการทดสอบจะช่วยลดปัญหาในการปกครองชั้น และลดอุบัติเหตุลงได้

4.2 การควบคุมการทดสอบ ครูต้องบริหารทดสอบอย่างราบรื่นและแม่นยำโดย

4.2.1 อธิบายถึงความสำคัญของการทดสอบ

4.2.2 สาธิตการปฏิบัติการทดสอบให้ถูกต้อง

4.2.3 เตือนให้ผู้เรียนระมัดระวังเรื่องความปลอดภัย

4.2.4 ใช้สิ่งจูงใจให้ผู้เรียนทำการทดสอบให้ดีที่สุด โดยการประกาศคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบไว้ใกล้ ๆ กับบริเวณที่ทดสอบ

4.3 การทำงานหลังการทดสอบ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 206-208) ได้กล่าวไว้มีดังนี้

4.3.1 การเก็บรวบรวมระเบียบการบันทึกให้เป็นระเบียบ ผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนสามารถบันทึกได้ด้วยรูปแบบ หรือระเบียบ ดังนี้

4.3.1.1 ระเบียบบุคคล (Individual Record) ครูควรมีวิธีเก็บระเบียบสะสมของผู้เรียนแต่ละคนอย่างง่าย ๆ ระเบียบบุคคลจะมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ช่วยแนะแนวให้แก่ผู้เรียนและใช้เป็นข้อมูลประกอบการทำความเข้าใจกับพ่อ แม่ ผู้ปกครองของผู้เรียน รวมทั้งผู้บริหารโรงเรียนด้วย ดังตัวอย่าง ในส่วนต้นใช้บันทึกรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวผู้เรียน ส่วนหลังใช้บันทึกความคิดเห็นและสรุปเรื่องต่าง ๆ

4.3.1.2 ระเบียบกลุ่ม (Squad Record) ระเบียบกลุ่มใช้ประโยชน์ได้มากและกว้างขวาง ครูบางคนจึงชอบใช้ระเบียบกลุ่มมากกว่าระเบียบบุคคล ระเบียบกลุ่มควรจะทำแบบให้มีรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้ เช่น ชื่อของผู้เรียนในกลุ่ม เวลามาเรียน ผลการทดสอบ ผลการฝึกปฏิบัติภายในกลุ่ม การเล่นเป็นทีม ฯลฯ

4.3.1.3 ระเบียบถาวร (Permanent Record) นอกจากการทำระเบียบบุคคลหรือระเบียบกลุ่มแล้ว ครูและผู้บริหารควรจัดทำระเบียบถาวรที่มีรายละเอียดมากกว่าระเบียบสองชนิดดังกล่าว เช่น มีคะแนนการเรียนแต่ละปี คะแนนที่ได้จากการแข่งขันกีฬาภายในแต่ละปี ข้อคิดเห็นของครู และรายละเอียดอื่น ๆ ซึ่งแสดงถึงสิ่งที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียนตลอดปี ควรจัดทำระเบียบถาวรอย่างมีระบบเพื่อประโยชน์ต่อการที่จะนำไปใช้ได้สะดวกสำหรับครู พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และผู้บริหารเมื่อจำเป็น

4.3.1.4 ระเบียบยกเว้นการเรียนภาคปฏิบัติแบบถาวร (Permanent Excuse Record) ไม่ควรแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่พิการ หรือมีความผิดปกติ หรือมีลักษณะพิเศษอื่น ๆ ออกจากกลุ่มผู้เรียนปกติ แต่ควรแบ่งกลุ่มตามความสามารถ แล้วค่อยปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนพิเศษเหล่านั้น เหตุผลเพราะแยกผู้เรียนพิเศษออกไปเรียนต่างหากจากกลุ่มผู้เรียนปกติ โดยสิ้นเชิง (เช่น แยกคาบสอน แยกวิชาสอน) อาจก่อให้เกิดความกดดันแก่ผู้เรียนพิเศษมากขึ้น หรือถ้าจะเปลี่ยนให้ไปเข้าร่วมกิจกรรมทดแทนอื่น ๆ เช่น เชียร์ลีดเดอร์ ฟุตบอล ฯลฯ ในบางครั้ง ก็ไม่สมควรเช่นกัน ตามปกติกิจกรรมพลศึกษาสำหรับผู้เรียนพิเศษโดยเฉพาะผู้ที่มีความบกพร่องต่าง ๆ ควรจะจัดขึ้นตามคำแนะนำของแพทย์

5. การให้คะแนน วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 340-342) ได้กล่าวไว้ ดังนี้

การวัดผล ประเมินผลและการให้คะแนนเป็นของคู่กัน จึงทำให้ครูบางคนไม่ชอบที่จะประเมินผลผู้เรียน แต่ความจริงแล้วกระบวนการดังกล่าวเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของครู ปัญหาอีกประการหนึ่ง คือ ครูมักจะใช้คะแนนเพื่อการให้รางวัลหรือลงโทษผู้เรียนเมื่อครูเกิดความยุ่งยากหรือเกิดความล่าช้า มากกว่าจะนำการให้คะแนนไปใช้ให้เกิดความน่าเชื่อถือแรงจูงใจและความแม่นยำในการวัดสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน นี่คือ ข้อควรระวังอย่างยิ่ง การให้คะแนนในสาระการเรียนรู้พลศึกษาเป็นการแปลความหมายที่ได้จากการประเมินผลเป็นกระบวนการที่ค่อนข้างซับซ้อนและต่อเนื่อง เพราะคะแนนในแต่ละตัวที่ได้มานั้น จะแสดงให้เห็นถึงสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนในแต่ละด้าน ฉะนั้นคะแนนทุกตัวจึงมีความสำคัญทั้งสิ้น

5. จุดมุ่งหมายของการให้คะแนน การให้คะแนนมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

5.1.1 เพื่อแจ้งผลการเรียนของผู้เรียนให้พ่อแม่ ผู้ปกครองได้ทราบ

5.1.2 เพื่อแจ้งผลการเรียนของผู้เรียนให้พ่อแม่ ผู้ปกครองได้ทราบ (ว่าอยู่ตรงไหนหรือระดับไหนของกลุ่มหรือของชั้น)

5.1.3 เพื่อเป็นสิ่งเร้าให้แก่ผู้เรียนบางคน

5.1.4 เพื่อแนะแนวทางในการวางแผนหลักสูตร และการจัดกลุ่มผู้เรียนเสียใหม่ให้เหมาะสม เพราะคะแนนเป็นตัวบ่งบอกถึงข้อดี และข้อบกพร่องของหลักสูตร และยังบ่งบอกถึงความอ่อนแอ และความแข็งแรงของผู้เรียนด้วย

5.1.5 เพื่อเป็นพื้นฐานในการแนะแนวผู้เรียน เพราะคะแนนเป็นตัวบ่งถึงปัญหาของผู้เรียนได้เช่นกัน

ดังนั้น การให้คะแนนจึงไม่ควรให้เพื่อเป็นการผลักดัน หรือบังคับผู้เรียนให้เข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา เพราะผู้เรียนอาจเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษาได้

5.2 ปัญหาในการให้คะแนนนักเรียน การให้คะแนนผู้เรียนเป็นสิ่งที่ปัญหายุ่งยาก เพราะมีการแปรมากกว่าวิชาอื่น ๆ ครูพลศึกษาต้องประเมินผลผู้เรียนในพฤติกรรมด้านต่าง ๆ แล้วแปลงเป็นรูปคะแนนที่เหมือนกันหรือรวมกันเป็นคะแนนตัวเดียวกัน ปัญหาที่ประสบมากที่สุดคือการพิจารณาให้คะแนนผู้เรียนจำนวนมาก ๆ ในห้องเดียวกัน รองลงมาคือ ปัญหาการจัดความถี่ของคะแนน และการรวมเอาพฤติกรรมทั้งหลายมาเป็นคะแนนในหน่วยเดียวกัน ก่อนการประเมินผลจึงควรตั้งปัญหา 2 ข้อเสียก่อน คือ

5.2.1 ควรจะวัดอะไร (What should be tested?)

5.2.2 ควรจะวัดอย่างไร (How tests should be given?)

สิ่งที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งก็คือ แบบทดสอบที่มีความแม่นยำและความเชื่อมั่นไม่ได้ถูกนำไปใช้เนื่องจากต้องใช้เวลามากเกินไป ครูจึงจำเป็นต้องใช้แบบทดสอบที่เหมาะสมตามความคิดของตนโดยไม่มีเกณฑ์มาตรฐานและเทคนิคที่ถูกต้อง และอาจจะให้คะแนนผู้เรียนจากการประเมินผลด้านอื่น ๆ เช่น เวลาการเรียน การแต่งกาย เจตคติ ความมีน้ำใจนักกีฬา ความมีระเบียบวินัย แทนการวัดสัมฤทธิ์ผลอื่น ๆ ของผู้เรียน ซึ่งการวัดในลักษณะนี้บางครั้งก็ไม่สามารถให้คะแนนได้อย่างแม่นยำและยุติธรรมได้

5.3 หลักการให้คะแนน เพื่อคุณค่าที่แท้จริงควรมีหลักการให้คะแนนในสาระการเรียนรู้พลศึกษา ดังนี้

5.3.1 คะแนนควรเป็นสิ่งที่บ่งบอกสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของพลศึกษามากน้อยเพียงใด แต่ไม่ควรเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ระหว่างผู้เรียนแต่ละคน

5.3.2 การให้คะแนนควรคำนึงถึงพัฒนาการทั้ง 5 ด้าน หรือจุดมุ่งหมายของพลศึกษาและควรเน้นพัฒนาการทางด้านทักษะเท่า ๆ กับพัฒนาการทางด้านสมรรถภาพทางกาย

5.3.3 ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจในการให้คะแนน รู้ถึงส่วนประกอบของการให้คะแนน วิธีการให้คะแนน และการแบ่งน้ำหนักคะแนนในแต่ละส่วน

5.3.4 พ่อแม่ ผู้ปกครอง สามารถทำความเข้าใจถึงการให้คะแนนโดยอาศัยจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาเป็นหลัก

5.3.5 ควรนำเสนอคะแนนในรูปแบบที่เหมือนกับการให้คะแนนในวิชาอื่น ๆ เพราะไม่ใช่แต่จะมีประโยชน์ต่อการเก็บรวบรวมข้อมูล และการเทียบคะแนนกับจำนวนหน่วยกิตเท่านั้น แต่ยังทำให้วิชาพลศึกษามีคุณค่าเป็นที่ยอมรับว่าอยู่ในระดับเดียวกับวิชาอื่น ๆ เช่นกัน

5.3.6 ใช้เทคนิคการประเมินผลหลาย ๆ แบบ ทั้งปรนัย และอัตนัย

5.3.7 มีความยุติธรรมในการให้คะแนน ทั้งด้านสัมฤทธิ์ผลและด้านอื่น ๆ ของผู้เรียน เช่น ความก้าวหน้า ความพยายาม ความมีน้ำใจ และความเป็นพลเมืองดี

5.4 เกณฑ์หรือน้ำหนักการให้คะแนน จะแบ่งออกเป็นน้ำหนักตามจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาแต่ละข้อ ซึ่งการแบ่งน้ำหนักออกเป็นเท่าไร จึงจะเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครู แต่การให้คะแนนต้องครบถ้วนทุกด้านของจุดมุ่งหมายเสมอ ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 หลักการให้คะแนนด้านต่าง ๆ ในสาระพลศึกษา

ด้าน	ระหว่างภาค (75)	ปลายภาค (25)
ความรู้	15	5
เจตคติ	15	5
ทักษะ	15	5
สมรรถภาพทางกาย	15	5
คุณธรรม	15	5
รวม	75	25
	100	100

ที่มา: วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. หน้า 76.

6. วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541: 191-196) ได้กล่าวถึงวิธีการและเครื่องมือที่ใช้วัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมาย ดังนี้

6.1 การวัดพัฒนาการทางกลไกและสมรรถภาพทางกาย แบ่งออกเป็น 2 วิธี

6.1.1 การตรวจสอบทางการแพทย์ ผู้เรียนควรได้รับการตรวจร่างกายจากแพทย์โดยตรงอย่างน้อยปีละครั้ง

6.1.2 การวัดสมรรถภาพทางกายเป็นการวัดสมรรถภาพทางกายของผู้เรียนโดยรวม แต่ไม่ใช้การวัดสมรรถภาพเพื่อการกีฬา เป็นสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ (Health Related Fitness) หมายถึง สถานภาพทางสมรรถภาพเพื่อแสดงถึงความเป็นผู้มีสุขภาพดีหรือไม่ เพียงใดของนักเรียนแต่ละคน เพราะผู้เรียนแต่ละคนจะมีลักษณะเฉพาะของตนเองแบบทดสอบที่ใช้วัดเรื่องนี้โดยเฉพาะคือ แบบทดสอบที่สมาคมสุขศึกษา พลศึกษา สันทนาการ และการเต้นรำแห่งอเมริกาพัฒนาขึ้นมา ชื่อว่า AAHPERD Youth Fitness Test และพัฒนามาเป็น Physical Best ในที่สุด จุดมุ่งหมายของแบบทดสอบเพื่อพัฒนา หรือปรับปรุงสมรรถภาพและสุขภาพของผู้เรียนทั้งในปัจจุบันและในกิจวัตรประจำวัน หรือในอนาคต เมื่อผู้เรียนเข้าทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) แล้ว ผู้เรียนจะได้ทราบถึงสถานภาพและสุขภาพของตนเอง ก่อนการแก้ไขและปรับปรุงด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาต่อไป

สมรรถภาพทางกายที่ดีโดยนัยของ “Physical Best” คือ สภาพความเป็นดีอยู่ดี (Wellness) ที่ทำให้ผู้เรียน

- 1) ประกอบกิจกรรมประจำวันโดยปราศจากความเหนื่อยล้ามากเกินไป
- 2) ลดความเสี่ยงต่อปัญหาสุขภาพในกิจวัตรประจำวันที่ขาดการออกกำลังกาย เช่น โรคหัวใจ โรคความดันเลือดสูง โรคเกี่ยวกับหลอดเลือด
- 3) สร้างสมรรถภาพพื้นฐานเพื่อการเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ ได้รับการทดสอบสมรรถภาพทางกายโดยใช้แนวคิด “Physical Best” เพื่อให้บรรลุเป้าหมายข้างต้น ควรมีการวัดและประเมินใน 5 องค์ประกอบของสมรรถภาพ ดังปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 แบบทดสอบสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ (Physical Best)

องค์ประกอบของสมรรถภาพ	แบบทดสอบ
- ความอดทนของระบบไหลเวียนเลือดและระบบหายใจ	- เดิน/วิ่ง 2.5 กิโลเมตร
- ความแข็งแรง/อดทนของกล้ามเนื้อส่วนบน	- ดึงข้อ (Pull ups)
- ความแข็งแรง/อดทนของกล้ามเนื้อท้อง	- ลูก-นั่ง (Modified sit-ups)
- ความอ่อนตัว	- นั่ง-แตะ (Sit and reach)
- องค์ประกอบของร่างกาย (เปอร์เซ็นต์ไขมัน)	- การวัดไขมันใต้ผิวหนัง (Skinfold-triceps and Calf)

ที่มา: วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. หน้า 78.

การวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สำหรับการวิจัยนี้มุ่งประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาเป็นสำคัญ ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์สาระมาตรฐาน ตัวชี้วัด โดยสังเคราะห์จากมาตรฐานและตัวชี้วัดรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระได้ผลดังต่อไปนี้

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา โดยกำหนด ความรู้ (Knowledge: K) เจตคติ (Attitude: A) ทักษะ (Performance: P) สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ (Physical Fitness: PF) และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Characteristics: CH)

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์มาตรฐาน พ.3.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	ประเภทของตัวชี้วัด				
		K	A	P	PF	CH
ม.3	1. เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลอย่างละ 1 ชนิดโดยใช้เทคนิคที่เหมาะสมกับตนเองและทีม	เทคนิคและวิธีการเล่นกีฬาไทยและกีฬาสากล	กระตือรือร้นที่จะเล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลโดยใช้เทคนิคที่เหมาะสมกับตนเอง	เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลโดยใช้เทคนิคที่เหมาะสมได้	สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ	ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และรักความเป็นไทย
	2. นำหลักการ ความรู้ และทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬาไปใช้สร้างเสริมสุขภาพอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ	หลักการ ความรู้และทักษะในการเคลื่อนไหว การเล่นเกม กีฬา	การจัดลำดับหลักการ ความรู้ และทักษะการเคลื่อนไหวและการเล่นเกม กีฬาไปใช้สร้างเสริมสุขภาพอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ	การนำหลักการ ความรู้และทักษะในการเคลื่อนไหว การเล่นเกม กีฬาไปใช้เป็นระบบ สร้างเสริมสุขภาพ	สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ	มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน
	3. ร่วมกิจกรรม นันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรม และนำหลักความรู้วิธีการไปขยายผล การเรียนรู้ให้กับผู้อื่น	หลักความรู้ วิธีการของกิจกรรม นันทนาการ	การเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ	การจัดกิจกรรม นันทนาการแก่ผู้อื่น	สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ	มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และมีจิตสาธารณะ

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์มาตรฐาน พ.3.2

ชั้น	ตัวชี้วัด	ประเภทของตัวชี้วัด				
		K	A	P	PF	CH
ม.3	1. มีมารยาทในการเล่น และดูกีฬาด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา	มารยาทในการเล่นและ การดูกีฬา	มารยาทในการเล่นและดูกีฬา ด้วยความ มีน้ำใจนักกีฬา	แสดงมารยาท ในการเล่นและดู กีฬาด้วยความ มีน้ำใจนักกีฬา		น้ำใจนักกีฬา
	2. ออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ และนำแนวคิดหลักการจากการเล่นไป พัฒนาคุณภาพชีวิตของตนด้วยความภาคภูมิใจ	แนวคิดและ หลักการ ออกกำลังกาย และเล่นกีฬา	การนำแนวคิด ประสบการณ์ จากการออก กำลังกายและ เล่นกีฬาไป ประยุกต์ใช้ ในการพัฒนา คุณภาพ ชีวิตด้วยความ ภาคภูมิใจ	ออกกำลังกาย และเล่นกีฬา อย่างสม่ำเสมอ	สมรรถภาพทาง กายเพื่อสุขภาพ	วินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่าง พอเพียง
	3. ปฏิบัติตนตามกฎ กติกา และข้อตกลงในการเล่นตามชนิดกีฬาที่เลือกและนำแนวคิดที่ได้ไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนในสังคม	กฎ กติกา และ ข้อตกลง ในการเล่นกีฬา	ตระหนักถึงกฎ กติกา และ ข้อตกลงในการ เล่นกีฬาใน สถานการณ์ ต่างๆ	ประยุกต์ ประสบการณ์ การปฏิบัติตาม กฎกติกาข้อตกลง ในการเล่นกีฬา ไปใช้พัฒนา คุณภาพชีวิต	สมรรถภาพทาง กายเพื่อสุขภาพ	วินัย ใฝ่เรียนรู้ ซื่อสัตย์สุจริต
ม.3	4. จำแนกกลวิธีการรุก การป้องกันและใช้ในการเล่นกีฬาที่เลือกและตัดสินใจเลือกวิธีที่เหมาะสมกับทีมไปใช้ได้ ตามสถานการณ์ของการเล่น	จำแนกวิธีการ ประยุกต์ใช้กลวิธี การรุกและการ ป้องกันในการ เล่นกีฬาได้ตาม สถานการณ์ของ การเล่น	การตัดสินใจ ความสัมพันธ์ ของวิธีการรุก และการป้องกัน ได้เหมาะสม กับทีมตาม สถานการณ์	ใช้และจำแนก กลวิธี การรุก การป้องกันใน การเล่นกีฬาให้ เหมาะสมได้ ตามสถานการณ์ ของทีม	สมรรถภาพทาง กายเพื่อสุขภาพ	มีวินัย อดทน ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการ ทำงาน
	5. เสนอผลการพัฒนาสุขภาพของตนเองที่เกิดจากการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเป็นประจำ	หลักการพัฒนา สุขภาพของ ตนเองที่เกิดจาก การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา เป็นประจำ	เสนอผลการ พัฒนาสุขภาพ ของตนเองที่ เกิดจากการ ออกกำลังกาย และการเล่น กีฬาเป็นประจำ	การพัฒนา สุขภาพตนเองที่ เกิดจากการ ออกกำลังกาย และการเล่น กีฬาเป็นประจำ	สมรรถภาพทาง กายเพื่อสุขภาพ	มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ จิตสาธารณะ มุ่งมั่นในการ ทำงาน

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์มาตรฐาน พ.4.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	ประเภทของตัวชี้วัด				
		K	A	P	PF	CH
ม.3	4. วางแผนและจัดเวลาในการออกกำลังกาย การพักผ่อน และการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย	การวางแผนและจัดเวลาในการออกกำลังกาย การพักผ่อน และการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย	วางแผนและจัดเวลาในการออกกำลังกาย การพักผ่อน และการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย อย่างสม่ำเสมอ	วางแผนและจัดเวลาในการออกกำลังกาย การพักผ่อน และการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย	การวางแผนและจัดเวลาในการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย ความอดทน แข็งแรง และอ่อนตัว	มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มีจิตสาธารณะ
	5. ทดสอบสมรรถภาพทางกายและพัฒนาได้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล	การทดสอบสมรรถภาพทางกายแบบต่างๆ และการพัฒนาสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ	ทดสอบสมรรถภาพทางกายและพัฒนาได้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล อย่างสม่ำเสมอ	ทดสอบและพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ	ทดสอบและพัฒนาสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพ ความแข็งแรง ความอดทน ความอ่อนตัว สัดส่วนของร่างกาย ที่พอเหมาะ	มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน

บริบทของโรงเรียนเป้าหมาย

ผู้วิจัยกำหนดสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนชลกันยานุกูล โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา โรงเรียนศรีราชา และโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม เพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดำเนินการวิจัยและกำหนดกลุ่มเป้าหมายตามแนวทางของการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Approach) ซึ่งผู้วิจัยและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวิจัย ประกอบด้วย ครู นักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อให้ได้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สมบูรณ์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอบริบทต่าง ๆ ของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนชลกันยานุกูล

โรงเรียนชลกันยานุกูล เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 แบบหญิงล้วน และช่วงชั้นที่ 4 แบบสหศึกษา ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2458 โดยพระยาปราศรัยสุรเดช ข้าหลวงประจำจังหวัดชลบุรี เป็นผู้ริเริ่มสร้างขึ้นเพื่อเป็นโรงเรียนประจำจังหวัดชลบุรี แล้วเสร็จอย่างเป็นทางการเมื่อ พ.ศ. 2460 และมีนายชม สุนทรี เป็นครูใหญ่คนแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2474 กระทรวงธรรมการสั่งให้แยกนักเรียนชายและหญิงออกจากกัน ซึ่งนักเรียนหญิงให้คงเรียนที่โรงเรียนประจำจังหวัดเดิม ในปี พ.ศ. 2523 ได้รับมอบหมายให้เป็นที่ตั้งศูนย์พัฒนาธรรมจังหวัดชลบุรี หน่วยงานรักษาสีงแวดล้อมศิลปกรรมท้องถิ่น จังหวัดชลบุรี ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (English Resource Instruction Center - ERIC) ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ภาษาที่ 2 (ภาษาฝรั่งเศส)

ปัจจุบันโรงเรียนชลกันยานุกูลมีมูลนิธิเพื่อการศึกษา จำนวน 19 มูลนิธิ และ 3 กองทุนโรงเรียน ซึ่งจัดการศึกษาโดยใช้หลักสูตรสถานศึกษา และมีการจัดการศึกษาตามโครงการพิเศษภาคภาษาอังกฤษการจัดการศึกษาตามโครงการพิเศษภาคภาษาอังกฤษ (English Program) และโครงการอัจฉริยภาพด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในช่วงชั้นที่ 4

วิสัยทัศน์

ส่งเสริมคุณธรรม เลิศล้ำวิชาการ เชี่ยวชาญภาษา ก้าวหน้าเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ประสานชุมชน

พันธกิจ

1. ส่งเสริมการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพและการจัดการเรียนการสอน
เทียบเคียงมาตรฐานสากล

2. ส่งเสริมสมรรถนะหลักและคุณลักษณะที่พึงประสงค์อย่างเป็นรูปธรรม

3. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี

4. ส่งเสริมบุคลากรให้มีการวิจัยเพื่อนำข้อมูลสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนา

5. พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

6. พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม

7. ส่งเสริมพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีคุณภาพ

8. ส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และประหยัดพลังงาน

9. เตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

10. แสวงหาความร่วมมือเครือข่ายคู่พัฒนา (MOU) กับสถาบันการศึกษา

ในประเทศและต่างประเทศ

เป้าประสงค์

1. โรงเรียนมีการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ และจัดการเรียนการสอน
เทียบเคียงมาตรฐานสากล

2. นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และยึดถือปฏิบัติในการดำเนินชีวิต
3. บุคลากรมีสุขภาพ พลานามัยที่แข็งแรงสมวัย มีจิตใจร่าเริงแจ่มใส ปลอดจากสิ่งเสพติด
4. ครูทุกคนนำผลจากการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้
5. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) สูงขึ้น
6. นักเรียนเป็นคนดี เก่ง และทักษะในการดำรงชีวิต
7. มีเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างเพียงพอ บุคลากรสามารถผลิตและใช้นวัตกรรมในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า
8. บุคลากรรักษาสິงแวดล้อม ประหยัดน้ำ ไฟฟ้า และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า
9. มีการจัดหลักสูตรอาชีวศึกษา จัดกิจกรรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอาเซียน
10. มีเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ตาราง 9 จำนวนนักเรียนโรงเรียนชลกันยานุกูล ปีการศึกษา 2558 แยกเป็นรายชั้นปี

ชั้น	จำนวนห้อง	จำนวนนักเรียน		
		ชาย	หญิง	รวม
มัธยมศึกษาปีที่ 1	17	0	730	730
มัธยมศึกษาปีที่ 2	15	0	694	694
มัธยมศึกษาปีที่ 3	15	0	658	658
รวม	47	0	2,082	2,082
มัธยมศึกษาปีที่ 4	17	28	589	617
มัธยมศึกษาปีที่ 5	17	32	639	671
มัธยมศึกษาปีที่ 6	17	28	715	743
รวม	51	88	1,943	2,013
รวมทั้งหมด	98	88	4,025	4,113

ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2558

2. โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา

โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ก่อตั้งเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2522 แรกเริ่มนั้นได้อาศัยศาลาการเปรียญของวัดวังษ์สุทธาวาส (วัดไร่กล้วย) จัดการเรียนการสอน บรรยายภาคีต่อการเรียนรู้ได้รับความอนุเคราะห์จากชุมชนในด้านอุปกรณ์ส่งเสริมการเรียนการสอน เช่น ได้รับบริจาคอุปกรณ์การเรียน และได้งบประมาณสมทบจากรัฐบาล ทำให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์การเรียนทางไกลจากโรงเรียนวังไกลกังวลได้ทุกระดับชั้น ในพ.ศ. 2543 ได้พัฒนาห้องสมุดเป็นห้องสมุดเฉลิมพระเกียรติกาญจนาภิเษกที่มีมาตรฐานจนได้รับรางวัลห้องสมุดดีเด่น และปรับปรุงอาคารสถานที่ภายในโรงเรียน จนได้รับคำชมจากชุมชนว่า โรงเรียนสวยงามร่มรื่นสะอาด

โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา ยังคงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ มีการก่อตั้งสมาคมผู้ปกครอง และศิษย์เก่าโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา โดยที่โรงเรียนเป็นสถานศึกษาที่ให้บริการชุมชนดีเด่นหลายด้าน

วิสัยทัศน์

มุ่งมั่นคุณธรรม ประสานใจชุมชน ก้าวไกลเรียนดี เทคโนโลยีทันสมัย ผักผ่อนสุขภาพให้แข็งแรง รักษาอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ร่วมสืบสานวัฒนธรรมไทย

พันธกิจ

1. ส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณธรรม
2. ส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
3. พัฒนาเทคโนโลยี และจัดการศึกษาด้านเทคโนโลยีให้ทั่วถึงอย่างมีประสิทธิภาพ
4. ส่งเสริมด้านกีฬา พัฒนาสุขภาพกาย สุขภาพจิตของบุคลากรในโรงเรียน
5. ส่งเสริมอาชีพให้เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างมีประสิทธิภาพ
6. ส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. พัฒนาบุคลากรในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
8. ระดมชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

เป้าประสงค์

คุณธรรมจริยธรรม ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี และสามารถออกไปประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 10 จำนวนนักเรียนโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา คม ปีการศึกษา 2558 แยกเป็นรายชั้นปี

ชั้น	จำนวนห้อง	จำนวนนักเรียน		
		ชาย	หญิง	รวม
มัธยมศึกษาปีที่ 1	6	153	145	298
มัธยมศึกษาปีที่ 2	6	131	112	243
มัธยมศึกษาปีที่ 3	6	104	101	205
รวม	18	388	358	746
มัธยมศึกษาปีที่ 4	3	41	64	105
มัธยมศึกษาปีที่ 5	3	32	51	83
มัธยมศึกษาปีที่ 6	3	32	72	104
รวม	9	105	187	292
รวมทั้งหมด	27	493	545	1,038

ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2558

3. โรงเรียนศรีราชา

โรงเรียนศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เปิดทำการสอนตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ.2494 โดยมีนายพัลลภ ทองประเสริฐ เป็นครูใหญ่คนแรกของโรงเรียน ซึ่งแต่เดิมอาศัยอาคารโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาตุ เปิดทำการเรียนการสอนชั่วคราว เมื่อวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2497 จากนั้นย้ายมาจัดการเรียนการสอน ณ สถานที่ปัจจุบัน เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ.2497 ได้รับงบประมาณในการก่อสร้างอาคารเรียนและสนามกีฬาให้มีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน

โรงเรียนศรีราชา ยังคงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และเป็นสถานศึกษาที่ให้บริการชุมชนดีเด่นหลายด้าน และจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ

วิสัยทัศน์

ก้าวไกลเทคโนโลยี ภาคร่วมใจพัฒนา จัดการศึกษาสู่มาตรฐานสากล เป็นพลโลก บนหลักเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ

1. ส่งเสริมการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพและการจัดการเรียนการสอน เทียบเคียงมาตรฐานสากล
2. ส่งเสริมสมรรถนะหลักและคุณลักษณะที่พึงประสงค์อย่างเป็นรูปธรรม
3. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี
4. ส่งเสริมบุคลากรให้มีการวิจัยเพื่อนำข้อมูลสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนา

5. พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น
6. พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม
7. ส่งเสริมพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีคุณภาพ
8. ส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และประหยัดพลังงาน
9. เตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก
10. แสวงหาความร่วมมือเครือข่ายคู่พัฒนา (MOU) กับสถาบันการศึกษา

ในประเทศและต่างประเทศ

เป้าประสงค์

1. ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ เป็นประชากรที่มีคุณภาพ และเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ
2. บุคลากรของโรงเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพตามแนวโรงเรียนมาตรฐานสากล
3. การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ และมีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร
4. โรงเรียนบริหารจัดการศึกษาสอดคล้องตามแนวโรงเรียนมาตรฐานสากล
5. โรงเรียนมีอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อมเหมาะสมในการจัดการเรียนรู้
6. ชุมชน ภาครัฐ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมมือ ทรัพยากร เชื้อมนัน ยอมรับ และภาคภูมิใจในการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียน

ตาราง 11 จำนวนนักเรียนโรงเรียนศรีราชา ปีการศึกษา 2558 แยกเป็นรายชั้นปี

ชั้น	จำนวนห้อง	จำนวนนักเรียน		
		ชาย	หญิง	รวม
มัธยมศึกษาปีที่ 1	13	250	379	629
มัธยมศึกษาปีที่ 2	13	247	361	608
มัธยมศึกษาปีที่ 3	13	251	353	604
รวม	39	748	1,093	1,841
มัธยมศึกษาปีที่ 4	10	142	338	480
มัธยมศึกษาปีที่ 5	10	146	330	476
มัธยมศึกษาปีที่ 6	10	136	328	464
รวม	30	424	996	1,420
รวมทั้งหมด	69	1,172	2,089	3,261

ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2558

4. โรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม

โรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบลอ่างศิลา ก่อตั้งเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2518 ในปีพ.ศ. 2519 โรงเรียนสร้างอาคารชั่วคราวขึ้น โดยได้รับความกรุณาจากท่านพระครูพรหมสมาจาร เจ้าอาวาสวัดโกมุทรัตนาราม ตำบลอ่างศิลา เป็นผู้อุปการะโรงเรียน และได้รับความร่วมมือจากชาวอ่างศิลาช่วยบริจาคเงินเพื่อสร้างอาคารเรียน และได้รับมอบอาคารเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2519 จำนวน 6 ห้องเรียน โดยก่อสร้างในเนื้อที่ของโรงเรียนในปีพ.ศ. 2528 โดยมีนายภูซังค์ บุญยรัตนสุนทร ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ในขณะนั้น

ปัจจุบันโรงเรียนยังคงพัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกด้าน โดยชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน และเป็นสถานศึกษาที่ให้บริการการศึกษาแก่ชุมชน

วิสัยทัศน์

ร่วมกันจัดการศึกษา พัฒนามาตรฐาน สืบสานความเป็นไทย ใส่ใจสิ่งแวดล้อม
พร้อมสู่อาเซียน

ตาราง 12 จำนวนนักเรียนโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม ปีการศึกษา 2558 แยกเป็นรายชั้นปี

ชั้น	จำนวนห้อง	จำนวนนักเรียน		
		ชาย	หญิง	รวม
มัธยมศึกษาปีที่ 1	7	136	122	258
มัธยมศึกษาปีที่ 2	7	156	94	250
มัธยมศึกษาปีที่ 3	8	146	128	274
รวม	22	438	344	782
มัธยมศึกษาปีที่ 4	3	34	42	76
มัธยมศึกษาปีที่ 5	3	32	42	74
มัธยมศึกษาปีที่ 6	3	33	53	86
รวม	9	99	137	236
รวมทั้งหมด	31	537	481	1,018

ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2558

งานวิจัยเกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการประเมิน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการประเมิน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในสถานศึกษา ดังจะนำเสนอต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

แขก มูลเดช (2549: 337-361) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการประเมินคุณภาพภายนอก สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว ประกอบด้วย 1.1) เป้าหมายการประเมิน 1.2) วัตถุประสงค์การประเมินเป็นการประเมินเน้นการตัดสินใจ 1.3) บทบาทการประเมิน เป็นการประเมินความก้าวหน้า 1.4) สิ่งที่มีประเมินมี 3 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านสถานศึกษาและแหล่งการเรียนรู้ ด้านบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง 1.5) มาตรฐาน และตัวชี้วัด จำนวน 22 มาตรฐาน 84 ตัวบ่งชี้ เป็นด้านมาตรฐานผู้เรียน 13 มาตรฐาน 45 ตัวบ่งชี้ ด้านสถานศึกษาและแหล่งการเรียนรู้ 6 มาตรฐาน 28 ตัวบ่งชี้ และด้านบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง 3 มาตรฐาน 11 ตัวบ่งชี้ 1.6) เกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การประเมิน คือ พิจารณาตามตัวบ่งชี้ในแต่ละมาตรฐาน ส่วนเกณฑ์การตัดสินเน้นการประเมินตามสภาพจริง โดยการเขียนบรรยายตามสภาพที่เกิดขึ้นจริง 1.7) ผู้ใช้สารสนเทศ คือ พ่อแม่ที่จัดการศึกษาโดย ครอบครัว สถานศึกษา ประชาชนทั่วไปและเขตพื้นที่การศึกษา 1.8) วิธีการประเมินแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ขั้นตอนการประเมินและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 1.9) ผู้ประเมิน เป็นผู้ประเมินภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของ สมศ. และต้องมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาโดยครอบครัวเป็นอย่างดี 1.10) การเขียนรายงาน ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนนำ ส่วนสาระสำคัญ และภาคผนวก 2) ผลการทดลองใช้รูปแบบการประเมินฯ พบว่า รูปแบบการประเมินฯ สามารถนำไปประเมินตามสภาพจริงได้ และมีการดำเนินการตามกิจกรรมการประเมินอย่างครบถ้วน ตลอดจนผู้จัดการศึกษาโดยครอบครัวสามารถนำข้อค้นพบที่ได้จากการประเมินไปสู่การพัฒนาการจัดการศึกษาโดยครอบครัวได้ 3) ผลการประเมินรูปแบบการประเมินฯ ตามความคิดเห็นของผู้ประเมินภายนอกและสถานศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการประเมินฯ มีความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ ความเหมาะสม และความถูกต้องครอบคลุม อยู่ในระดับมาก

ชนม์ชกรณ วรอินทร์ (2549: 234-245) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: การประเมินแบบเสริมพลัง ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เหมาะสม ประกอบด้วย 3 มิติหลัก ได้แก่ มิติคุณลักษณะหรือเกณฑ์การประเมิน มิติลักษณะ/วิธีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและมิติการประเมิน ซึ่งแต่ละมิติมีส่วนประกอบที่สัมพันธ์กัน โดยมียุทธวิธีดำเนินการ คือ 1) การฝึกอบรม 2) การให้คำปรึกษา และ 3) การอำนวยความสะดวก ผลการประเมินรูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้เชี่ยวชาญ พบว่าโครงสร้าง

ขององค์ประกอบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านความเหมาะสมความเป็นไปได้ ความชัดเจน ความง่ายต่อการนำไปใช้อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ผลการประเมินรูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากการนำไปทดลองใช้พบว่ารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความเป็นประโยชน์ มีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสม มีความถูกต้อง และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบฯ ในระดับมาก

ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม (2550: 203-212) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการประเมินหลักสูตร โดยการประยุกต์ใช้วิธีการประเมินนิมิต (Meta-Evaluation) โดยมีความมุ่งหมายย่อย คือ 1) เพื่อประเมินนิมิตงานวิจัยที่เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร และ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตร งานวิจัยที่เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรที่นำมาประเมินนิมิต จำนวน 266 ค่า และตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยจำนวน 31 ตัวแปร การวิเคราะห์ข้อมูลให้สถิติบรรยาย การวิเคราะห์ความแปรปรวน การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ การวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น (HLM) การวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุ (LISREL) และตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการประเมินหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 ท่าน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการประเมินนิมิตคุณภาพงานวิจัยที่เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร 1.1) ผลการประเมินนิมิตคุณภาพงานวิจัยที่เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาในแต่ละมาตรฐานพบว่ามาตรฐานด้านความเป็นไปได้ ความเหมาะสมและความถูกต้องอยู่ในระดับดี ยกเว้นมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับพอใช้ 1.2) ค่าคุณภาพผลการประเมินหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .0005 แสดงว่าผลการประเมินหลักสูตรอยู่ในระดับดี 1.3) ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น (HLM) พบว่า ตัวแปรปรับที่ส่งผลต่อค่าคุณภาพผลการประเมินหลักสูตรในระดับที่ 1 ได้แก่ ตัวแปรความเป็นมหาวิทยาลัยดั้งเดิมและตัวแปรการประเมินหลังการใช้หลักสูตร และตัวแปรปรับที่ส่งผลต่อค่าคุณภาพผลการประเมินหลักสูตรในระดับที่ 2 ได้แก่ ตัวแปรการประเมินหลังการใช้หลักสูตร 1.4) ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของค่าคุณภาพผลการประเมินหลักสูตร พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 6.820 องศาอิสระเท่ากับ 3 ค่า p เท่ากับ .077 มีค่า GFI .990 ค่า AGFI เท่ากับ .949 และค่า SRMR เท่ากับ .043 โมเดลสามารถร่วมกันอธิบายค่าความแปรปรวนของค่าคุณภาพผลการประเมินหลักสูตรได้ร้อยละ 14 ตัวแปรปีที่ทำวิจัยเสร็จ การประเมินหลังการใช้หลักสูตร บทบาทการประเมินแบบสรุปรวม และความเป็นมหาวิทยาลัยดั้งเดิมมีอิทธิพลต่อค่าคุณภาพผลการประเมินหลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญ 2) รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1.1) การบริหารจัดการก่อนการประเมินหลักสูตร 1.2) การออกแบบการประเมินหลักสูตร 1.3) การดำเนินการประเมินหลักสูตร 1.4) การรายงานผลและเผยแพร่ผลการประเมินหลักสูตร 1.5) การประเมินผลการประเมินหลักสูตร ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการประเมินหลักสูตร พบว่า รูปแบบการประเมินหลักสูตรมีความเหมาะสม โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ .78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .37

ทองคำ ประทุม; นิลยา ทองศรี; และ สุรพงษ์ แสงสีมูข (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการประเมินการปฏิบัติงานโดยการมีส่วนร่วมครูโรงเรียนชุมชนบ้านน้ำร้อน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของครูในการประเมินการปฏิบัติงานโดยการมีส่วนร่วมของครูฯ สร้างและหาคุณภาพรูปแบบการประเมินการปฏิบัติงาน โดยการมีส่วนร่วมของครูฯ ทดลองใช้รูปแบบการประเมินการปฏิบัติงานโดยการมีส่วนร่วมของครูฯ และประเมินการใช้และปรับปรุงรูปแบบการประเมินการปฏิบัติงาน โดยการมีส่วนร่วมของครูฯ โดยมีการดำเนินงาน 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของครูในการประเมินการปฏิบัติงานโดยการมีส่วนร่วม ขั้นการสร้างและหาคุณภาพรูปแบบและคู่มือการประเมินการปฏิบัติงาน ขั้นทดลองใช้รูปแบบการประเมินการปฏิบัติงานโดยการมีส่วนร่วมของครูฯ และขั้นการประเมินการใช้และปรับปรุงรูปแบบการประเมินการปฏิบัติงานโดยการมีส่วนร่วมของครูฯ โดยผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการประเมินการปฏิบัติงานโดยการมีส่วนร่วมของครูฯ ประกอบด้วย 1.1) วัตถุประสงค์การประเมิน เพื่อใช้ผลการประเมินในการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจการบริหาร 1.2) เนื้อหาที่จะประเมิน เป็นงานตามภารกิจและขอบข่ายที่กำหนดไว้ในประเมินการปฏิบัติงาน ได้แก่ ปริมาณงานจำนวน 3 สมรรถนะ คุณภาพของงานจำนวน 7 สมรรถนะ และประสิทธิภาพของงานจำนวน 2 สมรรถนะ รวม 12 สมรรถนะ 1.3) ตัวชี้วัดการประเมินประกอบด้วยตัวบ่งชี้รายสมรรถนะ จำนวน 54 ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมินแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านปริมาณใช้เกณฑ์ประเมิน 5 ระดับ และด้านคุณภาพใช้เกณฑ์การประเมิน 4 ระดับ เกณฑ์การตัดสินใจค่าคะแนนร้อยละเทียบจากค่าระดับการประเมิน โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินใจเป็น 4 ระดับ คือ ปรับปรุง พอใช้ ดีและดีมาก 1.4) กระบวนการประเมิน มี 2 ด้าน ประกอบด้วยวิธีประเมินได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการตรวจสอบเอกสารหลักฐานการปฏิบัติงาน และขั้นตอนการประเมิน ได้แก่ การประเมินตนเอง การประเมินระดับช่วงชั้น การประเมินข้ามกลุ่มงาน และประเมินระดับสถานศึกษา 1.5) ด้านผู้ประเมิน มี 2 ด้าน ประกอบด้วย ด้านคุณสมบัติของผู้ประเมิน ได้แก่ มีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์ วางตัวเป็นกลางและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และด้านผู้ประเมิน ได้แก่ ผู้รับการประเมิน ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มงานในโรงเรียน เพื่อครูที่ปฏิบัติงานในช่วงชั้นเดียวกันและครูอื่นที่ได้รับการคัดเลือก 2) ผลการประเมินรูปแบบการประเมินการปฏิบัติงาน พบว่า 2.1) ข้อมูลที่ได้รับจากการทดลองใช้รูปแบบการประเมินและคู่มือการประเมินการปฏิบัติงานของครูระหว่างผู้รับการประเมินมีความสอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติงานในสถานการณ์จริง 2.2) ความพึงพอใจของครูด้านการมีส่วนร่วมในการใช้รูปแบบการประเมินการปฏิบัติงาน ในภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 2.3) รูปแบบการประเมินการปฏิบัติงานทั้ง 5 องค์ประกอบที่พัฒนาขึ้น ครูมีความคิดเห็นว่า มีความเป็นประโยชน์ มีความถูกต้องครอบคลุม มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

อนัญญา คูอาริยะกุล (2553: 213-240) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการประเมินการฝึกภาคปฏิบัติสำหรับนักศึกษาพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก โดยดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการประเมินฝึกปฏิบัติภาคปฏิบัติสำหรับนักศึกษาพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก โดยการสนทนากลุ่มกับผู้เกี่ยวข้อง 2) การสร้างรูปแบบการประเมินการฝึกภาคปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคเดลฟาย 3) การทดลองใช้รูปแบบการประเมินการฝึกภาคปฏิบัติ โดยทดลองใช้ประเมินนักศึกษาพยาบาลที่ฝึกภาคปฏิบัติ 4) การประเมินรูปแบบการประเมินการฝึกภาคปฏิบัติ ในด้านความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความถูกต้อง ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง พบปัญหาทั้งด้าน ผู้ประเมิน กระบวนการประเมิน และผลการประเมิน ผู้เกี่ยวข้องจึงมีความต้องการพัฒนาการประเมินการฝึกปฏิบัตินักศึกษาพยาบาล ให้มีความชัดเจนและถูกต้องมากขึ้น 2) รูปแบบการประเมินการฝึกภาคปฏิบัติสำหรับนักศึกษาพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ประกอบด้วย 2.1) วัตถุประสงค์การประเมิน เพื่อพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล และวัดผลสัมฤทธิ์ในการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล 2.2) องค์ประกอบการประเมินมี 5 มาตรฐาน 27 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ มาตรฐานการใช้กระบวนการพยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาลมี 5 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานทักษะในการปฏิบัติการพยาบาล มี 2 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ มี 8 ตัวบ่งชี้ และมาตรฐานความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มี 4 ตัวบ่งชี้ 3.3) ผู้ทำการประเมินประกอบด้วย อาจารย์พยาบาล พยาบาลพี่เลี้ยงในแหล่งฝึก และนักศึกษาพยาบาลประเมินตนเอง โดยในส่วนของนักศึกษาพยาบาลประเมินตนเองนั้นใช้สำหรับประกอบการประเมินแก่ผู้ประเมินหลัก 4.4) กระบวนการดำเนินการในการประเมินการฝึกภาคปฏิบัตินักศึกษาพยาบาล มี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนเตรียมการประเมิน ขั้นตอนดำเนินการประเมิน และขั้นสรุปผลการประเมิน 5.5) เกณฑ์การตัดสินผลการประเมิน เป็นระบบการประเมินแบบให้ผลการตัดสินเป็นเกรด คือ A (4.00) B+ (3.50) B (3.00) C+ (2.50) C (2.00) 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบการประเมินพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประเมินใน 5 มาตรฐาน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ผู้ทดลองใช้ มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการประเมิน และ 4) ผลการประเมินรูปแบบพบว่า มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความถูกต้อง ต่อการนำไปใช้ในการประเมิน ในระดับมากทุกรายการ

งานวิจัยต่างประเทศ

คาสสัน (Casson. 2009) ได้ศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพของการประเมินโปรแกรมการศึกษานอกสถานที่ ที่โรงเรียนอนตาร์โอ โดยงานวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาประสบการณ์ของนักเรียนกับการศึกษานอกสถานที่ ซึ่งประกอบด้วย ระดับของประสบการณ์จากการฝึกของนักเรียน การรับรู้เกี่ยวกับการประเมินของนักเรียน และผลกระทบต่อประสบการณ์ของนักเรียนในโปรแกรมการศึกษานอกสถานที่ การศึกษาครั้งนี้บ่งชี้ว่าประเภทของการประเมินช่วยสร้างให้เกิดการสื่อสารของผู้เรียน

ในชั้นเรียน และช่วยพัฒนาความมั่นใจท่ามกลางนักเรียน และช่วยเสริมสร้างให้เกิดการเรียนรู้และผลสรุปของการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการประเมินโดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลางถูกนำมาใช้ในโปรแกรมการศึกษานอกสถานที่ และสามารถช่วยให้ค้นพบรูปแบบที่จะให้ครูพัฒนาวัฒนธรรมการประเมินในชั้นเรียน

จอห์นสันและวิงบี (Jonsson; & Svingby. 2007: 130-144) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับประโยชน์ของการใช้เกณฑ์การให้คะแนนในการประเมินความสามารถ โดยมีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มความสอดคล้องของคะแนน ความเป็นได้ในการเอื้อให้การตัดสินค่าความตรงของความสามารถที่ซับซ้อน และช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ โดยงานวิจัยสรุปว่า ค่าคะแนนความเชื่อมั่นของการประเมินความสามารถเพิ่มได้โดยการใช้เกณฑ์การประเมิน และเกณฑ์การประเมินช่วยส่งเสริมการเรียนรู้

ชาน (Chan. 2006: 165-169) ได้ศึกษาการประเมินอุปสรรคในการประเมินผลทางพลศึกษาของชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ฮ่องกง โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับอุปสรรคในการประเมิน โดยการสอบถามครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งฮ่องกง โดยแบบสอบถามมี 3 ด้าน ได้แก่ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดและวิธีการประเมิน ความเข้าใจในการใช้และอุปสรรคเกี่ยวกับนโยบายโรงเรียนและการบริหารจัดการ ผลการศึกษาพบว่า ครูพลศึกษารับรู้เกี่ยวกับการประเมินผลทางพลศึกษาว่าไม่มีคุณค่าในการส่งเสริมโรงเรียน ไม่มีการสนับสนุนของผู้ปกครอง เพื่อนร่วมงาน และนโยบายของโรงเรียน และครูร้อยละ 56 ไม่เข้าใจเกี่ยวกับการประเมินเป็นระยะ (Formative Assessment) และร้อยละ 66.5 ไม่เข้าใจเกี่ยวกับการนำไปใช้

งานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินตามสภาพจริง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินตามสภาพจริง ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในสถานศึกษา ดังจะนำเสนอต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

ทรงศรี ตุ่นทอง (2545: 159-171) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่สร้างและพัฒนาขึ้น ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การกำหนดเป้าหมายหรือผลที่ต้องการให้เกิดแก่นักเรียน 2) กำหนดภาระงานการเรียนรู้ตามสภาพจริง 3) การกำหนดมิติในการประเมิน 4) การกำหนดลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตามสภาพจริง 5) การประเมินการปฏิบัติงานภาระงานตามสภาพจริงจากแฟ้มสะสมงานที่นักเรียนจัดทำขึ้น และ 6) การลงสรุปความรู้ความสามารถและคุณลักษณะของนักเรียน จากการหาคุณภาพของรูปแบบก่อนนำไปใช้จริง พบว่า รูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงมีความเหมาะสม สามารถสื่อความเข้าใจได้ดี มีความเที่ยงตรง ครบคลุม และมีความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้ เมื่อนำรูปแบบไปใช้จริงในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า รูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพ

จริงทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มีความเชื่อในสมรรถภาพตน และมีการกำกับตนเองในการเรียนดีขึ้น โดยทั้งนักเรียน ครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้ปกครองหรือกรรมการบริหารสถานศึกษา มีความพึงพอใจในผลที่เกิดขึ้นจากการนำรูปแบบไปปฏิบัติ เห็นประโยชน์ของการมีส่วนร่วมในการประเมิน และเห็นว่าสามารถนำรูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่พัฒนาไปปฏิบัติได้จริงในสถานศึกษา

จุฑามาศ บัตรเจริญ (2547: 131-141) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการพัฒนาระบบและประเมินผลสาระการเรียนรู้พลศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ระบบการวัดและประเมินผล สาระการเรียนรู้พลศึกษา ที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) ทรัพยากรที่จำเป็น ได้แก่ ครู นักเรียน เพื่อน ผู้ปกครอง ปรัชญาพลศึกษา หลักสูตร แผนการเรียนรู้ และเครื่องมือสำหรับการวัดและประเมินผล 2) กระบวนการ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบสำคัญ คือ 2.1) จุดมุ่งหมาย สาระการเรียนรู้พลศึกษา 2.2) กำหนดแผนการจัดเก็บข้อมูล 2.3) สร้างเครื่องมือและดำเนินการจัดเก็บข้อมูล (2.4) การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำไปใช้ประโยชน์ 3) ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ในระบบ ส่งผลให้นักเรียนเป็นผู้มีคุณภาพตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ครูเกิดการพัฒนาศักยภาพในการสอนและการนำไปสู่การพัฒนาครูมืออาชีพ และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการป้องกันดูแลสุขภาพของลูก จากการทดลองนำระบบไปใช้และผลการประเมินระบบ แสดงให้เห็นว่าระบบการวัดและประเมินผลสาระการเรียนรู้พลศึกษา ที่พัฒนาขึ้นมีประโยชน์ มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ มีความเหมาะสม มีความถูกต้อง นอกจากนี้ผู้ใช้ระบบมีความพึงพอใจในระบบการวัดและประเมินผล สาระการเรียนรู้พลศึกษา

เพ็ญศรี วรศิริ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการประเมินตามสภาพจริง กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการประเมินตามสภาพจริง 2) หาประสิทธิภาพของรูปแบบการประเมินตามสภาพ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ช่วงชั้นที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างตามขั้นตอนของรูปแบบการประเมินตามสภาพจริงกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็มที่กำหนด และ 4) ศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ช่วงชั้นที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างตามขั้นตอนของรูปแบบการประเมินตามสภาพจริง ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการประเมินตามสภาพจริงฯ สอดคล้องกับสภาพจริงในชีวิตประจำวัน ตามหลักการและแนวทางในการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1.1) ขั้นตอนของการศึกษาหลักสูตรและกำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน 1.2) ขั้นตอนของการกำหนดภาระงานการเรียนรู้ตามสภาพจริง 1.3) ขั้นตอนของการกำหนดวิธีการและเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ตลอดภาคเรียน 1.4) ขั้นตอนของการกำหนดลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง 1.5) ขั้นตอนดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และประเมินผลการปฏิบัติ

ภาระงานตามสภาพจริง 1.6) ชั้นของการสรุปผลด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ของนักเรียนตามสภาพจริง เพื่อวางแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ในครั้งใหม่ และรายงานผลผู้เกี่ยวข้องต่อไป 2) รูปแบบการประเมินตาม สภาพจริงฯ มีประสิทธิภาพเชิงเหตุผล ตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้น้อย .75 และมีประสิทธิภาพเชิง ประจักษ์ตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนด 3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็มที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนการสอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นตามขั้นตอนของรูปแบบการประเมินตามสภาพจริงในระดับดี

สุปราณี เพชรา (2553: 81-87) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการประเมินการเรียนรู้ตาม สภาพจริง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพของการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการประเมินผล การเรียนรู้ตามสภาพจริงที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก 2) การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 3) ประสิทธิภาพของ การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง พิจารณา 3 ด้าน 3.1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการประเมินตามสภาพจริงสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3.2) ด้านทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์สูงขึ้น 3.3) ด้านความสนใจในการเรียน คณิตศาสตร์ พบว่า นักเรียนมีความสนใจในการเรียนคณิตศาสตร์หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการประเมิน ตามสภาพจริงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

ไพร์ซ์ (Price. 1998: 151) ได้ศึกษาผลการประเมินผลตามสภาพจริงในชั้นเรียนของ โรงเรียนระดับประถมศึกษา ในประเทศอังกฤษ โดยเป็นการศึกษาในเชิงปริมาณเพื่อตรวจสอบ ความหมายของการประเมินและศึกษาผลของการเรียนรู้และความสำเร็จของนักเรียนที่ใช้นวัตกรรม หรือรูปแบบการประเมินตามสภาพจริง โดยให้นักเรียนฝึกทักษะการแก้ปัญหาที่พบในโลกความเป็น จริง โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอายุ 9-13 ปี ซึ่งไพร์ซ์ก็เป็นครูผู้สอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างนี้ด้วย โดยใช้ทดสอบตามสภาพจริงในการศึกษาสภาพและประวัติของครอบครัวและบทบาทที่แสดงในชั้น เรียน การศึกษาครั้งนี้พบว่าหลังจากนักเรียนได้เรียนรู้และสร้างสมรรถภาพเกี่ยวกับครอบครัวด้วย ตนเองแล้วสามารถนำการประเมินตามสภาพจริงไปปฏิบัติและบูรณาการให้เข้ากับการเรียนการสอน ในระดับชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

มินทาร์ (Mintah. 2003: 161-174) ได้ศึกษาการประเมินผลตามสภาพจริงวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาล เรื่อง การเปลี่ยนแปลงและการรับรู้ผลกระทบต่อความเข้าใจตนเอง แรงจูงใจ และ ทักษะการประสบความสำเร็จ โดยทำการศึกษาสองส่วนคือ 1) อธิบายและวิเคราะห์ขอบเขตและ ชนิดของการประเมินผลตามสภาพจริงในการใช้พลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล 2) เปรียบเทียบการรับรู้ การประเมินตามสภาพจริงของครูที่มีต่อความเข้าใจตนเองของนักเรียน แรงจูงใจ และทักษะในการ

ประสบความสำเร็จ โดยทดลองกับครูพลศึกษาโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 210 คน ใช้การใช้แบบประเมินตามสภาพจริงของมินฮาร์ ประกอบด้วย การประเมินตนเอง ประเมินโดยผู้อื่น และการใช้ผลงานสะสม ผลการศึกษาพบว่าครูพลศึกษาให้การยอมรับการประเมินตามสภาพจริงช่วยในการเพิ่มการรับรู้ความเข้าใจตนเอง แรงจูงใจ และทักษะในการประสบความสำเร็จทางบวกของนักเรียน และครูพลศึกษาชายและครูพลศึกษาหญิงไม่มีความแตกต่างกันในการรับรู้การประเมินตามสภาพจริงที่มีต่อความเข้าใจตนเอง แรงจูงใจ และทักษะในการประสบความสำเร็จ

กริฟฟินและริชาร์ด (Griffin; & Richard. 2003: 23-27) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้การประเมินผลตามสภาพจริงในการเพิ่มความสามารถในการเล่น โดยมีเครื่องมือในการประเมินผลตามสภาพจริง ได้แก่ The Games Performance Assessment Instrument (GPAI) และ Team Sport Assessment Procedure (TSAP) โดยเครื่องมือเป็นการวัดพัฒนาการและความสามารถในการเล่นของนักเรียนในสถานการณ์จริง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของสถานการณ์ที่เป็นจริงผ่านการเล่น กระบวนการเป็นการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวและความรู้ ประเมินโดยครูเป็นขั้นตอนในการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เล่นและมีเป้าหมายในการเพิ่มความสามารถนักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งดำเนินการวิจัยและกำหนดกลุ่มเป้าหมายตามแนวทางของการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Approach) ซึ่งผู้วิจัยและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวิจัย โดยแบ่งเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการ รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

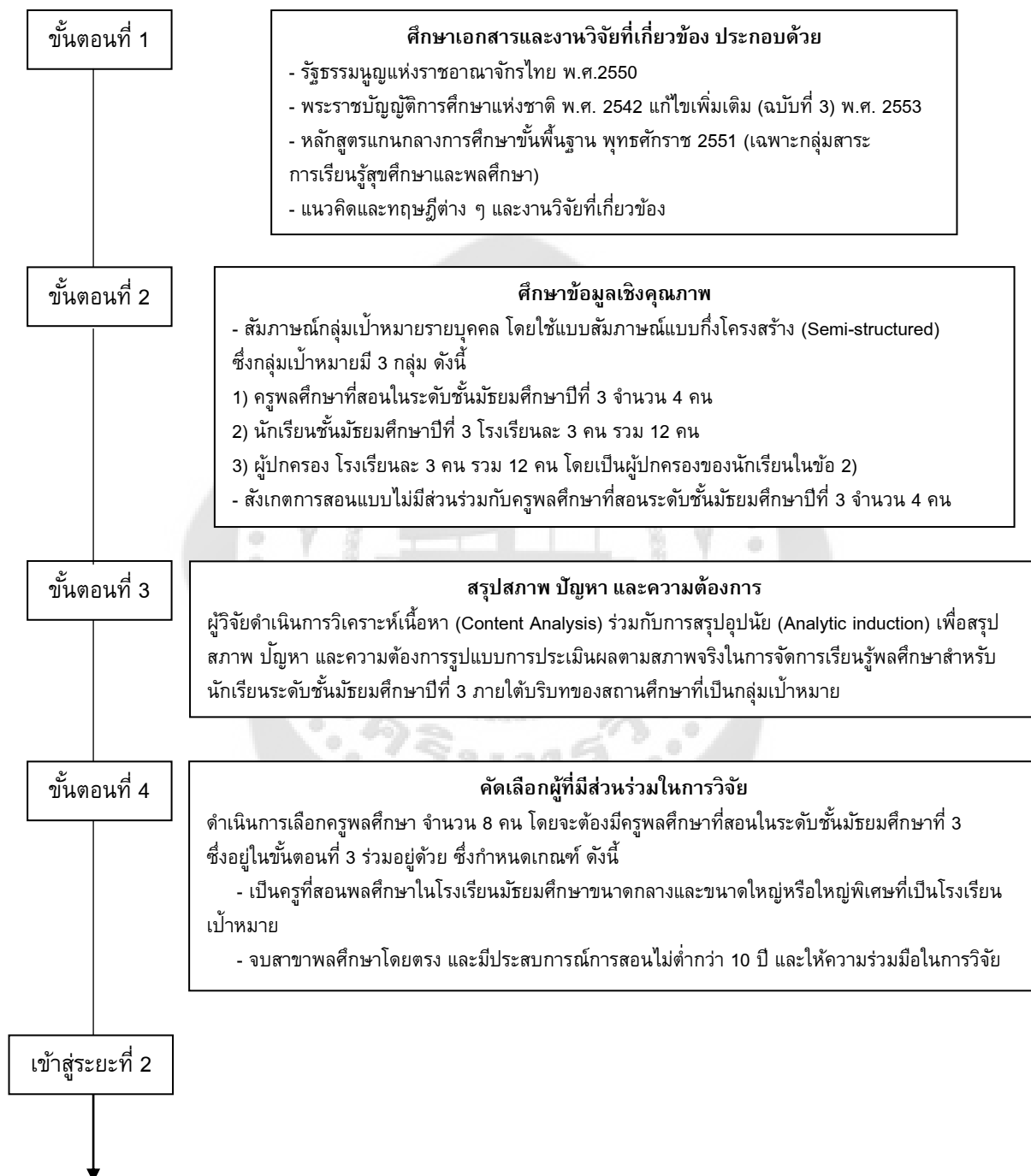
ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขั้นต้น

ระยะที่ 4 การยืนยันผลการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการทดลองซ้ำ

การวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ปรากฏดังภาพประกอบ 5-8

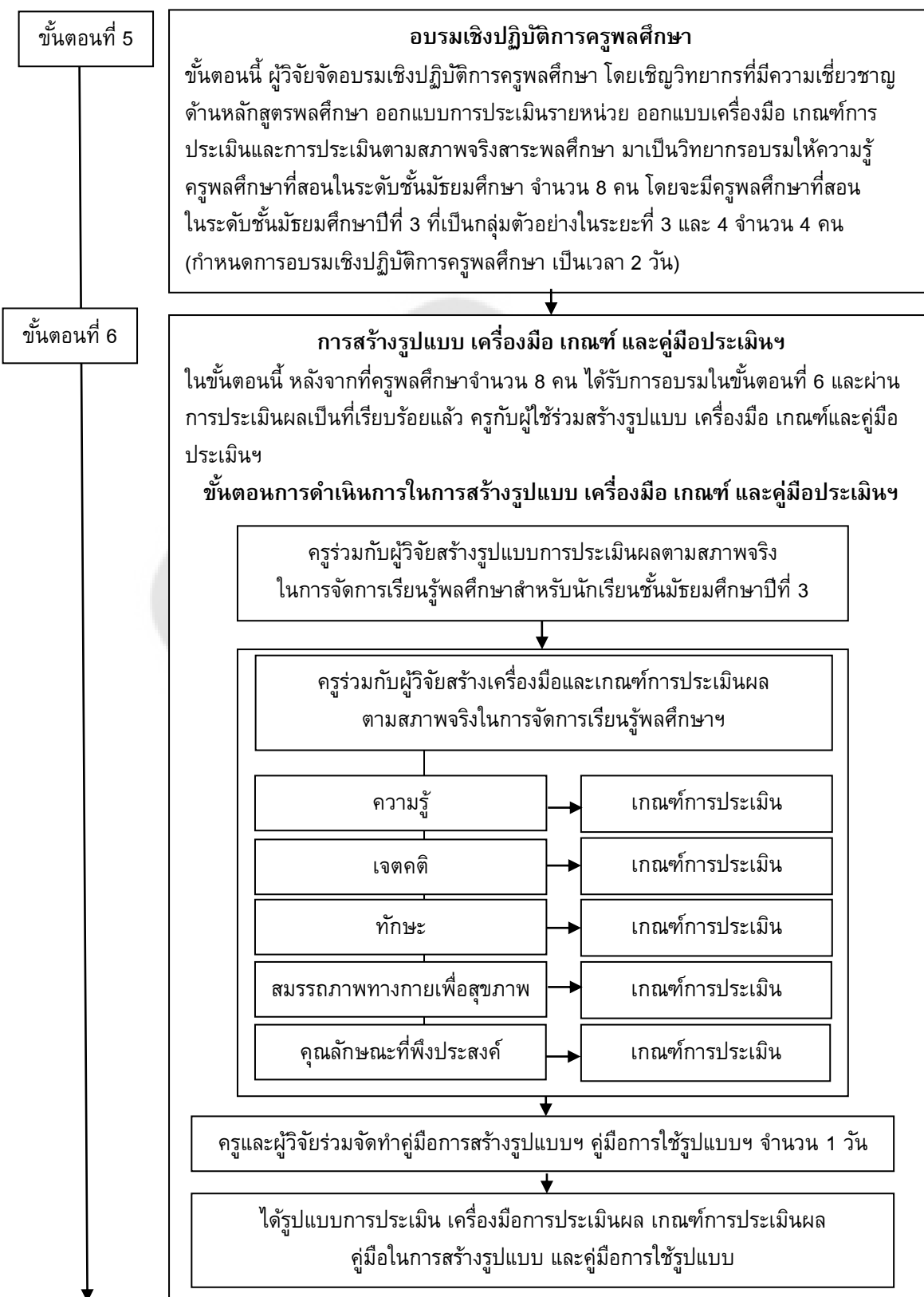
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

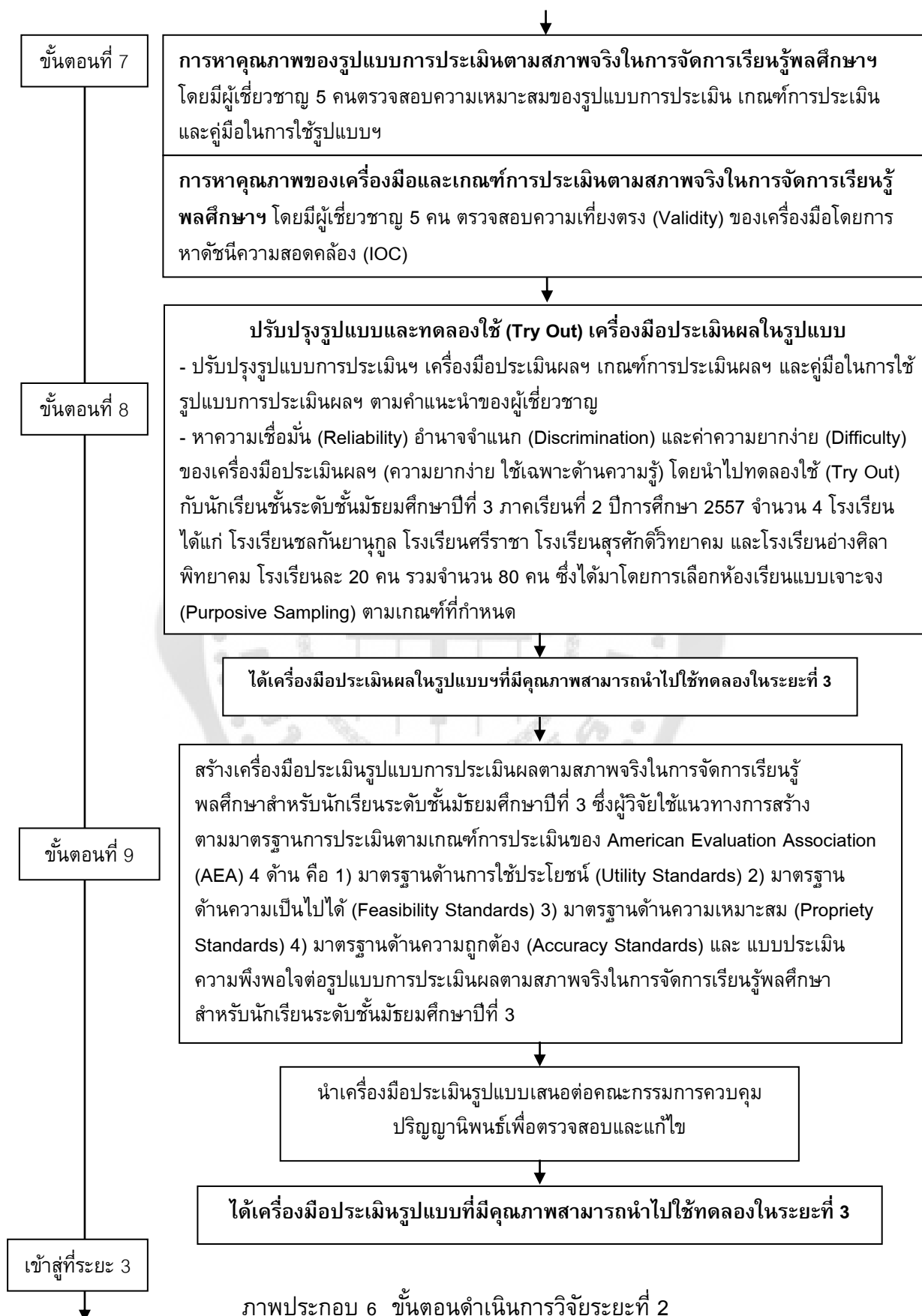
ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการ รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาพประกอบ 5 ขั้นตอนดำเนินการวิจัยระยะที่ 1

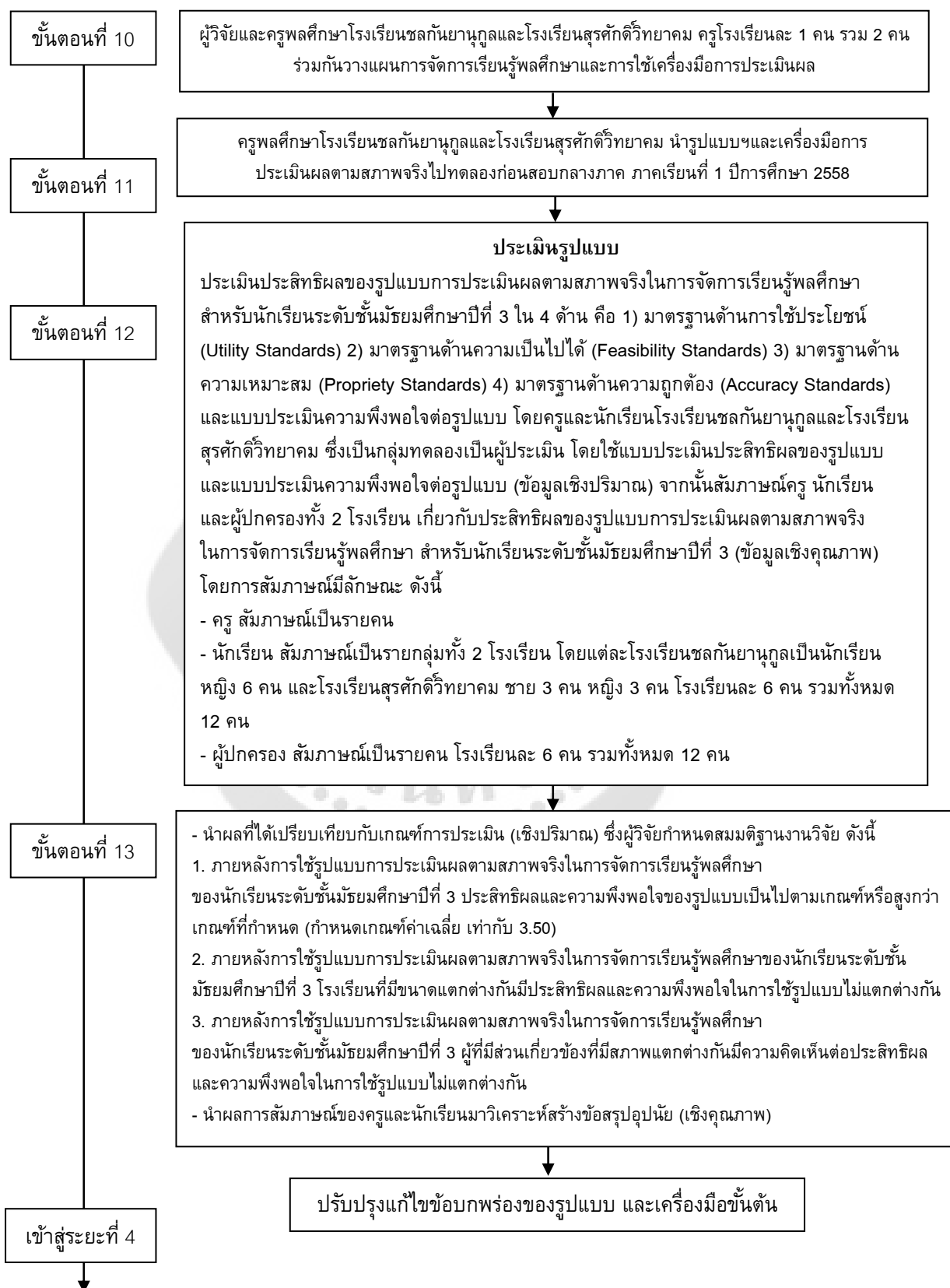
ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

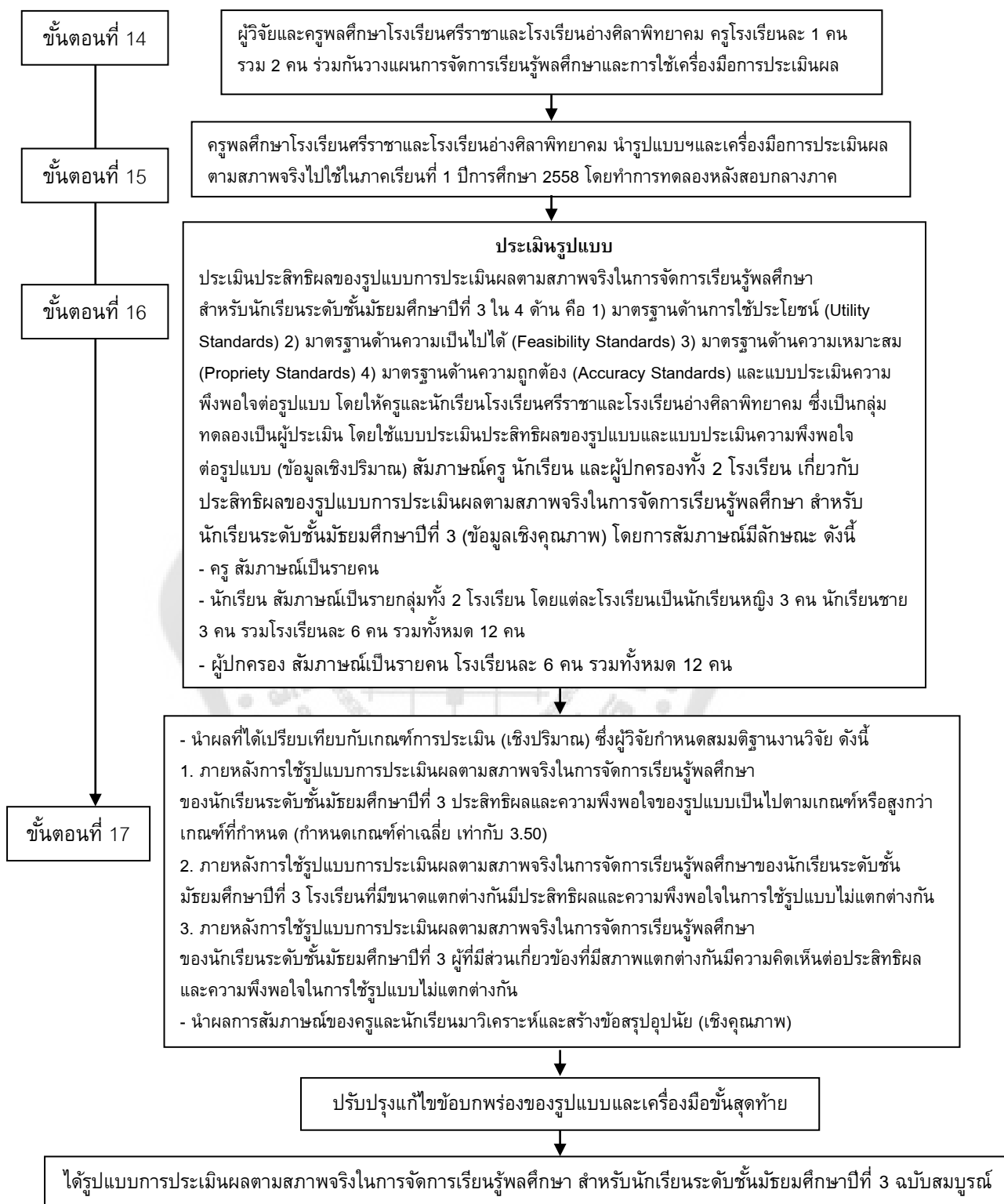
ภาพประกอบ 6 ขั้นตอนดำเนินการวิจัยระยะที่ 2

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขั้นต้น

ภาพประกอบ 7 ขั้นตอนดำเนินการวิจัยระยะที่ 3

ระยะที่ 4 การยืนยันผลการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการทดลองซ้ำ

ภาพประกอบ 8 ขั้นตอนดำเนินการวิจัยระยะที่ 4

จากขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังแสดงในภาพประกอบ 5-8 ที่ผ่านมาสามารถสรุปรายละเอียดแต่ละขั้นตอน ตามลำดับดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการ รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการรูปแบบฯ ภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งดำเนินการดังนี้

วิธีดำเนินการ

ศึกษาข้อมูลพื้นฐานภายใต้บริบทของสถานศึกษากลุ่มเป้าหมาย เพื่อทราบสภาพ ปัญหา และความต้องการพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามขั้นตอนที่ 1-4 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2

1. ศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ซึ่งใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured) กับกลุ่มเป้าหมาย 3 กลุ่ม ประกอบด้วย
 - 1) ครูพลศึกษาที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 คน
 - 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนละ 3 คน รวม 12 คน
 - 3) ผู้ปกครองของนักเรียนในข้อที่ 2 โรงเรียนละ 3 คน รวม 12 คน
2. สังเกตการสอนแบบไม่มีส่วนร่วมกับครูพลศึกษาที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 คน

ขั้นตอนที่ 3

ดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ร่วมกับการสรุปอุปนัย (Analytic induction) เพื่อสรุปสภาพ ปัญหา และความต้องการรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 4

ดำเนินการเลือกครูพลศึกษา จำนวน 8 คน โดยจะต้องมีครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาที่ 3 ซึ่งอยู่ในขั้นตอนที่ 3 ร่วมด้วย ซึ่งกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้

1. เป็นครูที่สอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษที่เป็นโรงเรียนเป้าหมาย

2. จบการศึกษาในสาขาวิชาพลศึกษาโดยตรง มีประสบการณ์สอนไม่ต่ำกว่า 10 ปี และเต็มใจให้ความร่วมมือในการวิจัย

ตาราง 13 กำหนดการเก็บข้อมูลในระยะที่ 1 ของการวิจัย

วัน เดือน ปี	รายการ	แหล่งข้อมูล	เวลา	เครื่องมือที่ใช้
9 กันยายน 2557 - 26 กันยายน 2557	ศึกษาข้อมูล เชิงคุณภาพ	- ครูพลศึกษา - นักเรียน - ผู้ปกครอง	8.00-12.00 น.	- แบบสัมภาษณ์ สำหรับครูพลศึกษา นักเรียน และผู้ปกครอง - แบบสังเกตการสอน
27 กันยายน 2557 3 ตุลาคม 2557	สรุปสภาพ ปัญหา และความต้องการ	- ครูพลศึกษา - นักเรียน - ผู้ปกครอง - สถานศึกษา	8.00-12.00 น.	- การวิเคราะห์เชิง เนื้อหา (Content Analysis) ร่วมกับการ สรุปอุปนัย (Analytic Induction)
1-30 สิงหาคม 2557	คัดเลือกผู้ที่มี ส่วนร่วมในการวิจัย	- สถานศึกษา	8.00-12.00 น.	- การสัมภาษณ์ - ประวัติการศึกษา - ประวัติการทำงาน

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในการแก้ปัญหาและความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง

วิธีดำเนินการ

การสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในการแก้ปัญหาและความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนเครื่องมือการประเมินผลที่ใช้ในรูปแบบฯ นั้น ผู้วิจัยพัฒนาตามกรอบแนวคิดของซิงเกอร์และคอร์บิน (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2527; อ้างอิงจาก Singer, 1974; Corbin, 1976)

กรมวิชาการ (2545); ไวนเนอร์และโคเฮน (Wiener; & Cohen. 1997) และวรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ที่ระบุว่า การประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาจะต้องดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามขั้นตอนที่ 5-9 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 5

อบรมเชิงปฏิบัติการครูพลศึกษาในขั้นตอนนี้ เพื่อให้ความรู้แก่ครูพลศึกษา ตามสภาพปัญหา และความต้องการที่ได้จากข้อมูลในระยะที่ 1 เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ครูพลศึกษา เพื่อเข้าสู่กระบวนการสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเชิญวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรพลศึกษา ออกแบบการประเมินรายหน่วย การออกแบบเครื่องมือ เกณฑ์การประเมินและการประเมินตามสภาพจริงสาระพลศึกษามาเป็นวิทยากรอบรมความรู้ให้ครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 8 คน โดยจะมีครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในระยะที่ 3 และ 4 อยู่ด้วยจำนวน 4 คน (กำหนดการอบรมเชิงปฏิบัติการครูพลศึกษาเป็นระยะเวลา 2 วัน)

ขั้นตอนที่ 6

การสร้างรูปแบบ เครื่องมือ เกณฑ์ และคู่มือประเมินฯ ในขั้นตอนนี้ หลังจากที่ครูพลศึกษา จำนวน 8 คน ได้รับการอบรมในขั้นตอนที่ 6 และผ่านการประเมินผลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ครูกับผู้เข้าร่วมสร้างรูปแบบ เครื่องมือ เกณฑ์และคู่มือประเมิน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการในการสร้างรูปแบบ เครื่องมือ เกณฑ์ และคู่มือประเมิน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ครูร่วมกับผู้วิจัยสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ครูร่วมกับผู้วิจัยสร้างเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ประกอบด้วย แบบวัดความรู้และเกณฑ์การประเมิน แบบวัดเจตคติ และเกณฑ์การประเมิน แบบวัดทักษะและเกณฑ์การประเมิน แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพและเกณฑ์การประเมิน แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเกณฑ์การประเมิน
3. ครูและผู้วิจัยร่วมจัดทำคู่มือการสร้างรูปแบบ คู่มือการใช้รูปแบบ จำนวน 1 วัน ได้รูปแบบการประเมิน เครื่องมือการประเมินผล เกณฑ์การประเมินผล คู่มือในการสร้างรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบ

ขั้นตอนที่ 7

1. การหาคุณภาพของรูปแบบการประเมินตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาฯ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการประเมินและคู่มือในการใช้รูปแบบ ซึ่งกำหนดคุณสมบัติสำคัญของผู้เชี่ยวชาญ คือ

1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 2 คน

- วุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป
- มีประสบการณ์ในการสอนหรือเป็นวิทยากรในการอบรมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล
- มีผลงานวิจัยทางด้านการวัดและประเมินผล

1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 3 คน

- วุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป
- มีประสบการณ์ในการสอนหรือเป็นวิทยากรเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา
- มีผลงานวิจัยทางด้านพลศึกษา การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

2. การหาคุณภาพของเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเป็นปรนัยของเครื่องมือ ซึ่งกำหนดคุณสมบัติสำคัญของผู้เชี่ยวชาญ คือ

- 2.1 มีวุฒิการศึกษาทางพลศึกษา หรือในสาขาที่เกี่ยวข้อง
- 2.2 มีประสบการณ์ในการสอนพลศึกษามากอย่างน้อย 10 ปี
- 2.3 เป็นครูที่มีวิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ (คศ.2) ขึ้นไป

ขั้นตอนที่ 8

1. ปรับปรุงรูปแบบ ฯ และทดลองใช้ (Try Out) เครื่องมือประเมินผลในรูปแบบ ฯ

1.1 ปรับปรุงรูปแบบการประเมิน เครื่องมือประเมินผล เกณฑ์การประเมินผล และคู่มือในการใช้รูปแบบการประเมินผล ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาความเชื่อมั่น (Reliability) อำนาจจำแนก (Discrimination) และความยากง่าย (Difficulty) ของเครื่องมือประเมินผล ฯ (โดยค่าความยากง่าย ใช้เฉพาะด้านความรู้) โดยนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนชลกันยานุกูล โรงเรียนศรีราชา โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา และโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม โรงเรียนละ 20 คน รวมจำนวน 80 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกห้องเรียนแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างในระยะที่ 3 และระยะที่ 4 และได้เครื่องมือประเมินผลรูปแบบ ฯ ที่มีคุณภาพ (ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ แสดงในผลการวิจัยในบทที่ 4) สามารถนำไปใช้ทดลองในระยะที่ 3 ได้

ขั้นตอนที่ 9

1. สร้างเครื่องมือประเมินรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยใช้แนวทางการสร้างตามมาตรฐาน การประเมินสร้างตามเกณฑ์การประเมินของ American Evaluation Association (AEA) 4 ด้าน คือ 1) มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility Standards) 2) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) 4) มาตรฐานด้านความ ถูกต้อง (Accuracy Standards) และ แบบประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการประเมินผลตาม สภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นำเครื่องมือ ประเมินรูปแบบ เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจสอบและแก้ไข ซึ่งสามารถ สรุปกำหนดการเก็บข้อมูลในระยะที่ 2 ของการวิจัย ได้ดังตาราง 14

ตาราง 14 กำหนดการเก็บข้อมูลในระยะที่ 2 ของการวิจัย

วัน เดือน ปี	รายการ	แหล่งข้อมูล	เวลา	เครื่องมือที่ใช้
6-7 ตุลาคม 2557	อบรมเชิงปฏิบัติการ	ครูพลศึกษา และครูพลศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใน ระยะ 3 และระยะ 4	9.00-16.00 น.	- แบบบันทึกการประชุม - เอกสารประกอบกรอบ
8 ตุลาคม 2557	สร้างรูปแบบเครื่องมือ เกณฑ์ และคู่มือการประเมิน	ครูพลศึกษา และครูพลศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใน ระยะ 3 และระยะ 4	9.00-16.00 น.	- แบบบันทึกการประชุม - เอกสารประกอบกรอบ
14 ตุลาคม 2557 - 30 ธันวาคม 2557	ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องรูปแบบ และคู่มือ	ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล และผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 5 คน	-	รูปแบบและคู่มือการประเมิน
14 ตุลาคม 2557 - 30 ธันวาคม 2557	ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตรง (Validity) ของเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินโดยหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 5 คน	-	1. แบบวัดความรู้และเกณฑ์ 2. แบบวัดเจตคติและเกณฑ์ 3. แบบวัดทักษะและเกณฑ์ 4. แบบวัดสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและเกณฑ์ 5. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์และเกณฑ์

ตาราง 14 (ต่อ)

วัน เดือน ปี	รายการ	แหล่งข้อมูล	เวลา	เครื่องมือที่ใช้
5-9 มกราคม 2558	วิเคราะห์คุณภาพ เครื่องมือและ ปรับปรุงตาม ข้อเสนอแนะ	- ผู้วิจัย - คณะกรรมการ ควบคุมปริญญา นิพนธ์	-	1. แบบวัดความรู้ และเกณฑ์ 2. แบบวัดเจตคติ และเกณฑ์ 3. แบบวัดทักษะ และเกณฑ์ 4. แบบวัด สมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพและ เกณฑ์ 5. แบบวัด คุณลักษณะอันพึง ประสงค์และเกณฑ์
12-30 มกราคม 2558	ทดลองใช้รูปแบบ และเครื่องมือ	- ครูพลศึกษา 4 คน - นักเรียนโรงเรียน ละ 20 คน รวม ทั้งหมด 80 คน	-	คู่มือการใช้รูปแบบ
2-13 กุมภาพันธ์ 2558	วิเคราะห์คุณภาพ ของรูปแบบเครื่องมือ เกณฑ์และคู่มือการ ประเมิน	- ผู้วิจัย - คณะกรรมการ ควบคุมปริญญา นิพนธ์	-	รูปแบบ เครื่องมือ เกณฑ์และคู่มือการ ประเมิน

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขั้นต้น

วัตถุประสงค์

เพื่อทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการนำไปใช้จริง พร้อมทั้งปรับปรุงรูปแบบให้
เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

วิธีดำเนินการ

ทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขั้นต้น ตามขั้นตอนที่ 10-13 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 10

ผู้วิจัยและครูพลศึกษาโรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาควม จำนวนโรงเรียนละ 1 คน รวมเป็น 3 คน ร่วมกันวางแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาและการใช้เครื่องมือการประเมินในโรงเรียนของตนเอง

ขั้นตอนที่ 11

ครูพลศึกษาโรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาควม นำรูปแบบและเครื่องมือการประเมินผลตามสภาพจริงไปใช้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โดยทำการทดลองตั้งแต่เมื่อเริ่มเปิดภาคเรียน จนถึงก่อนสอบกลางภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

ขั้นตอนที่ 12

ประเมินประสิทธิผลและความพึงพอใจต่อรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย

- 1) มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility Standards)
- 2) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards)
- 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards)
- 4) มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards)
- 5) ความพึงพอใจต่อรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้

พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โดยให้ครู นักเรียน และผู้ปกครองโรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาควม ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองเป็นผู้ประเมิน โดยใช้แบบประเมินประสิทธิผลและแบบประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ข้อมูลเชิงปริมาณ) และสัมภาษณ์ครูและนักเรียนทั้ง 2 โรงเรียน เกี่ยวกับประสิทธิผลและความพึงพอใจต่อรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ข้อมูลเชิงคุณภาพ) โดยการสัมภาษณ์มีลักษณะ ดังนี้

- ครู สัมภาษณ์เป็นรายบุคคล
- นักเรียน สัมภาษณ์เป็นรายกลุ่มทั้ง 2 โรงเรียน โดยแต่ละโรงเรียนเป็นนักเรียน

หญิง 3 คน นักเรียนชาย 3 คน รวมโรงเรียนละ 6 คน รวมทั้งหมด 12 คน

- ผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาควม จำนวนโรงเรียนละ 6 คน รวม 12 คน

ขั้นตอนที่ 13

- นำผลที่ได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานงานวิจัย ดังนี้

1. ภายหลังการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประสิทธิผลและความพึงพอใจของรูปแบบเป็นไปตามเกณฑ์หรือดีกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. ภายหลังการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันมีประสิทธิผลและความพึงพอใจในการใช้รูปแบบไม่แตกต่างกัน

3. ภายหลังการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีสภาพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลและความพึงพอใจในการใช้รูปแบบไม่แตกต่างกัน

- นำผลการสัมภาษณ์ของครูและนักเรียนมาวิเคราะห์สรุปอุปนัย

ซึ่งสามารถสรุปกำหนดการเก็บข้อมูลในระยะที่ 2 ของการวิจัย ได้ดังตาราง 15

ตาราง 15 กำหนดการเก็บข้อมูลในระยะที่ 3 ของการวิจัย

วัน เดือน ปี	รายการ	แหล่งข้อมูล	เวลา	เครื่องมือที่ใช้
11-15 พฤษภาคม 2558	วางแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาและการใช้เครื่องมือในการประเมินผล	- ครูพลศึกษา จำนวน 2 คน - นักเรียนโรงเรียน ชลกันยานุกูล จำนวน 34 คน และนักเรียน โรงเรียนสุรศักดิ์ วิทยาคม จำนวน 43 คน - ผู้ปกครองของ นักเรียน จำนวน 12 คน	-	- แผนการจัดการ เรียนรู้ - รูปแบบการ ประเมินผล - เครื่องมือการ ประเมินผล - เกณฑ์การ ประเมินผล
18 พฤษภาคม- 10 กรกฎาคม 2558	ทดลองการใช้รูปแบบ	- ครูพลศึกษา จำนวน 2 คน - นักเรียนโรงเรียน ชลกันยานุกูล จำนวน 34 คน และนักเรียน โรงเรียนสุรศักดิ์ วิทยาคม จำนวน 43 คน - ผู้ปกครองของ นักเรียน จำนวน 12 คน	-	- แบบบันทึกสังเกต การสอน - แบบประเมิน ประสิทธิผล - แบบประเมินความ พึงพอใจ - แบบสัมภาษณ์

ตาราง 15 (ต่อ)

วัน เดือน ปี	รายการ	แหล่งข้อมูล	เวลา	เครื่องมือที่ใช้
13-17 กรกฎาคม 2558	ปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องของรูปแบบ และเครื่องมือ	- ผู้วิจัย - คณะกรรมการควบคุม ปริญญาพันธ์	-	รูปแบบและ เครื่องมือ

ระยะที่ 4 การยืนยันผลการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้
พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการทดลองซ้ำ

วัตถุประสงค์

เพื่อยืนยันผลการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้
พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการทดลองซ้ำ พร้อมทั้งปรับปรุงรูปแบบ
ให้เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

วิธีดำเนินการ

ทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการทดลองซ้ำ ตามขั้นตอนที่ 14-17 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 14

ผู้วิจัยและครูพลศึกษาโรงเรียนศรีราชาและโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม จำนวนโรงเรียน
ละ 1 คน รวมเป็น 3 คน ร่วมกันวางแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา และการใช้เครื่องมือการ
ประเมินผลของโรงเรียนตนเอง

ขั้นตอนที่ 15

ครูพลศึกษาโรงเรียนศรีราชาและโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม นำรูปแบบและเครื่องมือ
การประเมินผลตามสภาพจริงไปใช้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โดยทำการทดลองใช้หลัง
สอบกลางภาค จนถึงสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

ขั้นตอนที่ 16

ประเมินประสิทธิผลและความพึงพอใจต่อรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง
ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย

- 1) มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility Standards)
- 2) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards)
- 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards)
- 4) มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards)
- 5) ความพึงพอใจต่อรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้

พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โดยให้ครู นักเรียน และผู้ปกครองโรงเรียนศรีราชาและโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองเป็นผู้ประเมิน โดยใช้แบบประเมินประสิทธิผลและแบบประเมินความพึงพอใจ ต่อรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ข้อมูลเชิงปริมาณ) และสัมภาษณ์ครูและนักเรียนทั้ง 2 โรงเรียน เกี่ยวกับประสิทธิผลและความพึงพอใจต่อรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ข้อมูลเชิงคุณภาพ) โดยการสัมภาษณ์มีลักษณะ ดังนี้

- ครู สัมภาษณ์เป็นรายบุคคล
- นักเรียน สัมภาษณ์เป็นรายกลุ่มทั้ง 2 โรงเรียน โดยแต่ละโรงเรียนเป็นนักเรียน

หญิง 3 คน นักเรียนชาย 3 คน รวมโรงเรียนละ 6 คน รวมทั้งหมด 12 คน

- ผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาฯ จำนวนโรงเรียนละ 6 คน รวม 12 คน

ขั้นตอนที่ 17

- นำผลที่ได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานงานวิจัย ดังนี้

1. ภายหลังการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประสิทธิผลและความพึงพอใจของรูปแบบเป็นไปตามเกณฑ์หรือดีกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. ภายหลังการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันมีประสิทธิผลและความพึงพอใจในการใช้รูปแบบไม่แตกต่างกัน

3. ภายหลังการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีสภาพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลและความพึงพอใจในการใช้รูปแบบไม่แตกต่างกัน

- นำผลการสัมภาษณ์ของครูและนักเรียนมาวิเคราะห์สรุปอุปนัย

ซึ่งสามารถสรุปกำหนดการเก็บข้อมูลในระยะที่ 2 ของการวิจัย ได้ดังตาราง 16

ตาราง 16 กำหนดการเก็บข้อมูลในระยะที่ 4 ของการวิจัย

วัน เดือน ปี	รายการ	แหล่งข้อมูล	เวลา	เครื่องมือที่ใช้
13-17 กรกฎาคม 2558	วางแผนการจัดการ เรียนรู้พลศึกษา และการใช้เครื่องมือ ในการประเมินผล	- ครูพลศึกษา จำนวน 2 คน - นักเรียนโรงเรียน ศรีราชา จำนวน 55 คน และนักเรียน โรงเรียนอ่างศิลา พิทยาคม จำนวน 46 คน - ผู้ปกครองของ นักเรียน จำนวน 12 คน	-	- แผนการจัดการ เรียนรู้ - รูปแบบการ ประเมินผล - เครื่องมือการ ประเมินผล - เกณฑ์การ ประเมินผล
20 กรกฎาคม - 18 กันยายน 2558	ทดลองการใช้รูป แบบ	- ครูพลศึกษา จำนวน 2 คน - นักเรียนโรงเรียน ศรีราชา จำนวน 55 คน และนักเรียน โรงเรียนอ่างศิลา พิทยาคม จำนวน 46 คน - ผู้ปกครองของ นักเรียน จำนวน 12 คน	-	- แบบบันทึกสังเกต การสอน - แบบประเมิน ประสิทธิผล - แบบประเมินความ พึงพอใจ - แบบสัมภาษณ์
21-25 กันยายน 2558	ปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องของ รูปแบบและ เครื่องมือ	- ผู้วิจัย - คณะกรรมการ ควบคุมปริญญาโท	-	รูปแบบฯ และ เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชนิด คือ

1. เครื่องทดลอง ได้แก่ รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. เครื่องมือวัดและประเมินผล ประกอบด้วย

2.1. เครื่องมือประเมินรูปแบบ มี 2 ฉบับ คือ

2.1.1 แบบประเมินรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยใช้แนวทางการสร้างตามเกณฑ์การประเมินของ American Evaluation Association (AEA) 4 ด้าน ประกอบด้วย

- 1) มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility Standards)
- 2) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards)
- 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards)
- 4) มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards)

ตัวอย่าง แบบประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง แบบประเมินนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้น ซึ่งผลการประเมินจะเป็นประโยชน์ต่อครู นักเรียน และผู้ปกครอง โปรดให้ข้อมูลตามความเป็นจริง โดยผู้วิจัยจะใช้ประโยชน์จากข้อมูลนี้เพื่อการวิจัยเท่านั้น

วิธีการตอบแบบประเมิน

จงพิจารณารายการประเมินด้านซ้ายมือ และทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับประสิทธิผลด้านขวามือ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านว่ารูปแบบการประเมินผลฯ นี้สามารถก่อให้เกิดประสิทธิผลในระดับใด โดย

- 5 หมายถึง รายการดังกล่าวก่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด
- 4 หมายถึง รายการดังกล่าวก่อให้เกิดประสิทธิผลมาก
- 3 หมายถึง รายการดังกล่าวก่อให้เกิดประสิทธิผลปานกลาง
- 2 หมายถึง รายการดังกล่าวก่อให้เกิดประสิทธิผลน้อย
- 1 หมายถึง รายการดังกล่าวก่อให้เกิดประสิทธิผลน้อยที่สุด

(หมายเหตุ ประสิทธิภาพ หมายถึง รูปแบบการประเมินที่สร้างขึ้น สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลความสามารถของนักเรียนได้ถูกต้องตรงกับสภาพความเป็นจริงที่นักเรียนเป็น และสามารถประเมินระดับความสามารถของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง เป็นธรรมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง)

ข้อ	รายการ	ระดับประสิทธิผล				
		5	4	3	2	1
มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility Standards)						
0	การระบุผู้เกี่ยวข้อง – มีการระบุความต้องการหรือความสนใจของครู นักเรียน เพื่อนนักเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องในการประเมินอย่างชัดเจน					
รวม						
มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards)						
0	วิธีการประเมิน – วิธีการและเครื่องมือประเมินผลฯ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง โดยไม่เกิดปัญหาใด ๆ					
รวม						
มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Proprietary Standards)						
0	ความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล – การประเมินมีการรวบรวมข้อมูล จุดอ่อน จุดแข็งอย่างครบถ้วน เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม					
รวม						
มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards)						
0	มีการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ - มีการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพอย่างเหมาะสม และเป็นระบบ					
รวม						
รวมทั้งหมด						

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นเชิงนิมาน (เชิงบวก) มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ

ให้ 5 คะแนน เมื่อ เกิดประสิทธิผลมากที่สุด

ให้ 4 คะแนน เมื่อ เกิดประสิทธิผลมาก

ให้ 3 คะแนน เมื่อ เกิดประสิทธิผลปานกลาง

ให้ 2 คะแนน เมื่อ เกิดประสิทธิผลน้อย

ให้ 1 คะแนน เมื่อ เกิดประสิทธิผลน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผล

- ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 ก่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 ก่อให้เกิดประสิทธิผลมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 ก่อให้เกิดประสิทธิผลปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 ก่อให้เกิดประสิทธิผลน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 ก่อให้เกิดประสิทธิผลน้อยที่สุด

2.1.2 แบบประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง
ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยข้อคำถามมีลักษณะเป็นเชิงนิมาน (เชิงบวก) ทุกด้าน ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง แบบประเมินนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้น ซึ่งผลการประเมินจะเป็นประโยชน์ต่อครู นักเรียน และผู้ปกครอง โปรดให้ข้อมูลตามความเป็นจริง โดยผู้วิจัยจะใช้ประโยชน์จากข้อมูลนี้เพื่อการวิจัยเท่านั้น

วิธีการตอบแบบประเมิน

จงพิจารณารายการประเมินด้านซ้ายมือ และทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับความพึงพอใจด้านขวามือ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านว่ารูปแบบการประเมินผลฯ นี้ สามารถก่อให้เกิดความพึงพอใจในระดับต่าง ๆ ได้ โดย

- 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง พึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน					
0	มีผู้ปกครองเป็นผู้ประเมิน					
	สิ่งที่มุ่งประเมิน					
0	การประเมินด้านทักษะ มีค่าคะแนนเท่ากับ 20 คะแนน					
	กระบวนการประเมิน					
0	มีเครื่องมือที่เหมาะสมในการประเมิน					
	เกณฑ์					
0	มีการให้คะแนนที่เหมาะสม					
	การสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน					
0	มีการนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข					
	รวม					

เกณฑ์การให้คะแนน

ให้ 5 คะแนน เมื่อ พึงพอใจมากที่สุด

ให้ 4 คะแนน เมื่อ พึงพอใจมาก

ให้ 3 คะแนน เมื่อ พึงพอใจปานกลาง

ให้ 2 คะแนน เมื่อ พึงพอใจน้อย

ให้ 1 คะแนน เมื่อ พึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผล

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 พึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 พึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 พึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 พึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 พึงพอใจน้อยที่สุด

2.2 เครื่องมือประเมินผลในรูปแบบ จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย

2.2.1 แบบวัดความรู้

ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดวัตถุประสงค์ในการทดสอบ โดยใช้พฤติกรรมด้านความรู้ของบลูม (Bloom, et al. 2001) ใช้การวิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัด เนื้อหาที่เรียน และวิเคราะห์เนื้อหาให้มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการสร้างตารางกำหนดจุดประสงค์ในการประเมินและเนื้อหา (Specification of Test) มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก และกำหนดเกณฑ์การประเมินผล ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบวัดความรู้

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย X ทับตัวเลือกที่นักเรียนเห็นว่าถูกต้องที่สุด

0. สุรชัยมีส่วนสูง 175 เซนติเมตร น้ำหนัก 68 กิโลกรัม สุรชัยมีรูปร่างอยู่ในเกณฑ์ใด

ก. อ้วน

ข. ผอม

ค. สมส่วน

ง. ควรเพิ่มน้ำหนัก

เกณฑ์การให้คะแนน

ให้ 0 คะแนน เมื่อนักเรียนตอบข้อคำถามในข้อนั้น

ไม่ถูกต้อง

ให้ 1 คะแนน เมื่อนักเรียนตอบข้อคำถามในข้อนั้น

ถูกต้อง

2.2.2 แบบวัดเจตคติ

แบบวัดเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ฉบับนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้จัดทำขึ้นโดยพิจารณาจากคุณลักษณะและพฤติกรรมที่ได้จากการเรียนการสอนพลศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 15 ข้อ ลักษณะเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งเป็นแบบประเมินเจตคติของครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง

ตัวอย่าง แบบวัดเจตคติ

คำชี้แจง 1 แบบวัดเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ฉบับนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้จัดทำขึ้นโดยพิจารณาจากคุณลักษณะและพฤติกรรมที่ได้จากการเรียนการสอนพลศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งเป็นแบบประเมินเจตคติของครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง โดยระบุระดับคะแนน ดังนี้

- 5 แทน การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 แทน การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับมาก
- 3 แทน การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 แทน การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับน้อย
- 1 แทน การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

คำชี้แจง 2 หากท่านพิจารณาตนเองว่ามีพฤติกรรมความสามารถเป็นอย่างไร ขอให้เลือกตอบให้ตรงกับความเป็นจริง

ต่อไปนี้เป็น แบบประเมินเจตคติของท่าน กรุณาตอบตรงความเป็นจริง โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ตามรายการดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง

ข้อ	รายการ	ระดับเจตคติ				
		5	4	3	2	1
15	มีความรู้สึกที่ดีในการเรียนพลศึกษา	✓				

เกณฑ์การให้คะแนน

- 5 แทน การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับมากที่สุด
 4 แทน การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับมาก
 3 แทน การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับปานกลาง
 2 แทน การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับน้อย
 1 แทน การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผล

ระดับมากที่สุด	ได้คะแนน 60 คะแนน หรือมากกว่า
ระดับมาก	ได้คะแนน 48 – 59 คะแนน
ระดับปานกลาง	ได้คะแนน 38 – 47 คะแนน
ระดับน้อย	ได้คะแนน 30 – 37 คะแนน
ระดับน้อยที่สุด	ได้คะแนนต่ำกว่า 30 คะแนน

2.2.3 แบบวัดทักษะ

ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสร้างตามตัวชี้วัดเป็นหลัก และวิเคราะห์เนื้อหาให้มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และใช้แนวคิดของทักษะกลไกของแฮร์โรว์ (Harrow. 1972) และแนวคิดการเคลื่อนไหว 3 ระดับชั้น ของวาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2552: 35-44) ในการสร้างและกำหนดเกณฑ์การประเมินผล

ตัวอย่าง แบบวัดทักษะ

คำชี้แจง 1 แบบบันทึกการให้คะแนน ถ้าปฏิบัติทักษะที่กำหนดไว้ในรายละเอียดทักษะย่อยแต่ละรายการให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในใบบันทึกการให้คะแนน แต่ถ้าไม่ได้ปฏิบัติทักษะที่กำหนดไว้ในแต่ละทักษะย่อย ให้เว้นการขีดเครื่องหมาย / ลงในใบบันทึกคะแนน

แบบวัดการอยู่กับที่ (Statics)

การอยู่กับที่ เป็นการทรงตัวอยู่กับที่โดยไม่เคลื่อนที่หรือเสียหลัก และมีความสมดุลหรือทรงตัวได้ดี

ขั้น	ลักษณะ	ทักษะย่อยที่ต้องการวัด	ปฏิบัติ ได้	ปฏิบัติ ไม่ได้	รวม คะแนน
ต้น	1. จุดศูนย์ถ่วงสัมพันธ์กับฐานรองรับ	1. จุดศูนย์ถ่วงอยู่ในฐานรองรับทำให้มีความมั่นคง	1	0	
		2. ฐานกว้าง มีความมั่นคงมากฐานแคบมีความมั่นคงน้อย	1	0	
	2. การประสานสัมพันธ์	1. ลำตัวและแขนขาประสานกัน ทำงานในลักษณะตรงข้าม	1	0	
		2. ทรงตัวได้ดีทั้งในขณะที่อยู่กับที่ และในขณะที่เคลื่อนไหว	1	0	
	3. ความรู้สึกสำนึกถึงสิ่งที่อยู่รอบๆ ตัว	1. การจัดวางลำตัวและแขนขาให้สัมพันธ์กันในที่ว่าง (กลางอากาศ)	1	0	
	4. ทิศทางของการใช้แรง	1. ลักษณะการใช้แรงมีทิศทางเดียวกับการออกแรง	1	0	
		คะแนนเต็ม 6 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
กลาง	1. ความรู้สึกเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว (ทิศทางที่กลับกัน)	1. จัดลำตัวและแขนขาให้สัมพันธ์กันอยู่ในแนวเดียวกันได้อย่างรวดเร็ว	1	0	
		2. การใช้แขนตรงกันข้าม	1	0	
	2. การเตรียมความพร้อมทางด้านจิตใจ	1. ความสนใจต่อกิจกรรมที่กำลังดำเนินการ	1	0	
	3. การมีสมาธิ	1. มุ่งความสนใจอยู่กับสิ่งที่กำลังทำเท่านั้น	1	0	
		คะแนนเต็ม 4 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
สูง	1. การเปลี่ยนฐานรองรับ	1. รักษาการทรงตัวที่ตึบฐานรองรับที่เล็กหรือแคบไว้ได้	1	0	
		2. การใช้แขนตรงกันข้าม	1	0	
	2. การจินตภาพ	1. การคิดหรือการนึกภาพการเคลื่อนไหวไว้ในใจ เป็นการคิดสร้างสรรค์ด้วยตนเอง	1	0	
		2. การนึกภาพการอยู่กับที่ไว้ในใจก่อนการปฏิบัติจริง	1	0	
	3. การหดตัวของกล้ามเนื้อแบบอยู่กับที่	1. การออกแรงอยู่กับที่แบบไม่เคลื่อนไหวและคงอยู่ได้นาน	1	0	
		คะแนนเต็ม 5 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
	รวมคะแนนเต็ม 15 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน				

เกณฑ์การให้คะแนน

ในแต่ละทักษะย่อยใช้มาตราประเมินค่า โดยพิจารณาเกณฑ์ดังนี้

0 แทน ปฏิบัติไม่ได้

1 แทน ปฏิบัติได้

เกณฑ์การแปลผล

ดีมาก ได้คะแนน 12 คะแนน หรือมากกว่า

ดี ได้คะแนน 10 – 11 คะแนน

พอใช้ ได้คะแนน 8 – 9 คะแนน

ควรปรับปรุง ได้คะแนนต่ำกว่า 8 คะแนน

2.2.4 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพสำหรับเด็กไทย อายุ 7-18 ปี ของคณะกรรมการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพในสถาบันการศึกษาและการพัฒนาองค์ความรู้ สำนักงานคณะกรรมการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (2549) ซึ่งจะได้รับการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพในด้านต่าง ๆ 7 ด้าน คือ 1) ดัชนีมวลกาย (Body Mass Index : BMI) 2) วัดความหนาของไขมันใต้ผิวหนัง (Skinfold Thickness) 3) ลูกนั่ง 60 วินาที (Sit-Ups 60 Seconds) 4) ดันพื้น 30 วินาที (Push-Ups 30 Seconds) 5) นั่งตัวไปข้างหน้า (Sit and Reach) 6) วิ่งอ้อมหลัก (Zig-Zag Run) 7) วิ่งระยะไกล (Distance Run) ผู้วิจัยเลือกใช้ 5 ด้านเท่านั้น โดยตัดด้านที่ 2) วัดความหนาของไขมันใต้ผิวหนัง (Skinfold Thickness) และ 6) วิ่งอ้อมหลัก (Zig-Zag Run) ออก ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

1. ดัชนีมวลกาย (Body Mass Index : BMI)

วัตถุประสงค์การทดสอบ

เพื่อประเมินความเหมาะสมของสัดส่วนของร่างกาย (น้ำหนักและส่วนสูง)

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

1. เครื่องชั่งน้ำหนัก
2. เครื่องวัดส่วนสูง
3. เครื่องคิดเลข

วิธีการปฏิบัติ

ให้ทำการชั่งน้ำหนัก และวัดส่วนสูงของผู้รับการทดสอบ นำน้ำหนักและส่วนสูงมาคำนวณหาค่าดัชนีมวลกาย โดยนำค่าน้ำหนักที่ชั่งได้ (กิโลกรัม) หารด้วยส่วนสูงที่วัดได้ (เมตร)²

ตัวอย่างเช่น ผู้เข้ารับการทดสอบมีน้ำหนักตัวเท่ากับ 50 กิโลกรัม ส่วนสูงเท่ากับ 150 เซนติเมตร

$$\begin{aligned}\text{ดัชนีมวลกาย} &= 50/(1.50)^2 \\ &= 50/2.25 \\ &= 22.22\end{aligned}$$

ระเบียบการทดสอบ

1. การชั่งน้ำหนักให้ผู้รับการทดสอบสวมชุดที่เบาที่สุด และให้ถอดรองเท้า
2. การวัดส่วนสูงให้ผู้รับการทดสอบถอดรองเท้า

การบันทึกคะแนน

น้ำหนักตัวให้บันทึกค่าเป็นกิโลกรัม สำหรับส่วนสูงให้บันทึกค่าเป็นเมตร

เกณฑ์การแปลผล

เกณฑ์มาตรฐานรายการ ดัชนีมวลกาย (กิโลกรัม/ตารางเมตร) สำหรับเด็กไทย อายุ 7-18 ปี

อายุ (ปี)	เพศชาย				
	มวลกาย ต่ำมาก	มวลกายต่ำ	มวลกาย พอเหมาะ	มวลกายสูง	มวลกายสูง มาก
18	14.15 ลงมา	14.16-18.26	18.27-24.57	24.58-29.78	29.79 ขึ้นไป

อายุ (ปี)	เพศหญิง				
	มวลกาย ต่ำมาก	มวลกายต่ำ	มวลกาย พอเหมาะ	มวลกายสูง	มวลกายสูง มาก
18	14.08 ลงมา	14.09-19.29	18.30-24.50	24.51-29.71	29.72 ขึ้นไป

2.2.5 แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์

การสร้างแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยศึกษาจากเนื้อเพลงกราวกีฬาของเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี และแนวคิดจากวาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2547) ซึ่งได้วิเคราะห์จากเนื้อเพลงกราวกีฬาซึ่งมีจำนวน 15 ข้อ และนำมาปรับให้เหมาะสม และนำมากำหนดเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในการเรียนรู้พลศึกษา และเกณฑ์การประเมินผล ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คำชี้แจง 1 แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ฉบับนี้ดัดแปลงมาจากการสร้างแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยศึกษาจากเนื้อเพลงกราวกีฬาของเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี และแนวคิดจากวาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2547) มีลักษณะเป็นแบบประเมินค่าและมาตรฐานการให้คะแนน (Scoring Rubrics) ซึ่งเป็นแบบประเมินตนเองของครูพลศึกษา

คำชี้แจง 2 หากนักเรียนพิจารณาตนเองว่ามีพฤติกรรมความสามารถเป็นอย่างไร ขอให้เลือกตอบให้ตรงกับความเป็นจริง

ต่อไปนี้เป็น แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของท่าน กรุณาตอบตรงความเป็นจริง โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ตามรายการดังต่อไปนี้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	มาก	ปานกลาง	น้อย
	3	2	1
0. มีความกล้าหาญ			
00. ไม่เห็นแก่ตัว			

เกณฑ์การให้คะแนน

- 3 แทน การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับมาก
 2 แทน การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับปานกลาง
 1 แทน การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับน้อย

เกณฑ์การแปลผล

- ดีมาก ได้คะแนน 40 คะแนน หรือมากกว่า
 ดี ได้คะแนน 35 – 39 คะแนน
 พอใช้ ได้คะแนน 30 – 34 คะแนน
 ควรปรับปรุง ได้คะแนนต่ำกว่า 30 คะแนน

ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ดังตาราง 17

ตาราง 17 ชนิดและชื่อเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จุดมุ่งหมายการใช้ และเวลาที่ใช้

ชนิด / ชื่อ	จุดมุ่งหมายการใช้	เวลาที่ใช้
1. แบบประเมินความสามารถตนเองของครูพลศึกษา	ประเมินครูพลศึกษา	ระยะที่ 1
2. แบบสัมภาษณ์รายบุคคล โดยสัมภาษณ์ครูพลศึกษา นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน ชั้น ม.3	- ประเมินครูพลศึกษา - ประเมินนักเรียน - ประเมินผู้ปกครอง	ระยะที่ 1
3. แบบสังเกตการณ์สอน	ประเมินครูพลศึกษา	ระยะที่ 1
4. รูปแบบการประเมิน	ใช้ประกอบกับการดำเนินการทดลองในระยะ 3 และระยะ 4	ระยะที่ 3 และ 4
5. คู่มือในการใช้รูปแบบ	ใช้ประกอบกับการดำเนินการทดลองในระยะ 3 และระยะ 4	ระยะที่ 3 และ 4
6. แบบประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ	ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ 4 ด้าน	ระยะ 3 และระยะ 4
7. แบบประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบ	ประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบ	ระยะ 3 และระยะ 4
8. แบบสัมภาษณ์	- สัมภาษณ์ครูพลศึกษา - สัมภาษณ์นักเรียน - สัมภาษณ์ผู้ปกครอง	ระยะ 3 และระยะ 4
9. แบบวัดความรู้	ประเมินความรู้นักเรียน	ระยะ 3 และระยะ 4
10. แบบวัดเจตคติ	ประเมินเจตคตินักเรียน	ระยะ 3 และระยะ 4

ตาราง 17 (ต่อ)

ชนิด / ชื่อ	จุดมุ่งหมายการใช้	เวลาที่ใช้
11. แบบวัดทักษะ	ประเมินทักษะนักเรียน	ระยะ 3 และระยะ 4
12. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ	ประเมินสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพนักเรียน	ระยะ 3 และระยะ 4
13. แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์	ประเมินแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์นักเรียน	ระยะ 3 และระยะ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกตามระยะของการดำเนินการวิจัย ดังนี้
ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการ รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งในระยะนี้ มีข้อมูลใน 2 ลักษณะคือ

- 1) ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติเชิงบรรยาย โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ร่วมกับการสรุปอุปนัย

(Analytic Induction)

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในการแก้ปัญหา และความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งในระยะนี้เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์

- 1) ความเหมาะสมของรูปแบบ และคุณภาพของเครื่องมือในรูปแบบ
- 2) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พิจารณาจากค่า IOC (Index of Item Objective Congruence)
- 3) ความยากง่ายของแบบวัดความรู้ (P)
- 4) ความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้ง 5 ฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (α -coefficient)

ตามวิธีของ Cronbach (ยกเว้นในส่วนของแบบวัดความรู้ ใช้การหาค่า KR-20)

5) อำนาจจำแนก ของแบบวัดทั้ง 5 ฉบับ โดยหาค่าอำนาจจำแนก จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคะแนนข้อนี้กับคะแนนรวม เมื่อหักคะแนนข้อนี้ออก (Corrected Item Total Correlation)

**ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้
พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขั้นต้น** ซึ่งในระยะนี้ มีข้อมูลใน 2 ลักษณะ
คือ

1) ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติเชิงบรรยาย โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สถิติอ้างอิงเพื่อทดสอบผลการประเมินรูปแบบกับเกณฑ์ ใน 6 กรณี คือ

1.1 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบฯ กับเกณฑ์ที่กำหนด ใช้สถิติทดสอบค่าที่
แบบ One Sample t-test

1.2 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบฯ ระหว่างโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน
ใช้สถิติทดสอบค่าที่ แบบ Independent Sample t-test

1.3 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบฯ ระหว่างสถานภาพของผู้มีส่วน
เกี่ยวข้องในการประเมิน ใช้สถิติทดสอบ Kruskal-Wallis test

1.4 การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อรูปแบบฯ กับเกณฑ์ที่กำหนด ใช้สถิติทดสอบ
ค่าที่ แบบ One Sample t-test

1.5 การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อรูปแบบฯ ระหว่างโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน
ใช้สถิติทดสอบค่าที่ แบบ Independent Sample t-test

1.6 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของความพึงพอใจต่อรูปแบบฯ ระหว่างสถานภาพ
ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ใช้สถิติทดสอบ Kruskal-Wallis test

2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์สรุปอุปนัย (Analytic Induction)

**ระยะที่ 4 การยืนยันการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการ
เรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการทดลองซ้ำ** ซึ่งในระยะนี้
มีข้อมูลใน 2 ลักษณะคือ

1) ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติเชิงบรรยาย โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สถิติอ้างอิงเพื่อทดสอบผลการประเมินรูปแบบกับเกณฑ์ ใน 6 กรณี คือ

1.1 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบฯ กับเกณฑ์ที่กำหนด ใช้สถิติทดสอบค่าที่
แบบ One Sample t-test

1.2 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบฯ ระหว่างโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน
ใช้สถิติทดสอบค่าที่ แบบ Independent Sample t-test

1.3 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบฯ ระหว่างสถานภาพของผู้มีส่วน
เกี่ยวข้องในการประเมิน ใช้สถิติทดสอบ Kruskal-Wallis test

1.4 การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อรูปแบบฯ กับเกณฑ์ที่กำหนด ใช้สถิติทดสอบค่าที แบบ One Sample t-test

1.5 การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อรูปแบบฯ ระหว่างโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน ใช้สถิติทดสอบค่าที แบบ Independent Sample t-test

1.6 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของความพึงพอใจต่อรูปแบบฯ ระหว่างสถานภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ใช้สถิติทดสอบ Kruskal-Wallis test

2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์สรุปอุปนัย (Analytic Induction)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับขั้นตอนการดำเนินการวิจัย โดยจำแนกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ผลศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการ รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขั้นต้น

ตอนที่ 4 ผลการยืนยันผลการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการทดลองซ้ำ

โดยลักษณะการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะมีลักษณะของการผสมผสานกันทั้งในส่วนของข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการแปลความหมายและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้นำเสนอผลการวิจัย

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
M	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
Sig	แทน	ค่าความน่าจะเป็นในการปฏิเสธสมมติฐานหลัก
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
T	แทน	ครู
S	แทน	นักเรียน
P	แทน	ผู้ปกครอง
Sch	แทน	โรงเรียน

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการ รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ในตอนนี้เป็น การนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยใน ระยะที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำมาหาข้อสรุป และใช้เป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบ ซึ่งในกระบวนการวิจัยนี้ ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย คือ โรงเรียนชลกันยานุกูล โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา คม โรงเรียนศรีราชา และโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม โดยการประยุกต์ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ และคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีผลการศึกษา มีดังนี้

1.1 ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

ผลการวิจัย พบว่า ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยศึกษา มี 6 ด้าน คือ ด้านบริบทของโรงเรียน ด้านการจัดทำหลักสูตรพลศึกษา ด้านการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียดของแต่ละโรงเรียนดังนี้

โรงเรียนชลกันยานุกูล

ด้านบริบทของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนชลกันยานุกูล ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 31 ถนนตำหนักน้ำ ตำบลบางปลาสร้อย อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี รหัสไปรษณีย์ 20000 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 เป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีจำนวนครูพลศึกษาทั้งหมด 11 คน โดยเป็นครูประจำการ จำนวน 10 คน ซึ่งเป็นเพศชาย จำนวน 5 คน และเพศหญิง จำนวน 5 คน และเป็นครูอัตราจ้าง จำนวน 1 คน ซึ่งเป็นเพศหญิง ระดับการศึกษาของครู พบว่า ครูส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 8 คน และจบการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา จำนวน 3 คน โดยส่วนใหญ่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นครู คศ.3 จำนวน 8 คน ตำแหน่งทางวิชาการเป็นครู คศ.2 จำนวน 2 คน และตำแหน่งทางวิชาการเป็นครู คศ.1 จำนวน 1 คน ด้านภาระการสอนของครูพลศึกษา พบว่า มีภาระการสอน 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งสอนทั้งรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และกิจกรรมการสอนที่ครูพลศึกษารับผิดชอบในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 1 กิจกรรม คือ บาสเกตบอล

ด้านการจัดทำหลักสูตรพลศึกษา พบว่า โรงเรียนจัดทำหลักสูตรพลศึกษาด้วยตนเอง โดยมีคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ครูพลศึกษา ครูสุขศึกษา และผู้อำนวยการโรงเรียน โดยผู้จัดทำหลักสูตรได้รับการฝึกอบรมการจัดทำหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยมีการเชิญวิทยากร มาให้ความรู้ และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่อยู่ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรพลศึกษา มีการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หลักสูตร แกนกลางการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา คุณภาพของผู้เรียน สาระ มาตรฐานและตัวชี้วัดชั้นปี กระบวนการจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และความรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกลไก การประเมินผลการเรียนรู้ และการตัดสินระดับคะแนน ซึ่งครูผู้สอนพลศึกษา มีส่วนร่วมในการจัดทำ สาระหลักสูตรพลศึกษา ประกอบด้วย การกำหนดชั่วโมงพลศึกษา การศึกษาสาระ มาตรฐาน และ ตัวชี้วัดชั้นปี การกำหนดสาระการเรียนรู้ชั้นปี รายปี และรายภาค การเขียนคำอธิบายรายวิชา การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ การกำหนดและจัดทำหน่วยการเรียนรู้ การจัดทำโครงสร้างรายวิชา การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดทำหลักสูตรพลศึกษา ซึ่งนำมาบูรณาการกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น ๆ ทั้งหมด โดยมีการพิจารณาเลือกกิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมทางกาย ประกอบด้วย ศึกษาจากสาระและมาตรฐาน สำนวความสนใจและความต้องการของนักเรียน บุคลากรภายใน โรงเรียนและในชุมชน สถานที่ในการประกอบกิจกรรม วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งสาระที่นำมาจัดทำหลักสูตรพลศึกษา ประกอบด้วย สาระที่ 1 สาระที่ 2 สาระที่ 3 สาระที่ 4 และสาระที่ 5 โดยเน้นการบูรณาการร่วมกัน และทางโรงเรียนมีการจัดทำเอกสารหลักสูตรพลศึกษา มีการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาทุกครั้งเมื่อมีโอกาสเพื่อให้เนื้อหาการสอนมีความทันสมัย ซึ่งสภาพปัญหาในการจัดทำหลักสูตรพลศึกษาที่โรงเรียนกำลังเผชิญ คือ ความชัดเจนในการกำหนด ชั่วโมงเรียนพลศึกษาในแต่ละชั้นปี ซึ่งทางโรงเรียนมีการกำหนดโครงสร้างการเรียนการสอนใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นสาระพื้นฐาน จำนวน 50 นาทีต่อสัปดาห์ และมีการนำกีฬาบาสเกตบอล มาใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ด้านการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน พบว่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทางโรงเรียนจัดให้มีการเรียนการสอนกีฬาบาสเกตบอล สัปดาห์ละ 50 นาที โดยมีลักษณะการ จัดชั้นเรียนเฉพาะนักเรียนหญิงเท่านั้น และมีการจัดการแข่งขันกีฬายภายในโรงเรียน ซึ่งจัดขึ้น เป็นประจำทุกปี ปีละ 1 ครั้ง โดยดำเนินการจัดในช่วงภาคเรียนที่ 1 และแบ่งออกเป็นคณะสีต่าง ๆ หลังจากนั้นแบ่งกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นเดียวกันตามคณะสีดังกล่าว ด้านกิจกรรมที่จัดแข่งขัน ประกอบด้วย กีฬาเทเบิลเทนนิส กรีฑาประเภทลู่ กรีฑาประเภทลาน กีฬาฟุตซอล กีฬาเบดมินตัน กีฬาวอลเลย์บอล กีฬาเปตอง และกีฬาบาสเกตบอล โดยใช้ระยะเวลาการแข่งขัน 1 สัปดาห์ และมี งานกีฬาสี (sport day) จำนวน 3 วัน ซึ่งกิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นสอดคล้องกับกิจกรรมกีฬาที่โรงเรียน

จัดการเรียนการสอน นอกจากนี้โรงเรียนได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โดยมีงบประมาณสนับสนุน แต่งบประมาณดังกล่าวมีไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม ซึ่งกีฬาที่โรงเรียนส่งเข้าแข่งขันได้แก่ กีฬาแบดมินตัน กีฬาวอลเลย์บอล กีฬาเทควันโด และกีฬาวูซู นอกจากนี้โรงเรียนมีการจัดโปรแกรมนันทนาการ ได้แก่ เกม กีฬา การละเล่นพื้นเมือง และกิจกรรมชุมนุม

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ด้านสภาพและสถานที่ที่ไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เนื่องจากโรงเรียนมีสถานที่จำกัด และมีความต้องการสนามกีฬาหญ้าเทียมเพิ่ม เพื่อใช้ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอื่น ๆ ส่วนสถานที่สำหรับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน มีมาตรฐาน มีความปลอดภัยสูง ถูกสุขลักษณะ และพื้นที่มีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน โดยสถานที่ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ได้แก่ สนามกีฬากลางแจ้ง โรงยิม ห้องกิจกรรมเข้าจังหวะ ลีลาศ ห้องฝึกด้วยน้ำหนัก ห้องฝึกศิลปะการต่อสู้ อาคารเอนกประสงค์ ลานเอนกประสงค์ ซึ่งทางโรงเรียนยังไม่มีสระว่ายน้ำ ด้านอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า โรงเรียนมีงบประมาณเพียงพอในการจัดซื้ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทำให้โรงเรียนมีอุปกรณ์เพียงพอสำหรับการเรียนการสอน และทางโรงเรียนมีการจัดเตรียมอุปกรณ์ไว้ให้บริการแก่นักเรียน ซึ่งนักเรียนสามารถยืมอุปกรณ์กีฬา เพื่อใช้ในการฝึกซ้อมทักษะ และออกกำลังกายช่วงเวลาพักกลางวัน และหลังเลิกเรียน ซึ่งอุปกรณ์มีเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน และทางกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษามีการตรวจสอบอุปกรณ์กีฬาอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้มีบางกิจกรรมที่นักเรียนจำเป็นต้องเตรียมอุปกรณ์ส่วนตัวมาเอง เช่น ไม้เทเบิลเทนนิส ไม้แบดมินตัน และกระบี่ เพื่อใช้ในการเรียนและฝึกซ้อมพัฒนาทักษะกีฬาตามที่เรียน

ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่า ครูพลศึกษามีการศึกษา พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมีการเชื่อมโยงกับตัวชีวิต ความแตกต่างของผู้เรียน พัฒนาการ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ซึ่งวิธีการสอน ใช้แบบกิจกรรมและแบบศึกษาด้วยตนเอง โดยมุ่งพัฒนาสมรรถนะ 5 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการสื่อสาร ด้านความสามารถในการคิด ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นเหล่านี้ มุ่งพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง ความมุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า ครูผู้สอนมีการประเมินผลการเรียนรู้ โดยมีการแบ่งสัดส่วนของคะแนน ออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ 20 คะแนน ด้านเจตคติ 20 คะแนน ด้านทักษะ 20 คะแนน ด้านสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ 20 คะแนน และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 20 คะแนน ซึ่งวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ครูผู้สอนมีวิธีการประเมินและนำเครื่องมือที่นำมาใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ 5 ด้าน ซึ่งด้านความรู้ ใช้แบบทดสอบแบบปรนัย และมี

การซักถาม การจัดการเรียนรู้ผลศึกษากับนักเรียน ด้านเจตคติใช้แบบสังเกตพฤติกรรมที่ครูสร้างขึ้น ด้านทักษะ ใช้แบบทดสอบ และเกณฑ์การประเมิน (scoring rubric) ที่ครูผู้สอนสร้างขึ้น ด้านสมรรถภาพทางกาย ใช้แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพสำหรับเด็กไทย อายุ 7-18 ปี และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมในการประเมินผลการเรียนรู้

โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา

ด้านบริบทของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 312 หมู่ 5 ตำบลสุรศักดิ์ อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี รหัสไปรษณีย์ 20110 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 เป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดกลาง มีจำนวนครูพลศึกษา ทั้งหมด 3 คน โดยเป็นครูประจำการ ทั้ง 3 คน ซึ่งเป็นเพศชาย จำนวน 1 คน และเป็นเพศหญิง จำนวน 2 คน ระดับการศึกษาของครู พบว่า ครูทั้งหมดจบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชา พลศึกษา โดยส่วนใหญ่มีตำแหน่งทางวิชาการ เป็นครู คศ.3 จำนวน 2 คน และตำแหน่งทางวิชาการ เป็นครู คศ.1 จำนวน 1 คน ด้านภาระการสอนของครูพลศึกษา มีภาระการสอน 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งสอนทั้งรายวิชาพลศึกษาและพลศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และ กิจกรรมการสอนที่ครูพลศึกษารับผิดชอบในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 1 กิจกรรม คือ ฟุตบอล

ด้านการจัดทำหลักสูตรพลศึกษา พบว่า โรงเรียนจัดทำหลักสูตรพลศึกษาด้วยตนเอง โดยมีคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ครูพลศึกษา ครูสุขศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียน และฝ่ายวิชาการ โดยผู้จัดทำหลักสูตรได้รับการฝึกอบรมการจัดทำหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยการจัดอบรมสัมมนาทางวิชาการ การจัด สัมมนาเชิงปฏิบัติการ และมีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรพลศึกษา ได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิสัยทัศน์ของ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา คุณภาพของผู้เรียน สาระ มาตรฐานและตัวชี้วัดชั้นปี กระบวนการจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และความรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกลไก การประเมินผลการเรียนรู้ และการตัดสินระดับคะแนน ซึ่งครูผู้สอน พลศึกษา มีส่วนร่วมในการจัดทำสาระหลักสูตรพลศึกษา ประกอบด้วย การกำหนดชั่วโมงพลศึกษา การศึกษาสาระ มาตรฐาน และตัวชี้วัดชั้นปี การกำหนดสาระการเรียนรู้ชั้นปี รายปีและรายภาค การเขียนคำอธิบายรายวิชา การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ การกำหนดและจัดทำหน่วยการเรียนรู้ การจัดทำโครงสร้างวิชา การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดทำหลักสูตรพลศึกษา ซึ่งนำมา บูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ทั้งหมด โดยมีการพิจารณาเลือกกิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรม ทางกาย ประกอบด้วย ศึกษาจากสาระและมาตรฐาน สสำรวจความสนใจและความต้องการของ นักเรียน สถานที่ในการประกอบกิจกรรม วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งสาระที่นำมาทำหลักสูตรพลศึกษา ประกอบด้วย สาระที่ 1 สาระที่ 2 สาระที่ 3 สาระที่ 4 และสาระที่ 5 โดยเน้นการบูรณาการร่วมกัน และทางโรงเรียนมีการจัดทำ เอกสารหลักสูตรพลศึกษา มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาทุกครั้งเมื่อมีโอกาสเพื่อให้ เนื้อหาการสอนมีความทันสมัย ทางโรงเรียนมีการกำหนดโครงสร้างการเรียนการสอนในระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นสาระพื้นฐาน จำนวน 50 นาทีต่อสัปดาห์ มีสาระเพิ่ม จำนวน 2 วิชา คือ ฟุตซอลและตะกร้อ กิจกรรมชุมนุม คือ บาสเกตบอล และมีการนำกีฬาฟุตซอลมาใช้เป็นสื่อใน การจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ด้านการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน พบว่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทางโรงเรียนจัดให้มีการเรียนการสอนกีฬาฟุตซอล สัปดาห์ละ 50 นาที โดยมีลักษณะการจัดชั้นเรียน แบบสหศึกษา (นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเรียนรวมกัน) และมีการจัดการแข่งขันกีฬากายใน โรงเรียน ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ปีละ 1 ครั้ง โดยดำเนินการจัดตามความพร้อมของโรงเรียน และมีการแบ่งออกเป็นคณะสี หลังจากนั้นแบ่งกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นเดียวกันตามคณะสีต่าง ๆ ด้านกิจกรรมที่จัดแข่งขัน ประกอบด้วย กีฬาเทเบิลเทนนิส กรีฑาประเภทลู่ กีฬาวอลเลย์บอล กีฬาเซปักตะกร้อ กีฬาฟุตซอล กีฬาเปตอง กีฬาบาสเกตบอล โดยใช้ระยะเวลาการแข่งขัน 3 วัน ซึ่งกิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นสอดคล้องกับกิจกรรมกีฬาที่โรงเรียนจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้โรงเรียน ได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน แต่งบประมาณดังกล่าวมีไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม ซึ่งกีฬาที่โรงเรียนส่งเข้าแข่งขัน ได้แก่ กีฬาฟุตซอล กีฬาฟุตซอล กีฬาคริกเกต และกีฬากาบัดดี้ นอกจากนี้ทางโรงเรียนมีการจัดโปรแกรมนันทนาการ ได้แก่ เกม กีฬา ค่ายพักแรม การศึกษานอก สถานที่ ดนตรีและการแสดง

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ด้านสภาพและสถานที่ เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา พร้อมทั้งมีมาตรฐาน มีความปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ และพื้นที่มีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน โดยสถานที่ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ได้แก่ สนามกีฬากลางแจ้ง โรงยิม ห้องกิจกรรมเข้าจังหวะ อาคารเอนกประสงค์ และลานเอนกประสงค์ ปัจจุบันโรงเรียนยังไม่มีสระว่ายน้ำ ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า โรงเรียนมีงบประมาณเพียงพอในการจัดซื้ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทำให้ โรงเรียนมีอุปกรณ์เพียงพอสำหรับการเรียนการสอน และทางโรงเรียนมีการจัดเตรียมอุปกรณ์ไว้ ให้บริการแก่นักเรียน ซึ่งนักเรียนสามารถยืมอุปกรณ์ เพื่อใช้ในการฝึกซ้อมทักษะ และออกกำลังกาย ช่วงเวลาพักกลางวัน และหลังเลิกเรียน ซึ่งอุปกรณ์มีเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน และทางกลุ่มสาระ สุขศึกษาและพลศึกษามีการตรวจสอบอุปกรณ์กีฬาอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้มีบางกิจกรรมที่ นักเรียนจำเป็นต้องเตรียมอุปกรณ์ส่วนตัวมาเอง เช่น ไม้เทเบิลเทนนิส ไม้แบดมินตัน และกระบี่ เพื่อใช้ในการเรียนและการฝึกซ้อม พัฒนาทักษะกีฬาตามที่เรียน

ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่า ครูพลศึกษามีการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 75 เนื่องจากมีบางทักษะที่ยากและซับซ้อน ดังนั้น ครูจึงจำเป็นต้องเป็นศูนย์กลางของการจัดการเรียนรู้ ร้อยละ 25 นอกจากนี้ครูจัดการเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงกับตัวชีวิต ความแตกต่างของผู้เรียน พัฒนาการ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ซึ่งวิธีการสอน ครูใช้แบบกิจกรรม แบบบรรยาย แบบร่วมมือ และแบบแบ่งกลุ่มทำงาน โดยมุ่งพัฒนาสมรรถนะ 5 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการสื่อสาร ด้านความสามารถในการคิด ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมาเหล่านี้ มุ่งพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง ความมุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า ครูผู้สอนมีการประเมินผลการเรียนรู้ โดยมีการแบ่งสัดส่วนของคะแนน ออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ 20 คะแนน ด้านเจตคติ 10 คะแนน ด้านทักษะ 30 คะแนน ด้านสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ 30 คะแนน และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 10 คะแนน ซึ่งวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ครูผู้สอนมีวิธีการประเมินและนำเครื่องมือมาใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ 5 ด้าน ซึ่งด้านความรู้ ใช้แบบทดสอบแบบปรนัยและอัตนัย ประกอบด้วย การสังเกตใช้ใบความรู้และใบงาน ด้านเจตคติ ใช้แบบสังเกต ด้านทักษะ ใช้แบบทดสอบและเกณฑ์การประเมิน (scoring rubric) ที่ครูสร้างขึ้นและมีการทดสอบ โดยให้นักเรียนปฏิบัติหลายครั้ง และเลือกผลการประเมินครั้งที่ดีที่สุด ส่วนด้านสมรรถภาพทางกายใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายระหว่างประเทศ (ICSPFT) และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ใช้แบบสังเกตพฤติกรรม และการสอบถาม

โรงเรียนศรีราชา

ด้านบริบทของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนศรีราชา ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 1 ถนนเจียมจอมพล ตำบลศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี รหัสไปรษณีย์ 20110 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 เป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีจำนวนครูพลศึกษา ทั้งหมด 9 คน โดยเป็นครูประจำการ จำนวน 8 คน ซึ่งเป็นเพศชาย จำนวน 5 คน และเป็นเพศหญิง จำนวน 3 คน และเป็นครูอัตราจ้าง จำนวน 1 คน ซึ่งเป็นเพศชาย ระดับการศึกษาของครู พบว่า ครูส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 5 คน ระดับปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 1 คน สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 1 คน และสาขาวิชาบริหารการศึกษา จำนวน 2 คน โดยส่วนใหญ่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นครู คศ.3 จำนวน 5 คน ตำแหน่งทางวิชาการเป็นครู คศ.2 จำนวน 2 คน และตำแหน่งทางวิชาการเป็นครู คศ.1 จำนวน 2 คน ด้านภาระการสอนของครูพลศึกษา มีภาระการสอน 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งสอนทั้งรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย กิจกรรมการสอนที่ครูพลศึกษารับผิดชอบในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 1 กิจกรรม คือ บาสเกตบอล

ด้านการจัดทำหลักสูตรพลศึกษา พบว่า โรงเรียนจัดทำหลักสูตรพลศึกษาด้วยตนเอง โดยมีคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ครูพลศึกษา ครูสุขศึกษา และฝ่ายวิชาการ โดยผู้จัดทำหลักสูตรได้รับการฝึกอบรมการจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรพลศึกษาได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา คุณภาพของผู้เรียน สาระ มาตรฐาน และตัวชี้วัดชั้นปี กระบวนการจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และความรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกลไก การประเมินผลการเรียนรู้ และการตัดสินระดับคะแนน ซึ่งครูผู้สอนพลศึกษา มีส่วนร่วมในการจัดทำสาระหลักสูตรพลศึกษา ประกอบด้วย การกำหนด ชั่วโมงพลศึกษา การศึกษาสาระ มาตรฐาน และตัวชี้วัดชั้นปี การกำหนดสาระการเรียนรู้ชั้นปี รายปีและรายภาค การเขียนคำอธิบายรายวิชา การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ การกำหนดและจัดทำหน่วยการเรียนรู้ การจัดทำโครงสร้างวิชา การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดทำหลักสูตรพลศึกษา ซึ่งนำมาบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ทั้งหมด โดยพิจารณาเลือกกิจกรรมกีฬา หรือกิจกรรมทางกาย ประกอบด้วย ศึกษาจากสาระและมาตรฐาน สำนวจความสนใจและความต้องการของนักเรียน บุคลากรภายในโรงเรียนและชุมชน สถานที่ในการประกอบกิจกรรม วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งสาระที่นำมาจัดทำหลักสูตรพลศึกษา ประกอบด้วย สาระที่ 1 สาระที่ 2 สาระที่ 3 สาระที่ 4 และสาระที่ 5 โดยเน้นการบูรณาการร่วมกัน และทางโรงเรียนมีการจัดทำเอกสารหลักสูตรพลศึกษา มีการปรับปรุงหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาทุกครั้งเมื่อมีโอกาส เพื่อให้เนื้อหาการสอนมีความทันสมัย และทางโรงเรียนมีการกำหนดโครงสร้างการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นสาระพื้นฐาน จำนวน 50 นาทีต่อสัปดาห์ และมีการนำกีฬาบาสเกตบอล มาเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ด้านการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน พบว่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทางโรงเรียนจัดให้มีการเรียนการสอนกีฬาบาสเกตบอล สัปดาห์ละ 50 นาที โดยมีลักษณะการจัดชั้นเรียนแบบสหศึกษา (นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเรียนรวมกัน) และมีการจัดการแข่งขันกีฬภายในโรงเรียน ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ปีละ 1 ครั้ง โดยดำเนินการจัดในช่วงภาคเรียนที่ 1 และแบ่งออกเป็นคณะสี หลังจากนั้นแบ่งกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นเดียวกันตามคณะสีต่าง ๆ ด้านกิจกรรมที่จัดแข่งขัน ประกอบด้วย กีฬาเทเบิลเทนนิส กรีฑาประเภทลู่ กีฬาฟุตซอล กีฬาวอลเลย์บอล กีฬาเซปักตะกร้อ กีฬาฟุตบอล กีฬาบาสเกตบอล โดยใช้ระยะเวลาการแข่งขัน 1 สัปดาห์ และมีงานกีฬาสี (sport day) จำนวน 2 วัน ซึ่งกิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นมีความสอดคล้องกับกิจกรรมกีฬาที่โรงเรียนจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้โรงเรียนได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โดยมีงบประมาณสนับสนุน แต่งบประมาณดังกล่าวไม่เพียงพอกับการจัดกิจกรรม ซึ่งกีฬาที่โรงเรียนส่งเข้าแข่งขัน ได้แก่ กีฬาเทเบิลเทนนิส กีฬาฟุตซอล กีฬาเบตอง กีฬาบาสเกตบอล กีฬามวยไทย และกีฬามวยสากล นอกจากนี้โรงเรียนมีการจัดโปรแกรมนันทนาการ ได้แก่ เกม กีฬา ค่ายพักแรม และศึกษานอกสถานที่

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ด้านสภาพและสถานที่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา พร้อมทั้งมีมาตรฐาน มีความปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ และพื้นที่มีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน โดยสถานที่ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ได้แก่ สนามกีฬากลางแจ้ง โรงยิมและลานเอนกประสงค์ ปัจจุบันโรงเรียนยังไม่มีสระว่ายน้ำ ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า โรงเรียนมีงบประมาณเพียงพอในการจัดซื้ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทำให้โรงเรียนมีอุปกรณ์เพียงพอสำหรับการเรียนการสอน และทางโรงเรียนมีการจัดเตรียมอุปกรณ์ไว้ให้บริการแก่นักเรียน ซึ่งนักเรียนสามารถยืมอุปกรณ์เพื่อใช้ในการฝึกซ้อมทักษะ และออกกำลังกายช่วงเวลาพักกลางวัน และหลังเลิกเรียน ซึ่งอุปกรณ์มีเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน และทางกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษามีการตรวจสอบอุปกรณ์กีฬาอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ มีบางกิจกรรมที่นักเรียนจำเป็นต้องเตรียมอุปกรณ์ส่วนตัวมาเอง เช่น ไม้เทเบิลเทนนิส ไม้แบดมินตัน และกระบี่ เพื่อใช้ในการเรียนและการฝึกซ้อม พัฒนาทักษะกีฬาที่เรียน

ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่า ครูพลศึกษาได้ศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดการเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงกับตัวชีวิต ความแตกต่างของผู้เรียน พัฒนาการ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ซึ่งวิธีการสอน ใช้แบบกิจกรรม แบบบรรยาย แบบร่วมมือ และแบบแบ่งกลุ่มทำงาน โดยมุ่งพัฒนาสมรรถนะ 5 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการสื่อสาร ด้านความสามารถในการคิด ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมาเหล่านี้ มุ่งพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง ความมุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า ครูผู้สอนมีการประเมินผลการเรียนรู้ โดยมีการแบ่งสัดส่วนของคะแนน ออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ 20 คะแนน ด้านเจตคติ 10 คะแนน ด้านทักษะ 30 คะแนน ด้านสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ 20 คะแนน และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 20 คะแนน ซึ่งวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ครูผู้สอนมีวิธีการประเมินและนำเครื่องมือที่นำมาใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ 5 ด้าน ซึ่งด้านความรู้ ใช้แบบทดสอบแบบปรนัย การซักถาม การบ้าน การสังเกตและการปฏิบัติ ด้านเจตคติ ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมที่ครูสร้างขึ้น ด้านทักษะ ใช้แบบทดสอบ และเกณฑ์การประเมิน (scoring rubric) ที่ครูสร้างขึ้น ด้านสมรรถภาพทางกาย ใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายอย่างง่ายของกกท.แห่งประเทศไทย (SATST) และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ใช้แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และการสังเกตพฤติกรรมในการประเมินผลการเรียนรู้

โรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม

ด้านบริบทของโรงเรียน พบว่า ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 99/3 หมู่ 4 ตำบลอ่างศิลา อำเภอ จังหวัดชลบุรี รหัสไปรษณีย์ 20000 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 เป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดกลาง มีจำนวนครูพลศึกษา ทั้งหมด 4 คน โดยเป็นครูประจำการ จำนวน 4 คน ซึ่งเป็นเพศชาย จำนวน 2 คน และเพศหญิง จำนวน 2 คน ระดับการศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 1 คน จบปริญญาตรี ในสาขาวิชาอื่น ๆ จำนวน 1 คน ระดับปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 1 คน และจบปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา จำนวน 1 คน โดยส่วนใหญ่ครูมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นครู คศ. 3 จำนวน 3 คน และตำแหน่งทางวิชาการเป็นครู คศ.2 จำนวน 1 คน ด้านภาระงานสอนของครูพลศึกษา มีภาระการสอน 21 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งสอนทั้งรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และกิจกรรมการสอนที่ครูพลศึกษารับผิดชอบในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 1 กิจกรรม คือ บาสเกตบอล

ด้านการจัดทำหลักสูตรพลศึกษา พบว่า โรงเรียนจัดทำหลักสูตรพลศึกษาด้วยตนเอง โดยมีคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ครูพลศึกษา ครูสุขศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียน และฝ่ายวิชาการ โดยผู้จัดทำหลักสูตรได้รับการฝึกอบรมการจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษาที่อยู่ในเขตจังหวัดชลบุรี คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรพลศึกษาได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา คุณภาพของผู้เรียน สาระ มาตรฐานและตัวชี้วัดชั้นปี กระบวนการจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และความรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกลไก การประเมินผลการเรียนรู้ และการตัดสินระดับคะแนน ซึ่งครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดทำสาระหลักสูตรพลศึกษา ประกอบด้วย การกำหนดชั่วโมงพลศึกษา การศึกษาสาระ มาตรฐาน และตัวชี้วัดชั้นปี การกำหนดสาระการเรียนรู้ชั้นปี รายปี และรายภาค การเขียนคำอธิบายรายวิชา การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ การกำหนดและจัดทำหน่วยการเรียนรู้ การจัดทำโครงสร้างวิชา การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดทำหลักสูตรพลศึกษา ซึ่งได้นำมาบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ทั้งหมด โดยพิจารณาเลือกกิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมทางกาย ประกอบด้วย ศึกษาจากสาระและมาตรฐาน ศึกษาจากตัวชี้วัดชั้นปีและตัวชี้วัดช่วงชั้น สำรวจความสนใจและความต้องการของนักเรียน ความนิยมของกิจกรรมกีฬา และความสามารถของบุคลากรภายในโรงเรียน เช่น มวยไทย ซึ่งสาระที่นำมาทำหลักสูตรพลศึกษา ประกอบด้วย สาระที่ 1 สาระที่ 2 สาระที่ 3 สาระที่ 4 และสาระที่ 5 โดยเน้นการบูรณาการร่วมกัน และทางโรงเรียนมีการจัดทำเอกสารหลักสูตรพลศึกษา มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาทุกครั้งเมื่อมีโอกาส เพื่อให้เนื้อหาการสอนมีความทันสมัย และโรงเรียนมี

การกำหนดโครงสร้างการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นสาระพื้นฐาน จำนวน 50 นาทีต่อสัปดาห์ และมีการนำกีฬาบาสเกตบอลมาใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ด้านการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน พบว่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทางโรงเรียนจัดให้มีการเรียนการสอนกีฬาบาสเกตบอล สัปดาห์ละ 50 นาที โดยมีลักษณะการจัดชั้นเรียนแบบสหศึกษา (นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเรียนรวมกัน) และมีการจัดการแข่งขันกีฬภายในโรงเรียน ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ปีละ 1 ครั้ง โดยดำเนินการจัดตามความพร้อมของโรงเรียน และมีการแบ่งออกเป็นคณะสีต่าง ๆ หลังจากนั้นแบ่งกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นเดียวกันตามคณะสี ด้านกิจกรรมที่จัดแข่งขัน ประกอบด้วย กีฬาฟุตบอล กีฬาวอลเลย์บอล กีฬาเซปักตะกร้อ กีฬาฟุตซอล กีฬาบาสเกตบอล กีฬาพื้นบ้านต่าง ๆ โดยใช้ระยะเวลาการแข่งขัน 3 สัปดาห์ และมีงานกีฬาสี (sport day) จำนวน 2 วัน ซึ่งกิจกรรมที่จัดขึ้นสอดคล้องกับกิจกรรมกีฬาที่โรงเรียนจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้โรงเรียนได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โดยใช้เงินสนับสนุนจากภายนอก และมีงบประมาณเพียงพอต่อการจัดกิจกรรม ซึ่งกีฬาที่โรงเรียนส่งเข้าแข่งขัน ได้แก่ กีฬาฟุตบอล และกีฬาวอลเลย์บอล นอกจากนี้โรงเรียนมีการจัดโปรแกรมนันทนาการ ได้แก่ เกมกีฬา ค่ายพักแรม การศึกษานอกสถานที่ ดนตรี การแสดง และการละเล่นพื้นเมือง

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ด้านสภาพและสถานที่ที่มีเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พร้อมทั้งมีมาตรฐาน มีความปลอดภัยสูง ถูกสุขลักษณะ และพื้นที่มีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน โดยสถานที่ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ได้แก่ สนามกีฬากลางแจ้ง โรงยิม ลานเอนกประสงค์ ซึ่งปัจจุบันทางโรงเรียนยังไม่มีสระว่ายน้ำ ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า โรงเรียนมีงบประมาณเพียงพอในการจัดซื้ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทำให้โรงเรียนมีอุปกรณ์เพียงพอสำหรับการเรียนการสอน และกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษามีการตรวจสอบอุปกรณ์กีฬาอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้มีบางกิจกรรมที่นักเรียนจำเป็นต้องเตรียมอุปกรณ์ส่วนตัวมาเอง เช่น ไม้เทเบิลเทนนิส ไม้เบดมินตัน และกระบี่ เพื่อใช้ในการเรียนและการฝึกซ้อม พัฒนาทักษะกีฬาตามที่เรียน

ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่า ครูพลศึกษาได้ศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงกับตัวชีวิต ความแตกต่างของผู้เรียน พัฒนาการ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ซึ่งวิธีการสอน ใช้แบบกิจกรรม แบบบรรยาย แบบร่วมมือ และแบบแบ่งกลุ่มทำงาน โดยมุ่งพัฒนาสมรรถนะ 5 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการสื่อสาร ด้านความสามารถในการคิด ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นเหล่านี้มุ่งพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง ความมุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า ครูผู้สอนมีการประเมินผลการเรียนรู้ โดยมีการแบ่งสัดส่วนของคะแนน ออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ 20 คะแนน ด้านเจตคติ 10 คะแนน ด้านทักษะ 30 คะแนน ด้านสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ 30 คะแนน และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 10 คะแนน ซึ่งวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ครูผู้สอนมีวิธีการและเครื่องมือที่นำมาใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ 5 ด้าน ซึ่งด้านความรู้ ใช้แบบทดสอบแบบปรนัยและอัตนัย การสังเกต ใบความรู้และใบงาน ด้านเจตคติ ใช้แบบสังเกต ด้านทักษะ ใช้แบบทดสอบ การทดสอบ เกณฑ์การประเมิน (scoring rubric) ที่ครูสร้างขึ้น และการทดสอบโดยให้นักเรียนปฏิบัติหลายครั้ง และเลือกผลการประเมินครั้งที่ดีที่สุด ด้านสมรรถภาพทางกาย ใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายระหว่างประเทศ (ICSPFT) และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ใช้แบบสังเกตพฤติกรรม การสอบถาม

1.2 สภาพ ปัญหา และความต้องการในการประเมินผลตามสภาพจริงด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน

1) ด้านสภาพ

จากการศึกษาสภาพด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน พบว่า การประเมินมุ่งผลทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ครูผู้สอนไม่ได้ให้ความสำคัญในด้านใดด้านหนึ่ง แต่ให้ความสำคัญในทุกด้านเท่า ๆ กัน โดยครูแต่ละคนไม่มีมาตรฐานหรือรูปแบบที่แน่นอนในการประเมิน ซึ่งครูส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเห็นว่าด้านเจตคติและด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากเป็นเรื่องที่ต้องวัดและประเมินผล ในขณะที่ผู้ปกครองให้ความเห็นว่าสิ่งที่ควรมุ่งประเมินผล คือ ด้านเจตคติและด้านความรู้ เนื่องจากเป็นเรื่องที่สำคัญและเป็นการสะท้อนผลที่แท้จริงของการประเมินผล ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“ความแตกต่างของเด็กแต่ละคนไม่เท่ากัน บางคนทักษะเก่ง บางคนเรียนเก่ง ให้ความสำคัญกับทุกด้าน เพื่อไม่ให้เด็กเกลียดวิชาพลศึกษา มีเจตคติที่ดีต่อวิชานี้”

(T_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ลองเปรียบเทียบดูนะว่าห้องที่เรียนห้องวิทย์-คณิต เด็กที่เรียนเก่งกับห้องที่เรียนโปรแกรมพลศึกษา คิดดูแล้วกันความรู้ใครดีกว่ากัน สมรรถภาพใครดีกว่ากัน”

(T_Sch4. 2557, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

“บางที่ต้องมอมศักยภาพของนักเรียน ผู้เรียนแต่ละคนจะมีศักยภาพไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราจะประเมินตามเกณฑ์ด้านพลศึกษาที่แบบเอาปฏิบัติเยอะอย่างเดียวไม่ได้”

(T_Sch2. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ส่วนใหญ่สอนพลศึกษา เรื่องของคุณลักษณะก็ติดตามตลอด ส่วนทักษะไม่ได้มุ่งหวังให้เด็กเก่งถึงเป็นนักกีฬาโรงเรียน ดิฉันชวน แค่ว่าได้ก็พอ เก่งเป็นอีกเรื่องหนึ่ง เพราะวิชาพวกนี้เป็นวิชาพื้นฐานให้เด็กนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้”

(T_ Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“การประเมินเจตคติ สามารถวัดและประเมินได้ว่าเด็กแต่ละคนมีทัศนคติ ความคิด ความรู้สึกอย่างไร”

(P1_ Sch3. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

“การที่เด็กจะสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีหรือเนื้อหา นั้น ๆ”

(P1_ Sch3. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลข้างต้น สอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า ครูพลศึกษา เน้นเรื่องของเจตคติและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะเรื่องของการวางกฎและระเบียบวินัยของนักเรียน เช่น การเข้าเรียนตรงต่อเวลา การรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ยกตัวอย่าง เช่น การมอบหมายให้นักเรียนนำอุปกรณ์ร่างกาย และการให้นักเรียนไปเบิกอุปกรณ์กีฬา ส่วนด้านทักษะ พบว่า ครูเน้นการเคลื่อนไหวร่างกายในท่าทางที่ถูกต้อง มีการแก้ไขทักษะการเคลื่อนไหวที่ไม่ถูกต้อง และด้านความรู้ พบว่า ครูมอบหมายให้นักเรียนทำรายงานและนำเสนอผลงาน เพื่อเป็นการประเมินความรู้ของนักเรียน

2) ด้านปัญหา

จากการศึกษาปัญหาด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน พบว่า ครูส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าไม่ประสบปัญหาในด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ในขณะที่นักเรียนให้ความเห็นว่าด้านสมรรถภาพทางกายประสบปัญหาในการประเมินมากที่สุด เนื่องจากนักเรียนจำนวนหนึ่งมีโรคประจำตัว ด้านความรู้ นักเรียนให้ความเห็นว่าประสบปัญหา เนื่องจากไม่สามารถประเมินความรู้ในห้องเรียนได้ ซึ่งสาเหตุดังกล่าวเกิดจากกระบวนการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลไม่ชัดเจน และด้านเจตคติมีสิ่งที่มุ่งประเมินหลายด้าน ซึ่งผู้ปกครองไม่แน่ใจว่าการประเมินผลครอบคลุมหรือไม่กับสิ่งที่ครูมุ่งประเมิน ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“ด้านที่มีปัญหามากที่สุดก็น่าจะเป็นด้านสมรรถภาพทางกายบางคนอาจจะมีโรคประจำตัว”

(S5_ Sch3. 2557, 22 กันยายน: สัมภาษณ์)

“คิดว่าน่าจะมีปัญหาในด้านประเมินความรู้ เพราะว่าส่วนใหญ่ในคาบจะเล่นกีฬา กัน จะไม่เห็นว่ามีใครมีความรู้แค่ไหน จะเห็นแค่ทักษะกับสมรรถภาพเท่านั้น ถ้าจะวัดความรู้ต้องมานั่งสอบ จะเป็นอุปสรรคในคาบพละ เพราะเป็นคาบที่ควรออกกำลังกาย”

(S5_ Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“เราอาจจะประเมินไม่ครอบคลุมในเจตคติ เนื่องจากมีความหลากหลายและแตกต่างกันออกไปหลาย ๆ ด้าน”

(P1_ Sch1. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลข้างต้น สอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า ด้านความรู้ ครูพลศึกษาขาดการประเมินความรู้ในคาบเรียน เนื่องจากให้ความสำคัญกับการปฏิบัติมากกว่า และอีกสาเหตุหนึ่งคือ เวลาในการประเมินมีไม่เพียงพอ

3) ด้านความต้องการ

จากการศึกษาความต้องการด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน พบว่า นักเรียนได้เสนอแนวทางในการประเมินผลด้านความรู้ ครูควรมีการทดสอบความรู้ เพื่อเป็นการประเมินความจิตรวบยอดของนักเรียนในท้ายคาบ ซึ่งมีความเหมาะสมมากกว่าการประเมินที่เป็นชั่วโมงเฉพาะ ในขณะที่ผู้ปกครองได้ตระหนักถึงความจำเป็นของการประเมินเจตคติก่อนการเรียนวิชาพลศึกษา และได้เสนอแนวทางให้มีการประเมินด้านเจตคติ และด้านความชอบวิชาพลศึกษาร่วมด้วย ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“ด้านความรู้ ควรจัดสอบเป็นช่วงสั้น ๆ ไม่ใช่เวลามาก เป็นการวัดความรู้ของนักเรียนใช้เวลาสัก 5 นาที ท้ายคาบ”

(S3_ Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“การประเมินเจตคติ มีความจำเป็นมาก จะรู้ถึงความชอบ ความคิดเห็น ต่อการเรียนพลศึกษา และมีความจำเป็นต่อชีวิตอย่างไร

(P2_ Sch1. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลข้างต้น สอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า ครูจะต้องเพิ่มการประเมินผลทั้ง 5 ด้าน โดยเฉพาะด้านความรู้ ครูจะต้องดำเนินการประเมินนักเรียนให้มากขึ้น ส่วนด้านอื่น ๆ ควรเพิ่มแบบประเมิน วิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินผลทั้ง 5 ด้านของพลศึกษา

1.3 สภาพ ปัญหา และความต้องการในการประเมินผลตามสภาพจริงด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน

1) ด้านสภาพ

จากการศึกษาสภาพด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน พบว่า ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทในการประเมินเป็นหลัก เนื่องจากครูเป็นผู้ที่มีความรู้ มีทักษะ มีความชำนาญ และมีความใกล้ชิดนักเรียนมากที่สุด ดังนั้นจึงทำให้สามารถประเมินนักเรียนได้ตามสภาพจริง ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“ส่วนที่เป็นครูนะคะ มีความเหมาะสมอย่างยิ่ง”

(T_Sch4. 2557, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

“มีความเหมาะสมที่ครูจะเป็นผู้ประเมิน เพราะจะไม่มีใครลำเอียงกับนักเรียนคนไหน”

(S6_Sch4. 2557, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ครูมีความรู้ความชำนาญเฉพาะทางอยู่แล้ว”

(P1_Sch1. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ครูเป็นผู้มีความรู้และทักษะในเรื่องที่ประเมินอยู่แล้ว”

(P2_Sch2. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ครูมีความใกล้ชิดกับเด็กทำให้ประเมินเด็กได้ตามสภาพจริง ตามความสามารถของเด็ก”

(P1_Sch4. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลข้างต้น สอดคล้องกับข้อมูลจากผู้วิจัยสังเกต พบว่า ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน มีครูเป็นผู้ประเมินนักเรียน เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการประเมินนักเรียน

2) ด้านปัญหา

จากการศึกษาปัญหาด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่านักเรียนไม่สามารถเข้ามาเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินได้อย่างมีคุณภาพ เนื่องจากการประเมินดังกล่าวมีลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน ตอบไม่ตรงกับความเป็นจริง ให้คะแนนตนเองมากเกินไป และไม่มีความรู้ในการประเมิน และในส่วนของผู้ปกครองก็เช่นเดียวกัน เนื่องจากผู้ปกครองต้องทำงาน ไม่มีเวลา ไม่มีทักษะในการประเมิน ไม่มีความรู้ในการประเมิน และไม่ทราบพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่อยู่ในโรงเรียนว่าเป็นอย่างไร และด้านครู พบว่า ถ้าใช้อารมณ์ในการประเมิน การตัดสินใจอาจเกิดความผิดพลาด ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“แต่บางครั้งมันอาจจะเหมือนกับว่าช่วยเพื่อน ถ้าคนไหนเราชอบก็จะปล่อยปละละเลยสักนิดหนึ่ง คนไหนเราไม่ชอบก็จะบอกว่าไม่ได้หรอก”

(T_Sch4. 2557, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

“นักเรียนประเมินบางทีจะไม่ตอบตามความเป็นจริง ในความคิดพี่ ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับตนเองมากกว่านักเรียนหรือเพื่อนนักเรียน”

(T_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ส่วนใหญ่ผู้ปกครองจะทำงานไม่ค่อยเข้าใจหรือในการประเมิน ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการที่จะทำตรงนี้ เค้าอาจจะต้องทำงานเหนื่อย ทำงานหนัก เค้าก็ไม่มีทักษะตรงนี้เพียงพอ”

(T_Sch4. 2557, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ผู้ปกครองจะมาประเมินทักษะเขาจะสะดวกหรือเปล่า”

(T_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“มีเพื่อนเข้ามาเกี่ยวข้อง คือ นักเรียนกับเพื่อนนักเรียน จะเข้าข้างกันในเวลาประเมิน”

(T_Sch3. 2557, 22 กันยายน: สัมภาษณ์)

“พบปัญหาเรื่องของการแสดงออกของเด็ก ที่โรงเรียนและที่บ้านอาจแตกต่างกันออกไป”

(P1_Sch1. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

“เราไม่มีความรู้ทางพลศึกษา ไม่สามารถประเมินได้”

(P1_Sch3. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

“คาดว่าน่าจะมีปัญหา เพราะว่าผู้ปกครองไม่ได้มาอยู่กับเราเวลาเรียนพลศึกษา อาจทำให้มีความคลาดเคลื่อน”

(S6_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“เวลาประเมิน ครูอาจมีการใช้อารมณ์หรือว่าการมองที่ผิดพลาด”

(S3_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“เพื่อน ๆ กับผู้ปกครอง ก็อาจจะประเมินไม่ตรงกับเรา เพราะว่าบางสิ่งบางอย่างเพื่อนกับผู้ปกครองก็ไม่อาจเห็นได้”

(S3_Sch3. 2557, 22 กันยายน: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลข้างต้น สอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า ในบางครั้งครูไม่สามารถประเมินผู้เรียนทุกด้านได้อย่างทั่วถึง ทำให้การประเมินไม่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน ซึ่งส่วนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง คือ นักเรียน เพื่อน ผู้ปกครอง โดยครูไม่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเหล่านี้ เข้ามามีบทบาทในการประเมิน เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจ ดังนั้นจึงไม่สามารถประเมินได้

3) ด้านความต้องการ

จากการศึกษาความต้องการด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า ผู้ปกครองควรเข้ามามีส่วนร่วมเป็นผู้ร่วมประเมิน โดยเฉพาะด้านเจตคติจะมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากมีความใกล้ชิดกับนักเรียนมากกว่าบุคคลอื่น ซึ่งหากมีผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจาก

หลายส่วนเข้ามาร่วมประเมนผล จะส่งผลทำให้นักเรียนเกิดแรงกระตุ้นต่อการเรียน ทำให้เกิดความหลากหลายของการประเมน และทำให้ทราบศักยภาพที่แท้จริงของนักเรียน ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“ถ้าผู้ปกครองดูเฉพาะคุณลักษณะ เจตคติ มันก็โอเคสามารถดูได้ เพราะเขาสัมผัสกับเด็กอยู่แล้ว ถ้าทำได้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมนจะมีประโยชน์มาก”

(T_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“การที่มีคนมาประเมนจะทำให้เรารู้ศักยภาพของตนเอง”

(S1_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“มีคนมาประเมนทำให้รู้สึกว่าจะได้ทำดีให้มากขึ้นกว่าเดิม”

(S2_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ถ้ามีการประเมนหลายฝ่ายข้อมูลที่ได้เหมาะสมดี”

(S5_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ถ้าให้ผู้ปกครองมาประเมน อาจจะมีความแม่นยำมากขึ้น เขาอาจรู้นิสัยเราเป็นอย่างไร เจตคติเราเป็นอย่างไร เพราะเขาอยู่ใกล้ชิดกับเราและใช้เวลากับเรามากที่สุดค่ะ และให้มีกิจกรรมประจำวันกับผู้ปกครองมากขึ้น”

(S4_Sch4. 2557, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลข้างต้น สอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า หากมีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมาประเมนนักเรียน จะส่งผลทำให้ข้อมูลที่ได้รับตรงกับสภาพความเป็นจริง และมีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนทราบศักยภาพของตนเองมากยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองต่อไป

1.4 สภาพ ปัญหา และความต้องการในการประเมนผลตามสภาพจริงด้านกระบวนการในการประเมน

1) ด้านสภาพ

จากการศึกษาสภาพด้านกระบวนการในการประเมน พบว่า ครูมีการวางแผนเพื่อเตรียมการสอน มีการประเมนผลอย่างเป็นระบบพอสมควร มีการชี้แจงก่อนการทดสอบ มีการกำหนดเกณฑ์และกระบวนการประเมนที่ชัดเจน แต่ครูเป็นผู้ทราบและกำหนดกระบวนการทั้งหมด ในขณะที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ จะทราบกระบวนการประเมนน้อยมาก ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“ก่อนเปิดเทอมก็จะมีการมาวางแผนในการเรียนการสอน และมอบหมายให้ทุกคนไปดำเนินการก่อนเปิดเรียน”

(T_Sch1. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

“เราต้องแจ้งเขาให้ทราบก่อนว่าอาทิตย์หน้าเขาต้องทำอะไร เขาจะต้องปฏิบัติแบบไหนในการสอบ ต้องแจ้งก่อนล่วงหน้า เราจะไม่สอบโดยไม่แจ้งเป็นไปไม่ได้ เพราะนักเรียนเขาจะได้เตรียมพร้อม”

(T_Sch2. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ครูมีการชี้แจงก่อน เพราะเขาจะให้เวลาว่างมาฝึกซ้อมเพื่อให้ชินกับการสอบ”

(S1_Sch3. 2557, 22 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ความถูกต้องของการประเมินถูกกำหนดโดยครู”

(T_Sch4. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ครูมีการชี้แจงก่อน เพราะเขาจะให้เวลาว่างมาฝึกซ้อมเพื่อให้ชินกับการสอบ”

(S1_Sch3. 2557, 22 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ก็อย่างคนที่ไม่มีความสามารถด้านนี้ (ทักษะ) ก็ได้คะแนนด้วย”

(S4_Sch2. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

“คิดว่าด้านสมรรถภาพดูจากที่ผ่านมว่าเป็นอย่างไร ไม่ใช่ประเมินโดยรวมทั้งห้อง”

(S1_Sch1. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลข้างต้น สอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า ครูเป็นผู้กำหนดกระบวนการประเมินด้วยตนเองทั้งหมด ซึ่งผลของกระบวนการประเมินอยู่ในระดับดีพอสมควร และเป็นไปตามหลักการสอนพลศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีการรับรู้กระบวนการของครูพลศึกษาน้อยมาก เนื่องจากครูขาดการชี้แจงกระบวนการที่ละเอียดและชัดเจนว่ามีอะไรบ้าง

2) ด้านปัญหา

จากการศึกษาปัญหาด้านกระบวนการในการประเมิน พบว่า ปัญหาในด้านกระบวนการประเมินเป็นผลต่อเนื่องมาจากปัญหาในการจัดการเรียนรู้อพลศึกษา ดังนั้น นักเรียนจึงสะท้อนปัญหาเรื่องอุปกรณ์กีฬามีจำนวนที่ไม่เพียงพอและมีการชำรุด ทำให้ส่งผลกระทบต่อการศึกษาฝึกซ้อมและผลต่อทักษะที่ครูจะต้องทดสอบ ส่วนเรื่องของเวลาการเรียนการสอน พบว่าเวลาการจัดการเรียนการสอนมีที่น้อยเกินไปทำให้การประเมินไม่ทั่วถึง ด้านแบบประเมินหรือแบบวัดความรู้ มีข้อความยาวจนเกินไป ทำให้อ่านได้ไม่ครบ ดังนั้น ผลการประเมินจึงสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และ

นักเรียนสะท้อนความต้องการให้ครูผู้สอนเป็นผู้หญิง เนื่องจากทำให้เกิดความมั่นใจ สามารถเรียน และแสดงทักษะได้อย่างเต็มความสามารถ ทางด้านครูผู้สอน พบว่า เผชิญกับปัญหานักเรียนขาดเรียน ในวันสอบ จึงทำให้ไม่สามารถประเมินผลตามสภาพความเป็นจริงได้ ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“มีปัญหาเรื่องอุปกรณ์กีฬาละ เด็กในห้องมี 36 คน ลูกฟุตบอลมี 3 ลูกเตะ ช้อมก็ช้อมยากของก็ หายบ่อย เวลาช้อมทีก็ไม่ทั่วถึง บางคนไม่ได้ช้อมก็ทำไม่ได้”

(S4_Sch2. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

“อยากให้ครูที่สอนเป็นผู้หญิงคะ เพราะในห้องมีผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ครูผู้ชายไม่กล้าแสดงออกอีก มันช้อมลำบาก อายอะไรอย่างนี้ อย่างเขาจะสอนเราจะจับก็ดูไม่ได้”

(S6_Sch2. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

“คาบเรียนน้อยเกินไป อยากให้มีเวลาเรียนมากขึ้น”

(S3_Sch2. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

“กระบวนการประเมินที่มีอคติหรือประเมินไม่เป็นไปตามความเป็นจริง”

(P2_Sch2. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

“เด็กที่มีปัญหา คือ เด็กที่ไม่ได้มาเรียนในวันที่เราสอบ นั่นคือปัญหาเขาไม่สามารถมาสอบ วันหลังแล้วเราต้องเลือกคะแนนให้เขาอย่างไร แต่ส่วนใหญ่เด็กที่ไม่มาเรียนในวันที่สอบก็จะส่งผล ต่อตัวเขาเอง”

(T_Sch4. 2557, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

“อุปกรณ์กีฬา บางลูกไม่ดีมันปูดมากและก็ไม่พอด้วยครับ เหมือนลูกมันไม่ได้มาตรฐานและ ไม่ค่อยดี”

(S1_Sch3. 2557, 22 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ถ้าแบบประเมินมีข้อความที่ยาวเกินไป บางคนอาจขี้เกียจอ่าน หรือทำมั่ว มั่วจะทำให้เกิดปัญหา”

(S2_Sch4. 2557, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลข้างต้น สอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า ปัญหาการเข้าห้องเรียนสาย ของนักเรียน มีผลมาจากครูที่สอนคาบก่อนหน้าปล่อยเรียนช้า ซึ่งการไม่ตรงต่อเวลาของนักเรียน มีผลทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากเวลามีจำกัด และการขาดเรียนของนักเรียน ทำให้ส่งผลกระทบต่อการประเมินผล เนื่องจากเป็นสิ่งที่ครูมุ่งประเมิน ซึ่งบางครั้งครูไม่สามารถ กลับมาประเมินได้ นอกจากนี้มีผลมาจากการชำรุดของอุปกรณ์ ทำให้อุปกรณ์กีฬามีไม่เพียงพอต่อ จำนวนนักเรียน ทำให้มีผลต่อการฝึกทักษะที่แท้จริงของนักเรียน

3) ด้านความต้องการ

จากการศึกษาความต้องการด้านกระบวนการในการประเมิน พบว่า นักเรียนได้สะท้อนความต้องการเรื่องการชี้แจงกระบวนการก่อนประเมินผล ได้แก่ คะแนนและเกณฑ์ ซึ่งข้อมูลที่ได้รับมีความขัดแย้งกับข้อมูลที่ได้จากครู ซึ่งครูระบุว่ามีการชี้แจงกระบวนการอย่างชัดเจนก่อนการวัดและประเมินผล และหลังจากประเมินแล้วมีการแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบโดยทันที เพื่อให้นักเรียนนำไปปรับปรุงและพัฒนาตนเอง ในด้านเวลาเรียน พบว่า นักเรียนต้องการเวลาในการเรียนพลศึกษาเพิ่ม เนื่องจากต้องการเวลาในการฝึกซ้อมทักษะเพิ่มขึ้น และควรจัดเวลาเรียนให้อยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสม นอกจากนี้ พบว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ควรมีการบูรณาการกับรายวิชาอื่น ๆ ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเกิดความสนใจและสนุกสนานในการเรียน ดังนั้น ผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“การชี้แจงกระบวนการประเมิน มีความจำเป็นเพื่อให้ นักเรียนที่เราทำการประเมินเข้าใจง่ายขึ้น และปฏิบัติได้ง่ายขึ้น”

(S4_Sch4. 2557, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

“หลังจากประเมิน ครูแจ้งผลการประเมินจำเป็นค่ะ เพราะว่าบางคนไม่รู้ตัวเองมีทักษะหรือสมรรถภาพทางกายเป็นอย่างไร”

(S3_Sch3. 2557, 22 กันยายน: สัมภาษณ์)

“อยากเพิ่มเวลาเรียนเป็น 2 คาบ จะได้มีเวลาฝึกซ้อม เพื่อนบางคนก็ทำได้และก็ทำไม่ได้ คนที่ทำได้เขาจะได้มีเวลาฝึกซ้อมมากขึ้น”

(S1_Sch3. 2557, 22 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ครูควรมีการชี้แจง เราจะได้รู้ว่าเรามีคะแนนเท่าไร จะอยู่ในเกณฑ์ไหน ถ้าเราได้คะแนนน้อย เราก็จะอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี เราก็จะต้องปรับปรุงตัวเอง”

(S1_Sch4. 2557, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

“อยากให้มีการทดสอบท้ายชั่วโมงเรียนเพื่อเก็บคะแนนเพิ่ม และอยากให้เพิ่มเวลาให้มากขึ้น และไม่จัดการเรียนการสอนในช่วงเที่ยง ไม่จัดช่วงแดดร้อนมากเกินไป”

(S5_Sch3. 2557, 22 กันยายน: สัมภาษณ์)

“การเรียนการสอนพลศึกษา น่าจะบูรณาการกับวิชาอื่น ๆ ให้มากกว่านี้ เพราะทำให้เกิดความสนุกสนาน น่าสนใจในการเรียน เช่น บูรณาการกับภาษาอังกฤษ นักเรียนจะได้ความรู้และคำศัพท์ไปในตัว”

(S5_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลข้างต้น สอดคล้องกับข้อมูลจากผู้วิจัยสังเกต พบว่า ครูควรมีแนวทางในกระบวนการประเมินที่ชัดเจน เช่น แจกเอกสารคำชี้แจงเกณฑ์การประเมินผล แนวทางในการประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์ในการประเมินให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

1.5 สภาพ ปัญหา และความต้องการในการประเมินผลตามสภาพจริงด้านเกณฑ์ในการประเมิน

1) ด้านสภาพ

จากการศึกษาสภาพด้านเกณฑ์การประเมิน พบว่า โรงเรียนแต่ละโรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินแตกต่างกัน โดยบางโรงเรียนมีการกำหนดค่าคะแนนไว้ร้อยละ 20 เท่ากันทุกด้าน ซึ่งถือว่าเกณฑ์มีความท้าทาย และมุ่งหวังให้ทุกคนสามารถทำได้และนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ ส่วนบางโรงเรียนมีการกำหนดคะแนนไม่เท่ากัน โดยให้ความสำคัญกับทักษะและสมรรถภาพทางกายมากกว่าด้านอื่นๆ ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“ความแตกต่างของเด็กแต่ละคนไม่เท่ากัน ค่าคะแนนกำหนดไว้ร้อยละ 20 ทุกด้าน”

(T_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“เกณฑ์ที่มีความท้าทายคะ เพราะว่าครูเขาตั้งเกณฑ์ไว้ให้เราต้องทำให้ได้ถึงจุดที่ตั้งไว้”

(S4_Sch4. 2557, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ส่วนทักษะไม่ได้มุ่งหวังให้เด็กเก่ง ดิดิเยาชน (เยาวชนแห่งชาติ) แต่ทำได้ก็พอ ให้เด็กนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน”

(T_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลข้างต้น สอดคล้องกับข้อมูลจากผู้วิจัยสังเกต พบว่า โรงเรียนมีเกณฑ์การประเมินผลในแต่ละด้านไม่เท่ากัน และไม่มีการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ ซึ่งเกณฑ์บางอย่างทำให้นักเรียนเกิดความท้าทาย โดย มุ่งให้เด็กสามารถปฏิบัติได้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวันได้

2) ด้านปัญหา

จากการศึกษาสภาพปัญหาการประเมิน พบว่า ครูไม่มีการแจ้งผลคะแนนการประเมินแก่นักเรียนและเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินและเกณฑ์การประเมินของแต่ละโรงเรียนมีไม่เหมือนกัน เนื่องจากความสามารถของนักเรียนแตกต่างกัน ซึ่งการแจ้งผลการประเมินเป็นสิ่งสำคัญทำให้นักเรียนทราบว่าตนเองมีความสามารถอยู่ในระดับใด และอุปสรรคที่สำคัญ คือ ครูไม่มีเวลา ดังนั้นจึงทำให้ไม่สามารถแจ้งผลการประเมินให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“อุปสรรคคิดว่าเป็นเรื่องเวลา เช่น เวลาไม่พอในการแจ้งเกณฑ์ให้กับทุกฝ่ายทราบ”

(S3_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“เขา (ครู) ให้เราถามเองครับว่าผ่านหรือไม่ และก็ให้เราไปแก้ครับ ไม่ได้บอกคะแนน แต่บอกว่า มีใครผ่านบ้างทักษะ”

(S4_Sch2. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

“เกณฑ์ก็ควรจะไม่เท่ากันนะสำหรับเด็กบางห้อง เกณฑ์ก็ควรไม่ตายตัวทุกปี”

(T_Sch4. 2557, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลข้างต้น สอดคล้องกับข้อมูลจากผู้วิจัยสังเกต พบว่า โรงเรียนมีเกณฑ์การประเมินผลในแต่ละด้านไม่เท่ากัน และไม่มีการแจ้งผลการประเมินให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ และในระดับชั้นเรียนเดียวกัน หากใช้เกณฑ์แตกต่างกัน ทำให้ผลการประเมินนักเรียนไม่มีมาตรฐาน

3) ด้านความต้องการ

จากการศึกษาความต้องการเกณฑ์การประเมิน พบว่า นักเรียนได้สะท้อนความต้องการเรื่องการแจ้งเกณฑ์การประเมินเพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลคะแนน และสามารถนำไปปรับปรุงให้ดีขึ้น และต้องการให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน เพื่อทำให้เกณฑ์การประเมินมีมาตรฐานคะแนนมีความถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“ถ้ามีการประเมินหลายฝ่ายข้อมูลที่ได้มีความเหมาะสมและน่าเชื่อถือ”

(S5_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ครูมีการชี้แจง เราจะได้รู้ว่าเรามีคะแนนเท่าไร จะอยู่ในเกณฑ์ไหน ถ้าเราได้คะแนนน้อยเราก็คงอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี เราก็จะต้องปรับปรุงตัวเอง”

(S1_Sch4. 2557, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลข้างต้น สอดคล้องกับข้อมูลจากผู้วิจัยสังเกต พบว่า ต้องมีการชี้แจงเกณฑ์การประเมินอย่างชัดเจน และเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน เพื่อทำให้เกณฑ์การประเมินมีมาตรฐาน ถูกต้อง และน่าเชื่อถือ

1.6 สภาพ ปัญหา และความต้องการในการประเมินผลตามสภาพจริงด้านการสะท้อน ป้อนกลับผลการประเมิน

1) ด้านสภาพ

จากการศึกษาสภาพด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน พบว่า ครูได้สะท้อน
ป้อนกลับผลการประเมินให้นักเรียนได้ทราบ ซึ่งในกรณีที่นักเรียนได้คะแนนพลศึกษาน้อย ครูมีการ
แจ้งให้นักเรียนได้ทราบ และให้นักเรียนวิ่งเก็บรอบ เพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางกายและเพิ่มคะแนนให้
นักเรียน ด้านผู้ปกครอง พบว่าไม่ได้รับการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมินให้ผู้ปกครองทราบ
และไม่ทราบว่าต้องปรับปรุงและแก้ไขนักเรียนในด้านใด ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“เมื่อได้ทราบข้อมูลมาแล้ว ถ้าเด็กทำได้ไม่ดีพอ จะให้วิ่งเก็บรอบเพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางกาย
ให้เด็กทำได้มา 1 ปี แล้ว ผู้ปกครอง 99% เห็นด้วย 1 ไม่เห็นด้วย”

(T_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ไม่มีผลการประเมินที่แจ้งให้ทุกคนได้ทราบต้องมีความชัดเจน จะได้ทราบว่าควรต้องปรับปรุง
และแก้ไขในด้านใดบ้าง”

(P2_Sch1. 2557, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลข้างต้น สอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า ครูมีการแจ้งผลการประเมิน
ให้นักเรียนได้ทราบ แต่แจ้งไม่ครบในทุกด้าน และในกรณีที่นักเรียนสอบไม่ผ่านครูเปิดโอกาสให้
นักเรียนสอบใหม่ โดยมีการแจ้งวัน เวลา และสถานที่สอบ เพื่อให้นักเรียนได้เตรียมความพร้อม
ในการสอบ

2) ด้านปัญหา

จากการศึกษาปัญหาด้านสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน พบว่า การสะท้อนป้อนกลับ
ผลการประเมินของครู ครูขาดการชี้แจงรายละเอียดผลการเรียนในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนให้กับ
ผู้ปกครอง เนื่องจากมีอุปสรรคด้านเวลา จึงทำให้ครูไม่สามารถแจ้งรายละเอียดผลการประเมินให้
กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทันเวลา ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“มีการแจ้งกับนักเรียน แต่ผู้ปกครองไม่ได้แจ้ง จะมีบางคนติดตามดูลูกเขาถึงจะรู้”

(T_Sch3. 2557, 22 กันยายน: สัมภาษณ์)

“อุปสรรคคิดว่าเป็นเรื่องของเวลา เช่น เวลาไม่พอในการแจ้งให้ทุกฝ่ายทราบ”

(S5_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลข้างต้น สอดคล้องกับข้อมูลจากผู้วิจัยสังเกต พบว่า ครูไม่มีการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินและผลการประเมินให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทราบ หรือบางครั้งแจ้งผลการประเมิน แต่มีความล่าช้า เนื่องจากครูมีภาระการสอน จึงทำให้ไม่มีเวลาที่จะแจ้งผลการประเมินให้กับนักเรียนทุกคน ซึ่งผลดังกล่าวทำให้ไม่ได้รับผลการสะท้อนที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

3) ด้านความต้องการ

จากการศึกษาความต้องการด้านสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน พบว่า การสะท้อนป้อนกลับผลกลับการประเมิน กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการให้ครูดำเนินการแจ้งผลการประเมินให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทราบ จึงทำให้เกิดความร่วมมือในการเป็นผู้ประเมิน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและมีความโปร่งใส เพื่อสามารถนำไปปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ และสามารถนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในกระบวนการประเมิน เพื่อทำให้เกิดความสะดวก สบาย ประหยัดเวลา และสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“ในความคิดพี่น่าจะให้ผู้ปกครองได้ทราบ ไม่ใช่เฉพาะวิชาพลศึกษาเท่านั้น”

(T_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“เรื่องของการแจ้งผลการเรียน คิดว่าเป็นกระดาษหรืออีเมลล์ กลับบ้านไปก็อาจช่วยเรื่องเวลา และถือว่าได้ใช้สื่อเทคโนโลยีเข้ามาบูรณาการ”

(S5_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“การได้ข้อมูลย้อนกลับ มีความจำเป็น เพราะจะได้รู้ว่าดีหรือไม่ อย่างไร และนำไปปรับปรุงได้”

(S2_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“การดำเนินการแจ้งทุกฝ่าย แสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส และได้ทราบว่าผลการประเมินเป็นอย่างไร เพื่อจะได้ปรับปรุงต่อไป”

(P1_Sch1. 2557, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ส่วนที่ต้องแก้ไข คือ ทุกคนต้องช่วยกันดูแล

(T_Sch3. 2557, 22 กันยายน: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลข้างต้น สอดคล้องกับข้อมูลจากผู้วิจัยสังเกต พบว่า การสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน เกิดจากความร่วมมือของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อให้เกิดความโปร่งใส ยุติธรรม และมีการแจ้งผลการประเมินให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อจะได้นำข้อมูลไปปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และควรมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ เพื่ออำนวยความสะดวกและเกิดความเร็วในการส่งข้อมูลให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ

ตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ในตอนนี้เป็น การนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยใน ระยะที่ 2 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในการแก้ปัญหาและความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตามสภาพ ปัญหา และความ ต้องการ โดยอาศัยข้อมูลพื้นฐานจากการศึกษาในระยะที่ 1 โดยวิธีดำเนินการ คือ ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนเครื่องมือการประเมินผลที่ใช้ในรูปแบบฯ นั้น ผู้วิจัยพัฒนาตามกรอบแนวคิดของซิงเกอร์และคอร์บิน (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2527; อ้างอิงจาก Singer. 1974; Corbin. 1976) กรมวิชาการ (2545); ไวนเนอร์และโคเฮน (Wiener; & Cohen. 1997) และวรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ที่กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยกระบวนการวิจัยได้ดำเนินการอบรมเชิงปฏิบัติการครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 8 คน ประกอบด้วยครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในระยะที่ 3 และ 4 อยู่ด้วยจำนวน 4 คน เป็นเวลา 2 วัน (วันที่ 7-8 ตุลาคม พ.ศ.2557) เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ครูพลศึกษา ในการเข้าสู่กระบวนการสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเชิญวิทยากรมาบรรยายและฝึกปฏิบัติ หลักสูตรพลศึกษา การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ รายหน่วย การออกแบบเครื่องมือ การกำหนดเกณฑ์การประเมิน และการประเมินตามสภาพจริง สาระพลศึกษา

ซึ่งเมื่อครูพลศึกษาได้รับการอบรมและผ่านการประเมินผลตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว ได้ดำเนินการสร้างรูปแบบ เครื่องมือ เกณฑ์ และคู่มือประเมินฯ ร่วมกับผู้วิจัย โดยมีองค์ประกอบดังนี้

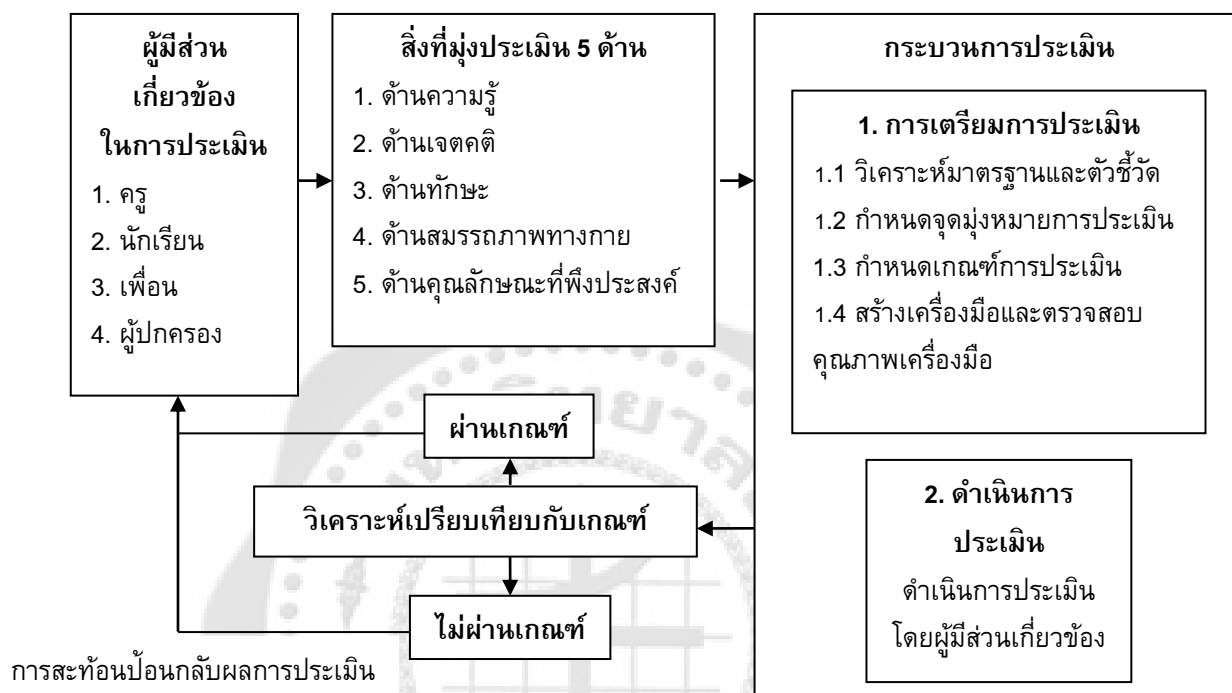
2.1 รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2 เครื่องมือและเกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ประกอบด้วย แบบวัดความรู้และเกณฑ์การประเมิน แบบวัดเจตคติ และเกณฑ์การประเมิน แบบวัดทักษะและเกณฑ์การประเมิน แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและเกณฑ์การประเมิน แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเกณฑ์การประเมิน

2.3 คู่มือการสร้างรูปแบบฯ และคู่มือการใช้รูปแบบฯ (ดังภาคผนวก)

2.1 รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง

ภาพประกอบ 9 องค์ประกอบของรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จากภาพประกอบ 9 รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีกระบวนการประเมินดังต่อไปนี้

1. การเตรียมการประเมิน วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดสาระพลศึกษา
2. กำหนดจุดมุ่งหมาย 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านความรู้ 2) ด้านเจตคติ 3) ด้านทักษะ
- 4) ด้านสมรรถภาพทางกาย และ 5) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์
3. กำหนดเกณฑ์การประเมิน โดยเป็นไปตามตาราง 19
4. เครื่องมือ (ภาคผนวก ข)
5. ดำเนินการประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ครู นักเรียน เพื่อนนักเรียน และผู้ปกครอง ตามสัดส่วนของเกณฑ์ (โดยเป็นไปตามตาราง 18)
6. นำผลการประเมินมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเกณฑ์ และตัดสินผล
7. สะท้อนป้อนกลับผลการประเมินให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุง ถ้าผ่านเกณฑ์นำเสนอเพื่อพัฒนาต่อไป ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์เพื่อนำไปปรับปรุงต่อไป

จากรูปแบบฯ ดังกล่าว ได้กำหนดลักษณะของการให้คะแนน ดังตาราง 18

ตาราง 18 ลักษณะการให้คะแนนสำหรับการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้
พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ลักษณะการให้คะแนน							
จุดมุ่งหมาย การประเมิน	สัดส่วน คะแนน	ครู	นักเรียน	เพื่อน	ผู้ปกครอง	วิธีการ ประเมิน	เกณฑ์ เปรียบเทียบ
1. ด้านความรู้	20	20	-	-	-	แบบวัดความรู้	80-100 = 4
2. ด้านเจตคติ	20	5	5	5	5	แบบวัดเจตคติ	75-79 = 3.5
3. ด้านทักษะ	20	16	2	2	-	แบบวัดทักษะ	70-74 = 3
4. ด้านสมรรถภาพ ทางกายเพื่อสุขภาพ	20	10	5	5	-	แบบทดสอบ	65-69 = 2.5
						สมรรถภาพทาง	60-64 = 2
						กาย	55-59 = 1.5
						เพื่อสุขภาพ	50-54 = 1
5. ด้านคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	20	5	5	5	5	แบบวัด คุณลักษณะ ที่พึงประสงค์	0-49 = 0
รวม	100	56	17	17	10		

จากตาราง 18 พบว่า ลักษณะการให้คะแนนรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีรายละเอียดดังนี้

1. จุดมุ่งหมายในการประเมินด้านความรู้ มีสัดส่วน 20 คะแนน โดยมีครูเป็นผู้ประเมิน 20 คะแนน วิธีการประเมิน คือ ใช้แบบวัดความรู้
2. จุดมุ่งหมายในการประเมินด้านเจตคติ มีสัดส่วน 20 คะแนน โดยมีครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง เป็นผู้ประเมินส่วนละ 5 คะแนน
3. จุดมุ่งหมายในการประเมินด้านทักษะ มีสัดส่วน 20 คะแนน โดยมีครูเป็นผู้ประเมิน 16 คะแนน นักเรียนและเพื่อนนักเรียน เป็นผู้ประเมินส่วนละ 2 คะแนน
4. จุดมุ่งหมายในการประเมินด้านสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ มีสัดส่วน 20 คะแนน โดยมีครูเป็นผู้ประเมิน 10 คะแนน นักเรียนและเพื่อนนักเรียน เป็นผู้ประเมินส่วนละ 5 คะแนน
5. จุดมุ่งหมายในการประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีสัดส่วน 20 คะแนน โดยมีครู นักเรียน เพื่อนและผู้ปกครอง เป็นผู้ประเมินส่วนละ 5 คะแนน
6. เกณฑ์เปรียบเทียบ ช่วงคะแนน 80-100 ได้เกรด 4 ช่วงคะแนน 75-79 ได้เกรด 3.5 ช่วงคะแนน 70-74 ได้เกรด 3 ช่วงคะแนน 65-69 ได้เกรด 2.5 ช่วงคะแนน 60-64 ได้เกรด 2 ช่วงคะแนน 55-59 ได้เกรด 1.5 ช่วงคะแนน 50-54 ได้เกรด 1 และช่วงคะแนน 0-49 ได้เกรด 0

โดยเกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำหนดร่วมกันนั้น ควรมีการแบ่งแยกที่ชัดเจนระหว่างคะแนนระหว่างภาคและปลายภาค ดังตาราง 19

ตาราง 19 สัดส่วนคะแนนในการประเมินผลทางพลศึกษา 5 ด้าน ระหว่างคะแนนระหว่างภาค และคะแนนปลายภาค

ลำดับ	การประเมินผลทางพลศึกษา	ระหว่างภาค (80)	ปลายภาค (20)
1	ด้านความรู้	-	20
2	ด้านเจตคติ	20	-
3	ด้านทักษะ	20	-
4	ด้านสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ	20	-
5	ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	20	-

จากตาราง 19 สัดส่วนคะแนนในการประเมินผลทางพลศึกษา 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความรู้ มี 20 คะแนน ด้านเจตคติ มี 20 คะแนน ด้านทักษะ มี 20 คะแนน ด้านสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ มี 20 คะแนน ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มี 20 คะแนน

สำหรับแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงนั้น กำหนดให้ครูผู้สอนยอมรับความสามารถเดิมของผู้เรียน ให้โอกาสในการกำหนดเกณฑ์การประเมินกับผู้เรียนจัดกิจกรรมให้มีท้าทายต่อการเรียนรู้ โดยไม่ยากหรือง่ายเกินไป เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีการวิเคราะห์ผู้เรียน สิ่งที่ยากและสิ่งที่เรียน และความสามารถในการประยุกต์ ว่าบรรลุตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ หากไม่บรรลุต้องมีวิธีการแก้ไข และช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาเกิดการเพิ่มขึ้น และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งการตัดสินผลการประเมินเพื่อให้ระดับผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานใช้ระบบผ่านและไม่ผ่าน โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผ่านที่ร้อยละ 50 จากนั้นจึงให้ระดับตัวเลข เพื่อแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับ ดังนี้

ตาราง 20 ระดับผลการเรียน ความหมาย และช่วงคะแนนเป็นร้อยละ

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ
4	ดีเยี่ยม	80-100
3.5	ดีมาก	75-79
3	ดี	70-74
2.5	ค่อนข้างดี	65-69
2	ปานกลาง	60-64
1.5	พอใช้	55-59
1	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50-54
0	ต่ำกว่าเกณฑ์	0-49

2.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบฯ เครื่องมือในการประเมินผลตามสภาพจริง การจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เมื่อสร้างรูปแบบฯ เครื่องมือและเกณฑ์การประเมินผลครบทั้ง 5 แบบแล้ว ผู้วิจัยได้นำรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบฯ ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (ภาคผนวก ก) ตรวจสอบความเหมาะสม และให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (ภาคผนวก ก) ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและเกณฑ์การประเมิน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และความเป็นปรนัย จากนั้นนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไป ทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) อำนาจจำแนก (Discrimination) และความ ยากง่าย (Difficulty) ของเครื่องมือประเมินผล (โดยความยากง่ายใช้เฉพาะด้านความรู้) โดยนำไป ทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนชลกันยานุกูล โรงเรียนศรีราชา โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา และโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาค ม โรงเรียนละ 20 คน รวมจำนวน 80 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกห้องเรียนแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ก่อนนำไปใช้จริง ในด้าน ความเหมาะสมขององค์ประกอบรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดให้ความเห็นว่าองค์ประกอบ ของรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมทุกรายการประเมินคิดเป็นร้อยละ 100 และด้าน ความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดให้ความเห็นว่าองค์ประกอบ ของคู่มือการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมทุกรายการประเมิน คิดเป็นร้อยละ 100 ยกเว้น ด้านเครื่องมือการประเมินผลในรูปแบบการประเมินผล มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 80

หลังจากผ่านการประเมินผลด้านความเหมาะสมของรูปแบบฯ แล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือในการประเมินผลตามสภาพจริง โดยเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน และนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80 คน (โรงเรียนละ 20 คน) เพื่อทดลองใช้เครื่องมือทุกชุด หลังจากผู้วิจัยนำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try Out) เสร็จสิ้น ได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ ตามลักษณะของเครื่องมือในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นตารางโดยแยกตามลักษณะของเครื่องมือ ดังนี้

ตาราง 21 ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือประเมินผลในรูปแบบ

เครื่องมือ	ลักษณะของเครื่องมือ	จำนวนข้อ	ค่าความเที่ยงตรง	ค่าความเชื่อมั่น	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความยากง่าย
แบบวัดความรู้	เลือกตอบ	30	0.60-1.00	0.93	0.33-0.83	0.26-0.79
แบบวัดเจตคติ	มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ	15	0.60-1.00	0.84	0.29-0.57	-
แบบวัดทักษะการอยู่กับที่	แบบตรวจสอบรายการ	15	1.00	0.66	0.68	-
แบบวัดทักษะการส่ง	แบบตรวจสอบรายการ	23	1.00	0.81	0.80	-
แบบวัดทักษะการรับ	แบบตรวจสอบรายการ	20	1.00	0.77	0.84	-
แบบวัดทักษะการหมุน	แบบตรวจสอบรายการ	13	1.00	0.71	0.84	-
แบบวัดทักษะการเหวี่ยง	แบบตรวจสอบรายการ	19	1.00	0.80	0.76	-
แบบวัดทักษะการลงสู่พื้น	แบบตรวจสอบรายการ	10	1.00	0.72	0.86	-
แบบวัดทักษะการตีตัว	แบบตรวจสอบรายการ	17	1.00	0.85	0.88	-

ตาราง 21 (ต่อ)

เครื่องมือ	ลักษณะ ของ เครื่องมือ	จำนวนข้อ	ค่าความ เที่ยงตรง	ค่าความ เชื่อมั่น	ค่าอำนาจ จำแนก	ค่าความ ยากง่าย
แบบวัดทักษะ การเคลื่อนไหว	แบบ ตรวจสอบ	15	1.00	0.77	0.89	-
แบบเคลื่อนที่	รายการ					
แบบวัดทักษะ การใช้อุปกรณ์	แบบ ตรวจสอบ					
ประกอบและ	รายการ	13	1.00	0.79	0.84	-
การ เคลื่อนไหว ร่วมกับผู้อื่น						
แบบวัดทักษะ การหลบหลีก	แบบ ตรวจสอบ	16	1.00	0.79	0.88	-
หรือหลอกล้อ	รายการ					
แบบวัดทักษะ ทั้งฉบับ	แบบ ตรวจสอบ	10	1.00	0.96	0.68-0.89	
	รายการ					
แบบทดสอบ สมรรถภาพ	การทดสอบ	5	1.00	0.65	0.28-0.53	-
ทางกาย	ปฏิบัติ					
เพื่อสุขภาพ						
แบบวัด	มาตราส่วน					
คุณลักษณะ	ประเมินค่า 3	15	1.00	0.78	0.21-0.48	-
อันพึงประสงค์	ระดับ					

จากตาราง 21 พบว่า แบบวัดความรู้ แบบวัดเจตคติ แบบวัดทักษะ แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีค่าความเที่ยงตรง ค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนก ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกรายการ และแบบวัดความรู้มีค่าความยากง่ายอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่า เครื่องมือมีคุณภาพสามารถนำไปใช้ได้

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขั้นต้น

ในตอนนี้เป็นการนำเสนอผลการวิจัยในระยะที่ 3 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้น ในสถานการณ์จริงและปรับปรุงรูปแบบฯ โดยครูพลศึกษาโรงเรียนชลกันยานุกูล และสุรศักดิ์วิทยาคม นำรูปแบบและเครื่องมือการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปทดลองใช้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งดำเนินการทดลองก่อนสอบกลางภาค ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 22 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สถานภาพ	รร.ชลกันยานุกูล (คน)	รร.สุรศักดิ์วิทยาคม (คน)	รวม
1. ครู	1	1	2
2. นักเรียน/เพื่อนนักเรียน	27	36	63
3. ผู้ปกครอง	6	6	12
รวม	34	43	77

จากตาราง 22 พบว่า มีจำนวนผู้ใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย โรงเรียนชลกันยานุกูล จำนวน 34 คน ประกอบด้วย ครู จำนวน 1 คน นักเรียนและเพื่อนนักเรียน จำนวน 27 คน และผู้ปกครอง จำนวน 6 คน โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาคม จำนวน 43 คน ประกอบด้วย ครู จำนวน 1 คน นักเรียนและเพื่อนนักเรียน จำนวน 36 คน และผู้ปกครอง จำนวน 6 คน รวมจำนวนทั้งหมด 77 คน ซึ่งมีผลจากการใช้รูปแบบได้ผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 23 เปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบต่อเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ เท่ากับ 3.50 (n=77)

มาตรฐานด้าน	M	S	t	Sig
การใช้ประโยชน์	4.15	0.51	2.63*	.01
ความเป็นไปได้	4.21	0.56	3.30*	<.01
ความเหมาะสม	4.29	0.55	4.62*	<.01
ความถูกต้อง	4.30	0.50	5.23*	<.01
รวมทุกด้าน	4.24	0.47	4.43*	<.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และรวมทุกด้านสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามสมมติฐาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทั้งสองโรงเรียนมีเกณฑ์มาตรฐานผ่านทั้ง 2 โรงเรียน และเชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลในการสัมภาษณ์ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ที่ได้ทดลองใช้รูปแบบฯ โดยมีรายละเอียดดังนี้

มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ พบว่า มีการระบุนความสนใจของครู นักเรียน เพื่อนนักเรียน และผู้ปกครอง เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ซึ่งผู้ประเมินผลมีความสามารถและน่าเชื่อถือให้ข้อมูลได้ถูกต้องและเป็นจริง ข้อมูลที่ผู้ประเมินรวบรวมได้ครอบคลุมประเด็นสำคัญมีความโปร่งใส มีมุมมอง มีเหตุผล มีวิธีการประเมิน และมีความสามารถในการแปลผล เพื่อตัดสินใจคุณค่าที่ชัดเจน นอกจากนี้มีการรายงานผลการประเมินในระยะเวลาที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนพลศึกษาได้อย่างเหมาะสม ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“การประเมินค่อนข้างครอบคลุม เพราะนอกจากถามครูแล้ว ยังมีการถามเพื่อนกับผู้ปกครอง เนื่องจากการประเมินส่วนใหญ่มักถามฝ่ายเดียว ก็ถือว่าแบบนี้เป็นเรื่องที่ดี”

(S4_Sch1. 2558,13 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“พูดถึงมีนักเรียนประเมิน เพื่อนนักเรียนประเมิน มันก็จะได้โปร่งใส เวลาเราสอนอะไรต่าง ๆ”

(T_Sch1. 2558, 13 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“ก็เหมาะสมครับ เพราะว่า เราต้องสอบถามในหลาย ๆ ด้าน หลาย ๆ คน เพราะบางทีถามแค่คน ๆ เดียวจะได้ข้อมูลด้านเดียว แต่ถ้าเจาะลึกไปที่หลาย ๆ คน ก็จะได้ข้อมูลหลาย ๆ ด้าน”

(T_Sch2. 2558, 14 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“มีการประเมินหลายฝ่าย ทำให้ได้ข้อมูลที่มากขึ้นและมีความเป็นกลางมากขึ้น จะได้รับผลการวัดประสิทธิภาพผลการเรียนการสอนได้มาก”

(S6_Sch1. 2558, 13 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“การสะท้อนผลจึงเป็นสิ่งสำคัญในการแก้ไขปัญหาในการปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้น”

(P1_Sch2. 2558, 18 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ พบว่า วิธีการประเมินและเครื่องมือประเมินผล สามารถนำไปใช้ได้จริง มีการวางแผนและรวบรวมความเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งทำให้เกิดการยอมรับผลการประเมินที่แตกต่างจากความคิดเห็นของตนเองได้ ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“เรามีการรวบรวม แล้วดูว่าจุดด้อยของเด็กคืออะไร จุดที่ต้องพัฒนาคืออะไร เราจะต้องเอามาปรับปรุงในการเรียนการสอนนะครับ เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น”

(S4_Sch1. 2558, 13 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“กระบวนการที่ดำเนินอยู่มีความเป็นไปได้ เพราะมีเครื่องมือที่เหมาะสมกับการประเมินทำให้การประเมินมีประสิทธิภาพ ได้ข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจนรวดเร็ว”

(P1_Sch1. 2558, 19 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“เป็นกระบวนการประเมินที่ดี เนื่องจากมีการประเมินในทุกด้าน ทั้งด้านตนเอง เพื่อน ครู และผู้ปกครอง ทำให้ทราบถึงผลตามสภาพจริงที่เป็นจริงและมีความถูกต้องชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งผลตามสภาพจริงที่ได้ประเมินไป จะสามารถทำให้แก้ไขปรับปรุงส่วนที่บกพร่องให้ดียิ่งขึ้นไปได้ โดยเห็นทั้งข้อดีและข้อเสียอย่างแท้จริง”

(T_Sch2. 2558, 14 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

มาตรฐานด้านความเหมาะสม พบว่า มีการกำหนดกระบวนการประเมินและดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการออกแบบและดำเนินการที่เป็นไปด้วยความเคารพ ปกป้องสิทธิสวัสดิภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีการรวบรวมจุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีแนวทางในการจัดการผลประโยชน์อย่างเปิดเผยและปฏิบัติตามขั้นตอนดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“กระบวนการที่ดำเนินอยู่มีความเหมาะสม เนื่องจากการกำหนดขั้นตอนการดำเนินการประเมินที่ชัดเจน จะทำให้ได้การประเมินที่ตรงจุดและดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ”

(P1_Sch1. 2558, 19 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“รูปแบบการประเมินนี้ ดิฉันคิดว่ามีความเหมาะสม เพราะถ้าเด็กมีความรู้และนำไปใช้ เช่น นำความรู้ทักษะที่ได้ไปสอนผู้อื่น หรือใช้ในการออกกำลังกายที่บ้าน”

(P2_Sch2. 2558, 17 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

มาตรฐานด้านความถูกต้อง พบว่า แหล่งที่มาของข้อมูลมีความถูกต้อง น่าเชื่อถือ ให้รายละเอียดอย่างครอบคลุมต่อกระบวนการประเมิน มีการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ตรวจสอบ ก่อนรายงานผล มีการทบทวน และแก้ไขเมื่อมีข้อผิดพลาด มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพอย่างเป็นระบบ ข้อมูลที่ได้มีความเป็นธรรม มีขั้นตอนรายงานและสรุปการประเมิน อย่างเป็นธรรม และมีการตรวจสอบรูปแบบการประเมิน ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“เหมาะสม เพราะครูมีความรู้ความชำนาญเฉพาะทางอยู่แล้ว จะทำให้การประเมินเป็นไปอย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น ความถูกต้องของการประเมินจะเกิดขึ้นได้ โดยเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการประเมินผล”

(P1_Sch1. 2558, 19 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“การชี้แจงก่อนการประเมินเป็นเหมือนการแนะแนวทางที่จะประเมิน เป็นอะไรที่ดีมาก เพราะเราจะทราบว่าเขาต้องการอะไรจากเรา เราจะได้ทำได้ตรงจุด ตรงประเด็น”

(S5_Sch1. 2558, 13 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“เหมาะสมค่ะ เพราะมีการชี้แจงอย่างชัดเจนเลยว่า จะสอบเรื่องอะไร สอบอย่างไร เกณฑ์การสอบ เกณฑ์การให้คะแนนเป็นอย่างไร เพื่อให้เราเตรียมตัว”

(S4_Sch1. 2558, 13 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“การชี้แจงให้ทุกฝ่ายมีความจำเป็น คนสอนเองก็จะได้รับรู้ ตัวนักเรียนก็จะได้รับรู้ เพื่อนเองก็จะได้รับรู้ รวมถึงผู้ปกครองก็รับรู้ได้ว่าลูกได้เรียน ได้ปฏิบัติไม่มีข้อดีหรือบกพร่องตรงไหน”

(T_Sch2. 2558, 14 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

ตาราง 24 เปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลของรูปแบบจำแนกตามโรงเรียน (n=77)

มาตรฐานด้าน	โรงเรียนชลกันยานุกูล (n=34)		โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา (n=43)		t	Sig
	M	S	M	S		
การใช้ประโยชน์	4.23	0.54	4.09	0.49	1.18	.24
ความเป็นไปได้	4.25	0.61	4.19	0.53	0.45	.65
ความเหมาะสม	4.31	0.61	4.27	0.50	0.25	.80
ความถูกต้อง	4.34	0.57	4.27	0.44	0.65	.52
รวมทุกด้าน	4.28	0.53	4.20	0.43	0.76	.45

จากตาราง 24 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนประเมินประสิทธิผลของรูปแบบโรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ารูปแบบฯ มีมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ตามสถานภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 25

ตาราง 25 เปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลต่อรูปแบบจำแนกตามสถานภาพ

มาตรฐานด้าน	โรงเรียน	ครู		นักเรียน		ผู้ปกครอง		χ^2	Sig
		M	S	M	S	M	S		
การใช้ประโยชน์	ชลกันยานุกูล	4.29	0.00	4.28	0.40	4.02	1.02	0.05	.98
	สุรศักดิ์วิทยา	4.57	0.00	4.12	0.49	3.83	0.46	3.31	.19
ความเป็นไปได้	ชลกันยานุกูล	4.67	0.00	4.31	0.51	3.89	0.96	1.87	.39
	สุรศักดิ์วิทยา	5.00	0.00	4.19	0.50	4.06	0.68	2.47	.29
ความเหมาะสม	ชลกันยานุกูล	4.80	0.00	4.38	0.37	3.90	1.21	1.74	.42
	สุรศักดิ์วิทยา	4.80	0.00	4.32	0.49	3.93	0.48	4.78	.09
ความถูกต้อง	ชลกันยานุกูล	5.00	0.00	4.37	0.50	4.10	0.85	3.08	.22
	สุรศักดิ์วิทยา	4.57	0.00	4.28	0.46	4.14	0.33	1.61	.48
รวมทุกด้าน	ชลกันยานุกูล	4.68	0.00	4.33	0.37	4.00	0.99	1.14	.57
	สุรศักดิ์วิทยา	4.68	0.00	4.22	0.43	3.98	0.41	3.15	.21

จากตาราง 25 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของสถานภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินของโรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา ประกอบด้วย ครู นักเรียน และผู้ปกครอง พบว่า มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

ตาราง 26 เปรียบเทียบความพึงพอใจของรูปแบบต่อเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ เท่ากับ 3.50 (n=77)

ด้าน	M	S	t	Sig
ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการประเมิน	4.34	0.54	5.65*	<.01
สิ่งที่มุ่งประเมิน	4.39	0.55	6.28*	<.01
กระบวนการประเมิน	4.31	0.48	5.68*	<.01
เกณฑ์	4.29	0.59	4.35*	<.01
การสะท้อนป้อนกลับผล การประเมิน	4.36	0.59	5.42*	<.01
รวมทุกด้าน	4.34	0.43	6.86*	<.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 พบว่า ความพึงพอใจต่อรูปแบบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์ ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน และรวมทุกด้านสูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 สรุปได้ว่า ความพึงพอใจต่อรูปแบบเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ตามสมมติฐาน เชื่อมโยงไปถึงแหล่งข้อมูลโรงเรียน สอดคล้องกับข้อมูลในการสัมภาษณ์ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ที่ได้ทดลองใช้รูปแบบโดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน พบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินมีครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครองเป็นผู้ประเมิน ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“โอเคเนะครับ สำหรับ 4 คนนี้ (ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน) ก็คิดว่าเหมาะสมแล้วครับก็มีประโยชน์หลายด้านนะครับ ประโยชน์ของครูผู้สอน สองประโยชน์ต่อตัวนักเรียน สามประโยชน์ต่อผู้ปกครอง การประเมินในเรื่องนี้ เขาจะได้มองจากหลาย ๆ ด้านมาเป็นส่วนประกอบการประเมินครับ”

(T_Sch2. 2558, 14 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“เห็นว่าการประเมินจากหลายฝ่าย ทำให้ได้ข้อมูลมีความสมเหตุสมผลมากขึ้น”

(S5_Sch1. 2558, 13 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“ตัวเราประเมิน ก็ได้ประเมินตนเองว่าตนเองรู้สึกกับวิชานี้ (วิชาพลศึกษา)....พ่อแม่บางคนเรียนมาก่อนเรา ก็ประเมินได้แล้วเขาก็เหมาะสมที่จะประเมิน”

(S6_Sch2. 2558, 14 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“มีความเหมาะสม เพราะการประเมินโดยที่ให้เพื่อนเป็นคนประเมินผล เพื่อนนักเรียนก็เป็นคนที่ใกล้ชิดอีกคนหนึ่งคน สามารถมองเห็นทักษะในการเล่นกีฬา ว่าควรอยู่ระดับใดจึงเหมาะสม”

(P1_Sch2. 2558, 18 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“การมีครูเป็นผู้ประเมินผลการเรียนพลศึกษาของเด็ก ดิฉันคิดว่ามีความเหมาะสม เพราะว่าครูเป็นผู้มีความรู้และทักษะในเรื่องที่ประเมินอยู่แล้ว และครูจะสังเกตเห็นพัฒนาการของเด็กทำให้การประเมินมีความเป็นจริงสูง”

(P2_Sch2. 2558, 17 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน พบว่า ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ให้ความสำคัญในการประเมินทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ มีค่าคะแนนเท่ากับ 20 คะแนน ด้านเจตคติ มีค่าคะแนนเท่ากับ 20 คะแนน ด้านทักษะ มีค่าคะแนนเท่ากับ 20 คะแนน ด้านสมรรถภาพ มีค่าคะแนนเท่ากับ 20 คะแนน และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีค่าคะแนนเท่ากับ 20 คะแนน ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“ผมว่าทั้ง 5 ด้านเป็นสิ่งที่สำคัญ การประเมินคะแนนผมก็ถือว่าโอเคนะ เพราะว่าการทำคะแนนมุ่งปฏิบัติอย่างเดียวยังไม่ได้ การประเมินผู้เรียนต้องประเมินหลาย ๆ ด้านที่เป็นองค์ประกอบที่ดีที่สุด”

(T_Sch2. 2558, 14 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“การประเมินทั้ง 5 ด้าน มีความครอบคลุม เพราะครูไม่ได้สอนแต่ความรู้หรือทักษะแต่ยังมีคุณธรรมด้วย”

(S1_Sch1. 2558, 13 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“สิ่งที่มุ่งประเมินมีความน่าสนใจ เนื่องจากเป็นสิ่งสำคัญในการประเมินตัวของเด็กทั้งความรู้ เจตคติ พฤติกรรม ทักษะ กระบวนการ สมรรถภาพทางกายและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ทำให้ผู้ประเมินทราบถึงความชัดเจนของตัวนักเรียนในด้านต่างๆ อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น”

(P1_Sch1. 2558, 19 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“การประเมินทักษะเป็นสิ่งสำคัญในวิชาพลศึกษา และสามารถประเมินครูว่าสิ่งที่เราสอนหรือเลือกกิจกรรมมีประสิทธิภาพ”

(P1_Sch2. 2558, 18 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“เป็นการบ่งบอกว่านักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เช่น การตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ มีความมุ่งมั่น มีความตั้งใจในการเรียน เป็นสิ่งสำคัญต่อการประเมินเด็ก”

(T_Sch1. 2558, 13 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“มีความเหมาะสม ส่วนใหญ่จะประเมินด้านทักษะ มีการให้กลับไปฝึกซ้อมแล้วมาสอบใหม่เป็น การให้เวลาการฝึก ตอนสอบก็ให้โอกาสหลายครั้งเป็นเรื่องดีค่ะ”

(S4_Sch1. 2558, 13 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“การดำเนินการประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยประกอบด้วย ตัวเด็กเอง เพื่อน ผู้ปกครอง และครูผู้สอน กระบวนการที่ดำเนินการอยู่มีความเหมาะสม”

(P2_Sch2. 2558, 17 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

ด้านกระบวนการประเมิน พบว่า ครูมีการชี้แจงแนวทางการประเมิน เกณฑ์การประเมิน เครื่องมือในการประเมิน ระยะเวลาในการประเมิน และกระบวนการประเมินโดยภาพรวม ซึ่งมีการ ดำเนินการประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และมีขั้นตอนการประเมินที่ชัดเจน ดังผลการสัมภาษณ์ ที่พบว่า

“มีค่ะ ได้มีการชี้แจงตั้งแต่คาบแรกเลยว่าจะวัด 5 ด้าน แต่ละด้านจะวัดอะไร วัดอย่างไร และก่อน สอบจะมีการบอก 2 ชั่วโมงสุดท้ายของที่เรียน”

(T_Sch1. 2558, 17 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“สำหรับกระบวนการประเมินนะครับ ก็ตามวัตถุประสงค์ที่เราตั้งเป้า เราก็ต้องประเมิน โดย อธิบายให้เขาจับฟังก่อนว่าเราจะต้องทำอะไรบ้าง เรามาสอนวิชานี้ เราต้องเกริ่นนำเข้าสู่บทเรียน อธิบายให้เข้าใจก่อน ก่อนที่จะลงมือปฏิบัติ”

(T_Sch2. 2558, 14 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“การชี้แจงก่อนการประเมินเป็นเหมือนการแนะแนวทางที่จะประเมิน เป็นอะไรที่ดีมาก เพราะเรา จะทราบว่าเขาต้องการอะไรจากเรา เราจะได้ทำได้โดยตรงจุดตรงประเด็น”

(S5_Sch1. 2558, 13 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“มีการชี้แจงและเตรียมตัวก่อนสอบหนึ่งอาทิตย์ เน้นตรงจุดไหนให้เรามีความพร้อมในการสอบ”

(S1_Sch2. 2558, 14 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“กระบวนการที่ดำเนินการอยู่มีความเหมาะสม เนื่องจากมีการชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจก่อนการ ประเมินจะทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจน”

(P1_Sch1. 2558, 19 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“การชี้แจงเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน กระบวนการที่ดำเนินการอยู่มีความเหมาะสม ผู้ประเมินจะได้ทราบเกณฑ์การประเมินจะทำให้ออกมาดี”

(P2_Sch1. 2558, 15 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“การชี้แจงให้ทุกฝ่าย มีความจำเป็น เพราะคนสอนเองก็จะได้รู้ ตัวนักเรียนก็จะได้รู้ เพื่อนเองก็จะ
ได้รู้ รวมถึงผู้ปกครองก็รับรู้ได้ว่าลูกได้เรียน ได้ปฏิบัติไปมีข้อดีหรือบกพร่องตรงไหน”

(T_Sch2. 2558, 14 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

เกณฑ์การประเมิน พบว่า ครูมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสม โดยมีการให้
คะแนนที่สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน และดำเนินการประเมินโดยผู้มีส่วน
เกี่ยวข้อง ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“เกณฑ์ที่กำหนดมีความท้าทาย เด็กทำได้ ไม่ง่ายไม่ยากเพราะเป็นวิชาพื้นฐาน เกณฑ์มันไม่ได้
สูงมาก”

(T_Sch1. 2558, 13 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“เป็นสิ่งที่เหมาะสมและดี จะได้กำหนดเกณฑ์ได้ง่าย ว่าควรจะใช้เกณฑ์ประมาณไหน”

(S4_Sch1. 2558, 13 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“เป็นไปอย่างเหมาะสม เพราะคะแนนแต่ละเกณฑ์แต่ละระดับมีการบอกได้ว่าเด็ก มีพัฒนาการดีขึ้น
หรือแย่ลงในเกณฑ์ใด เราจะได้สามารถปรับปรุงแก้ไขให้ตามเกณฑ์ที่ได้ออกมา”

(P1_Sch2. 2558, 18 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“การกำหนดค่าคะแนนในแต่ละเกณฑ์เป็นไปอย่างเหมาะสม และกระบวนการที่ดำเนินการอยู่มี
ความเหมาะสม”

(P2_Sch2. 2558, 17 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

ด้านสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน พบว่า ครูมีการแจ้งผลการประเมินของนักเรียนแต่ละ
คนให้นักเรียนและผู้ปกครอง เพื่อให้ นักเรียนสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาทักษะ
ความสามารถของตนเอง ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“การแจ้งข้อมูล มีความจำเป็น เขาจะได้รู้ว่าลูกเขาการเรียนเป็นอย่างไร ไม่ใช่เฉพาะวิชาพลศึกษา
ต้องใช้กับทุกรายวิชาโดยเฉพาะวิชาหลัก ๆ”

(T_Sch1. 2558, 13 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“เรามีการรวบรวม แล้วดูว่าจุดด้อยของเด็กคืออะไร จุดที่ต้องพัฒนาคืออะไร เราจะต้องเอามา
ปรับปรุงในการเรียนการสอนนะครับ เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น”

(T_Sch2. 2558, 14 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“การได้ข้อมูลย้อนกลับ มีความจำเป็น เพราะว่าจะได้รู้ว่าดีหรือไม่ อย่างไร และนำไปปรับปรุงได้”

(S2_Sch1. 2558, 13 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“การได้ข้อมูลย้อนกลับ โดยแจ้งให้ทุกฝ่ายทราบเป็นเรื่องที่ดี เพราะว่าเมื่อผลไม่ดีแล้วทุกฝ่ายทราบก็สามารถร่วมมือช่วยกันแก้ไขให้มันดีขึ้น ถ้าผลดีตัวนักเรียนจะได้รับกำลังใจเป็นอย่างมาก”

(S5_Sch1. 2558, 13 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“การสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน ถือว่าเป็นขั้นตอนที่เหมาะสม ทราบข้อดีและข้อบกพร่องของตนเอง และนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไปได้ ตามคำแนะนำของผู้ประเมิน”

(P1_Sch1. 2558, 19 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“ข้อมูลที่สะท้อนกลับมาจากทุกฝ่ายนั้นเป็นประโยชน์ต่อการประเมิน ดิฉันคิดว่ากระบวนการดำเนินการเหมาะสมดีแล้ว”

(P2_Sch1. 2558, 15 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

“การสะท้อนผลจึงเป็นสิ่งสำคัญในการแก้ไขปัญหาในการปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้น”

(S1_Sch2. 2558, 14 กรกฎาคม: สัมภาษณ์)

ตาราง 27 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อรูปแบบจำแนกตามโรงเรียน

รายการ	โรงเรียนชลกันยานุกูล (34 คน)		โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาคม (43 คน)		t	Sig
	M	S	M	S		
ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการประเมิน	4.40	0.53	4.30	0.54	0.88	.38
สิ่งที่มุ่งประเมิน	4.48	0.51	4.32	0.57	1.25	.22
กระบวนการประเมิน	4.24	0.59	4.36	0.37	-1.08	.29
เกณฑ์	4.27	0.61	4.30	0.58	-0.21	.84
การสะท้อนป้อนกลับผล การประเมิน	4.40	0.64	4.34	0.55	0.44	.66
รวมทุกด้าน	4.35	0.47	4.33	0.41	0.25	.80

จากตาราง 27 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนประเมินระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบโรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาคม กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อแบบมีด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์ ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ตามสถานภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 28

ตาราง 28 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อรูปแบบจำแนกตามสถานภาพ

มาตรฐานด้าน	โรงเรียน	ครู		นักเรียน		ผู้ปกครอง		χ^2	Sig
		M	S	M	S	M	S		
ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการประเมิน	ชลกันยานุกูล	4.00	0.00	4.47	0.47	4.17	0.75	1.77	.41
	สุรศักดิ์วิทยาคม	4.75	0.00	4.37	0.47	3.79	0.73	5.05	.08
สิ่งที่มุ่งประเมิน	ชลกันยานุกูล	5.00	0.00	4.54	0.39	4.10	0.81	3.83	.15
	สุรศักดิ์วิทยาคม	5.00	0.00	4.35	0.56	4.03	0.60	3.33	.19
กระบวนการประเมิน	ชลกันยานุกูล	4.67	0.00	4.25	0.53	4.14	0.85	0.59	.74
	สุรศักดิ์วิทยาคม	4.50	0.00	4.40	0.35	4.14	0.46	1.83	.40
เกณฑ์	ชลกันยานุกูล	5.00	0.00	4.30	0.57	4.06	0.74	2.73	.26
	สุรศักดิ์วิทยาคม	4.67	0.00	4.31	0.55	4.17	0.78	0.52	.77
การสะท้อนป้อนกลับ ผลการประเมิน	ชลกันยานุกูล	5.00	0.00	4.39	0.56	4.33	0.98	1.29	.53
	สุรศักดิ์วิทยาคม	5.00	0.00	4.33	0.57	4.25	0.42	2.21	.33
รวมทุกด้าน	ชลกันยานุกูล	4.70	0.00	4.39	0.38	4.14	0.80	0.96	.62
	สุรศักดิ์วิทยาคม	4.75	0.00	4.36	0.38	4.06	0.48	3.82	.15

จากตาราง 28 พบว่าเปรียบเทียบความแตกต่างของสถานภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินของโรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาคม ประกอบด้วย ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ด้านผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์ ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

ตอนที่ 4 ผลการยืนยันผลการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการทดลองซ้ำ

ในตอนนี้เป็นการนำเสนอผลการวิจัยในระยะที่ 4 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อยืนยันผลการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยครูพลศึกษาโรงเรียนศรีราชาและโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม นำรูปแบบและเครื่องมือการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ทดลองหลังสอบกลางภาค ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 29 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สถานภาพ	รร.ศรีราชา (คน)	รร.อ่างศิลาพิทยาคม (คน)	รวม
1. ครู	1	1	2
2. นักเรียน/เพื่อนนักเรียน	48	39	87
3. ผู้ปกครอง	6	6	12
รวม	55	46	101

จากตาราง 29 พบว่า มีจำนวนผู้ใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย โรงเรียนศรีราชา จำนวน 55 คน ประกอบด้วย ครู จำนวน 1 คน นักเรียนและเพื่อนนักเรียน จำนวน 48 คน และผู้ปกครอง จำนวน 6 คน โรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม จำนวน 46 คน ประกอบด้วย ครู จำนวน 1 คน นักเรียน และเพื่อนนักเรียน จำนวน 39 คน และผู้ปกครอง จำนวน 6 คน รวมจำนวนทั้งหมด 101 คน ซึ่งมีผลจากการใช้รูปแบบได้ผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 30 เปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบต่อเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ เท่ากับ 3.50 (n=101)

มาตรฐานด้าน	M	S	t	Sig
การใช้ประโยชน์	4.36	0.43	3.67*	<.01
ความเป็นไปได้	4.20	0.57	3.97*	<.01
ความเหมาะสม	4.36	0.54	4.66*	<.01
ความถูกต้อง	4.37	0.46	5.92*	<.01
รวมทุกด้าน	4.34	0.39	5.12*	<.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 พบว่า ประสิทธิผลของรูปแบบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และรวมทุกด้านสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 สรุปได้ว่า ประสิทธิผลของรูปแบบเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามสมมติฐาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทั้งสองโรงเรียนมีเกณฑ์มาตรฐานผ่านทั้ง 2 โรงเรียน และเชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลในการสัมภาษณ์ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ที่ได้ทดลองใช้รูปแบบโดยมีรายละเอียดดังนี้

มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ พบว่า มีการระบุความสนใจของครู นักเรียน เพื่อนนักเรียน และผู้ปกครอง เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ซึ่งผู้ประเมินผลมีความสามารถและน่าเชื่อถือ ให้อ้างอิงได้ถูกต้องและเป็นจริง ข้อมูลที่ผู้ประเมินรวบรวมได้ครอบคลุมประเด็นสำคัญ มีความโปร่งใส มีมุมมอง มีเหตุผล มีวิธีการประเมิน และมีความสามารถในการแปลผล เพื่อตัดสินคุณค่าที่ชัดเจน นอกจากนี้มีการรายงานผลการประเมินในระยะเวลาที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนพลศึกษาได้อย่างเหมาะสม ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“หนูคิดว่ามีประโยชน์ดี เพราะว่าเป็นบุคคลที่อยู่รอบ ๆ ตัวเรา ทั้งคุณครูและเพื่อน ผู้ปกครองและตัวเราเองเป็นผู้ประเมิน ทำให้รู้ความสามารถที่แท้จริง”

(S2_Sch3. 2558, 22 กันยายน: สัมภาษณ์)

“รูปแบบการประเมินมีประโยชน์ มีการเตรียมก่อนการประเมินที่ดี มีวิธีการประเมินที่พร้อม”

(P1_Sch3. 2558, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

“กระบวนการที่ดำเนินการอยู่มีประโยชน์ สามารถนำไปประเมินทุกครั้ง และมีความเชื่อถือของข้อมูล”

(P2_Sch3. 2558, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

“มีประโยชน์ในการประเมินการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นอย่างมาก”

(T_Sch4. 2558, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ พบว่า วิธีการประเมินและเครื่องมือประเมินผล สามารถนำไปใช้ได้จริง มีการวางแผนและรวบรวมความเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งทำให้เกิดการยอมรับผลการประเมินที่แตกต่างจากความคิดเห็นของตนเองได้ ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“มีการกำหนดขั้นตอน เครื่องมือที่ชัดเจน มีกระบวนการมีความเหมาะสม แต่ละกระบวนการบอกถึงขั้นตอนที่ชัดเจน สามารถนำไปประเมินได้จริง”

(P1_Sch4. 2558, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ส่วนตัวนะคะเท่าที่ดูแล้ว คิดว่าดี ค่อนข้างดีมากแล้วก็เชื่อถือได้สามารถนำไปใช้ได้ ก็มีความคิดได้ดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการประเมินทักษะ แต่ละอย่างที่ทำให้มามีความรู้สึกว่าเด็กสามารถทำได้”

(T_Sch4. 2558, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

มาตรฐานด้านความเหมาะสม พบว่า มีการกำหนดกระบวนการประเมินและดำเนินการประเมินอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการออกแบบและดำเนินการที่เป็นไปด้วยความเคารพ ปกป้องสิทธิสวัสดิภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีการรวบรวมจุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีแนวทางในการจัดการผลประโยชน์อย่างเปิดเผยและปฏิบัติตามขั้นตอน ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“ก็คิดว่ามีความเหมาะสมนะ เพราะว่าทุก ๆ ด้านนี้ก็สำคัญมากกับการเรียนพลศึกษาทั้งเรื่องความรู้ ด้านสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ คุณลักษณะอันพึงประสงค์...ทุกส่วนมีความสำคัญต่อกันมันก็เท่าเทียมกันแล้วละที่ให้ 20 (ร้อยละ 20) พอเอามารวมกันแล้วจะได้ 100”

(S2_Sch3. 2558, 22 กันยายน: สัมภาษณ์)

“คิดว่ามีความเหมาะสม เพราะทำให้เด็กมีความสุข สนุกสนาน มีความสุขกับการเรียนพลศึกษา หรือบางคนปฏิบัติหรือทำกิจกรรมนั้นจนเป็นวิถีชีวิตประจำวัน”

(P2_Sch4. 2558, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

มาตรฐานด้านความถูกต้อง พบว่า แหล่งที่มาของข้อมูลมีความถูกต้อง ให้รายละเอียดที่เพียงพอต่อกระบวนการประเมิน ได้มาจากวิธีการที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือ มีการรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ ตรวจสอบ ก่อนรายงานผล และมีการทบทวนแก้ไขเมื่อมีข้อผิดพลาด มีการวิเคราะห์ทั้งในข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพอย่างเป็นระบบ ข้อมูลที่ได้มีความเป็นธรรม มีขั้นตอนรายงานและสรุปการประเมินมีความเป็นธรรม มีขั้นตอนการรายงาน และมีการตรวจสอบรูปแบบการประเมิน ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“ก็เหมาะสมดีนะคะที่มีครู ผู้ปกครอง เพื่อน แล้วก็ตัวของเรามาทำการประเมินผลการเรียนทางพลศึกษา เพื่อให้มีความถูกต้องมากขึ้น”

(S4_Sch4. 2558, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

“การมีครูเป็นผู้ประเมินมีความเหมาะสมอย่างมาก ครูสามารถประเมินความรู้ ความสามารถทักษะการปฏิบัติต่าง ๆ ที่เด็กปฏิบัติหรือแสดงออกมาได้อย่างแท้จริง”

(P1_Sch3. 2558, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

ตาราง 31 เปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลของรูปแบบจำแนกตามโรงเรียน (n=101)

มาตรฐานด้าน	โรงเรียนศรีราชา (n=55)		โรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม (n=46)		t	Sig
	M	S	M	S		
การใช้ประโยชน์	4.18	0.50	4.23	0.60	-0.46	.65
ความเป็นไปได้	4.22	0.51	4.22	0.64	-0.00	.99
ความเหมาะสม	4.29	0.50	4.23	0.64	0.46	.65
ความถูกต้อง	4.26	0.47	4.33	0.52	-0.73	.47
รวมทุกด้าน	4.23	0.44	4.26	0.54	-0.28	.78

จากตาราง 31 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนประเมินประสิทธิผลของรูปแบบโรงเรียนศรีราชาและโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ารูปแบบมีมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐาน ด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ตามสถานภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 32

ตาราง 32 เปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลของรูปแบบจำแนกตามสถานภาพ

มาตรฐานด้าน	โรงเรียน	ครู		นักเรียน		ผู้ปกครอง		χ^2	Sig
		M	S	M	S	M	S		
การใช้ประโยชน์	ศรีราชา	4.57	0.00	4.18	0.48	4.12	0.71	0.97	.62
	อ่างศิลาพิทยาคม	5.00	0.00	4.17	0.62	4.43	0.38	3.64	.16
ความเป็นไปได้	ศรีราชา	4.33	0.00	4.24	0.49	4.11	0.72	0.16	.92
	อ่างศิลาพิทยาคม	5.00	0.00	4.22	0.64	4.11	0.66	2.12	.35
ความเหมาะสม	ศรีราชา	5.00	0.00	4.32	0.47	3.90	0.58	0.58	.06
	อ่างศิลาพิทยาคม	5.00	0.00	4.19	0.67	4.40	0.36	2.93	.23
ความถูกต้อง	ศรีราชา	5.00	0.00	4.29	0.45	3.90	0.41	5.74	.06
	อ่างศิลาพิทยาคม	4.86	0.00	4.32	0.53	4.29	0.55	2.07	.36
รวมทุกด้าน	ศรีราชา	4.77	0.00	4.25	0.42	4.00	0.57	2.99	.22
	อ่างศิลาพิทยาคม	4.95	0.00	4.23	0.55	4.33	0.42	2.97	.23

จากตาราง 32 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของสถานภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินของโรงเรียนศรีราชาและโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม ประกอบด้วย ครู นักเรียน และผู้ปกครอง มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

ตาราง 33 เปรียบเทียบความพึงพอใจของรูปแบบต่อเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ เท่ากับ 3.50 (n=101)

ด้าน	M	S	t	Sig
ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน	4.38	0.48	7.83*	<.01
สิ่งที่มุ่งประเมิน	4.30	0.56	5.48*	<.01
กระบวนการประเมิน	4.32	0.45	7.27*	<.01
เกณฑ์	4.34	0.50	6.74*	<.01
การสะท้อนป้อนกลับผล การประเมิน	4.41	0.54	7.64*	<.01
รวมทุกด้าน	4.34	0.41	8.36*	<.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 พบว่า ความพึงพอใจต่อรูปแบบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์ ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน และรวมทุกด้านสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า ความพึงพอใจต่อรูปแบบเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามสมมติฐานเชื่อมโยงไปถึงแหล่งข้อมูลโรงเรียน

ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน พบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครองเป็นผู้ประเมิน ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“การมีครูเป็นผู้ประเมินผล ดิฉันคิดว่ามีความเหมาะสมที่สุด เพราะครูผู้สอนเป็นผู้จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน รวมถึงกิจกรรมต่างๆ ครูจะสามารถเห็นทักษะการปฏิบัติที่แสดงออกมา”

(S2_Sch3. 2558, 22 กันยายน: สัมภาษณ์)

“การมีนักเรียนเป็นผู้ประเมินผล ก็มีความเหมาะสมอีกแบบหนึ่ง เพราะเด็กเป็นผู้ปฏิบัติจริงผ่านกิจกรรมต่าง ๆ และจะรู้และเข้าใจศักยภาพของตนเองได้ดีที่สุด”

(P2_Sch3. 2558, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน พบว่า ครูให้ความสำคัญกับการประเมินทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้ มีค่าคะแนนเท่ากับ 20 คะแนน ด้านเจตคติ มีค่าคะแนนเท่ากับ 20 คะแนน ด้านทักษะ มีค่าคะแนนเท่ากับ 20 คะแนน ด้านสมรรถภาพ มีค่าคะแนนเท่ากับ 20 คะแนน และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีค่าคะแนนเท่ากับ 20 คะแนน ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“สิ่งที่มุ่งประเมินมี 5 ด้าน น้ำหนักคะแนนที่มีการแบ่งไว้ ด้านละ 20 มีความสมเหตุสมผล เพราะไม่ต่ำเกินไป ไม่สูงเกินไป กลาง ๆ ดี ถ้าอย่างใดสูงเกินไปจะส่งผลต่อสภาพจิตใจของเด็ก”

(T_Sch3. 2558, 22 กันยายน: สัมภาษณ์)

“คิดว่าทั้งหมด 5 ด้าน ด้วยความที่เรากำหนด 5 ด้าน เกิดความสอดคล้อง สำหรับเด็กบางคนอาจมีความรู้ แต่ว่าทักษะเขาอาจจะไม่ค่อยดีเท่าไร สมรรถภาพทางกายดี คุณลักษณะอันพึงประสงค์เขาดี อาจจะช่วยให้คะแนนให้ดีขึ้นก็ได้”

(T_Sch4. 2558, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

“การประเมินทักษะถือเป็นหัวใจสำคัญ เด็กจะต้องปฏิบัติ การเคลื่อนไหว ออกกำลังกาย”

(P1_Sch3. 2558, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

ด้านกระบวนการประเมิน พบว่า ครูมีการชี้แจงแนวทางการประเมิน เกณฑ์การประเมิน เครื่องมือในการประเมิน ระยะเวลาในการประเมิน และกระบวนการประเมินโดยภาพรวม ซึ่งการดำเนินการประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และมีขั้นตอนการประเมินที่ชัดเจน ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“มีการชี้แจงล่วงหน้าก่อนสอบทุกครั้ง”

(T_Sch3. 2558, 22 กันยายน: สัมภาษณ์)

“กระบวนการประเมิน เท่าที่พี่ดูก็โอเคแล้วนะ อุปสรรคก็ไม่มีนะ”

(T_Sch4. 2558, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

“กระบวนการที่ดำเนินอยู่มีความเหมาะสม มีการเตรียมก่อนการประเมินที่ดี มีวิธีการประเมินที่พร้อม”

(S1_Sch3. 2558, 22 กันยายน: สัมภาษณ์)

“การกำหนดระยะเวลาในการประเมินแต่ละครั้งที่ชัดเจน มีความจำเป็น กระบวนการที่ดำเนินการอยู่มีความเหมาะสมแล้ว”

(P1_Sch3. 2558, 23 กันยายน: สัมภาษณ์)

“การชี้แจงแนวทางก่อนใช้รูปแบบทำให้เข้าใจในการทำ และกระบวนการที่ดำเนินการอยู่คิดว่าเหมาะสม”

(S4_Sch4. 2558, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

เกณฑ์การประเมิน พบว่า ครูมีการกำหนดเกณฑ์ที่เหมาะสม โดยมีการให้คะแนนที่สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน และดำเนินการประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“เกณฑ์มีความท้าทาย เพราะครูเขาตั้งเกณฑ์ไว้ให้เราต้องทำให้ได้ถึงจุดที่ตั้งไว้”

(S1_Sch4. 2558, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

“การกำหนดค่าคะแนนในแต่ละเกณฑ์เป็นไปอย่างเหมาะสม”

(P1_Sch3. 2558, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

“เกณฑ์มีความเหมาะสม เพราะจะทำให้ครู เพื่อน ผู้ปกครองรู้ว่าเราปฏิบัติอะไรได้บ้างและปฏิบัติอะไรไม่ได้บ้าง”

(S4_Sch4. 2558, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

ด้านสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน พบว่า ครูมีการแจ้งผลการประเมินของนักเรียนแต่ละคนให้นักเรียนและผู้ปกครองทราบ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำข้อมูลไปปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาทักษะความสามารถของตนเอง ดังผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า

“มีการแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบ ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้”

(T_Sch3. 2558, 22 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ผลสะท้อนกลับ พี่ว่าสามารถนำไปใช้ได้และเป็นสิ่งที่ดี พัฒนาการของเด็กที่เรียนวิชานี้ดีขึ้น”

(T_Sch4. 2558, 21 กันยายน: สัมภาษณ์)

“ความท้าทายจะทำให้เด็กมีความกระตือรือร้นและได้รับประสบการณ์ตรง และนำไปพัฒนาตนเองได้”

(P2_Sch3. 2558, 24 กันยายน: สัมภาษณ์)

ตาราง 34 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อรูปแบบจำแนกตามโรงเรียน

รายการ	โรงเรียนศรีราชา (n=55)		โรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม (n=46)		t	Sig
	M	SD	M	SD		
ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการประเมิน	4.31	0.52	4.46	0.43	-1.54	.13
สิ่งที่มุ่งประเมิน	4.23	0.57	4.40	0.54	-1.50	.14
กระบวนการประเมิน	4.33	0.42	4.32	0.48	0.17	.87
เกณฑ์	4.29	0.49	4.39	0.52	-1.00	.33
การสะท้อนป้อนกลับผล การประเมิน	4.34	0.56	4.50	0.51	-1.53	.13
รวมทุกด้าน	4.30	0.41	4.39	0.40	-1.20	.23

จากตาราง 34 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนประเมินระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบโรงเรียนศรีราชาและโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรูปแบบมีด้านผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์ ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลผลการประเมิน และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ตามสถานภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 35

ตาราง 35 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อรูปแบบจำแนกตามสถานภาพ

มาตรฐานด้าน	โรงเรียน	ครู		นักเรียน		ผู้ปกครอง		χ^2	Sig
		M	S	M	S	M	S		
ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการประเมิน	ศรีราชา	4.50	0.00	4.35	0.52	3.96	0.49	3.04	.22
	อ่างศิลาพิทยาคม	4.25	0.00	4.51	0.39	4.13	0.61	2.69	.26
สิ่งที่มุ่งประเมิน	ศรีราชา	4.60	0.00	4.27	0.54	3.80	0.75	3.14	.21
	อ่างศิลาพิทยาคม	5.00	0.00	4.38	0.51	4.40	0.72	2.24	.33
กระบวนการประเมิน	ศรีราชา	4.67	0.00	4.34	0.44	4.19	0.22	1.89	.39
	อ่างศิลาพิทยาคม	5.00	0.00	4.30	0.49	4.31	0.36	2.72	.26
เกณฑ์	ศรีราชา	4.00	0.00	4.33	0.47	4.06	0.65	1.55	.46
	อ่างศิลาพิทยาคม	5.00	0.00	4.40	0.53	4.22	0.46	2.67	.26
การสะท้อนป้อนกลับ ผลการประเมิน	ศรีราชา	4.50	0.00	4.33	0.59	4.33	0.41	0.10	.95
	อ่างศิลาพิทยาคม	4.50	0.00	4.49	0.52	4.58	0.49	0.18	.92
รวมทุกด้าน	ศรีราชา	4.50	0.00	4.32	0.41	4.04	0.37	3.22	.20
	อ่างศิลาพิทยาคม	4.80	0.00	4.40	0.41	4.31	0.37	1.95	.38

จากตาราง 35 พบว่าเปรียบเทียบความแตกต่างของสถานภาพของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินของโรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา ประกอบด้วย ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ในด้านผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์ ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งดำเนินการวิจัยและกำหนดกลุ่มเป้าหมายตามแนวทางของการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Approach) ซึ่งมีขอบเขตงานวิจัยดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายหลักและความมุ่งหมายเฉพาะไว้ดังนี้

ความมุ่งหมายหลัก

เพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ความมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย
2. เพื่อสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สามารถใช้ได้จริงตรงตามมาตรฐานและตัวชี้วัด สามารถแก้ปัญหา ได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เกี่ยวข้องของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้น ในสถานการณ์จริงและปรับปรุงรูปแบบ
4. เพื่อยืนยันผลการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนในการดำเนินการดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการ รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนารูปแบบฯ ภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณและศึกษา

ข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ร่วมกับการสรุปอุปนัย (Analytic induction) ดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหาโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นครูพลศึกษา จำนวน 4 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 12 คน ผู้ปกครองของนักเรียน จำนวน 12 คน รวมผู้มีส่วนในการวิจัย ในระยะที่ 1 จำนวน 28 คน

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในการแก้ปัญหาและความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนเครื่องมือการประเมินผลที่ใช้ในรูปแบบฯ นั้น ผู้วิจัยพัฒนาตามกรอบแนวคิดของซิงเกอร์และคอร์บิน (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2527; อ้างอิงจาก Singer. 1974; Corbin. 1976) ที่กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาจะต้องดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยมีครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 8 คน ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในระยะที่ 1 ร่วมอยู่ด้วยจำนวน 4 คน ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบรูปแบบและคู่มือในการใช้รูปแบบ จำนวน 5 คน และผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินผลฯ จำนวน 5 คน และผู้วิจัยทำการทดลองใช้ (Try Out) เครื่องมือการประเมินผลของนักเรียนทั้ง 4 โรงเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขั้นต้น ในช่วงต้นของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จนถึงสอบกลางภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาฯ ประกอบด้วยครูพลศึกษา จำนวน 2 คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 63 คน และผู้ปกครองจำนวน 12 คน และกลุ่มตัวอย่างประเมินประสิทธิผลของรูปแบบฯ 4 ด้าน คือ 1) มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility Standards) 2) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) 4) มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards) และแบบประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบ (ข้อมูลเชิงปริมาณ) และสัมภาษณ์ครู นักเรียน และผู้ปกครองทั้ง 2 โรงเรียน เกี่ยวกับประสิทธิผลของรูปแบบและความพึงพอใจต่อรูปแบบ (ข้อมูลเชิงคุณภาพ) และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของรูปแบบและเครื่องมือข้างต้น

ระยะที่ 4 การยืนยันผลการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการทดลองซ้ำในช่วงหลังสอบกลางภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จนถึงสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนศรีราชา และโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม ประกอบด้วยครูพลศึกษา จำนวน 2 คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 87 คน และผู้ปกครองจำนวน 12 คน และกลุ่มตัวอย่างประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ 4 ด้าน คือ 1) มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility Standards) 2) มาตรฐานด้านความ

เป็นไปได้ (Feasibility Standards) 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) 4) มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards) และแบบประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบ (ข้อมูลเชิงปริมาณ) และสัมภาษณ์ครู นักเรียน และผู้ปกครองทั้ง 2 โรงเรียน เกี่ยวกับประสิทธิภาพของรูปแบบและความพึงพอใจต่อรูปแบบ (ข้อมูลเชิงคุณภาพ) และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของรูปแบบและเครื่องมือขั้นสุดท้าย

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลวิจัยสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการ รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลได้ดังนี้

ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียน

ด้านบริบทของโรงเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดกลาง ซึ่งครูหนึ่งคนมีความรับผิดชอบต่อจำนวนนักเรียนแตกต่างกัน เนื่องจากโรงเรียนขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษ มีจำนวนนักเรียนมากกว่า ครูส่วนใหญ่จบวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีจบปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษาโดยตรง และมีตำแหน่งทางวิชาการสูงสุด คือ คศ.3 และมีหน้าที่รับผิดชอบสอนทั้งสุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าด้านบริบทของโรงเรียน มีความแตกต่างกันในส่วนความรับผิดชอบของครูต่อจำนวนนักเรียน และจำนวนครูพลศึกษา

ด้านการจัดทำหลักสูตรพลศึกษาของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดกลางจัดทำหลักสูตรพลศึกษาด้วยตนเอง มีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ ก่อนจัดทำหลักสูตร ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร และมีการปรับปรุงหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตรทุกครั้งที่มีโอกาสเพื่อให้เนื้อหามีความทันสมัย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดทำหลักสูตรพลศึกษาไม่มีความแตกต่างกัน

ด้านการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดกลาง จัดการเรียนการสอนพลศึกษา สัปดาห์ละ 50 นาที มีการจัดการแข่งขันกีฬา ภายในเป็นประจำทุกปี และมีการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน นอกจากนี้ทางโรงเรียน ได้จัดโปรแกรมนันทนาการ และจัดให้มีการเฝ้าอุปกรณ์การกีฬา เพื่อให้เด็กได้พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวและกีฬาที่ได้เรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษและโรงเรียนขนาดกลาง มีการจัดสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีมาตรฐาน มีความปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ และพื้นที่เหมาะสม มีการจัดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน

ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษและโรงเรียนขนาดกลาง จัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 โดยโรงเรียนขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษ จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ระหว่างร้อยละ 75 - 85 เนื่องจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ความเห็นว่ามีบางทักษะที่ยากและมีความซับซ้อน ดังนั้น ครูจึงเป็นศูนย์กลาง ด้านวิธีการสอนโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษใช้วิธีการสอนแบบกิจกรรม แตกต่างกับโรงเรียนขนาดกลาง ที่ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายและแบบร่วมมือ ส่วนด้านสมรรถนะ กับด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไม่แตกต่างกัน

ด้านประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษและโรงเรียนขนาดกลาง ด้านเกณฑ์การประเมินผล สัดส่วนของคะแนนด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ วิธีการและเครื่องมือที่นำมาประเมิน ผลการเรียนรู้ 5 ด้าน มีความแตกต่างกัน

สภาพ ปัญหา และความต้องการในการประเมินผลตามสภาพจริง

การศึกษาความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง พบว่า สภาพ ปัญหา และความต้องการ รูปแบบ การประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 มี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน สิ่งที่มีประเมิน กระบวนการประเมิน เกณฑ์การประเมิน และการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน

สภาพด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน พบว่า ครูจะเป็นผู้ที่มีบทบาทในการ ประเมินเป็นหลัก สอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยได้สังเกต พบว่า ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน มีครูเป็นผู้ประเมินนักเรียน เนื่องจากเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในการประเมินนักเรียน

ปัญหาด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า นักเรียนและผู้ปกครอง ไม่สามารถเข้ามาเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินได้อย่างมีคุณภาพนัก เนื่องจากผู้ปกครองจะต้องทำงาน จึงทำให้ไม่มีเวลาและที่สำคัญไม่มีความรู้ ไม่มีทักษะในการประเมิน และไม่ทราบพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่อยู่ในโรงเรียนว่าเป็นอย่างไร ด้านครู กลุ่มตัวอย่างมอง ว่าหากครูใช้อารมณ์ในการประเมิน การตัดสินใจอาจเกิดความผิดพลาด ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ ผู้วิจัยสังเกต พบว่า ส่วนใหญ่ครูไม่สามารถประเมินผู้เรียนทุกด้านได้อย่างทั่วถึง จึงทำให้ผลการ ประเมินไม่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน และสาเหตุอีกประการหนึ่ง คือ ครูไม่เปิดโอกาส ให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ เข้ามามีบทบาทในการประเมิน เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจ จึงทำ ให้ไม่สามารถประเมินได้

ความต้องการด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า หากมีผู้ปกครองเข้ามาเป็นผู้ร่วมประเมิน โดยเฉพาะในด้านเจตคติจะมีประโยชน์มาก เนื่องจากผู้ปกครองมีความใกล้ชิดกับนักเรียนมากกว่าบุคคลอื่น ทำให้ได้รับข้อมูลที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง นอกจากนี้การที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามาร่วมประเมินผล ทำให้นักเรียนมีแรงกระตุ้นในการเรียน ทำให้เกิดความหลากหลายของการประเมินผล ทำให้นักเรียนมีแรงกระตุ้นในการเรียน ทำให้เกิดความหลากหลายในการประเมินผล และทำให้ทราบศักยภาพที่แท้จริงของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากผู้วิจัยสังเกต พบว่า การมีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามาร่วมประเมินผลนักเรียน จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงและมีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนทราบศักยภาพของตนเองถูกต้องมากขึ้น และเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองต่อไป

2) ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน

ด้านสภาพด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน พบว่า การประเมินมุ่งผลทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในทุกด้านเท่ากัน ซึ่งครูแต่ละคนไม่มีมาตรฐานหรือรูปแบบการประเมินผลที่แน่นอน ซึ่งครูส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าด้านเจตคติและด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการประเมิน ด้านผู้ปกครองให้ความเห็นว่าสิ่งที่ควรมุ่งควรประเมิน คือ ด้านเจตคติ และด้านความรู้ ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญในการสะท้อนผลที่แท้จริงของการประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากผู้วิจัยสังเกต พบว่า ครูพลศึกษาเน้นเรื่องของเจตคติและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ส่วนด้านทักษะ ครูเน้นการเคลื่อนไหวร่างกายในท่าทางที่ถูกต้อง และมีการแก้ไขทักษะและการเคลื่อนไหวที่ไม่ถูกต้อง ส่วนด้านความรู้ ครูมีการมอบหมายให้นักเรียนทำรายงานและนำเสนอผลงาน เพื่อเป็นการประเมินความรู้

ปัญหาด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน พบว่า ครูให้ความเห็นว่าไม่มีปัญหาในด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ในขณะที่นักเรียนคิดว่าด้านสมรรถภาพทางกายมีปัญหาในการประเมินมากที่สุด และในส่วนของด้านความรู้ นักเรียนให้ความเห็นว่าประสบปัญหาในด้านนี้ ซึ่งเกิดจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลไม่ชัดเจน และด้านเจตคติ สิ่งที่มุ่งประเมินมีหลายด้าน ผู้ปกครองไม่แน่ใจว่าการประเมินผลครอบคลุมหรือไม่กับสิ่งที่ครูมุ่งประเมิน ซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อมูลจากผู้วิจัยสังเกต พบว่า ด้านความรู้ ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีการประเมินความรู้ในคาบเรียน เพราะส่วนมากจะปฏิบัติทักษะมาก และอีกสาเหตุหนึ่ง คือ เวลาในการประเมินไม่เพียงพอ

ความต้องการด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน พบว่า นักเรียนได้เสนอแนวทางให้มีการประเมินผลด้านความรู้ท้ายชั่วโมง ซึ่งมีความเหมาะสมกว่าการประเมินที่เป็นชั่วโมงเฉพาะ ด้านผู้ปกครองเองพบว่า ผู้ปกครองให้ความตระหนักและความสำคัญกับการประเมินเจตคติก่อนการเรียนวิชาพลศึกษา นอกจากนี้มีข้อเสนอแนวทางให้มีการประเมินด้านเจตคติและด้านความชอบวิชาพลศึกษาร่วมด้วย ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากผู้วิจัยสังเกต พบว่า ครูจะต้องเพิ่มการประเมินผลพลศึกษา ทั้ง 5 ด้าน โดยเฉพาะด้านความรู้ ครูจำเป็นต้องเพิ่มเติมการประเมินความรู้ของนักเรียนให้มากขึ้น ส่วนด้านอื่นควรเพิ่มแบบประเมิน วิธีการ การประเมินผล เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินผล

3) ด้านกระบวนการประเมิน

สภาพด้านกระบวนการประเมิน พบว่า ครูมีการวางแผนเพื่อเตรียมการสอน และการประเมินผลอย่างเป็นระบบพอสมควร มีการชี้แจงก่อนการทดสอบ มีการกำหนดเกณฑ์ การประเมิน และกระบวนการประเมินที่ชัดเจน แต่ครูจะเป็นผู้ที่เข้าใจและกำหนดกระบวนการเอง ทั้งหมด ในขณะที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ จะทราบน้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า ครูเป็นผู้กำหนดกระบวนการประเมินด้วยตนเองทั้งหมด ซึ่งกระบวนการดังกล่าวดีพอสมควร และเป็นไปตามหลักการสอนพลศึกษา แต่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบกระบวนการประเมินของครู พลศึกษาน้อยมาก เนื่องจากไม่ได้ชี้แจงกระบวนการประเมินที่ละเอียดและชัดเจนว่าประกอบด้วย อะไรบ้าง

ปัญหาด้านกระบวนการประเมิน พบว่า มีผลต่อเนื่องมาจากปัญหาในด้านกระบวนการ จัดการเรียนรู้พลศึกษา ดังนั้น นักเรียนเกิดการสะท้อนปัญหาเรื่องอุปกรณ์กีฬาที่มีจำนวนไม่เพียงพอ และเกิดการชำรุด ทำให้นักเรียนไม่สามารถฝึกซ้อมได้มากเท่าที่ควรซึ่งมีผลต่อทักษะ ส่วนเรื่องของ เวลาเรียนมีชั่วโมงเรียนน้อยจนเกินไป ทำให้ครูไม่สามารถประเมินนักเรียนได้อย่างทั่วถึง และตรง ตามสภาพความเป็นจริง ด้านแบบประเมินหรือแบบวัดความรู้ พบว่า มีข้อความยาวเกินไป ทำให้ เป็นอุปสรรคต่อการอ่านของนักเรียน ดังนั้น ผลการประเมินจึงไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง นอกจากนี้ก็นักเรียนได้สะท้อนความต้องการด้านครูผู้สอน ซึ่งพบว่าต้องการครูผู้หญิงมากกว่าครูผู้ชาย เนื่องจากทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ สามารถเรียนและแสดงทักษะได้อย่างเต็มความสามารถ ส่วนด้านครูผู้สอน พบว่า ปัญหาที่ต้องเผชิญ คือ นักเรียนขาดเรียนในวันสอบ ทำให้ไม่สามารถ ประเมินผลตามความเป็นจริงได้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า นักเรียนเข้าห้องสาย เนื่องจากวิชาก่อนหน้าปล่อยเรียนช้า ทำให้เกิดปัญหาต่อการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากมีเวลาอย่าง จำกัด และการขาดเรียนของนักเรียนทำให้เกิดปัญหาในการประเมินผล เนื่องจากสิ่งที่มุ่งประเมิน บางครั้งก็ไม่สามารถย้อนกลับมาประเมินผลได้ นอกจากนี้ ยังพบว่าอุปกรณ์กีฬาเกิดการชำรุด และมีอุปกรณ์กีฬาจำนวนจำกัด และมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน ทำให้ส่งผลกระทบต่อ การพัฒนาทักษะและความสามารถของนักเรียน

ความต้องการด้านกระบวนการประเมิน พบว่า นักเรียนสะท้อนความต้องการเรื่อง การชี้แจงกระบวนการก่อนการประเมินผล ค่ะแนแน และเกณฑ์การประเมิน ซึ่งขัดแย้งกับข้อมูล ที่ได้จากครูที่ระบุว่า ครูมีการชี้แจงกระบวนการที่ชัดเจนก่อนหน้าที่จะวัดและประเมินผล และ หลังจากประเมินผลแล้ว มีการแจ้งให้นักเรียนทราบถึงผลที่ได้ เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาตนเอง ด้านเวลาเรียน พบว่า นักเรียนต้องการเวลาในการเรียนพลศึกษาเพิ่มมากขึ้น เพราะจะได้ฝึกซ้อม ทักษะเพิ่มขึ้น และควรจัดเวลาเรียนให้อยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัย สังเกต พบว่า ครูควรมีแนวทางในกระบวนการประเมินผลที่ชัดเจน เช่น การแจกเอกสารคำชี้แจง การประเมินผล แนวทางในการประเมิน วิธีประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินให้กับผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องในการประเมินได้รับทราบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนและตรงกัน

4) ด้านเกณฑ์การประเมิน

สภาพด้านเกณฑ์การประเมิน พบว่า แต่ละโรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินแตกต่างกัน โดยบางโรงเรียนมีการกำหนดค่าคะแนน ร้อยละ 20 เท่ากันทุกด้าน ซึ่งถือว่าเกณฑ์มีความท้าทาย และมุ่งหวังให้ทุกคนสามารถปฏิบัติและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ในขณะที่บางโรงเรียนมีการกำหนดค่าคะแนนไม่เท่ากัน โดยให้ความสำคัญกับทักษะและสมรรถภาพทางกายมากกว่าด้านอื่น ๆ สอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยได้สังเกต พบว่า โรงเรียนมีเกณฑ์การประเมินผลในแต่ละด้านไม่เท่ากัน และไม่มีการชี้แจงให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ แต่เกณฑ์การประเมินบางอย่างมีความท้าทายต่อการประเมินผล โดยเน้นให้นักเรียนสามารถที่ปฏิบัติได้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ปัญหาเกณฑ์การประเมิน พบว่า เรื่องของคะแนนการประเมิน ครูไม่ได้ชี้แจงคะแนนของนักเรียน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่นักเรียนจะได้ทราบว่าตนเองอยู่ในระดับใด และอุปสรรคที่สำคัญ คือ เวลาที่ไม่สามารถแจ้งผลการประเมินให้ทุกฝ่ายได้รับทราบ สอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า โรงเรียนมีเกณฑ์การประเมินผลในแต่ละด้านไม่เท่ากันและไม่ได้แจ้งการประเมินผลให้ทุกฝ่ายได้รับทราบ และในระดับเดียวกันถ้าใช้เกณฑ์แตกต่างกัน ทำให้ไม่สะท้อนการประเมินผลนักเรียนที่เป็นมาตรฐานได้

ความต้องการเกณฑ์การประเมิน พบว่า นักเรียนสะท้อนความต้องการในเรื่องของการแจ้งเกณฑ์การประเมิน เพื่อให้ทราบคะแนนและเกณฑ์การประเมินผล และสามารถนำไปปรับปรุงให้ดีขึ้น และต้องการให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินผล มีเกณฑ์การประเมินที่เป็นมาตรฐาน ถูกต้อง และน่าเชื่อถือ สอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า ครูมีการชี้แจงในเรื่องเกณฑ์การประเมิน แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน เพื่อให้ได้เกณฑ์ที่ถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือ

5) ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน

สภาพด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน พบว่า ครูได้สะท้อนป้อนกลับผลการประเมินให้นักเรียนได้ทราบ ถ้านักเรียนได้คะแนนพลศึกษาน้อย ครูมีการแจ้งให้นักเรียนได้ทราบ และให้นักเรียนสอบใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า ครูมีการแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนได้ทราบ แต่ไม่ครบทุกด้าน หากนักเรียนสอบไม่ผ่าน ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมาสอบใหม่อีกครั้ง โดยมีการแจ้งวันและเวลาสอบใหม่ เพื่อให้นักเรียนได้เตรียมความพร้อมในการสอบ

ปัญหาด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน พบว่า ครูไม่ได้แจ้งรายละเอียดผลการประเมินในด้านต่าง ๆ ให้กับผู้ปกครองให้ทราบ เนื่องจากประสบปัญหาเรื่องเวลาที่มีจำกัด ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า ครูไม่ได้แจ้งรายละเอียดผลการประเมินให้ทุกฝ่ายได้ทราบ ซึ่งบางครั้งครูไม่ได้แจ้งผลการประเมินให้นักเรียนโดยทันที เนื่องจากครูมีข้อจำกัดเรื่องเวลา จึงทำให้ไม่สามารถแจ้งให้กับนักเรียนทุกคนได้ทราบ ทำให้ไม่ได้รับผลการสะท้อนที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

ความต้องการด้านสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน พบว่า การสะท้อนป้อนกลับผล
กลับการประเมิน ครูต้องดำเนินการแจ้งผลการประเมินให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับทราบ
และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน ต้องให้ความร่วมมือในการเป็นผู้ประเมิน เพื่อได้รับข้อมูลที่โปร่งใส
สามารถนำข้อมูลไปปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และควรมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วย
ในการส่งผลการประเมิน เพื่อช่วยอำนวยความสะดวก ประหยัดเวลา ในการเข้าถึงข้อมูล สอดคล้อง
กับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า การสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน ต้องได้รับความร่วมมือจากผู้มี
ส่วนที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อความโปร่งใส ยุติธรรม และต้องมีการแจ้งผลไปยังผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรนำเทคโนโลยีเข้า
มาใช้ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการส่งข้อมูล

ตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลได้ดังนี้

ผลการหาความเหมาะสมของรูปแบบ พบว่า ผู้วิจัยได้นำรูปแบบให้ผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสม พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทุกคนเห็นว่าองค์ประกอบของรูปแบบ
การประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมทุกรายการประเมินคิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ประกอบด้วย ครู นักเรียน เพื่อนนักเรียน
และผู้ปกครอง

2. สิ่งที่มีประเมิน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ
ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

3. กระบวนการประเมิน ประกอบด้วย

3.1 การเตรียมการประเมิน ได้แก่ วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัด กำหนด
จุดมุ่งหมายของการประเมิน กำหนดเกณฑ์การประเมิน สร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพ
เครื่องมือ

3.2 ดำเนินการประเมิน ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินดำเนิน
ประกอบด้วย ครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบกับเกณฑ์ ได้แก่ นำผลมาวิเคราะห์มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์
และตัดสินผลการประเมิน

5. สะท้อนป้อนกลับผลการประเมินให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุง ถ้าผ่านเกณฑ์
นำเสนอเพื่อพัฒนาต่อไป ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์เพื่อนำไปปรับปรุงต่อไป

โดยรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีกระบวนการประเมินดังต่อไปนี้

1. การเตรียมการประเมิน วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดสาระพลศึกษา

2. กำหนดจุดมุ่งหมาย 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านความรู้ 2) ด้านเจตคติ 3) ด้านทักษะ
- 4) ด้านสมรรถภาพทางกาย และ 5) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์
3. กำหนดเกณฑ์การประเมิน (ตาราง 19)
4. เครื่องมือ (ภาคผนวก ข)
5. ดำเนินการประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ครู นักเรียน เพื่อนนักเรียน และผู้ปกครอง ตามสัดส่วนของเกณฑ์ (ตาราง 18)
6. นำผลการประเมินมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเกณฑ์ และตัดสินผล
7. สะท้อนป้อนกลับผลการประเมินให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุง ถ้าผ่านเกณฑ์นำเสนอเพื่อพัฒนาต่อไป ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์เพื่อนำไปปรับปรุงต่อไป

ลักษณะการให้คะแนนรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีรายละเอียดดังนี้

1. จุดมุ่งหมายในการประเมินด้านความรู้ มีสัดส่วน 20 คะแนน โดยมีครูเป็นผู้ประเมิน 20 คะแนน วิธีการประเมิน คือ ใช้แบบวัดความรู้
2. จุดมุ่งหมายในการประเมินด้านเจตคติ มีสัดส่วน 20 คะแนน โดยมีครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง เป็นผู้ประเมินส่วนละ 5 คะแนน
3. จุดมุ่งหมายในการประเมินด้านทักษะ มีสัดส่วน 20 คะแนน โดยมีครูเป็นผู้ประเมิน 16 คะแนน นักเรียนและเพื่อนนักเรียน เป็นผู้ประเมินส่วนละ 2 คะแนน
4. จุดมุ่งหมายในการประเมินด้านสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ มีสัดส่วน 20 คะแนน โดยมีครูเป็นผู้ประเมิน 10 คะแนน นักเรียนและเพื่อนนักเรียน เป็นผู้ประเมินส่วนละ 5 คะแนน
5. จุดมุ่งหมายในการประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีสัดส่วน 20 คะแนน โดยมีครู นักเรียน เพื่อนและผู้ปกครอง เป็นผู้ประเมินส่วนละ 5 คะแนน
6. เกณฑ์เปรียบเทียบ ช่วงคะแนน 80-100 ได้เกรด 4 ช่วงคะแนน 75-79 ได้เกรด 3.5 ช่วงคะแนน 70-74 ได้เกรด 3 ช่วงคะแนน 65-69 ได้เกรด 2.5 ช่วงคะแนน 60-64 ได้เกรด 2 ช่วงคะแนน 55-59 ได้เกรด 1.5 ช่วงคะแนน 50-54 ได้เกรด 1 และช่วงคะแนน 0-49 ได้เกรด 0

ผลการหาคุณภาพเครื่องมือ พบว่า หลังจากผู้วิจัยได้นำเครื่องมือทั้ง 5 แบบ ไปตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและเกณฑ์การประเมิน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และความเป็นปรนัย แล้วนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) อำนาจจำแนก (Discrimination) และความยากง่าย (Difficulty) ของเครื่องมือประเมินผลฯ (โดยความยากง่าย ใช้เฉพาะด้านความรู้) โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนชลกันยานุกูล โรงเรียนศรีราชา โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา และโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม โรงเรียนๆ ละ 20 คน รวมจำนวน 80 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกห้องเรียนแบบเจาะจง (Purposive Sampling) สามารถสรุปผลได้ดังนี้

แบบวัดความรู้ มีจำนวนข้อคำถาม 30 ข้อ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก มีค่าความเที่ยงตรง อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.93 มีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.33-0.83 มีค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.26-0.79 แสดงว่า แบบวัดความรู้ มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้ได้

แบบวัดเจตคติ มีจำนวนข้อคำถาม 15 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ มีค่าความเที่ยงตรง อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.84 มีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.29-0.57 แสดงว่า แบบวัดเจตคติ มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนดสามารถนำไปใช้ได้

แบบวัดทักษะการอยู่กับที่ มีจำนวนข้อคำถาม 15 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.66 และมีค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.68

แบบวัดทักษะการส่ง มีจำนวนข้อคำถาม 23 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.81 และมีค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.80

แบบวัดทักษะการรับ มีจำนวนข้อคำถาม 20 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.77 และมีค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.84

ทักษะการหมุน มีจำนวนข้อคำถาม 13 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.71 และมีค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.84

ทักษะการเหวี่ยง มีจำนวนข้อคำถาม 19 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.76

ทักษะการลงสู่พื้น มีจำนวนข้อคำถาม 10 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.72 และมีค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.86

ทักษะการดีดตัว มีจำนวนข้อคำถาม 12 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.85 และมีค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.88

ทักษะการเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ มีจำนวนข้อคำถาม 15 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.77 และมีค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.89

ทักษะการใช้อุปกรณ์ประกอบและการเคลื่อนไหวร่วมกับผู้อื่น มีจำนวนข้อคำถาม 13 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.79 และมีค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.84

ทักษะการหลบหลีกหรือการหลอกล่อ มีจำนวนข้อคำถาม 16 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.79 และมีค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.88

ในภาพรวมแบบวัดทักษะทั้งฉบับ มีจำนวนข้อคำถาม 10 ด้าน มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.96 และมีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.68-0.89 แสดงว่า แบบวัดทักษะในรายด้านและภาพรวม มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ ที่กำหนดสามารถนำไปใช้ได้

แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ มีจำนวนข้อคำถาม 5 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.65 และมีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.28-0.53 แสดงว่าแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้ได้

แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีจำนวนข้อคำถาม 15 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.78 และมีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.21-0.48 แสดงว่าแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้ได้

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นต้น สรุปผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิผลของรูปแบบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และรวมทุกด้านสูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. คะแนนประเมินประสิทธิผลของรูปแบบโรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ารูปแบบ มีมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. ความแตกต่างของสถานภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินของโรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา ประกอบด้วย ครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง พบว่า มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. ความพึงพอใจต่อรูปแบบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในด้านผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์ ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน และรวมทุกด้านสูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความแตกต่างของคะแนนประเมินระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบโรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรูปแบบมีด้านผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์ ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

6. ความแตกต่างของสถานภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการประเมินของโรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา ประกอบด้วย ครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง ด้านผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์ ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ผลการยืนยันผลการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการทดลองซ้ำ สรุปผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของรูปแบบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และรวมทุกด้านสูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความแตกต่างของคะแนนประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบโรงเรียนศรีราชาและโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ารูปแบบ มีมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. ความแตกต่างของสถานภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินของโรงเรียนศรีราชาและโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม ประกอบด้วย ครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. ความพึงพอใจต่อรูปแบบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในด้านผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์ ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน และรวมทุกด้านสูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความต่างของคะแนนประเมินระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบโรงเรียนศรีราชาและโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรูปแบบมีด้านผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์ ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

6. ความแตกต่างของสถานภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินของโรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา ประกอบด้วย ครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง ในด้านผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์ ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่นำมาอภิปรายตามข้อค้นพบในแต่ละตอนของการพัฒนาแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการ รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า

ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นเป้าหมาย ประกอบไปด้วย ด้านบริบทของโรงเรียน ด้านการจัดทำหลักสูตรพลศึกษา ด้านการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการประเมินผล พบว่า แต่ละโรงเรียนสภาพการจัดการเรียนการสอนในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ รวีวรรณ ชันทอง (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลด้าน ผู้สอนพลศึกษา ด้านการจัดทำสาระหลักสูตร ด้านจำนวนชั่วโมงการเรียนการสอน ด้านการจัดโปรแกรมพลศึกษา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจบวุฒิการศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา เกือบทุกโรงเรียน มีภาระงานสอน 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โรงเรียนส่วนใหญ่จัดทำสาระหลักสูตร ด้วยตนเอง มีคณะกรรมการฝ่ายวิชาการทำหน้าที่ในการกำหนดจำนวนชั่วโมงเรียนวิชาพลศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาทุกชั้นปี สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง และมีโรงเรียนบางส่วนกำหนดเป็นสาระเพิ่มเติม สัปดาห์ 1 ชั่วโมง มีการจัดการเรียนการสอน พลศึกษา โดยสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นสนามกลางแจ้ง มีความปลอดภัย เหมาะสม ถูกสุขลักษณะ และมีการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ซึ่งแสดงว่าในด้าน ต่าง ๆ ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้มีการดำเนินการจัดการเรียนการสอนเป็นไปในทิศทาง เดียวกัน

ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า การประเมินผล เกณฑ์การประเมินผล สัดส่วนของ คะแนนด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ วิธีการและเครื่องมือที่นำมาใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ 5 ด้าน มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เณลิศรี เกตุจำปา (2556) ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน พลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคตะวันตกของประเทศไทย พบว่า ด้านองค์ประกอบ ในการตัดสินระดับคะแนน ประกอบด้วย ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีการกำหนดคะแนนเท่ากับ 20, 30, 10, 20 และ 10 ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิทักษ์ แก้วทองมา (2556) ศึกษาสภาพ การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของ ประเทศไทย พบว่า ด้านองค์ประกอบในการตัดสินระดับคะแนน ประกอบด้วยด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ กำหนดการ ให้คะแนนเท่ากับ 50, 20, 10, 10 และ 10 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวิธีการประเมินผล เครื่องมือ เกณฑ์การประเมินผล และสัดส่วนของคะแนน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความแตกต่างกัน ในแต่ละด้าน

การศึกษาความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง พบว่า สภาพ ปัญหา และความต้องการ รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์การประเมิน และการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน พบว่า ครูจะเป็นผู้ที่มีบทบาทในการประเมินเป็นหลัก เนื่องจากครูมีความรู้ มีทักษะ และมีความใกล้ชิดกับนักเรียน ในส่วนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินอื่น ๆ พบว่า นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง ไม่มีส่วนร่วมในการประเมิน ซึ่งเป็นปัญหาของการประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2552: 375) ที่กล่าวว่า การประเมินผลจำเป็นต้องอาศัยสารสนเทศของบุคคลที่เกี่ยวข้องกัน ประกอบด้วย ตัวผู้เรียน ครูผู้สอน และพ่อแม่ ผู้ปกครองของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัย พบว่า ครูไม่สามารถประเมินผลนักเรียนทุกคนในทุก ๆ ด้านได้อย่างทั่วถึง เนื่องจากนักเรียนในแต่ละห้องมีจำนวนมาก นอกจากนี้พบว่า ครูไม่เปิดโอกาสให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน เข้ามามีบทบาทในการประเมิน เนื่องจากเห็นว่าขาดความรู้ ความเข้าใจจึงไม่สามารถประเมินได้ ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินในระดับชั้นเรียนเป็นบุคคลสำคัญที่สามารถสะท้อนการประเมินผลที่แท้จริงได้

2) ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน พบว่า การประเมินมุ่งประเมินผลทั้ง 5 ด้าน โดยไม่ได้ให้ความสำคัญเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง แต่ให้ความสำคัญกับทุกด้านอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548: 1-2) ที่กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาจะต้องดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสอดคล้องกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 3) พ.ศ. 2553 มุ่งหวังให้ผู้เรียนเป็นคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม และมีคุณธรรม จริยธรรม ส่วนปัญหาการประเมินผล พบว่า ครูไม่ประสบปัญหาในด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน เนื่องจากครูเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาพลศึกษา ส่วนนักเรียนประสบปัญหาในการประเมินสมรรถภาพทางกาย เนื่องจากมีโรคประจำตัว ด้านความรู้ ไม่สามารถประเมินความรู้ได้ เนื่องจากเกิดจากปัญหาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลไม่ชัดเจน ส่วนผู้ปกครองประสบปัญหาในเรื่องการประเมินผลที่ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ครูมุ่งประเมิน นอกจากนี้ สอดคล้องกับผู้วิจัย พบว่า ครูเป็นผู้กำหนดกระบวนการจัดการเรียนรู้และเป็นผู้ประเมินผลทั้ง 5 ด้าน และมีความเข้าใจตามหลักทฤษฎีพลศึกษา ด้านสิ่งที่มุ่งประเมินมี 5 ด้าน แต่ครูก็ไม่มีมาตรฐานหรือรูปแบบการประเมินที่แน่นอน

3) ด้านกระบวนการประเมิน พบว่า ครูมีการวางแผนเพื่อเตรียมการสอน และการประเมินผลเป็นระบบพอสมควร มีการชี้แจงก่อนเรียนและก่อนการทดสอบ และมีการกำหนดเกณฑ์ในการประเมินที่ชัดเจน แต่ครูเป็นผู้กำหนดกระบวนการด้วยตนเองทั้งหมด ในขณะที่ผู้เกี่ยวข้องรับทราบน้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า ครูเป็นผู้กำหนดกระบวนการด้วยเองทั้งหมด ซึ่งครูเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในวิชาพลศึกษา แต่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ทราบถึงกระบวนการประเมินทั้งหมด เนื่องจากขาดการชี้แจงกระบวนการ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในกระบวนการประเมินผล ซึ่งเป็นผลมาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งพบว่า อุปสรรคเกิดการขาดทำให้เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ และมีผลกระทบต่อการฝึกซ้อม ด้านเวลาเรียน พบว่า เวลาในการจัดการเรียนการสอนน้อยเกินไป ทำให้ครูไม่สามารถประเมินนักเรียนได้อย่างทั่วถึง ส่งผลทำให้ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ด้านแบบประเมินหรือแบบวัดความรู้ พบว่า มีข้อความยาวเกินไป ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการอ่าน นอกจากนี้ เกิดจากนักเรียนขาดสอบในวันที่ครูทำการทดสอบ ทำให้ไม่สามารถประเมินผลตามความเป็นจริงได้

4) ด้านเกณฑ์การประเมิน พบว่า เกณฑ์การประเมินในแต่ละโรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินในแต่ละด้านต่างกัน และมีบางโรงเรียนได้กำหนดเกณฑ์การประเมินทุกด้านอย่างเท่าเทียม ซึ่งบางโรงเรียนได้ให้ความสำคัญกับด้านทักษะและสมรรถภาพทางกายมากกว่าด้านอื่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548: 467) ได้กล่าวถึงน้ำหนักของคะแนนในแต่ละด้าน ถ้ามีทั้งหมด 100 คะแนนในการวัดเพื่อนำมาประเมินเพื่อให้คะแนนนักเรียน ควรให้น้ำหนักคะแนนในแต่ละด้าน 20 คะแนนเท่ากัน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า โรงเรียนแบ่งคะแนนแต่ละด้านไม่เท่ากันจะส่งผลทำให้นักเรียนขาดกำลังใจในการเรียน ความท้าทายในการเรียน ความชอบต่อวิชา และพัฒนาการของผู้เรียน โดยผู้วิจัยมองว่าความสามารถของนักเรียนแต่ละคนไม่เท่ากัน ดังนั้น การกำหนดคะแนนด้านละ 20 เป็นสิ่งที่กำหนดไว้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับมาตรา 25 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ความว่า การประเมินผู้เรียนต้องพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบ ควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสม

5) ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน พบว่า ครูได้สะท้อนป้อนกลับผลการประเมินให้นักเรียนทราบ แต่ไม่สามารถแจ้งรายละเอียดผลการเรียนในด้านต่าง ๆ แก่ผู้ปกครองได้ เนื่องจากเวลาน้อย จึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมินของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2552. หน้า 375) กล่าวว่า ผู้เรียนใช้ผลการประเมินเพื่อบอกระดับความสำเร็จของตนเอง ระบุความต้องการของบุคคล เชื่อมโยงความพยายามกับผลที่เกิดขึ้น ครูใช้ผลการประเมินเพื่อระบุความต้องการของผู้เรียนของแต่ละคน แต่ละกลุ่ม หรือแต่ละห้องเรียน จัดกลุ่ม ให้เกรด ประเมินการสอนของตนเอง พ่อแม่ ผู้ปกครองใช้ผลการประเมินเพื่อบอกความสำเร็จแก่เด็ก หรือระบุความต้องการของนักเรียน ซึ่งการประเมินผลครูและโรงเรียนให้ผลย้อนกลับสู่การเรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า ครูไม่ได้แจ้ง

ให้ทุกฝ่ายได้ทราบผลการประเมิน เนื่องจากครูไม่สามารถที่จะประเมินแล้วแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนหรือผู้ปกครองทราบได้อย่างทันที ซึ่งจะมีผลทำให้ไม่ได้รับผลการสะท้อนที่แท้จริง ซึ่ง Hammond & Collins (1994: 162-167) กล่าวถึงประโยชน์ของการสะท้อนป้อนกลับ ว่าการสะท้อนป้อนกลับทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ นำความรู้ไปเชื่อมโยงกับด้านอื่น ๆ พัฒนาศักยภาพทางด้านความคิด ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างครู นักเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้เกิดความตระหนักและให้ความสำคัญของการเรียนรู้

ตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลในตอนที่ 1 มาใช้สร้างรูปแบบ โดยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 1) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน 2) สิ่งที่ต้องประเมิน 3) กระบวนการประเมิน ประกอบด้วย 3.1) การเตรียมการประเมิน และ 3.2) ดำเนินการประเมิน 4) วิเคราะห์เปรียบเทียบกับเกณฑ์ ได้แก่ นำผลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเกณฑ์และตัดสินผล 5) สะท้อนป้อนกลับผลการประเมินให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุง ซึ่งสอดคล้องกับหลักแนวคิด 6 Steps (NCCDP; & HPCDCP. 2012) ที่พัฒนารูปแบบการประเมินกิจกรรมทางกาย โดยมีองค์ประกอบ คือ 1) ผู้มีส่วนได้เสีย 2) รายละเอียดและโปรแกรมกิจกรรม 3) ลักษณะการประเมิน 4) การรวบรวมข้อมูล 5) การตัดสินผล และ 6) ตรวจสอบผลและเผยแพร่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทวีศักดิ์ ปันคำมูล (2556) ที่พัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มี 8 องค์ประกอบ คือ 1) การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง 2) การกำหนดเป้าหมายการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน 3) การตั้งเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ 4) การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด 5) เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน 6) ผลงานเชิงประจักษ์ 7) การนำไปใช้ และ 8) ซึ่งรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยใช้ข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 มีองค์ประกอบของการประเมินที่เหมาะสม และเป็นไปตามหลักการประเมินและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผล

ตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขั้นต้น พบว่า

ประสิทธิผลของรูปแบบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และรวมทุกด้านสูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2545: 103) และ พงศ์เทพ จิระโร (2559: 15) กล่าวว่า ในการใช้เครื่องมือ แบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า การรายงานผลการตอบของกลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบในแต่ละข้อหรือด้าน ว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับใด และหาค่าเฉลี่ยและแปลความหมาย โดยค่าที่ได้จะต้องผ่านเกณฑ์ที่มีค่า 3.50 ขึ้นไป ซึ่งแปลความหมายได้ว่าอยู่ในระดับสูง

เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนประเมินประสิทธิผลของรูปแบบโรงเรียน ชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ารูปแบบ มีมาตรฐาน ด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐาน ด้านความถูกต้อง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า สถานศึกษาจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีขนาดโรงเรียนแตกต่างกัน แต่การประเมินประสิทธิผลรูปแบบเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงให้เห็นมาตรฐานการประเมิน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ไปสู่เป้าหมายที่เหมาะสมตามวัยและศักยภาพ โดยมุ่ง ความสมดุลระหว่างความรู้ เจตคติ ทักษะ สมรรถภาพทางกาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่ง สอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า ผู้ประเมินผลมีความสามารถ มีความน่าเชื่อถือ สามารถให้ ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง มีความโปร่งใสในการประเมิน นำผลการประเมินมาพัฒนาตนเอง และ กระบวนการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสม มีการกำหนดหน้าที่ในการประเมิน มีเกณฑ์การ ประเมินอย่างชัดเจน มีวิธีการและเครื่องมือประเมินผล โดยการรวบรวมความคิดเห็นของผู้มีส่วน เกี่ยวข้องในการประเมิน ซึ่งทำให้มีข้อมูลเพียงพอสำหรับการตัดสินผลการประเมิน และสามารถนำ การประเมินไปแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองได้ และสอดคล้องกับการศึกษาของ ทองคำ ประทุม; นิลยา ทองศรี; และ สุพงษ์ แสงสีมูข (2551) ศึกษาการพัฒนาแบบการประเมินการปฏิบัติงาน โดยการมีส่วนร่วมของครูโรงเรียนชุมชนบ้านน้ำร้อน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 พบว่า รูปแบบการประเมินการปฏิบัติงานทั้ง 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.1) วัตถุประสงค์การประเมิน 1.2) เนื้อหาที่จะประเมิน 1.3) ตัวชี้วัดการประเมิน 1.4) กระบวนการประเมิน 1.5) ด้านผู้ประเมิน ที่พัฒนาขึ้น ครูมีความคิดเห็นว่า รูปแบบการประเมินมีประโยชน์ มีความถูกต้องครอบคลุม มีความ เหมาะสม และมีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

เปรียบเทียบความแตกต่างของสถานภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินของโรงเรียน ชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา ประกอบด้วย ครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง พบว่า มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า รูปแบบการประเมินครอบคลุมและมีความเหมาะสม โดยมีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ประกอบด้วย ครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง เป็นผู้ประเมิน ข้อมูลมีความเป็นกลาง ได้รับข้อมูล หลายด้าน กระบวนการมีความเหมาะสม และมีการชี้แจงแนวทางการประเมิน ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ วิกกินส์ (Wiggins. 1990: 263-279) กล่าวว่า นักเรียน ผู้ปกครอง ครู มีส่วนร่วมใน การกำหนดเกณฑ์ คะแนนประเมิน และวิธีการประเมิน เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ และนักเรียน สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการประเมินและพัฒนาตนเองได้ และทำให้เกิดความเชื่อมั่นใน การให้คะแนนแม้เวลาจะเปลี่ยนไปก็ตาม

ความพึงพอใจต่อรูปแบบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในด้านผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์ ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน และรวมทุกด้านสูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2545: 103) และ พงศ์เทพ จิระโร (2559: 15) กล่าวว่า ในการใช้

เครื่องมือ แบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า การรายงานผลการตอบของกลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบในแต่ละข้อหรือด้าน ว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับใด และหาค่าเฉลี่ยและแปลความหมาย โดยค่าที่ได้จะต้องผ่านเกณฑ์ที่มีค่า 3.50 ขึ้นไป ซึ่งแปลความหมายได้ว่าอยู่ในระดับสูง

เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนประเมินระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบโรงเรียน ชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรูปแบบซึ่งประกอบด้วย ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์ ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ ทรงศรี ตุ่นทอง (2545: 163-164) ศึกษาความพึงพอใจในการนำรูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของนักเรียนไปปฏิบัติในสถานศึกษา พบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินประกอบด้วย นักเรียน ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ต่างมีความพึงพอใจในการนำรูปแบบไปปฏิบัติในสถานศึกษา โดยพึงพอใจต่อรูปแบบที่นำไปใช้ในสถานศึกษา และการประเมินผลตามรูปแบบที่ได้กำหนดไว้ โดยครุมองว่าเป็นการประเมินที่ให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคน และส่งเสริมให้นักเรียนสามารถประเมินตนเองได้ ส่วนผู้ปกครองเห็นด้วยในการนำไปใช้ในชีวิตจริง เอาใจใส่ทำงานและทำงานเป็นระเบียบมากขึ้น

เปรียบเทียบความแตกต่างของสถานภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินของโรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา ประกอบด้วย ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์ ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทรงศรี ตุ่นทอง (2545: 171) ศึกษาความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ครู นักเรียนและผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความพึงพอใจกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลตามรูปแบบฯ กำหนดไว้ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องยินดีเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยให้ความร่วมมือในการดูแลนักเรียนและการสนับสนุนการศึกษาในทุกด้าน ซึ่งเป็นการส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้ปกครองให้ความสำคัญ และร่วมมือกับสถานศึกษาในการดูแล เอาใจใส่เรื่องการเรียนของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

ตอนที่ 4 การยืนยันผลการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการทดลองซ้ำ พบว่า

ประสิทธิผลของรูปแบบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และรวมทุกด้านสูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2545: 103) และ พงศ์เทพ จิระโร (2559: 15) กล่าวว่า ในการใช้เครื่องมือ แบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า การรายงานผลการตอบของกลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบในแต่ละข้อหรือด้าน ว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับใด และหาค่าเฉลี่ยและแปลความหมาย โดยค่าที่ได้จะต้องผ่านเกณฑ์ที่มีค่า 3.50 ขึ้นไป ซึ่งแปลความหมายได้ว่าอยู่ในระดับสูง

เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ โรงเรียนศรีราชา และโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ารูปแบบฯ มีมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า สถานศึกษาจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีขนาดโรงเรียนแตกต่างกัน แต่การประเมินประสิทธิผลรูปแบบ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงให้เห็นมาตรฐานการประเมิน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ไปสู่เป้าหมายที่เหมาะสมตามวัยและศักยภาพ โดยมุ่งความสมดุลระหว่างความรู้ เจตคติ ทักษะ สมรรถภาพทางกาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยสังเกต พบว่า ผู้ประเมินผลมีความสามารถ มีความน่าเชื่อถือ สามารถให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง มีความโปร่งใสในการประเมิน นำผลการประเมินมาพัฒนาตนเอง และกระบวนการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสม มีการกำหนดหน้าที่ในการประเมิน มีเกณฑ์การประเมินอย่างชัดเจน มีวิธีการและเครื่องมือประเมินผล โดยการรวบรวมความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ซึ่งทำให้มีข้อมูลเพียงพอสำหรับการตัดสินใจผลการประเมิน และสามารถนำผลการประเมินไปแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองได้ และสอดคล้องกับการศึกษาของ ทรงศรี ตุ่นทอง (2545: 171) ศึกษาแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของนักเรียน พบว่า รูปแบบที่สร้างและพัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การกำหนดเป้าหมายหรือผลที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน 2) การกำหนดภาระงานการเรียนรู้ตามสภาพจริง 3) การกำหนดมิติในการประเมิน 4) การกำหนดลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตามสภาพจริง 5) การประเมินการปฏิบัติภาระงานตามสภาพจริงฯ และ 6) การลงสรุปความรู้ความสามารถและคุณลักษณะของนักเรียน และรูปแบบมีความเหมาะสม สามารถสื่อความเข้าใจได้ดี มีความเที่ยงตรง และมีความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้

เปรียบเทียบความแตกต่างของสถานภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินของ โรงเรียนศรีราชาและโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม ประกอบด้วย ครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ แยก มูลเดช (2549: 337-361) ศึกษาการพัฒนาแบบการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว พบว่า รูปแบบการประเมิน มีความเป็นไปได้ มีประโยชน์ มีความเหมาะสม และมีความถูกต้องครอบคลุม อยู่ในระดับมาก

ความพึงพอใจต่อรูปแบบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในด้านผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์ ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน และรวมทุกด้านสูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2545: 103) และ พงศ์เทพ จิระโร (2559: 15) กล่าวว่า ในการใช้เครื่องมือ แบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า การรายงานผลการตอบของกลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบในแต่ละข้อหรือด้าน ว่าจะมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใด และหาค่าเฉลี่ยและแปลความหมาย โดยค่าที่ได้จะต้องผ่านเกณฑ์ที่มีค่า 3.50 ขึ้นไป ซึ่งแปลความหมายได้ว่าอยู่ในระดับสูง

เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนประเมินระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบโรงเรียน ศรีราชาและโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์ ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผล การศึกษาของ ชนม์ชกรณ์ วรอินทร์ (2549: 234-245) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: การประเมินแบบเสริมพลัง พบว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้อง กับการศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบในระดับมาก

เปรียบเทียบความแตกต่างของสถานภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินของ โรงเรียนชลกันยานุกูลและโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาฯ ประกอบด้วย ครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง ในด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์ ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา ของริช (Rich. 1998: 37-38) ที่กล่าวว่า ควรเปิดโอกาสให้ทุกฝ่าย ประกอบด้วย ครู นักเรียน และ ผู้ปกครอง เข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน โดยมีการกำหนดสิ่งที่ต้องการประเมิน มีส่วนร่วมในการ ประเมินผล และรายงานผลการประเมินให้กับทุกฝ่ายได้ทราบ โดยเฉพาะผู้ปกครองต้องการทราบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมในการเรียนรู้และการแสดงออกในสถานศึกษาเป็นอย่างไร

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานควรพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจรูปแบบการ ประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนนำไปใช้ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน
2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรได้นำผลการวิจัยนี้ไปใช้ประกอบในการกำหนด นโยบายเพื่อการพัฒนาครู ให้มีความสามารถดำเนินการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการ เรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้อย่างมีคุณภาพ
3. จากผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในกระบวนการประเมินผลตามสภาพจริง ผู้มีส่วน เกี่ยวข้องต้องมีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นตอนแรก คือ การวางแผนการประเมิน จนกระทั่งขั้นตอนสุดท้าย คือการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมินไปยังผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ดังนั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องใน การประเมิน จึงต้องตระหนักในบทบาทและความสำคัญของตนเอง และให้ความร่วมมือใน กระบวนการประเมินทุกขั้นตอน เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่ถูกต้อง ตรงกับสภาพที่เป็นจริงของ นักเรียน โดยเน้นเป้าหมายเพื่อการพัฒนาเด็กนักเรียนในทุกด้าน
4. จากผลการวิจัยพบว่า การประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาที่เป็นอยู่ โดยส่วนใหญ่ ครูผู้ขาดบทบาทการประเมิน จึงควรมีการปรับกระบวนการทัศน์ของครูผู้สอน ในรูปแบบของการจัด ฝึกอบรม เพื่อพัฒนาครูผู้สอนให้มีความสามารถในการใช้กระบวนการประเมินผลตามสภาพจริง ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

5. การนำรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องศึกษาและทำความเข้าใจในสาระพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อที่จะได้สามารถนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปปรับใช้ได้อย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์กับงานสอนของตนเองให้มากที่สุด

6. ในการนำรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้ ผู้ใช้อาจปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมในส่วนของเครื่องมือการประเมินผล ได้ความเหมาะสม เช่น การปรับลดหรือเพิ่มข้อคำถาม การกำหนดแบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย ที่เหมาะสมกับวัยและบริบทของสถานศึกษา

7. การนำรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้ ผู้ใช้หรือผู้ให้การฝึกอบรมควรต้องศึกษาทฤษฎี เอกสารต่าง ๆ เพื่อความเข้าใจให้ชัดเจน จะได้ช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่ตนเองและผู้รับการอบรม รวมทั้งก่อให้เกิดเจตคติที่ดีที่จำเป็นต่อการประเมินผลตามสภาพจริง

8. ในการใช้คู่มือและรูปแบบการประเมิน ผู้ใช้ต้องได้รับการอบรมการใช้คู่มือและรูปแบบการประเมินตามสภาพจริงก่อนนำไปใช้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถประเมินตามสภาพจริงได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. หากต้องการพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงการจัดการเรียนรู้พลศึกษาอย่างต่อเนื่อง ควรดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการประเมินตามสภาพจริง โดยอาจพัฒนาในลักษณะของการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม (Training Curriculum Research and Development) เป็นต้น

2. ควรมีการพัฒนาระบบสะท้อนป้อนกลับของข้อมูล ซึ่งอาจดำเนินการในลักษณะของวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรม หรือการสร้างสรรค์เชิงเทคโนโลยี (Innovation Research and Development) เช่น การพัฒนาโปรแกรมประเมินผล เพื่อให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและเข้าถึงได้ และสามารถใช้ได้ง่ายมากขึ้นในทางปฏิบัติ

3. ควรวิจัยเชิงประเมิน (Evaluation Research) เพื่อติดตามผลการประเมินและการพัฒนารูปแบบในเชิงคุณภาพมากขึ้น

4. ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participation Action Research) เพื่อสร้างความเข้าใจกับครู นักเรียน และผู้ปกครอง โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนาบทบาทการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ซึ่งอาจจะใช้แนวคิดของการประเมินแบบอื่นๆ เข้ามาร่วมกับรูปแบบประเมินตามสภาพจริง เช่น รูปแบบการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation Model)

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). การประเมินผลจากสภาพจริง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา
และพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- (2553). แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.
- (2553). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- แขก มูลเดช. (2549). การพัฒนารูปแบบการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษา
ขั้นพื้นฐานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา).
พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542.
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545). กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินติ้ง.
- จุฬามาต บัตรเจริญ. (2547). การพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลสาระการเรียนรู้พลศึกษา
ตามมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ด.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เฉลิมศรี เกตุจำปา. (2556). สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ภาคตะวันตกของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชนม์ชกรณ วรอินทร์. (2549). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน : การประเมินแบบเสริมพลัง. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การทดสอบ
และวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ไชยยศ ไพบูลย์ศิริธรรม. (2550). การพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตร: การประยุกต์ใช้การ
ประเมินแบบอภิมาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ดวงพร ศุภพิชน์. (2555). การพัฒนารูปแบบการเพิ่มกิจกรรมทางกายของเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม. ปรินญาณพนธ์ ปร.ด. (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทรงศรี ตุ่นทอง. (2545). การพัฒนารูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของนักเรียน. ปรินญาณพนธ์ กศ.ด. (การทดสอบและวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทองคำ ประทุม; นิลยา ทองศรี; และ สุรพงษ์ แสงสีมูข. (2551). การพัฒนารูปแบบการประเมิน การปฏิบัติงานโดยการมีส่วนร่วมครูโรงเรียนชุมชนบ้านน้ำร้อน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพชรบูรณ์เขต 1. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ทิตนา แคมมณี. (2543). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2553). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พงศ์เทพ จิระโร. (2559). หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. ชลบุรี: บัณฑิตเอกสาร
- พิทักษ์ แก้วทองมา. (2556). สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญศรี วรศิริ. (2550). การพัฒนารูปแบบการประเมินตามสภาพจริง กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ช่วง ชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). อุบลราชธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. ถ่ายเอกสาร.
- รวิวรรณ ชันทอง. (2556). สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- (2548). รวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินผล ทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.
- (2541). หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- (2547). การพัฒนาหลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2547). การพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูในการจัดทำสาระหลักสูตร
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- . (2552). การพัฒนาหลักสูตร แนวคิด ทฤษฎี และกระบวนการปฏิบัติกลุ่มสาระ
การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา. กรุงเทพฯ: องค์ค้ำของ สกสค.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2550). นโยบายการประเมินผลการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ. ใน รวมบทความการประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่. บรรณาธิการ
สุวิมล ว่องวาณิช. หน้า 3-4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2552). ทฤษฎีการประเมิน. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริเดช สุชีวะ. (2550). หลักการประเมินผลการเรียนรู้. ใน รวมบทความการประเมินผลการเรียนรู้
แนวใหม่. บรรณาธิการ สุวิมล ว่องวาณิช. หน้า 53. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดารวรรณ. (2554). หลักการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการประเมินตามสภาพจริง.
กรุงเทพฯ: ดวงกลมพับลิชชิ่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). แผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน. (2549). แนวทางการประเมินตามสภาพจริง.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.สำนักงาน. หน้า 1.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). คู่มือการประเมินผลการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ.
กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2547). ข้อเสนอยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ:
เซ็นจูรี่.
- สุปราณี เพชรา. (2553). การพัฒนารูปแบบการประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร. ปรินทิฟ กศ.ม.
(การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2546). การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- อนัญญา อูอารียะกุล. (2553). การพัฒนารูปแบบการประเมินการฝึกภาคปฏิบัติสำหรับนักศึกษา
พยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (วิจัยและประเมินผล
การศึกษา). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- อุทุมพร จามรمان. (2540). การตีค่าความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนเพื่อการปฏิรูปการศึกษา.
กรุงเทพฯ: พันนี้พับลิชชิ่ง.

- Aspinwall, K.; et al. (1992). *Meaning Evaluation in Education: A Developmental Approach*. London: Routledge.
- Bloom, B. S. (1956). *Taxonomy of Education Objectives*. New York: McKay.
- Casson, A. (2009). *Assessment in Outdoor Education*. The Degree of Master of Education. Queen's University Kingston, Ontario, Canada.
- Chan, W. K. (2006). Barriers to the Implementation of Physical Education (PE) Assessment in Hong Kong. *International Journal of Learning*. 13(4): 165-169.
- Cronbach, L. J. (1970). *Essential of Psychological Testing*. 3rd ed. New York: Haper & Row.
- Crooks, T. J. (1988). The Impact of Classroom Evaluation Practices on Students. *Review of Education Research*. 58(4): 438-481.
- Griffin, L. L.; & Richard, J. F. (2003). *Using Authentic Assessment to Improve Students' Net/Wall Game Play*. Teaching Elementary Physical Education. Online.
- Hammond, M.; & Collins, R. (1994). *Self-Directed Learning*. New York: Nichols/GP.
- Harrison, J.M. (1987). *A Review of The Research on Teacher Effectiveness and Its Implications for Current Practice*. *Quest*. 39: 36-55.
- Jonsson, A.; & Svingby, G. (2007). *The use of scoring rubrics: Reliability, validity and educational consequences*. *Educational Research*. 2: 130–144.
- Lund, J. (1997, January). *What is authentic assessment?* *Measurement News* 2: 3.
- Mintah, J. K. (2003). *Measurement in Physical Education and Exercise Science*. 7(3): 161–174.
- Price, J. W. (1998). Authentic Assessment and Its Results in a Middle School Classroom. *In Masters Abstracts International*. 37(1): 151.
- Singer. (1974). *Motor Learning and Human Performance: An Application to Motor Skills and Movement Behaviors*. 3rd ed. New York: Mac Millan.
- Stretcher, V.; & Rosenstock, I. M. (1997). The Health Belief Model. In K. Glanz, F. M., Lewis; & B. K. Rimer (Eds.). *Health Behavior and Health Education: Theory, Research and Practice*. (2nd ed.) San Francisco: Jossey-Bass.
- WHO European. (1998). *Health Promotion Evaluation Recommendations to Policymakers*. Copenhagen: World Health Organization.
- Wiener, R. B.; & Cohen, J. H. (1997). *Literacy Portfolios*. New Jersey: Prentic-Hall.
- Wiggins, Grant; & Mctighe, Jay. (1998). *Understanding by Design Association for Supervision and Curriculum Development*. Retrieved March 3, 2012, from <http://www.ascd.org>.

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบรูปแบบฯ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กรรวิ บุญชัย	คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม	คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
และนายกสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา
และสันทนาการแห่งประเทศไทย
3. อาจารย์ ดร.จุฑามาศ บัตรเจริญ	คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวีพร อนุศาสนนันท์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบประเมินผลการเรียนรู้

1. นางณิชาภา เต็งสุวรรณ	ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ (ค.ศ. 3)
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนชลราษฎรอำรุง จังหวัดชลบุรี
2. นายวิชัย ลิ้มประเสริฐ	ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ (ค.ศ. 3)
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี
3. นางสาวกฤติยา เกิดทอง	ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ (ค.ศ. 3)
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนศรีราชา จังหวัดชลบุรี
4. นางอรัญญา ประยูรเพ็ชร	ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ (ค.ศ. 3)
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสัทธิพิทยาคม จังหวัดชลบุรี
5. นายชูชีพ พรหมสุวรรณ	ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ (ค.ศ. 3)
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนดัดดรุณี จังหวัดฉะเชิงเทรา

ภาคผนวก ข

คู่มือการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คู่มือ

การประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ
หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิปัฒชาติ สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำนำ

สาระพลศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษามีความสำคัญ ต่อการสร้างเสริมสุขภาพ มีบทบาทสำคัญต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ และยังเป็นกระบวนการศึกษา โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนทุกคนได้เรียนรู้หลักและวิธีการนำกิจกรรมทางกายไปใช้ในวิถีตนเองจนตลอดชีวิต เพราะกิจกรรมทางกายเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งของการมีสุขภาพดี นอกเหนือจากอาหาร โภชนาการ การพักผ่อนนอนหลับ การหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงและพฤติกรรมเสี่ยง การป้องกันโรค และการจัดการกับอารมณ์และความเครียด ซึ่งสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคน

การจัดการเรียนรู้ในสาระพลศึกษามุ่งครอบคลุมพัฒนาการ 5 ด้าน คือ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา หรือ ความรู้ เจตคติ ทักษะ สมรรถภาพทางกาย และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พลศึกษา จึงเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา ให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการครบถ้วนทุกด้านเช่นเดียวกับการศึกษากลุ่มสาระอื่นๆ เพียงแต่การจัดการเรียนรู้ในสาระพลศึกษามุ่งใช้กิจกรรมทางกาย การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย เกมและกีฬาต่างๆ เป็นสื่อให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ตามเป้าหมายด้วยการพัฒนาด้วยการมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองเป็นสำคัญ

ตามกฎหมาย คือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ การศึกษาภาคบังคับเริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ป.1 - ม. 3) โดยผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนั้น ผลสรุปการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงถือว่าเป็นคุณภาพสูงสุดของผู้เรียนตามการศึกษาภาคบังคับ ปัจจุบันแม้มีการกำหนดให้มีการใช้ประเมินผลตามสภาพจริง แต่ก็ยังไม่ปรากฏรูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงที่ชัดเจน รวมทั้งวิธีการและเครื่องมือประเมินพัฒนาการ 5 ด้าน ทำให้มีข้อสงสัยว่าผู้เรียนมีคุณภาพตรงตามมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด

จากสภาพการณดังกล่าว ผู้วิจัยจึงประสงค์จะพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สำหรับรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีวิธีการและเครื่องมือที่เป็นมาตรฐานที่ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นแนวทางในการประเมินผลตามความสามารถจริงของผู้เรียนอย่างครอบคลุมทุกด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ผู้วิจัยจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการดำเนินงานของผู้เกี่ยวข้องให้บรรลุวัตถุประสงค์และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนต่อไป อนึ่ง คู่มือฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ระดับการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒด้วย

นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	1
	ความสำคัญและความจำเป็น	1
	ประโยชน์ของการพัฒนารูปแบบ	4
2	รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	5
	ความหมาย	5
	รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	9
	บทบาทของผู้ประเมินผลตามสภาพจริง.....	9
	กระบวนการประเมินผลตามสภาพจริง.....	10
	การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการประเมินตามสภาพจริง.....	11
	สูตรการคำนวณ.....	12
3	แนวทางในการใช้รูปแบบการประเมินผล.....	13
	คำชี้แจงการใช้คู่มือ.....	13
	ขั้นตอนการเตรียมการ.....	13
	ขั้นการนำไปใช้.....	14
4	เครื่องมือการประเมินผลในรูปแบบการประเมินผล.....	15
	แบบวัดความรู้.....	15
	แบบวัดเจตคติ.....	20
	แบบวัดทักษะ.....	22
	แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ.....	40
	แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์.....	51
5	คุณภาพของเครื่องมือการประเมินผลในรูปแบบ.....	53
	เครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้.....	53
	สรุปคุณภาพของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ.....	55
6	บรรณานุกรม	59

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 บทบาทของผู้ประเมินผลตามสภาพจริง.....	9
2 กระบวนการประเมินผลตามสภาพจริง.....	10
3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการประเมินตามสภาพจริง.....	11
4 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบรูปแบบการประเมินผล ตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	55
5 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการประเมินผลตาม สภาพจริง ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	56
6 คุณภาพของเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินผล.....	57

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	องค์ประกอบของรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง.....	8
---	---	---

การพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 1

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาแบบการประเมินผลตามสภาพจริง ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

ความสำคัญและความจำเป็นในการประเมินผลตามสภาพจริง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายการศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย และต่อมาได้แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ซึ่งถือเป็นกฎหมายแม่บทเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษาของชาติ ได้เสนอสาระสำคัญเพื่อเป็นแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ทั้งในส่วนของปรัชญาการศึกษา ความมุ่งหมายในการจัดการศึกษา การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ และการปฏิรูประบบโครงสร้างการบริหารการศึกษาใหม่โดยกำหนดสาระในหมวด 1 บททั่วไป เรื่อง ความมุ่งหมายและหลักการ ในมาตรา 6 ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และในหมวดที่ 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษา ได้กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักการว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ในขณะที่มาตรา 23 กำหนดว่า การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา และมาตรา 26 กำหนดให้สถานศึกษาจัดการการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน

สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความเป็นมนุษย์และพัฒนา ศักยภาพพื้นฐานในด้านคุณธรรม จริยธรรม ความคิด ด้านสุขภาวะ และการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทั้ง 5 ข้อ ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะข้อที่ 3 และนอกเหนือจากความเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานสำคัญของการมีคุณภาพชีวิตที่ดี และยังเป็นตัวบ่งชี้สำคัญของการมีสุขภาพหรือสุขภาวะที่ดีของแต่ละคน และสังคมโดยรวม จึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับทุกมิติของชีวิต มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาสุขภาพ และสมรรถภาพร่างกายของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ ความสมดุล โดยเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และสังคมให้ยั่งยืน วิสัยทัศน์ของสุขศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน ส่วนวิสัยทัศน์ของ

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา และกิจกรรมดังกล่าวได้รับการคัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้ว ผลรวมสุดท้าย คือ ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (Holistic) (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552: 1; วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2547: 2-3)

การประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญที่มีส่วนเสริมสร้างความสำเร็จให้กับผู้เรียนและเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน การสอนและการประเมินผลจำเป็นต้องมีลักษณะที่สอดคล้องกันและดำเนินการควบคู่กันไป ดังนั้น เมื่อมีการเรียนการสอนแบบยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ความว่า กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (มาตรา 22) และหลักสำคัญของการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องคำนึงถึง ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน (Learners Needs & Interests) เป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม (Participation) ในการเรียนรู้ให้มากที่สุด เน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง (Constructionist) กล่าวคือให้สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ ในสภาพความเป็นจริง (Experiential Learning) สามารถวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) และสืบค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Inquiry) เป็นการพึ่งพาตนเอง (Autonomy) เพื่อให้เกิดทักษะที่จะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และสามารถเข้าใจวิธีการเรียนรู้ของตนได้ (Metacognition) คือ ภูมิปัญญาของตนเองและพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนวิธีคิดให้เหมาะสม ไม่เน้นที่การจดจำเพียงเนื้อหา เน้นการประเมินตนเอง (Self-Evaluation) ซึ่งแต่เดิมครูเป็นผู้ประเมินผลการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเองได้ชัดเจนขึ้น รู้จุดเด่นจุดด้อยและพร้อมที่จะปรับปรุงหรือพัฒนาตนเองให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเน้นความร่วมมือ (Cooperation) ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวัน (สมศักดิ์ ภู่วิภาดาบรรณ. 2554: 1-2)

ทิศนา ขัมมณี (2543:136) กล่าวว่า การประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง ได้เรียนรู้ความรู้ในระดับลึก ได้เชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้กับสภาพจริง ได้อภิปรายสนทนาในเรื่องที่เป็นสาระสำคัญ ได้รับผลการตัดสินใจและการกระทำของตนเองจากสังคมหรือตามเกณฑ์มาตรฐานในชีวิตจริง และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) ยังกล่าวว่า การประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้ก้าวหน้าสูงสุด เป็นคนเก่ง คนดีและมีความสุขได้เต็มตามศักยภาพ จึงต้องดำเนินการให้สอดคล้องเหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความถนัด ความสนใจแตกต่างกันไป การประเมินจึงไม่เป็นรูปแบบตามมาตรฐานเดียวกันหมด แต่มีรูปแบบที่เอื้ออำนวย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือก แสดงความรู้ ความสามารถ ความรู้สึกที่ผู้เรียนมีและพฤติกรรมที่สอดคล้องได้อย่างแท้จริง

สาระพลศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีความสำคัญในเรื่องสุขภาพ มีบทบาทสำคัญต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ และยังเป็นกระบวนการศึกษา โดยเป้าหมายของผู้เรียนทุกคนได้เรียนรู้วิธีการนำกิจกรรมการออกกำลังกายไปใช้ในวิถีตนเองตลอดชีวิต ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของทุกคน การจัดการเรียนรู้ในสาระพลศึกษามุ่งครอบคลุมพัฒนาการ 5 ด้าน คือ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา อาจกล่าวสรุปได้ว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา หรือให้เกิดการเรียนรู้ด้านความรู้ เจตคติ ทักษะ สมรรถภาพ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยใช้กิจกรรมทางกาย การออกกำลังกาย เกม กีฬาต่าง ๆ เป็นสื่อให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้และมีการพัฒนาด้วยการมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2548: 1) ด้วยกิจกรรมที่ได้รับการเลือกหรือคัดสรรมาเป็นอย่างดี และมีการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน

ผู้สอนจะต้องเข้าใจสาระและมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา การจัดการกระบวนการเรียนรู้พลศึกษาและประเมินผลควบคู่กันไป แต่ครูพลศึกษาจำนวนไม่น้อยยังไม่มีความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับมาตรฐาน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางในส่วนของสาระพลศึกษา ซึ่งเป็นลักษณะวิชาเฉพาะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนและประเมินผลที่ไม่เหมือนกับกลุ่มสาระอื่น ๆ โดยความหมายของคำว่า มาตรฐานการเรียนรู้ คือ เป้าหมายสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียน โดยระบุสิ่งที่ผู้เรียนควรรู้และปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ทั้งนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนไว้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ และระบุสิ่งที่ผู้เรียนควรรู้และปฏิบัติได้เรียกว่า ตัวชี้วัด ซึ่งมีความหมายว่า การระบุ สิ่งที่ผู้เรียนควรรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับนำไปกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ และเป็นเกณฑ์สำหรับการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553: 3) ซึ่งจะเป็นตัวสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้และต้องมีการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้ว่าผู้เรียนมีคุณภาพตามหลักสูตรระบุไว้จริงหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ครูพลศึกษาจึงจำเป็นต้องมีรูปแบบและเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีมาตรฐาน ดังที่ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2541) กล่าวว่า ใน การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา มักพบปัญหาว่าครูผู้สอนไม่ค่อยเข้าใจปรัชญาของวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะการวัดผล โดยครูจะวัดผลด้านทักษะร้อยละ 90 โดยละเลยที่จะวัดผลด้านสมรรถภาพทางกาย ซึ่งเป็นหัวใจหลักที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพในชีวิตประจำวัน

ตามกฎหมายแล้ว การศึกษาภาคบังคับเริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ป.1-ม. 3) โดยผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนั้น ผลสรุปการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงถือว่าเป็นคุณภาพสูงสุดของผู้เรียนตามการศึกษาภาคบังคับ ปัจจุบันแม้มีการกำหนดให้มีการใช้ประเมินผลตามสภาพจริง แต่ก็ยังไม่มีรูปแบบการประเมินตามสภาพจริงสาระพลศึกษาที่ชัดเจน รวมทั้งวิธีการและเครื่องมือประเมิน 5 ด้าน เนื่องจากโดยธรรมชาติ

สาระพลศึกษาเป็นวิชาที่มีการจัดการเรียนรู้แตกต่างจากในห้องเรียนกลุ่มสาระอื่นๆ ที่สอนอยู่ในห้องเรียนเป็นหลัก ทำให้มีข้อสงสัยว่าผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หรือไม่ มากน้อยเพียงใดดังกล่าวมาแล้ว

จากสภาพการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงประสงค์จะพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้ครูผู้สอนมีรูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่ได้มาตรฐานและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ประโยชน์ที่จะเกิดกับครูผู้สอนโดยตรง คือ สามารถใช้เป็นแนวทางในการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาของผู้เรียนได้อย่างสะดวก ประหยัดเวลาการคิด และการออกแบบการประเมินด้วยตนเอง เนื่องจากครูแต่ละคนมีภาระงานมาก สำหรับรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีวิธีการและเครื่องมือที่เป็นมาตรฐานที่ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นแนวทางในการประเมินผลตามความสามารถจริงของผู้เรียนอย่างครอบคลุมทุกด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ประโยชน์ของการพัฒนารูปแบบ

ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ได้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ครบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในการสอนพลศึกษา 5 ด้าน สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพและมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งจะทำให้ครูพลศึกษาสามารถนำรูปแบบไปใช้ในการประเมินผลนักเรียนตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ครอบคลุมตามหลักการประเมินของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นอกจากนี้รูปแบบการประเมินผลที่พัฒนาขึ้น สามารถใช้เป็นแนวทางให้แก่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษอื่น ๆ ได้นำไปประยุกต์ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาตนเอง เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ให้มีคุณภาพต่อไป

บทที่ 2

รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ความหมาย

1. รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง หมายถึง กระบวนการหรือขั้นตอนการประเมินผลพลศึกษาตามสภาพจริง ซึ่งมีองค์ประกอบของการวัดผลและการตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เน้นการตัดสินผลบนพื้นฐานของบริบทที่เป็นจริงของการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยพัฒนาจากแนวคิดของหลักการ 6 ขั้น (NCCDP & HPCDCP. 2012) ประกอบด้วย 1) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและประเมิน 2) รายละเอียดและแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา 3) สิ่งที่มีประเมิน 5 ด้าน 4) วิธีการและเครื่องมือ 5 ด้าน 5) รูปแบบและเกณฑ์การประเมิน 5 ด้าน 6) รูปแบบการประเมินตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้านและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Feedback)

2. รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างขององค์ประกอบและกระบวนการประเมินผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ

2.1) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน หมายถึง บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ดำเนินการตามขั้นตอน ได้แก่ ครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง

2.2) สิ่งที่มีประเมิน หมายถึง เป้าหมายที่กำหนดไว้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการวางแผนการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา ซึ่งดำเนินไปตามขอบข่ายตัวชี้วัดมาตรฐาน และจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษา คือ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้านประกอบด้วย 1) ด้านความรู้ 2) ด้านเจตคติ 3) ด้านทักษะกีฬา 4) ด้านสมรรถภาพทางกาย และ 5) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2.3) กระบวนการประเมิน หมายถึง ขั้นตอนและวิธีการในการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ 1) การเตรียมการประเมิน ซึ่งจะต้องมีการวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัด กำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมิน กำหนดเกณฑ์การประเมิน สร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และ 2) ดำเนินการประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

2.4) การตัดสินผลการประเมิน หมายถึง การนำคะแนนที่ได้จากกระบวนการประเมินผล 5 ด้าน มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ และต้องคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียน

2.5) การสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน หมายถึง การนำผลที่ได้จากการตัดสินผลการประเมินไปใช้โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนา โดยถ้าหาก

ผ่านเกณฑ์ควรนำเสนอผลเพื่อเป็นการพัฒนา และถ้าไม่ผ่านเกณฑ์ควรนำเสนอผลเพื่อเป็นการปรับปรุง

3. สาระพลศึกษา หมายถึง ส่วนหนึ่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ซึ่งอยู่ในสาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล มาตรฐาน พ 3.1 : เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา และมาตรฐาน พ 3.2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการเล่นกีฬา สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค มาตรฐาน พ 4.1 : เห็นคุณค่า และมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

4. การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริง หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของครูพลศึกษาในรูปของกระบวนการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ ตีความ บันทึกข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยการดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้/แผนการเรียนรู้ นับตั้งแต่ก่อนการเรียนการสอน ระหว่างการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด และบริบทของโรงเรียน นำผลที่ได้มาตีค่าเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดมาตรฐานการเรียนรู้ของสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล และสาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค ข้อมูลที่ได้จากการประเมินนำไปใช้ในการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความก้าวหน้า จุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุงให้แก่ผู้เรียน การตัดสินผลการเรียนรู้รวบยอดในเรื่อง แผน หรือหน่วยการเรียนรู้หรือในรายวิชา และการวางแผนการออกแบบการจัดการเรียนการสอนของครู (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553: 81)

5. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หมายถึง หลักสูตรแกนกลางของประเทศไทย โดยกำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมาย สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร

6. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา หมายถึง พฤติกรรมต่างๆ ของครูพลศึกษาในการจัดการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน ประกอบด้วย 1) การเตรียมการสอน (การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา) 2) การดำเนินงานตามแผนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้น ดังนี้ 2.1) ขั้นเตรียม 2.2) ขั้นสอน 2.3) ขั้นฝึกหัด 2.4) ขั้นนำไปใช้ และ 2.5) ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ 3) วิธีสอน และการใช้สื่อการเรียนรู้ 4) บุคลิกภาพและการจัดการชั้นเรียน และ 5) การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2547: 12)

7. เครื่องมือการประเมินผล หมายถึง อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจ โดยการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้เครื่องมือประเมินผล ประกอบด้วย แบบวัดความรู้ แบบวัดเจตคติ แบบวัดทักษะ แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งครูพลศึกษาจำนวน 8 คน ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ร่วมกันสร้างขึ้นมาในระยะที่ 2 หลังจากได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการแล้ว

8. เกณฑ์การประเมิน หมายถึง เป้าหมายที่กำหนดเพื่อใช้เป็นสิ่งเปรียบเทียบกับผลการวัด โดยใช้เครื่องมือการประเมินผล ซึ่งเกณฑ์การประเมินในการวิจัยครั้งนี้ ครูพลศึกษา จำนวน 8 คน ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ร่วมกันสร้างขึ้นมาในระยะที่ 2 หลังจากได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการ

9. ประสิทธิภาพรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากนารูปแบบไปใช้ในสถานการณ์จริงโดยประเมินได้จากเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องประเมินประสิทธิผลของรูปแบบซึ่งเครื่องมือการประเมินใช้แนวทางการสร้างตามเกณฑ์การประเมินของ American Evaluation Association (AEA) ใน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility Standards) 2) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) 4) มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards) ร่วมกับการประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

9.1 มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ หมายถึง การที่รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถสะท้อนข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือตรงความเป็นจริง มีความโปร่งใส โดยมีการระบุความสนใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างชัดเจน มีกระบวนการประเมินที่ชัดเจนและครบถ้วน อยู่ในระยะเวลาที่เหมาะสม รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ตัดสินใจดำเนินการแก้ไขได้ทันที นำผลการประเมินมาพัฒนาตนเอง และกระบวนการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาได้อย่างเหมาะสม

9.2 มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ หมายถึง การที่รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวิธีการประเมินและเครื่องมือในการประเมิน โดยเป็นที่ยอมรับของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และมีข้อมูลที่เพียงพอสำหรับการตัดสินใจ ทำให้เกิดความคุ้มค่าในการจัดกระบวนการเรียนรู้พลศึกษา

9.3 มาตรฐานด้านความเหมาะสม หมายถึง การที่รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการกำหนดภาระหน้าที่ในการประเมิน มีรายละเอียดที่เป็นทางการ มีการเคารพสิทธิของบุคคลอื่น และเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีการรวบรวมข้อมูล จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา และเปิดเผยตรงไปตรงมาตามขั้นตอน

9.4 มาตรฐานด้านความถูกต้อง หมายถึง การที่รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการตรวจสอบอย่างเป็นระบบ แหล่งข้อมูลที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ มีการวิเคราะห์ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีความเป็นกลางในการรายงานผล และมีการประเมินรูปแบบการประเมินที่ใช้ว่ามีกระบวนการหรือคุณภาพเหมาะสมและถูกต้องหรือไม่

9.5 ความพึงพอใจต่อรูปแบบ หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิดของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ได้นำรูปแบบไปใช้โดยพิจารณาจากองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบ คือ ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ด้านสิ่งที่มีประเมิน ด้านกระบวนการประเมิน ด้านเกณฑ์การประเมิน ซึ่งสามารถประเมินได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ร่วมกับการสัมภาษณ์ และการสะท้อนความรู้สึกต่อการใช้รูปแบบ

10. ครูผู้สอน หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา

11. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

12. การศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษาชั้น ป.1-ม. 6 แบ่งเป็น ระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3) และมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4 - มัธยมศึกษาปีที่ 6) ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553

13. โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง สถานศึกษาภาครัฐที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีจำนวนนักเรียนอยู่ระหว่าง 500 - 1,500 คน

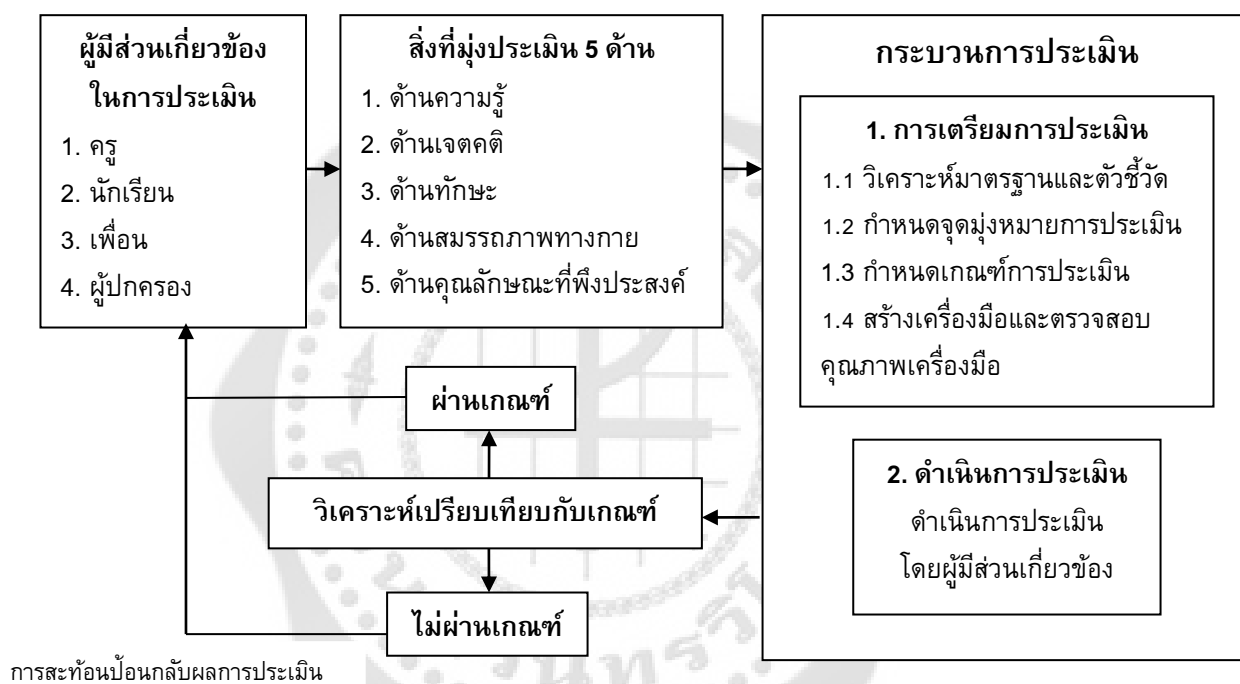
14. โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง หมายถึง สถานศึกษาภาครัฐที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีจำนวนนักเรียนอยู่ระหว่าง 1,501 - 2,500 คน

15. โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง สถานศึกษาภาครัฐที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีจำนวนนักเรียนอยู่ตั้งแต่ 2,501 คน ขึ้นไป

รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รูปแบบที่สร้างขึ้นมีองค์ประกอบสำคัญจากข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการของครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครอง ที่เกี่ยวกับการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบได้ดังภาพต่อไปนี้

รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง

ภาพประกอบ 1 รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

จากภาพประกอบ 1 รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีกระบวนการประเมินดังต่อไปนี้

1. การเตรียมการประเมิน วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดสาระพลศึกษา
2. กำหนดจุดมุ่งหมาย 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านความรู้ 2) ด้านเจตคติ 3) ด้านทักษะ
- 4) ด้านสมรรถภาพทางกาย และ 5) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์
3. กำหนดเกณฑ์การประเมิน
4. เครื่องมือ
5. ดำเนินการประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ครู นักเรียน เพื่อนนักเรียนและผู้ปกครอง ตามสัดส่วนของเกณฑ์ โดยเป็นไปตามตาราง 3)

6. นำผลการประเมินมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเกณฑ์ และตัดสินผล
7. สะท้อนป้อนกลับผลการประเมินให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุง ถ้าผ่านเกณฑ์นำเสนอเพื่อพัฒนาต่อไป ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์เพื่อนำไปปรับปรุงต่อไป

บทบาทของผู้ประเมินผลตามสภาพจริง

ตาราง 1 บทบาทของผู้ประเมินผลตามสภาพจริง

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	คุณสมบัติที่จำเป็น	บทบาท
1. ครู	1. เป็นครูที่สอนพลศึกษาโดยตรง 2. มีความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลตามสภาพจริง	เป็นผู้ประเมินในด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพ ด้านคุณลักษณะ อันพึงประสงค์
2. นักเรียน	1. ได้ผ่านการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับบทบาทของผู้ประเมินผลตามสภาพจริงโดยครูพลศึกษา 2. มีส่วนร่วมในการประเมินผลตามสภาพจริง 3. เห็นคุณค่าและตระหนักถึงการพัฒนาตนเองและเพื่อน	เป็นผู้ประเมินด้านเจตคติ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพ ทางกายเพื่อสุขภาพ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์
3. เพื่อน	1. ได้ผ่านการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับบทบาทของผู้ประเมินผลตามสภาพจริงโดยครูพลศึกษา 2. มีส่วนร่วมในการประเมินผลตามสภาพจริง 3. เห็นคุณค่าและตระหนักถึงการพัฒนาตนเองและเพื่อน	เป็นผู้ประเมินด้านเจตคติ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพ ทางกายเพื่อสุขภาพ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์
4. ผู้ปกครอง	1. ได้ผ่านการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับบทบาทของผู้ประเมินผลตามสภาพจริงโดยครูพลศึกษา 2. มีส่วนร่วมในการประเมินผลตามสภาพจริง 3. เห็นคุณค่าและตระหนักถึงการพัฒนาผู้เรียน	เป็นผู้ประเมินด้านเจตคติ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

กระบวนการประเมินผลตามสภาพจริง

ตาราง 2 กระบวนการประเมินผลตามสภาพจริง

จุดมุ่งหมายในการประเมิน	เครื่องมือ	ผู้ประเมิน	ระยะเวลา
1. ด้านความรู้	แบบวัดความรู้	- ครู	- ก่อนการเรียนรู้ - หลังการเรียนรู้
2. ด้านเจตคติ	แบบวัดเจตคติ	- ครู - นักเรียน - เพื่อน - ผู้ปกครอง	- ก่อนการเรียนรู้ - หลังเรียนรู้
3. ด้านทักษะ	แบบวัดทักษะ	- ครู - นักเรียน - เพื่อน	- ระหว่างเรียนรู้ - หลังเรียนรู้
4. ด้านสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ	แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ	- ครู - นักเรียน - เพื่อน	- ก่อนการเรียนรู้ - หลังการเรียนรู้
5. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์	- ครู - นักเรียน - เพื่อน - ผู้ปกครอง	- ก่อนการเรียนรู้ - หลังเรียนรู้

3. ลักษณะของการให้ค่าคะแนน มีองค์ประกอบ ได้แก่

3.1 ผู้ที่ประเมิน ประกอบด้วย ครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง

3.2 ลักษณะการให้คะแนน ประกอบด้วย คะแนนความก้าวหน้า (formative evaluation) และคะแนนรวม (summative evaluation)

4. เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ เพื่อตัดสินผล

สูตรการคำนวณ คะแนนพัฒนาการ

$$\text{คะแนนพัฒนาการ} = \frac{\text{คะแนนหลังเรียน} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}$$

เมื่อ

0.00 – 0.25 ได้คะแนน เท่ากับ 1

0.26 – 0.50 ได้คะแนน เท่ากับ 2

0.51 – 0.75 ได้คะแนน เท่ากับ 3

0.76 – 1.00 ได้คะแนน เท่ากับ 4

ตัวอย่าง

นาย ก. สอบวิชาพลศึกษา คะแนนเต็ม 20 คะแนน ได้คะแนนก่อนสอบ 12 คะแนน
คะแนนหลังเรียน 17 คะแนน

$$\text{คะแนนพัฒนาการ} = \frac{17 - 12}{20 - 12} = 0.63$$

แสดงให้เห็นว่า นาย ก. มีคะแนนพัฒนาการ เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เท่ากับ 3 คะแนน

บทที่ 3

แนวทางในการใช้รูปแบบการประเมินผล

เนื่องจากรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประกอบด้วย รูปแบบการประเมิน เครื่องมือประเมิน เกณฑ์การประเมิน และผู้ประเมินหลายแหล่ง ครูพลศึกษาที่จะนำไปใช้ เพื่อประเมินความสามารถในการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน จึงจำเป็นต้องศึกษาวัตถุประสงค์และแนวทางในการใช้รูปแบบการประเมินผลฯ ให้ละเอียดและเข้าใจเสียก่อน ซึ่งรายละเอียดของแนวทางในการประเมินมีดังต่อไปนี้

คำชี้แจงการใช้คู่มือ

การใช้คู่มือการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีแนวทางการปฏิบัติดังนี้

1. คู่มือการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เล่มนี้ เหมาะสำหรับครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังจะจัดการเรียนการสอน การประเมินผลที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และประเมินผลตามสภาพจริง ผู้สอนสามารถศึกษาคู่มือฯ ให้เข้าใจในแต่ละบท แล้วนำไปใช้กับกิจกรรมในชั้นเรียน
2. คู่มือฯ ที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แต่สามารถนำไปปรับใช้ให้เข้ากับการจัดการเรียนการสอนในบริบทของแต่ละโรงเรียน และเนื้อหาอื่นๆ ได้

ขั้นตอนการเตรียมการ

1. จัดอบรมประชุมเชิงปฏิบัติการครูพลศึกษา โดยเชิญวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรพลศึกษา ออกแบบการประเมินรายหน่วย การออกแบบเครื่องมือ เกณฑ์การประเมินผู้ประเมิน การให้คะแนน และการประเมินตามสภาพจริงสาระพลศึกษาในแต่ละขั้นตอน ให้ครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน
2. หลังจากที่ครูพลศึกษาได้รับการอบรมและผ่านการประเมินผลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ครูกับผู้ร่วมสร้างรูปแบบ เครื่องมือ เกณฑ์และคู่มือประเมินฯ
3. ครูพลศึกษาของแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง นำรูปแบบ เครื่องมือ เกณฑ์และคู่มือประเมินฯ กลับไปทบทวน เพื่อเตรียมความพร้อมในการประเมินผลฯ เพราะอาจไม่เคยใช้รูปแบบการประเมินฯ มาก่อน ทำให้การใช้รูปแบบการประเมินฯ อาจเกิดการคลาดเคลื่อนได้
4. ครูพลศึกษาประชุมชี้แจงให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนมีการจัดการเรียนการสอน

ขั้นการนำไปใช้

1. การประเมินผลพลศึกษา มีจุดมุ่งหมายในการประเมิน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ด้าน เจตคติ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์
2. ครูพลศึกษาแจกแบบประเมินในแต่ละด้าน ให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ซึ่งได้ มีการประชุมชี้แจงไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยจะมีระยะเวลาในการประเมินในแต่ละช่วง และให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องประเมินในระยะเวลาที่กำหนด
3. เมื่อมีการประเมินในแต่ละครั้งเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรวบรวมแบบ ประเมินในด้านต่าง ๆ นำมาส่งครู
4. ครูพลศึกษารวบรวมคะแนนและนำคะแนนมาประเมินตามสัดส่วนที่ได้กำหนดไว้ แล้ว นำมาสรุประดับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน พร้อมทั้งนำชุดข้อมูลที่ได้รับเก็บไว้ เพื่อเป็นการพัฒนาในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

บทที่ 4

เครื่องมือการประเมินผลในรูปแบบการประเมินผลฯ

แบบวัดความรู้

รายวิชา พลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา 50 นาที

จำนวน 30 ข้อ 20 คะแนน

คำสั่ง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ
เพียงข้อเดียวเท่านั้น

1. หลักการออกกำลังกายที่ถูกต้องที่สุดสำหรับบุคคลที่มีสุขภาพปกติ คือข้อใด
 - ก. ออกกำลังกาย 3 ครั้ง/สัปดาห์ อย่างน้อยครั้งละ 30 นาที
 - ข. ออกกำลังกาย 5 ครั้ง/สัปดาห์ อย่างน้อยครั้งละ 60 นาที
 - ค. ออกกำลังกาย 7 ครั้ง / สัปดาห์ อย่างน้อยครั้งละ 90 นาที
 - ง. ออกกำลังกายวันเว้นวัน ครั้งละ 120 นาที
2. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของกิจกรรมนันทนาการ
 - ก. ทำได้ตลอดเวลา
 - ข. ทำด้วยความสมัครใจ
 - ค. ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน
 - ง. ไม่ผิดกฎหมาย
3. ข้อใดไม่ใช่ผลดีของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
 - ก. ความสามัคคีและมีน้ำใจ
 - ข. ความสนุกสนานและเพลิดเพลิน
 - ค. ความมีจิตสาธารณะและเป็นพลเมืองดี
 - ง. ได้รับรางวัลและคำชมเชย
4. ข้อใดไม่จัดเป็นกิจกรรมนันทนาการ
 - ก. นายเอ ชอบร้องเพลง
 - ข. นายบี ชอบปลูกต้นไม้
 - ค. นายซี ชอบการถ่ายรูป
 - ง. นายดี ชอบการพักผ่อนนอนหลับ
5. ข้อใดคือมารยาทที่ดีในการเล่นและการชมกีฬา
 - ก. รู้จักรับอารมณ์เมื่อเกิดการยั่วจากฝ่ายตรงข้าม ไม่แสดงกิริยาทำทางที่ไม่ดี
 - ข. เมื่อมีการกระทบกระทั่งควรจะเอาคืนในทันที โห่ร้องเมื่อทีมที่ตนเชียร์เสียเปรียบ
 - ค. ทำทุกวิถีทางเพื่อให้ทีมของตนชนะแม้จะเป็นการผิดกติกา
 - ง. ทำให้ทีมคู่ต่อสู้บาดเจ็บของทีมของตนจะได้ชนะ ยั่วให้ทีมที่ตนเชียร์เล่นผิดกติกา
6. ผู้เล่นที่มีน้ำใจนักกีฬา ไม่ควรแสดงพฤติกรรมในข้อใด
 - ก. เล่นอย่างเต็มความสามารถโดยไม่อ่อนข้อให้ทีมตรงข้าม
 - ข. ต่อว่าเพื่อนร่วมทีมเมื่อเล่นผิดพลาด
 - ค. ยอมรับในการตัดสินของกรรมการถึงแม้ว่ากรรมการจะตัดสินผิดพลาด
 - ง. หลีกเลี่ยงการโต้เถียงของทีมฝ่ายตรงข้าม ถึงแม้ฝ่ายตรงข้ามจะเข้ามาหาเรื่องก็ตาม

7. ข้อใดต่อไปนี้เป็นผู้ที่มีการพยาทในการรับชมกีฬามากที่สุด
- เกม ปรบมือให้กับนักกีฬาที่ตนชื่นชอบ และโห่ให้กับนักกีฬาฝ่ายตรงข้าม
 - ปอ เห็นว่าผู้ตัดสินตัดสินผิดพลาด แต่ไม่ได้โห่ร้องแสดงความไม่พอใจ
 - สอง เล่นพนันกับเพื่อนที่มาด้วยกัน 100 บาท ว่าใครจะเป็นผู้ชนะในเกมนี้
 - ป้อ แสดงอาการไม่พอใจเมื่อโค้ชเปลี่ยนผู้เล่นคนที่ตนชอบออก
8. “ในขณะที่ทำการแข่งขัน เกิดเหตุการณ์กระทบกระทั่งกันของผู้เล่นทั้งสองฝ่าย ผู้เล่นทีม A เกิดการบาดเจ็บ ผู้เล่นทีม B เล่นต่อได้ แต่ผู้เล่นทีม B หันไปบอกกรรมการให้หยุดการแข่งขัน เพราะเกิดมีผู้เล่นทีม A บาดเจ็บ” จากข้อความข้างต้น นักเรียนคิดว่านักกีฬาคอนนั้นทำเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ไม่เหมาะสม เพราะ เป็นหน้าที่ของกรรมการที่จะตัดสิน
 - เหมาะสม เพราะ ไม่อยากให้ผู้ชมตะโกนต่อว่า
 - เหมาะสม เพราะ ควรหยุดดูอาการของเพื่อนมากกว่าที่จะเล่นต่อและช่วยเหลือ
 - ไม่เหมาะสม เพราะ ทีมตนเองจะสามารถเข้าไปทำแต้มและเป็นผู้ชนะ
9. ข้อใดไม่เป็นลักษณะการออกกำลังกายที่มีการเคลื่อนไหวร่างกายแบบอยู่กับที่
- วิ่งเก็บของ
 - ลูก-นั่ง
 - กระโดดตบ
 - ดันพื้น
10. ถ้านักเรียนต้องการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายและสมารถดีขึ้น ควรเลือกเข้าร่วมกิจกรรมใด
- ว่ายน้ำ
 - โยคะ
 - เต้นแอโรบิก
 - วิ่ง 100 เมตร
11. นอกจากการออกกำลังกายที่ทำให้มีสุขภาพดีแล้ว นักเรียนควรปฏิบัติอย่างไรเพื่อให้มีสุขภาพที่ดีครบทุกด้าน
- รับประทานอาหารราคาแพง สังสรรค์กับเพื่อนเป็นประจำ
 - อ่านหนังสือ ติดตามข่าวสารเป็นประจำ
 - ทำจิตใจให้แจ่มใส ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น รู้เท่าทันเหตุการณ์
 - รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ เทียวสถานบันเทิงเพื่อผ่อนคลาย
12. นาย ก ออกกำลังกายอย่างหนักทุกวัน นักเรียนคิดว่าการกระทำของนาย ก เป็นผลดีต่อร่างกายหรือไม่เพราะเหตุใด
- ดี เพราะทำให้ร่างกายแข็งแรง
 - ดี เพราะทำให้มีทักษะที่ดีขึ้น
 - ไม่ดี เพราะทำให้เกิดความเหนื่อยล้า
 - ไม่ดี เพราะทำให้กล้ามเนื้อได้รับการบาดเจ็บ
13. บุคคลในข้อใดทำผิดกติกาในการเล่นกีฬา
- ดี เล่นฟุตบอลโดยใช้เท้าอารมณ์
 - ปอ แข่งฟุตบอลและเล่นหนัก และสามารถทำประตูได้
 - ก้องแข่งกีฬาบาสเกตบอลและใช้มือผลักผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม เพราะโมโห
 - โด่งแข่งกีฬาวอลเลย์บอล ขณะแข่งขันเขาตบลูกใส่หน้าผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม

14. ผู้พุดติกรรมของนักกีฬาคนใด ที่ไม่ควรเอาเป็นแบบอย่าง
- นายเอส เข้ามาจับมือคู่แข่งเพื่อให้กำลังใจ เมื่อการแข่งขันเสร็จสิ้น
 - นายเอ แสดงความดีใจเมื่อเขาสามารถทำประตูได้
 - นายบี ทำผิดกติกาซึ่งคู่แข่งได้รับบาดเจ็บ แต่นายบีได้เข้ามาขอโทษ
 - นายซี ถ่มน้ำลายใส่ฝ่ายดี ระหว่างการแข่งขันฟุตบอลกระชับมิตร
15. การที่นักเรียนปฏิบัติตามกฎ กติกาของการเล่นกีฬา จะส่งผลดีต่อการดำเนินชีวิตอย่างไร
- เป็นคนที่ชอบการแข่งขันตลอดเวลา
 - รู้จักเคารพสิทธิเสรีภาพ มีน้ำใจ และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
 - เป็นคนที่ไม่มีความรับผิดชอบในตนเอง ขาดความรับผิดชอบ
 - เป็นคนเอาใจใส่ผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน
16. การล้าหน้าในกีฬาฟุตบอล ตรงกับข้อใด
- ประตูส่งบอลพลาด แล้วผู้เล่นฝ่ายรุกตัดบอลได้
 - การยิงประตูในเส้นกรอบเขตโทษ
 - ผู้เล่นฝ่ายรุกเลี้ยงหลบผู้เล่นของฝ่ายรับ
 - ผู้เล่นส่งบอลให้ผู้เล่นฝ่ายตนที่ยืนอยู่หลังกองหลังคนสุดท้าย
17. ข้อใดเป็นผลของการพัฒนาสุขภาพตนเองที่เกิดจากการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเป็นประจำ
- เกม ออกกำลังกายโดยการวิ่ง ทำให้มีไขมันที่บริเวณต้นขา
 - แบงค์ ออกกำลังกายโดยการปั่นจักรยาน ทำให้มีกล้ามเนื้อต้นขาแข็งแรง
 - นนท์ ออกกำลังกายโดยการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ทำให้มีไขมันหน้าท้อง
 - ปลา ออกกำลังกายโดยการชกมวย ทำให้มีไขมันที่บริเวณต้นแขน
18. คนอ้วนหรือคนที่มีโรคประจำตัว นักเรียนควรแนะนำให้ออกกำลังกายแบบใด
- วิ่งระยะไกล
 - เดินเร็วสลับวิ่งเร็ว
 - วิ่ง 100 เมตร
 - เดินช้าๆ
19. ฝนป่วยเป็นไข้หวัดบ่อยๆ ถ้าฝนออกกำลังกายเป็นประจำ ผลจะเป็นเช่นไร
- โรคไข้หวัดหายไปทันที
 - โรคไข้หวัดค่อยๆ หายไป
 - ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง
 - มีโรคแทรกซ้อน
20. การออกกำลังกายด้วยวิธีใดทำให้อัตราการเต้นของหัวใจมีระดับสูงสุด
- ยกน้ำหนัก
 - กระโดดสูง
 - วิ่งระยะไกล
 - เดินเร็ว
21. นายเหินหวา ยึดเหยียดกล้ามเนื้อและบริหารข้อต่อส่วนต่างๆ เป็นประจำ เป็นการเพิ่มสมรรถภาพด้านใด
- ความคล่องแคล่วว่องไว
 - ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ
 - ความยืดหยุ่นหรือความอ่อนตัว
 - ความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิต

22. สมโชคมีรูปร่างอ้วนและไม่เคยออกกำลังกายมาก่อน แต่สมโชคดูรายการโทรทัศน์ที่รณรงค์ให้ออกกำลังกายด้วยการเดินแอโรบิก สมโชคสนใจในกิจกรรมดังกล่าว ถ้านักเรียนเป็นสมโชคควรทำสิ่งใดเป็นอันดับแรก

ก. ตรวจสุขภาพ	ข. อบอุ่นร่างกาย
ค. ทดสอบสมรรถภาพ	ง. เลือกชุดที่เหมาะสม

23. ข้อใดกล่าวถึงข้อดีหรือประโยชน์ของการพัฒนาสุขภาพของตนเองเป็นประจำได้ถูกต้อง

ก. ทำให้อัตราการเผาผลาญพลังงานของร่างกายเพิ่มขึ้น จะได้มีชีวิตที่ยืนยาว
ข. ทำให้อัตราการเต้นของหัวใจเพิ่มขึ้น หัวใจจะได้แข็งแรง
ค. ทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง มีภูมิต้านทานโรคที่ดี เจ็บป่วยได้ยาก มีชีวิตยืนยาว
ง. ทำให้หุ่นดี หล่อ สวย สมาร์ท ใครเห็นใครก็อยากรู้จักทักทาย

24. ช่วงใดมีความเหมาะสมมากที่สุดที่จะออกกำลังกาย

ก. เวลาเช้า	ข. เวลาเที่ยง
ค. เวลาบ่าย	ง. เวลากลางคืน

25. บุคคลใดสามารถวางแผนการออกกำลังกายได้อย่างถูกต้องที่สุด

ก. ตี ออกกำลังกายอย่างน้อย 2 ครั้งต่อสัปดาห์ อย่างน้อยครั้งละ 90 นาที
ข. ต่ำ ออกกำลังกายอย่างน้อย 3 ครั้งต่อสัปดาห์ อย่างน้อยครั้งละ 30 นาที
ค. เด็ก ออกกำลังกายอย่างน้อย 5 ครั้งต่อสัปดาห์ อย่างน้อยครั้งละ 60 นาที
ง. โต ออกกำลังกายวันเว้นวัน อย่างน้อยครั้งละ 90 นาที

26. บุคคลใดไม่สามารถนำหลักการพักผ่อนมาใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ก. โก ไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกวัน	ข. แพ ดูหนังก่อนนอน
ค. ปลา ออกกำลังกายก่อนเข้านอน	ง. แด่ว อ่านหนังสือก่อนเข้านอน

27. การสร้างเสริมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีสามารถทำได้หลายวิธี ยกเว้นข้อใด

ก. รับประทานอาหารให้ครบ 5 หมู่	ข. การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ
ค. นอนหลับพักผ่อนอย่างเพียงพอ	ง. รับประทานผลิตภัณฑ์อาหารเสริม

28. การนั่งก้มและปลายเท้า เป็นการทดสอบสมรรถภาพทางกายด้านใด

ก. การทรงตัว	ข. ความอ่อนตัว
ค. ความอดทนของกล้ามเนื้อ	ง. ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ

29. สุรชัยมีส่วนสูง 175 เซนติเมตร หนัก 68 กิโลกรัม สุรชัยมีรูปร่างอยู่ในเกณฑ์ใด

ก. อ้วน	ข. ผอม
ค. สมส่วน	ง. ควรเพิ่มน้ำหนัก

30. ถ้านักเรียนต้องการทดสอบความแข็งแรงของแขน ควรใช้วิธีใดในข้อใด

ก. วิ่งเก็บของ	ข. ดันพื้น
ค. วิ่งระยะไกล	ง. ลุกนั่ง 30 วินาที

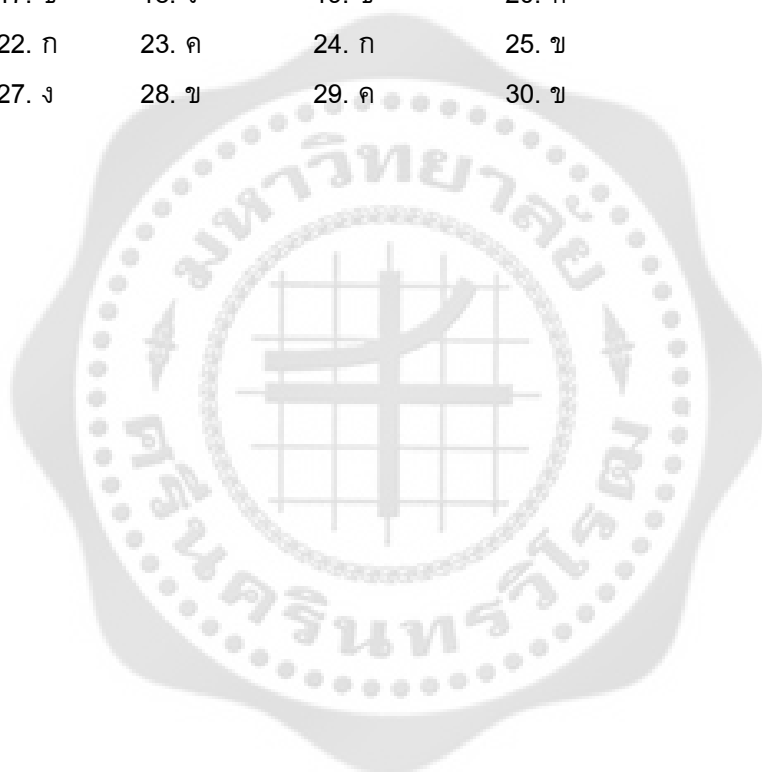
เกณฑ์การให้คะแนน

ให้ 0 คะแนน เมื่อนักเรียนตอบข้อคำถามในข้อนั้น ไม่ถูกต้อง

ให้ 1 คะแนน เมื่อนักเรียนตอบข้อคำถามในข้อนั้น ถูกต้อง

เฉลยคำตอบ

1. ก	2. ก	3. ง	4. ง	5. ก
6. ข	7. ข	8. ค	9. ก	10. ข
11. ค	12. ง	13. ค	14. ง	15. ข
16. ง	17. ข	18. ง	19. ข	20. ค
21. ค	22. ก	23. ค	24. ก	25. ข
26. ก	27. ง	28. ข	29. ค	30. ข

แบบวัดเจตคติ

แบบวัดเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง 1 แบบวัดเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ฉบับนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้จัดทำขึ้นโดยพิจารณาจากคุณลักษณะและพฤติกรรมที่ได้จากการเรียนการสอนพลศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งเป็นแบบประเมินเจตคติของครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง โดยระบุระดับคะแนน ดังนี้

5 แทน	การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ	อยู่ในระดับมากที่สุด
4 แทน	การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ	อยู่ในระดับมาก
3 แทน	การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ	อยู่ในระดับปานกลาง
2 แทน	การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ	อยู่ในระดับน้อย
1 แทน	การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

คำชี้แจง 2 หากท่านพิจารณาตนเองว่ามีพฤติกรรมความสามารถเป็นอย่างไร ขอให้เลือกตอบให้ตรงกับความเป็นจริง

ต่อไปนี้เป็น แบบประเมินเจตคติของท่าน กรุณาตอบตรงความเป็นจริง โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ตามรายการดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง

ข้อ	รายการ	ระดับเจตคติ				
		5	4	3	2	1
15	มีความรู้สึกที่ดีในการเรียนพลศึกษา	/				

ข้อ	รายการ	ระดับเจตคติ				
		5	4	3	2	1
1	มองเห็นคุณค่าของตนเอง					
2	มองเห็นคุณค่าของผู้อื่น					
3	มีความสุขในกิจกรรมพลศึกษา					
4	ดูแลสุขภาพตนเองอยู่เสมอ					
5	มีการตรงต่อเวลา					
6	มีความมุ่งมั่นและพยายามในการเรียนรู้ทักษะใหม่					
7	มีระเบียบวินัย					
8	มีความมั่นใจในการเล่นกีฬา					
9	มีความคิดสร้างสรรค์					
10	มีจิตอาสา					
11	มีภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดี					
12	มีการเคารพกฎ กติกาของสังคม					
13	มีความสามารถในการตัดสินใจ					
14	มีความสามารถในการปรับตัว					
15	มีความรู้สึกที่ดีในการเรียนพลศึกษา					

เกณฑ์การประเมิน

ระดับมากที่สุด	ได้คะแนน 60 คะแนน หรือมากกว่า
ระดับมาก	ได้คะแนน 48 – 59 คะแนน
ระดับปานกลาง	ได้คะแนน 38 – 47 คะแนน
ระดับน้อย	ได้คะแนน 30 – 37 คะแนน
ระดับน้อยที่สุด	ได้คะแนนต่ำกว่า 30 คะแนน

แบบวัดทักษะ

ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสร้างตามตัวชี้วัดเป็นหลัก และวิเคราะห์เนื้อหาให้มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และใช้แนวคิดของทักษะกลไกของแฮร์โรว์ (Harrow. 1972) และแนวคิดการเคลื่อนไหว 3 ระดับชั้น ของวาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2552: 35-44) ในการสร้าง และกำหนดเกณฑ์การประเมินผล ผู้วิจัยตรวจสอบแบบวัดเจตคติอีกครั้ง โดยมีความเที่ยงตรง 1.00 มีค่าความเชื่อมั่น .96

คำชี้แจง 1 แบบบันทึกการให้คะแนน ถ้าปฏิบัติทักษะที่กำหนดไว้ในรายละเอียดทักษะย่อยแต่ละรายการให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในใบบันทึกการให้คะแนน แต่ถ้าไม่ได้ปฏิบัติทักษะที่กำหนดไว้ในแต่ละทักษะย่อย ให้เว้นการขีดเครื่องหมาย / ลงในใบบันทึกคะแนน ประกอบด้วย

1. แบบวัดการอยู่กับที่ (Statics)
2. ทักษะการส่ง (Sending)
3. ทักษะการรับ (Receiving)
4. ทักษะการหมุน (Rotations)
5. ทักษะการเหวี่ยง (Swings)
6. ทักษะการลงสู่พื้น (Landings)
7. ทักษะการดีดตัว (Springs)
8. ทักษะการเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ (Locomotions)
9. ทักษะการใช้อุปกรณ์ประกอบและการเคลื่อนไหวร่วมกับผู้อื่น (Accompanying)
10. ทักษะการหลบหลีกหรือการหลอกล่อ (Evading)

แบบวัดการอยู่กับที่ (Statics)

การอยู่กับที่ เป็นการทรงตัวอยู่กับที่โดยไม่เคลื่อนที่หรือเสียหลัก และมีความสมดุลหรือทรงตัวได้ดี

ขั้น	ลักษณะ	ทักษะย่อยที่ต้องการวัด	ปฏิบัติ ได้	ปฏิบัติ ไม่ได้	รวม คะแนน
ต้น	1. จุดศูนย์ถ่วงสัมพันธ์กับฐานรองรับ	1. จุดศูนย์ถ่วงอยู่ในฐานรองรับทำให้มีความมั่นคง	1	0	
		2. ฐานกว้าง มีความมั่นคงมากฐานแคบมีความมั่นคงน้อย	1	0	
	2. การประสานสัมพันธ์	1. ลำตัวและแขนขาประสานกัน ทำงานในลักษณะตรงข้าม	1	0	
		2. ทรงตัวได้ดีทั้งในขณะที่อยู่ที่ และในขณะที่เคลื่อนไหว	1	0	
	3. ความรู้สึกสำนึกถึงสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัว	1. การจัดวางลำตัวและแขนขาให้สัมพันธ์กันในที่ว่าง (กลางอากาศ)	1	0	
	4. ทิศทางของการใช้แรง	1. ลักษณะการใช้แรงมีทิศทางเดียวกับการออกแรง	1	0	
		คะแนนเต็ม 6 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
กลาง	1. ความรู้สึกเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว (ทิศทางที่กลับกัน)	1. จัดลำตัวและแขนขาให้สัมพันธ์กันอยู่ในแนวเดียวกันได้อย่างรวดเร็ว	1	0	
		2. การใช้แขนตรงกันข้าม	1	0	
	2. การเตรียมความพร้อมทางด้านจิตใจ	1. ความสนใจต่อกิจกรรมที่กำลังดำเนินการ	1	0	
	3. การมีสมาธิ	1. มุ่งความสนใจอยู่กับสิ่งที่กำลังทำเท่านั้น	1	0	
		คะแนนเต็ม 4 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
สูง	1. การเปลี่ยนฐานรองรับ	1. รักษาการทรงตัวที่ตึบนฐานรองรับที่เล็กหรือแคบไว้ได้	1	0	
		2. การใช้แขนตรงกันข้าม	1	0	
	2. การจินตภาพ	1. การคิดหรือการนึกภาพการเคลื่อนไหวไว้ในใจ เป็นการคิดสร้างสรรค์ด้วยตนเอง	1	0	
		2. การนึกภาพการอยู่กับที่ไว้ในใจก่อนการปฏิบัติจริง	1	0	
	3. การหดตัวของกล้ามเนื้อแบบอยู่กับที่	1. การออกแรงอยู่กับที่แบบไม่เคลื่อนไหวและคงอยู่ได้นาน	1	0	
		คะแนนเต็ม 5 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
		รวมคะแนนเต็ม 15 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			

เกณฑ์การให้คะแนน

ในแต่ละทักษะย่อยใช้มาตราประเมินค่า โดยพิจารณาเกณฑ์ดังนี้

0 แทน ปฏิบัติไม่ได้

1 แทน ปฏิบัติได้

เกณฑ์การแปลผล

ดีมาก ได้คะแนน 12 คะแนน หรือมากกว่า

ดี ได้คะแนน 10 – 11 คะแนน

พอใช้ ได้คะแนน 8 – 9 คะแนน

ควรปรับปรุง ได้คะแนนต่ำกว่า 8 คะแนน

ทักษะการส่ง (Sending)

การส่งวัตถุสิ่งของ เช่น ลูกบอล ออกไปด้วยมือ เท้า ศีรษะ เข่า แขน ขา เป็นการบังคับ หรือควบคุม วัตถุสิ่งของให้เคลื่อนที่ไปยังเป้าหมายที่ต้องการหรือผู้รับ

ชั้น	ลักษณะ	ทักษะย่อยที่ต้องการวัด	ปฏิบัติ ได้	ปฏิบัติ ไม่ได้	รวม คะแนน
ต้น	1. ทิศทางของการจัด ระเบียบร่างกาย (ขึ้นอยู่กับฐานรองรับ ร่างกายด้วย เช่น เท้า กัน ด้านข้างลำตัว)	1. ฐานรองรับ มีความกว้างพอที่จะทำให้มีความมั่นคง	1	0	
		2. ฐานแคบ มีความมั่นคงน้อย แต่สามารถเคลื่อนไหวได้ รวดเร็ว	1	0	
		3. ฐานกว้าง มีความมั่นคงมาก แต่สามารถเคลื่อนไหวได้ รวดเร็ว	1	0	
		4. ความสามารถในการเคลื่อนไหว สามารถเคลื่อนไหวได้ อย่างรวดเร็ว	1	0	
	2. จุดศูนย์ถ่วง (จุดที่ น้ำหนักของร่างกายหรือ น้ำหนักของวัตถุกระจาย ออกไปรอบข้างได้เท่า เทียมกัน มักอยู่ตรง กลางของวัตถุหรือลำตัว)	1. ขณะยืน น้ำหนักของร่างกายจะอยู่ที่ท่อนบน ยืนตัวตรง ไม่เกร็ง	1	0	
		2. การย่อตัว น้ำหนักของร่างกายกระจายออกไป ทำให้ จุดศูนย์ถ่วงลงมาอยู่ใกล้กับฐานรองรับร่างกาย	1	0	
		3. แขนขาอยู่ตรงข้ามกัน ในขณะที่เคลื่อนไหว	1	0	
	3. การมองและใช้สายตา	1. สายตาต้องจับจ้องวัตถุที่จะตีหรือรับเสมอ	1	0	
	4. จุดผ่อนแรงหรือ จุดกระทบลูก	1. ตำแหน่งจุดกระทบกับวัตถุ	1	0	
		2. ทิศทางการเคลื่อนที่	1	0	
		3. การจับไม้ตีที่ถูกต้อง	1	0	
			คะแนนเต็ม 11 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน		
กลาง	1. การถ่ายน้ำหนัก	1. มีเท้าหน้าและเท้าตาม	1	0	
		2. มีการถ่ายน้ำหนักตัวจากข้างหลังไปข้างหน้าหรือ ด้านข้าง	1	0	
		3. มีการทรงตัวที่ดี	1	0	
		4. มีการเหวี่ยงแขนตาม	1	0	
	2. อัตราการเคลื่อนไหว (ความเร็ว)	1. มีการเหวี่ยงข้อมือไปด้านหลัง	1	0	
		2. มีการตวัดข้อมือช่วยเพิ่มแรงและทิศทาง	1	0	
		3. การจับอุปกรณ์ถูกวิธี ทำให้การตีลูกเร็วและแรงมากขึ้น	1	0	
		4. อัตราการเคลื่อนไหวช่วยเพิ่มความเร็ว	1	0	
			คะแนนเต็ม 8 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน		
สูง	1. การบิดสะโพก	1. บิดสะโพกไปจนกระทั่งสะตือหันไปยังทิศทางที่วัตถุ กำลังเคลื่อนที่	1	0	
	2. การควบคุมความเร็ว	1. มีการปรับตัวให้เข้ากับการเคลื่อนไหวให้สัมพันธ์กับ ความเร็วในการเคลื่อนที่	1	0	
		2. ใช้กล้ามเนื้อแต่ละมัดได้ถูกวิธี	1	0	
	3. การเคลื่อนไหวแขน ข้างที่ไม่ได้ใช้	1. ดึงแขนหรือออกแรงแขนไปยังทิศทางตรงกันข้ามกับ แขนข้างที่ใช้	1	0	
			คะแนนเต็ม 4 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน		
รวมคะแนนเต็ม 23 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ในแต่ละทักษะย่อยใช้มาตราประเมินค่า โดยพิจารณาเกณฑ์ดังนี้

0 แทน ปฏิบัติไม่ได้

1 แทน ปฏิบัติได้

เกณฑ์การแปลผล

ดีมาก ได้คะแนน 18 คะแนน หรือมากกว่า

ดี ได้คะแนน 14 – 17 คะแนน

พอใช้ ได้คะแนน 11 – 13 คะแนน

ควรปรับปรุง ได้คะแนนต่ำกว่า 11 คะแนน

ทักษะการรับ (Receiving)

การรับ เป็นการใช้อวัยวะต่างๆ เช่น มือ เท้า ศีรษะ หน้าอก รับวัตถุสิ่งของที่ส่งมาให้

ขั้น	ลักษณะ	ทักษะย่อยที่ต้องการวัด	ปฏิบัติ ได้	ปฏิบัติ ไม่ได้	รวม คะแนน
ต้น	1. การสังเกตเห็นวัตถุ	1. สายตาจับจ้องยังวัตถุที่เคลื่อนที่เข้ามาหา	1	0	
		2. ปรับหรือเตรียมร่างกายให้พร้อมเช่น การเคลื่อนไหว เข้าหาเข้าวัตถุ การถอยหลัง โดยการเคลื่อนไหวเท้า	1	0	
	2. การแสดงว่าเห็นเป้าหมาย	1. ขณะยืน หน้าหนักของร่างกายจะอยู่ที่ท่อนบน ยืนตัวตรง ไม่เกร็ง	1	0	
		2. สายตาต้องจับจ้องวัตถุที่จะรับเสมอ	1	0	
	3. การผ่อนคลาย	1. สายตาต้องจับจ้องวัตถุที่จะดีหรือรับเสมอ	1	0	
		2. ก้าวเท้าเข้าหาวัตถุ จะช่วยให้การรับวัตถุและการกลับเข้าสู่ท่าเตรียมพร้อมเร็วขึ้น	1	0	
		3. การทรงตัวที่ดีโดยจุดศูนย์ถ่วงอยู่ด้านในของฐานรองรับ	1	0	
	4. การควบคุม	1. หน้าแรกเกิดหรือไม่ดี หันเข้าหาวัตถุที่จะดีหรือรับเสมอ	1	0	
		2. จับตามแรกเกิดหรือไม่ดีให้ถูกวิธี	1	0	
		คะแนนเต็ม 9 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
กลาง	1. อัตราการผ่อนคลาย	1. อัตราการรับแรง จะสัมพันธ์กับอัตราการเคลื่อนไหวที่ใช้ตลอดระยะทาง	1	0	
		2. มีการถ่ายเทน้ำหนัก	1	0	
	2. การประสานสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ ตากับเท้า	1. กำหนดตำแหน่งการยืนได้เหมาะสมก่อนการสัมผัสวัตถุ	1	0	
	3. การสังเกตเห็นการลอยตัวกลางอากาศของวัตถุสิ่งของ	1. สามารถตัดสินใจได้ว่า จัดใดเป็นจุดที่ควรรับวัตถุ	1	0	
	4. ทิศทางของการจัดระเบียบร่างกาย	1. การวางตำแหน่งของมือ แขน ขา เท้า ตามลำดับ	1	0	
		คะแนนเต็ม 5 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
สูง	1. การเริ่มตั้งต้นเคลื่อนไหวครั้งต่อไป	1. การกลับเข้าสู่ท่าเตรียมพร้อมได้อย่างรวดเร็ว	1	0	
		2. มีการอ่านสถานการณ์ หรือ "อ่านเกม" ของคู่ต่อสู้	1	0	
		3. มีการทรงตัวที่ดี	1	0	
		4. มีการเหวี่ยงแขนตาม	1	0	
	2. ความเร็วของการเคลื่อนไหว	1. มีการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของคู่ต่อสู้ทุกจุดแล้วนำมาใช้ในการรับลูก	1	0	
	3. จุดศูนย์ถ่วงของร่างกาย	1. สามารถรับลูกได้แม้ขณะเสียการทรงตัว	1	0	
		คะแนนเต็ม 6 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
	รวมคะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน				

เกณฑ์การให้คะแนน

ในแต่ละทักษะย่อยใช้มาตราประเมินค่า โดยพิจารณาเกณฑ์ดังนี้

0 แทน ปฏิบัติไม่ได้

1 แทน ปฏิบัติได้

เกณฑ์การแปลผล

ดีมาก ได้คะแนน 16 คะแนน หรือมากกว่า

ดี ได้คะแนน 13 – 15 คะแนน

พอใช้ ได้คะแนน 10 – 12 คะแนน

ควรปรับปรุง ได้คะแนนต่ำกว่า 10 คะแนน

ทักษะการหมุน (Rotations)

การหมุน เป็นการเคลื่อนไหวลำตัว หรืออวัยวะส่วนต่างๆ เช่น แขน ขา คอ หรือวัตถุเป็นวง หรือการเคลื่อนไหวไปรอบๆ แกน

ชั้น	ลักษณะ	ทักษะย่อยที่ต้องการวัด	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติไม่ได้	รวมคะแนน
ต้น	1. จุดศูนย์ถ่วง	1. จุดศูนย์ถ่วงหมุนรอบแกนการหมุน	1	0	
	2. การเคลื่อนไหวของแขน	1. แขนอยู่ชิดลำตัว	1	0	
	3. การรักษาสสมดุล	1. ส่วนต่างๆ ของร่างกายต้องหมุนตาม	1	0	
		คะแนนเต็ม 3 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
กลาง	1. ทิศทางการใช้แรง	1. อยู่ใกล้จุดศูนย์ถ่วง	1	0	
		2. การหมุนเป็นไปอย่างรวดเร็ว	1	0	
	2. วิธีการเร่งความเร็ว	1. การเคลื่อนไหวให้มีความเร็วเพิ่มขึ้น	1	0	
		2. การหมุนให้มั่นคงและรัดกุม เก็บแขนขาไว้กับลำตัว	1	0	
		คะแนนเต็ม 4 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
สูง	1. การออกแรงโดยรวม	1. การออกแรงจากจุดศูนย์ถ่วงเพิ่มขึ้นด้วยการออกแรง เพิ่มความเร็วในการหมุนรอบแกน รวมเป็นการออกแรง 2 ทาง	1	0	
		2. ความตั้งใจในการควบคุมร่างกาย	1	0	
	2. ความเร็วของการเคลื่อนไหว	1. หมุนรอบแกนได้ 2 แกน อย่างต่อเนื่อง	1	0	
		2. มีความรวดเร็ว	1	0	
		คะแนนเต็ม 4 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
	รวมคะแนนเต็ม 11 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน				

เกณฑ์การให้คะแนน

ในแต่ละทักษะย่อยใช้มาตราประเมินค่า โดยพิจารณาเกณฑ์ดังนี้

0 แทน ปฏิบัติไม่ได้

1 แทน ปฏิบัติได้

เกณฑ์การแปลผล

ดีมาก ได้คะแนน 9 คะแนน หรือมากกว่า

ดี ได้คะแนน 7 – 8 คะแนน

พอใช้ ได้คะแนน 5 – 6 คะแนน

ควรปรับปรุง ได้คะแนนต่ำกว่า 5 คะแนน

ทักษะการเหวี่ยง (Swings)

การเหวี่ยง เป็นการออกแรงเคลื่อนไหวนแขนหรือขาไปข้างหน้าหรือข้างหลังอย่างรวดเร็ว อาจเหวี่ยงแขนอย่างเดียวโดยไม่ถือหรือใช้อุปกรณ์ประกอบ หรือใช้อุปกรณ์สิ่งของประกอบ เช่น แร็กเกตแบดมินตัน ลูกบอล

ชั้น	ลักษณะ	ทักษะย่อยที่ต้องการวัด	ปฏิบัติ ได้	ปฏิบัติ ไม่ได้	รวม คะแนน
ต้น	1. ทิศทางของแรง (มุมของแรง)	1. จุดศูนย์กลางคงที่หรืออยู่กับที่	1	0	
		2. สามารถควบคุมแรงนั้นๆ ไว้ได้	1	0	
	2. จุดศูนย์ถ่วง	1. จุดศูนย์ถ่วงอยู่ไกลออกไปจากฐานมากที่สุด	1	0	
	3. การควบคุมร่างกาย	1. การควบคุมทิศทางของแรง	1	0	
		2. การเปลี่ยนจุดศูนย์ถ่วงในขณะเหวี่ยง	1	0	
	4. ความรู้สึกสำนึก เกี่ยวกับสิ่งรอบตัว	1. จังหวะและเวลาในการเหวี่ยง	1	0	
		2. ระยะการเหวี่ยง	1	0	
		3. ผลที่ได้รับ	1	0	
		คะแนนเต็ม 8 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
กลาง	1. วิธีของการเหวี่ยง แขนขา	1. การรักษาเส้นทางหรือวิถีของวัตถุให้คงที่	1	0	
		2. รักษาความเร็ว	1	0	
	2. ตำแหน่งแขนขา	1. การเคลื่อนไหวก้าวให้มีความเร็วเพิ่มขึ้น	1	0	
		2. การหมุนให้มั่นคงและรัดกุม เก็บแขนขาไว้กับลำตัว	1	0	
	3. การประสานสัมพันธ์ ระหว่างตากับมือ	1. กำหนดตำแหน่งการยืนของตนเองได้เหมาะสมก่อน การสัมผัสวัตถุ	1	0	
		2. การเคลื่อนที่ไปหาวัตถุ	1	0	
	4. การใช้ความเร็ว	1. ความเร็วในการเหวี่ยงมาก	1	0	
		2. จุดศูนย์ถ่วงอยู่ใกล้กับ "จุดคงที่" ในการเหวี่ยง	1	0	
		คะแนนเต็ม 8 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
สูง	1. การควบคุมความเร็ว	1. การเพิ่มหรือลดความเร็วโดยการเหยียดหรืออบลำตัว	1	0	
		2. ความตั้งใจในการควบคุมร่างกาย	1	0	
	2. การปรับ การควบคุม ทิศทางของแรง (มุมของแรง)	1. การเปลี่ยนการจับอุปกรณ์ไปพร้อมกับการใช้ความเร็ว ในการเหวี่ยงที่มากขึ้นไป จะทำให้การเปลี่ยนหรือการ กลับตัวไปในทิศทางที่เหวี่ยงดีขึ้น	1	0	
		คะแนนเต็ม 3 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
	รวมคะแนนเต็ม 19 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน				

เกณฑ์การให้คะแนน

ในแต่ละทักษะย่อยใช้มาตราประเมินค่า โดยพิจารณาเกณฑ์ดังนี้

0 แทน ปฏิบัติไม่ได้

1 แทน ปฏิบัติได้

เกณฑ์การแปลผล

ดีมาก	ได้คะแนน 15 คะแนน หรือมากกว่า
ดี	ได้คะแนน 11 – 14 คะแนน
พอใช้	ได้คะแนน 8 – 10 คะแนน
ควรปรับปรุง	ได้คะแนนต่ำกว่า 8 คะแนน

ทักษะการลงสู่พื้น (Landings)

การลงสู่พื้น เป็นการกลับสู่พื้น หลังจากลอยตัวในการกระโดด การวิ่ง การกระโจน การดีดตัว และอื่นๆ ส่วนของร่างกายที่สัมผัสพื้นมักเป็นเท้า แต่อาจเป็นกัน หลัง หรือด้านข้างลำตัวได้บ้าง ในบางโอกาส

ขั้น	ลักษณะ	ทักษะย่อยที่ต้องการวัด	ปฏิบัติ ได้	ปฏิบัติ ไม่ได้	รวม คะแนน
ต้น	1. ฐานรองรับน้ำหนัก ร่างกาย	1. ฐานกว้างทำให้มีความมั่นคงมาก	1	0	
		2. เท้าสองข้างแยกห่างจากกันเท่าช่วงกว้างของไหล่	1	0	
	2. จุดศูนย์ถ่วง	1. ศูนย์ถ่วงอยู่ใกล้พื้นมาก ยิ่งมีความมั่นคงมากขึ้นเท่านั้น	1	0	
		คะแนนเต็ม 3 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
กลาง	1. การรับแรง ทิศทางการรับแรง	1. การรับปริมาณของแรงได้มาก จะยิ่งมีอัตราการ เคลื่อนไหวได้มาก	1	0	
	2. การจัดระเบียบ ร่างกาย (ฐานรองรับ)	1. การ “กาง” ฐานรองรับออกไปในทิศทางเดียวกันกับ ทิศทางของแรง	1	0	
	3. การยืดเหยียด (การเตรียมตัว)	1. การผ่อนคลายกล้ามเนื้อทั้งมัดใหญ่และมัดเล็ก	1	0	
		2. การเตรียมตัวเพื่อการเคลื่อนไหวครั้งต่อไป	1	0	
		คะแนนเต็ม 4 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
สูง	1. การเปลี่ยนทิศทาง	1. การลงสู่พื้นในลักษณะที่พร้อมจะเปลี่ยนทิศทางทั้ง แนวตั้งและแนวราบ	1	0	
	2. การใช้แขนขา	1. ความมั่นคงในการลงสู่พื้น	1	0	
		2. การทรงตัวที่ดี	1	0	
		คะแนนเต็ม 3 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
	รวมคะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน				

เกณฑ์การให้คะแนน

ในแต่ละทักษะย่อยใช้มาตราประเมินค่า โดยพิจารณาเกณฑ์ดังนี้

0 แทน ปฏิบัติไม่ได้

1 แทน ปฏิบัติได้

เกณฑ์การแปลผล

ดีมาก ได้คะแนน 8 คะแนน หรือมากกว่า

ดี ได้คะแนน 6 – 7 คะแนน

พอใช้ ได้คะแนน 4 – 5 คะแนน

ควรปรับปรุง ได้คะแนนต่ำกว่า 4 คะแนน

ทักษะการติดตัว (Springs)

การติดตัวเป็นการออกแรงให้ร่างกายเคลื่อนที่ หรือเคลื่อนไหวนอกจากฐานรองรับอย่างรวดเร็วทันทีทันใด ด้วยการออกแรงที่เหมาะสมและทรงตัวได้ดี

ชั้น	ลักษณะ	ทักษะย่อยที่ต้องการวัด	ปฏิบัติ ได้	ปฏิบัติ ไม่ได้	รวม คะแนน
ต้น	1. การจัดระเบียบร่างกาย	1. ร่างกายอยู่ในท่าทางการเตรียมพร้อม	1	0	
		2. หันหน้าเข้าหาทิศทางที่ต้องการจะเคลื่อนที่ไป	1	0	
	2. จุดศูนย์ถ่วง	1. ศูนย์ถ่วงอยู่ใกล้พื้นมาก ยังมีความมั่นคงมากขึ้น	1	0	
	3. การเหยียดยืดก่อนติดตัว	1. การงอเข่าและสะโพกจนกระทั่งกล้ามเนื้อขาเหยียดออก	1	0	
		2. ยกส้นเท้าขึ้นจากพื้น	1	0	
	4. การคลายออก	1. เหยียดขาออกเต็มที่ เพื่อออกแรงส่ง (ดีด) ร่างกายขึ้นข้างบน	1	0	
		คะแนนเต็ม 6 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
กลาง	1. การเคลื่อนไหวนแขนขาให้สัมพันธ์กับการออกแรง	1. การเหยียดขาออกและการเหวี่ยงแขนตามไปตามอัตรา การเคลื่อนไหว	1	0	
		2. การติดตัวต้องทำอย่างต่อเนื่องโดยออกแรงจากส่วนต่างๆ ของร่างกาย	1	0	
	2. อัตราการเคลื่อนไหวร่างกาย	1. การใช้แขนช่วยให้ร่างกายเคลื่อนที่ไปได้ตลอดช่วงการติดตัว	1	0	
		2. งอสะโพกและเข่ามาก อัตราการเคลื่อนไหว (ดีดตัว) ก็ยังมีมาก	1	0	
	3. การใช้ความเร็ว	1. จุดศูนย์ถ่วงถูกลดลงต่ำก่อนการติดตัว	1	0	
		2. อัตราการเคลื่อนไหวนมาก อัตราความเร็วก็ยังมีมากขึ้นเท่านั้นทำให้ติดตัวได้สูงหรือไปไกลมาก	1	0	
	4. การควบคุมแรงอย่างมีทิศทาง	1. ติดตัวไปยังทิศทางที่ต้องการ	1	0	
		คะแนนเต็ม 7 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
สูง	1. การเปลี่ยนทิศทางจากทิศหนึ่งไปอีกทิศหนึ่งได้ดี	1. การรับแรงในแนวระนาบ โดยการก้มตัวลง (การเหยียดยืดไว้ก่อน) ก่อนการติดตัวให้สูงขึ้น (แรงแนวตั้ง)	1	0	
	2. การควบคุมความเร็ว	1. การควบคุมความเร็วด้วยการเหยียดขา การเคลื่อนไหวนแขน และการผ่อนคลายแรงลง	1	0	
	3. การเคลื่อนไหวนในมุมที่เหมาะสม	1. มุมที่เหมาะสมในการผ่อนหรือคลายแรงในขณะติดตัวเพื่อกระโดดไกล จะแตกต่างจากการกระโดดสูง (90°)	1	0	
	4. การใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายได้เปลี่ยนไปตามแรงและทิศทาง	1. การเคลื่อนไหวนแขนขาในลักษณะเหยียดออก จะช่วยเพิ่มมุมของแรงมากขึ้น	1	0	
		คะแนนเต็ม 4 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
	รวมคะแนนเต็ม 17 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน				

เกณฑ์การให้คะแนน

ในแต่ละทักษะย่อยใช้มาตราประเมินค่า โดยพิจารณาเกณฑ์ดังนี้

- 0 แทน ปฏิบัติไม่ได้
- 1 แทน ปฏิบัติได้

เกณฑ์การแปลผล

- ดีมาก ได้คะแนน 14 คะแนน หรือมากกว่า
- ดี ได้คะแนน 10 – 13 คะแนน
- พอใช้ ได้คะแนน 7 – 9 คะแนน
- ควรปรับปรุง ได้คะแนนต่ำกว่า 7 คะแนน

ทักษะการเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ (Locomotions)

การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่เป็นการเคลื่อนไหวที่มีการเคลื่อนที่ของฐานรองรับร่างกาย เช่น เท้า ลำตัว กัน ไปพร้อมกันกับการเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนต่างๆ

ชั้น	ลักษณะ	ทักษะย่อยที่ต้องการวัด	ปฏิบัติ ได้	ปฏิบัติ ไม่ได้	รวม คะแนน
ต้น	1. รูปแบบการวางเท้า	1. การเคลื่อนที่ไปข้างหน้า ใช้สันเท้าและปลายเท้า การเคลื่อนที่ไปข้างหลัง ใช้ปลายเท้า การเคลื่อนที่ไปข้างๆ ใช้ปลายเท้า สันเท้า และปลายเท้า	1	0	
		2. เท้าขนาน เท้าหน้า เท้าตาม	1	0	
	2. การรับแรงต้านทานของแขนขา	1. เท้าที่ถนัดเป็นเท้าที่ใช้ออกแรง (ผลักหรือถีบ)	1	0	
	3. ทิศทางของการจัดระเบียบร่างกาย	1. จำนวนก้าวที่ใช้ในการเคลื่อนไหวแบบไขว้เท้า	1	0	
	4. จุดศูนย์ถ่วง	1. จุดศูนย์ถ่วงอยู่เหนือฐานรองรับเสมอ	1	0	
		คะแนนเต็ม 5 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
กลาง	1. การขับเคลื่อน (การออกแรงให้ร่างกายเคลื่อนที่ไปยังทิศทางต่างๆ)	1. การยืนให้เท้าอยู่ในตำแหน่งหรือทิศทางที่ต้องการจะเคลื่อนที่ไป	1	0	
		2. ออกแรงเคลื่อนที่ด้วยความตั้งใจ	1	0	
	2. การเปลี่ยนทิศทาง	1. ยืนเท้าหน้าเท้าตาม	1	0	
		2. การหมุนตัว การกลับตัว	1	0	
	3. วิธีการเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ (แสดงถึงพัฒนาการการเคลื่อนไหวของตน)	1. การเคลื่อนที่ด้วยเท้าทั้ง 2 ข้างไปยังทิศทางที่ต้องการ	1	0	
		2. ความเร็วและต่อเนื่องในการเคลื่อนที่	1	0	
	4. ความเร็ว	1. เริ่มเคลื่อนที่ด้วยการก้าวสั้นๆ แต่รวดเร็ว	1	0	
		คะแนนเต็ม 7 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
สูง	1. การเคลื่อนไหวร่างกายทุกส่วน	1. การเคลื่อนไหวร่างกายทุกส่วนให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อย่างสง่างาม	1	0	
	2. การควบคุมความเร็ว	1. การหยุดได้อย่างรวดเร็ว	1	0	
	3. การเชื่อมโยงรูปแบบการเคลื่อนไหวต่างๆ เข้าด้วยกัน	1. การเปลี่ยนทิศทางอย่างรวดเร็ว	1	0	
		คะแนนเต็ม 3 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
		รวมคะแนนเต็ม 15 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			

เกณฑ์การให้คะแนน

ในแต่ละทักษะย่อยใช้มาตราประเมินค่า โดยพิจารณาเกณฑ์ดังนี้

- 0 แทน ปฏิบัติไม่ได้
- 1 แทน ปฏิบัติได้

เกณฑ์การแปลผล

- ดีมาก ได้คะแนน 12 คะแนน หรือมากกว่า
- ดี ได้คะแนน 9 – 11 คะแนน
- พอใช้ ได้คะแนน 6 – 8 คะแนน
- ควรปรับปรุง ได้คะแนนต่ำกว่า 6 คะแนน

ทักษะการใช้อุปกรณ์ประกอบและการเคลื่อนไหวร่วมกับผู้อื่น (Accompanying)

การใช้อุปกรณ์ประกอบและการเคลื่อนไหวร่วมกับคนอื่นเป็นการเคลื่อนไหวทั้งอยู่กับที่ และเคลื่อนที่ พร้อมกับใช้อุปกรณ์ต่างๆ ไปด้วย หรือเคลื่อนไหวไปพร้อมกับเพื่อนๆ

ชั้น	ลักษณะ	ทักษะย่อยที่ต้องการวัด	ปฏิบัติ ได้	ปฏิบัติ ไม่ได้	รวม คะแนน
ต้น	1. การควบคุม	1. การเคลื่อนที่ไปข้างหน้า ใช้สันเท้าและปลายเท้า การเคลื่อนที่ไปข้างหลัง ใช้ปลายเท้า การเคลื่อนที่ไปข้างๆ ใช้ปลายเท้า สันเท้า และปลายเท้า	1	0	
		2. เท้าขนาน เท้าหน้า เท้าตาม	1	0	
	2. การใช้สายตา	1. ควบคุมสิ่งที่มีมองเห็นอยู่ตลอดเวลาได้	1	0	
	3. การทรงตัว	1. ยืนทรงตัวได้ตึงกระทั้งเคลื่อนที่และหยุดได้อย่าง รวดเร็ว	1	0	
		2. การเริ่มเคลื่อนที่ การเปลี่ยนทิศทางไปซ้าย-ขวา ในขณะที่ควบคุมอุปกรณ์ไปด้วย	1	0	
	4. การรับแรง	1. การทดลอง เรียนรู้ และฝึกหัดด้วยตนเองพอสมควรว่า ต้องใช้อุปกรณ์นั้นๆ รับแรงมากน้อยเพียงใด	1	0	
		คะแนนเต็ม 6 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
กลาง	1. การใช้สายตาจับอยู่ที่ อุปกรณ์หรือเพื่อน	1. ความสามารถในการใช้สายตาจับจ้องอยู่ที่อุปกรณ์ดีขึ้น แม้จะไม่ตลอดเวลา	1	0	
	2. การป้องกันอันตราย จากอุปกรณ์ ประกอบการเล่นหรือ การปะทะจากเพื่อน	1. อุปกรณ์อยู่ชิดกับลำตัว ไม่ว่าจะเป็นทั้งในขณะถือ ครอบครอง เตะหรือเลี้ยง	1	0	
	3. ความเร็วในการใช้ อวัยวะส่วนต่างๆ ของ ร่างกายให้สัมพันธ์กับ อุปกรณ์	1. ร่างกายกับอุปกรณ์ที่ใช้เล่นต้องเคลื่อนไหวไปด้วยกัน	1	0	
		2. เคลื่อนไหวไปตามระยะทางหรือทิศทางต่างๆ ด้วย ทักษะที่ดีและควบคุมอุปกรณ์นั้นๆ ได้ดี	1	0	
		คะแนนเต็ม 4 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
สูง	1. การปรับตัวให้เข้ากับ สิ่งแวดล้อมภายนอก	1. ความสามารถในการใช้สัญญาณจากผู้เล่นคนอื่นๆ ประกอบการเคลื่อนไหว หรือประกอบการตัดสินใจ	1	0	
	2. มีรูปแบบการ เคลื่อนไหวที่หลากหลาย	1. ความสามารถในการปรับรูปแบบการใช้อุปกรณ์ได้ หลายวิธี ตามเกมที่ผันแปร หรือตามปัจจัยต่างๆ ที่ เปลี่ยนไป	1	0	
	3. การหลอกล่อ	1. การทำให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าใจผิด โดยหลอกให้เข้าใจว่า จะไปทางซ้ายแต่ที่จริงจะไปทางขวา ต้องใช้จุดศูนย์ถ่วง การใช้สายตา ผสมผสานกับความเร็ว เข้าด้วยกัน	1	0	
		คะแนนเต็ม 3 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
	รวมคะแนนเต็ม 13 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน				

เกณฑ์การให้คะแนน

ในแต่ละทักษะย่อยใช้มาตราประเมินค่า โดยพิจารณาเกณฑ์ดังนี้

- 0 แทน ปฏิบัติไม่ได้
- 1 แทน ปฏิบัติได้

เกณฑ์การแปลผล

- ดีมาก ได้คะแนน 10 คะแนน หรือมากกว่า
- ดี ได้คะแนน 7 – 9 คะแนน
- พอใช้ ได้คะแนน 5 – 6 คะแนน
- ควรปรับปรุง ได้คะแนนต่ำกว่า 5 คะแนน

ทักษะการหลบหลีกหรือการหลอกล่อ (Evading)

การหลบหลีกหรือการหลอกล่อเป็นการเคลื่อนไหวที่ปราศจากการปะทะกับวัตถุ หรือคนที่กีดขวาง ทำให้เคลื่อนไหวได้อย่างปลอดภัย

ชั้น	ลักษณะ	ทักษะย่อยที่ต้องการวัด	ปฏิบัติ ได้	ปฏิบัติ ไม่ได้	รวม คะแนน
ต้น	1. การรักษาการทรงตัวที่ตึงไวได้	1. การเหยียดแขนและมุมของลำตัว	1	0	
	2. การใช้สายตา	1. การใช้สายตาจับจ้องไปยังทิศทางที่ฝ่ายตรงข้ามจะไป	1	0	
		2. การใช้สายตาจับจ้องไปยังทิศทางที่จะหลบหลีก	1	0	
	3. การประสานสัมพันธ์	1. ร่างกายท่อนบนเอียงออกไปจากจุดศูนย์ถ่วง แต่ทรงตัวไว้ได้ด้วยการใช้ร่างกายท่อนล่าง	1	0	
		2. การใช้แขนข้างตรงข้ามกับขา หากเท้าซ้ายอยู่หน้า มือขวาต้องอยู่หน้า	1	0	
	4. จุดศูนย์ถ่วงและการกระจายน้ำหนักตัวออกไปรอบๆ	1. การทำให้จุดศูนย์ถ่วงไปด้านข้าง หรือไปในทิศทางที่ต้องการจะเคลื่อนที่แต่ก็ต้องทรงตัวอยู่ได้	1	0	
		คะแนนเต็ม 6 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
กลาง	1. การเปลี่ยนทิศทาง (การเคลื่อนไหวเท้า)	1. การยืนอยู่ด้วยเท้าที่ทำมุมกันอย่างเหมาะสมหรือขนานเท้า	1	0	
		2. เปลี่ยนทิศทางก็เริ่มด้วยเท้าข้างถนัด ส่วนอีกเท้าหนึ่งใช้เป็นจุดหมุนหรือเคลื่อนไหวร่างกายไป	1	0	
	2. การผลัก การดัน	1. เริ่มเคลื่อนไหวไปในทิศทางต่างๆ ได้ดี การก๊ีบเท้าช่วยให้รักษาความเร็วในขณะที่เปลี่ยนทิศทางได้	1	0	
	3. การคาดคะเน	1. การเคลื่อนไหวด้วยการ “อ่าน” สถานการณ์ล่วงหน้า โดยใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจว่า จะหลอกล่อหรือหลบหลีกอย่างไรดี	1	0	
			คะแนนเต็ม 4 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน		
สูง	1. การหลอกล่อ	1. การประเมินสถานการณ์จากสิ่งต่างๆ รอบตัว เช่น “ภาษากาย” หรือ การแสดงท่าทางของฝ่ายตรงข้าม	1	0	
	2. เวลาปฏิกิริยา	1. การเคลื่อนไหวเพื่อตอบสนองต่อสัญญาณที่เห็นได้อย่างรวดเร็ว	1	0	
	3. การมองรอบๆ ตัว	1. การมองเห็นได้รอบๆ ตัวเป็นข้อมูลในการประเมินการตัดสินใจในการเล่น	1	0	
		2. การแสดงความสนใจหรือตั้งใจ เอาใจใส่ แล้วคาดคะเนจากนั้นจึงแสดงการกระทำออกมา	1	0	
	4. ความรู้สึกสำนึกเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว	1. ความสามารถในการที่จะ “รู้สึก” ได้ว่า เมื่อใดที่ร่างกายหรือส่วนหนึ่งส่วนของร่างกายมีความสัมพันธ์กับส่วนอื่นๆ โดยไม่ต้องมองดู	1	0	
		2. การรับรู้การเคลื่อนไหวของบุคคลอื่นๆ รวมถึงพื้นที่ต่างๆ ด้วย	1	0	
		คะแนนเต็ม 6 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน			
	รวมคะแนนเต็ม 16 คะแนน คะแนนที่ได้รับ _____ คะแนน				

เกณฑ์การให้คะแนน

ในแต่ละทักษะย่อยใช้มาตราประเมินค่า โดยพิจารณาเกณฑ์ดังนี้

0 แทน ปฏิบัติไม่ได้

1 แทน ปฏิบัติได้

เกณฑ์การแปลผล

ดีมาก ได้คะแนน 13 คะแนน หรือมากกว่า

ดี ได้คะแนน 10 – 12 คะแนน

พอใช้ ได้คะแนน 7 – 9 คะแนน

ควรปรับปรุง ได้คะแนนต่ำกว่า 7 คะแนน

แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ
สมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพสำหรับเด็กไทย อายุ 7-18 ปี

รายการทดสอบ	องค์ประกอบที่ต้องการวัด
1. ดัชนีมวลกาย (Body Mass Index : BMI)	เพื่อประเมินความเหมาะสมของสัดส่วนของร่างกาย (น้ำหนักและส่วนสูง)
2. ลูกนั่ง 60 วินาที (Sit - Ups 60 Seconds)	เพื่อวัดความแข็งแรง และความอดทน ของกล้ามเนื้อท้อง
3. ดันพื้น 30 วินาที (Push-Ups 30 Seconds)	เพื่อวัดความแข็งแรง และความอดทนของกล้ามเนื้อแขน และกล้ามเนื้อส่วนบนของร่างกาย
4. นั่งงอตัวไปข้างหน้า (Sit and Reach)	เพื่อวัดความอ่อนตัวของกล้ามเนื้อหลัง และต้นขา ด้านหลัง
5. วิ่งระยะไกล (Distance Run)	เพื่อวัดความอดทนของระบบหายใจ และระบบไหลเวียน โลหิต

ดัชนีมวลกาย (Body Mass Index : BMI)

วัตถุประสงค์การทดสอบ

เพื่อประเมินความเหมาะสมของสัดส่วนของร่างกาย (น้ำหนักและส่วนสูง)

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

1. เครื่องชั่งน้ำหนัก
2. เครื่องวัดส่วนสูง
3. เครื่องคิดเลข

วิธีการปฏิบัติ

ให้ทำการชั่งน้ำหนัก และวัดส่วนสูงของผู้รับการทดสอบ นำน้ำหนักและส่วนสูงมาคำนวณหาค่าดัชนีมวลกาย โดยนำค่าน้ำหนักที่ชั่งได้ (กิโลกรัม) หารด้วยส่วนสูงที่วัดได้ (เมตร)² ตัวอย่างเช่น ผู้เข้ารับการทดสอบมีน้ำหนักตัวเท่ากับ 50 กิโลกรัม ส่วนสูงเท่ากับ 150

เซนติเมตร

$$\begin{aligned}\text{ค่าดัชนีมวลกาย} &= 50/1.50^2 \\ &= 50/2.25 \\ &= 22.22 \text{ กิโลกรัมต่อตารางเมตร}\end{aligned}$$

ระเบียบการทดสอบ

1. การชั่งน้ำหนักให้ผู้รับการทดสอบสวมชุดที่เบาที่สุด และให้ถอดรองเท้า
2. การวัดส่วนสูงให้ผู้รับการทดสอบถอดรองเท้า

การบันทึกคะแนน

น้ำหนักตัวให้บันทึกค่าเป็นกิโลกรัม สำหรับส่วนสูงให้บันทึกค่าเป็นเมตร

เกณฑ์การแปลผล

เกณฑ์มาตรฐานรายการ ดัชนีมวลกาย (กิโลกรัม/ตารางเมตร) สำหรับเด็กไทย อายุ 7-18 ปี

อายุ (ปี)	เพศชาย				
	มวลกาย ต่ำมาก (1)	มวลกายต่ำ (3)	มวลกาย พอเหมาะ (5)	มวลกายสูง (3)	มวลกายสูง มาก (1)
7	10.40 ลงมา	10.41-14.14	14.15-17.36	17.37-20.49	20.50 ขึ้นไป
8	10.38 ลงมา	10.39-14.37	14.38-18.27	18.28-22.17	22.18 ขึ้นไป
9	10.08 ลงมา	10.09-14.29	14.30-18.50	18.51-22.71	22.72 ขึ้นไป
10	10.95 ลงมา	10.96-15.16	15.17-19.37	19.38-23.58	23.59 ขึ้นไป
11	11.87 ลงมา	11.88-15.38	15.39-19.69	19.70-24.50	24.51 ขึ้นไป
12	11.93 ลงมา	11.94-16.34	16.35-20.75	20.76-25.16	25.17 ขึ้นไป
13	12.42 ลงมา	12.43-16.73	16.74-21.04	21.05-25.35	25.36 ขึ้นไป
14	12.96 ลงมา	12.97-17.67	17.68-22.38	22.39-26.89	26.90 ขึ้นไป
15	13.54 ลงมา	13.55-18.35	18.36-23.16	23.17-27.77	27.78 ขึ้นไป
16	13.71 ลงมา	13.72-18.52	18.53-23.33	23.34-28.14	28.15 ขึ้นไป
17	14.02 ลงมา	14.03-19.23	19.24-24.44	24.45-29.65	29.66 ขึ้นไป
18	14.15 ลงมา	14.16-18.26	18.27-24.57	24.58-29.78	29.79 ขึ้นไป
อายุ (ปี)	เพศหญิง				
	มวลกาย ต่ำมาก (1)	มวลกายต่ำ (3)	มวลกาย พอเหมาะ (5)	มวลกายสูง (3)	มวลกายสูง มาก (1)
7	10.59 ลงมา	10.60-14.00	14.01-17.09	17.10-20.16	20.17 ขึ้นไป
8	10.42 ลงมา	10.43-14.33	14.34-18.24	18.25-22.15	22.16 ขึ้นไป
9	10.75 ลงมา	10.76-14.72	14.73-18.38	18.39-22.11	22.12 ขึ้นไป
10	10.89 ลงมา	10.90-15.10	15.11-19.31	19.32-23.52	23.53 ขึ้นไป
11	11.33 ลงมา	11.34-15.54	15.55-19.75	19.76-23.96	23.97 ขึ้นไป
12	11.58 ลงมา	11.59-16.04	16.05-20.50	20.51-24.96	24.97 ขึ้นไป
13	12.69 ลงมา	12.70-16.90	16.91-21.11	21.12-25.32	25.33 ขึ้นไป
14	12.99 ลงมา	13.00-17.60	17.61-22.11	22.12-26.62	26.63 ขึ้นไป
15	13.16 ลงมา	13.17-18.17	18.18-23.18	23.19-27.38	27.39 ขึ้นไป
16	13.59 ลงมา	13.60-18.40	18.41-23.21	23.22-28.02	28.03 ขึ้นไป
17	13.91 ลงมา	14.92-18.82	19.83-24.33	24.34-29.68	29.69 ขึ้นไป
18	14.08 ลงมา	14.09-19.29	18.30-24.50	24.51-29.71	29.72 ขึ้นไป

ลูกนั่ง 60 วินาที (Sit-Ups 60 Seconds)

วัตถุประสงค์การทดสอบ

เพื่อทดสอบความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อท้อง

ค่าความเชื่อมั่น 0.734

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

1. เบาะรองพื้น หรือสนามหญ้านุ่ม
2. นาฬิกาจับเวลา

วิธีการปฏิบัติ

ให้ผู้เข้ารับการทดสอบนอนหงาย ชันเข่าทั้งสองข้าง เข่าทั้งสองงอเป็นมุมฉากเท้าทั้งสองวางห่างกัน ประมาณ 1 ช่วงไหล่ ฝ่าเท้าวางราบกับพื้น มือทั้งสองวางตะไกวที่หน้าขาทั้งสองข้าง ให้ผู้ช่วยการทดสอบนั่ง อยู่ที่ปลายเท้าและเอามือทั้งสองจับไว้ที่บริเวณใต้ข้อพับของผู้เข้ารับการทดสอบ เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ให้ ผู้เข้ารับการทดสอบยกลำตัวขึ้นไปสู่ท่านั่ง ก้มลำตัวให้ศีรษะผ่านไประหว่างเข่าแขนทั้งสองเหยียดตรงไปข้างหน้า และให้ปลายนิ้วแต่ละเส้นตรงที่อยู่แนวเดียวกับปลายเท้าทั้งสองข้างแล้วลงกลับสู่ท่าเริ่มต้น โดยจะต้องให้สะบักทั้งสองข้างแตะพื้น

ระเบียบการทดสอบ

ในการทดสอบจะไม่นับจำนวนครั้งในกรณีต่อไปนี้

1. มือทั้งสองไม่ได้วางตะไกวที่บริเวณขาทั้งสองข้าง
2. ในขณะที่กลับลงไปสู่ท่าเริ่มต้น สะบักไม่ได้แตะพื้น
3. ปลายนิ้วมือทั้งสองข้างไม่ได้แตะเส้นที่อยู่ในระดับเดียวกับปลายเท้า
4. ผู้เข้ารับการทดสอบใช้มือยันพื้น เพื่อดันลำตัวขึ้น

การบันทึกคะแนน

บันทึกจำนวนครั้งที่ทำได้ถูกต้องภายในเวลา 60 วินาที

เกณฑ์การแปลผล

เกณฑ์มาตรฐานรายการ ลูก - นั้ง 60 วินาที (ครั้ง) สำหรับเด็กไทย อายุ 7-18 ปี

อายุ (ปี)	เพศชาย				
	ต่ำมาก (1)	ต่ำ (2)	ปานกลาง (3)	ดี (4)	ดีมาก (5)
7	6 ลงมา	7-16	17-26	27-36	37 ขึ้นไป
8	9 ลงมา	10-19	20-29	30-39	40 ขึ้นไป
9	11 ลงมา	12-21	22-31	32-41	42 ขึ้นไป
10	13 ลงมา	14-23	24-33	34-43	44 ขึ้นไป
11	13 ลงมา	14-23	24-33	34-43	44 ขึ้นไป
12	16 ลงมา	17-26	27-36	37-46	47 ขึ้นไป
13	19 ลงมา	20-29	30-39	40-49	50 ขึ้นไป
14	19 ลงมา	20-30	31-41	42-52	53 ขึ้นไป
15	19 ลงมา	20-31	32-43	44-55	56 ขึ้นไป
16	20 ลงมา	21-32	33-44	45-56	57 ขึ้นไป
17	21 ลงมา	22-33	34-45	46-57	58 ขึ้นไป
18	23 ลงมา	24-35	36-47	48-59	60 ขึ้นไป
อายุ (ปี)	เพศหญิง				
	ต่ำมาก (1)	ต่ำ (2)	ปานกลาง (3)	ดี (4)	ดีมาก (5)
7	6 ลงมา	7-16	17-26	27-36	37 ขึ้นไป
8	6 ลงมา	7-16	17-26	27-36	37 ขึ้นไป
9	9 ลงมา	10-19	20-29	30-39	40 ขึ้นไป
10	11 ลงมา	12-21	22-31	32-41	42 ขึ้นไป
11	13 ลงมา	14-23	24-33	34-43	44 ขึ้นไป
12	13 ลงมา	14-23	24-33	34-43	44 ขึ้นไป
13	13 ลงมา	14-23	24-33	34-43	44 ขึ้นไป
14	14 ลงมา	15-24	25-34	35-44	45 ขึ้นไป
15	14 ลงมา	15-24	25-34	35-44	45 ขึ้นไป
16	15 ลงมา	16-25	26-35	36-45	46 ขึ้นไป
17	16 ลงมา	17-26	27-36	37-46	47 ขึ้นไป
18	16 ลงมา	17-26	27-36	37-46	47 ขึ้นไป

ต้นพื้น 30 วินาที

(Push-Ups 30 Seconds)

วัตถุประสงค์การทดสอบ

เพื่อวัดความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อแขนและกล้ามเนื้อส่วนบนของร่างกาย

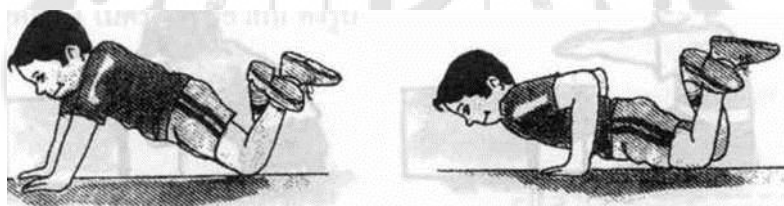
ค่าความเชื่อมั่น 0.728

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

1. เบาะรองพื้น หรือสนามหญ้านุ่ม
2. นาฬิกาจับเวลา

วิธีการปฏิบัติ

ให้ผู้เข้ารับการทดสอบคุกเข่าบนเบาะรองพื้น เหยียดลำตัวไปข้างหน้า โดยยื่นฝ่ามือทั้งสองข้างไว้กับ พื้นให้ปลายนิ้วชี้ตรงไปข้างหน้า และให้ฝ่ามือทั้งสองข้างเท่ากับช่วงไหล่ในขณะที่ยืนทดสอบเตรียมพร้อมที่จะ ปฏิบัติ ลำตัวจะต้องเหยียดตรง แขนทั้งสองอยู่ท่าเหยียดตึง ข้อเท้าทั้งสองจะต้องไขว่กันไว้โดยตลอด เมื่อได้ ยินสัญญาณ “เริ่ม” ให้ผู้เข้ารับการทดสอบยุบข้อเพื่อดันพื้นลงไป โดยทำมุม 90 องศาที่ข้อศอกทั้งสองข้าง ในขณะที่แขนบนขนานกับพื้น แล้วยกแขนและ ลำตัวกลับขึ้นมาอยู่ในท่าเดิม นับเป็น 1 ครั้ง

ระเบียบการทดสอบ

1. ผู้ทดสอบจะต้องสังเกตลำตัวของผู้เข้ารับการทดสอบให้เหยียดตรง แขนทั้งสองอยู่ในท่าเหยียดตึง ก่อนจะยุบข้อ เพื่อการดันพื้นลงไป
2. ข้อเท้าทั้งสองข้างของผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องไขว่กันอยู่ตลอดเวลา
3. เมื่อยุบข้อและดันพื้นลงไป บริเวณหน้าอกของผู้เข้ารับการทดสอบลดตามลงจนเกือบจะแตะบริเวณเบาะรองพื้น

การบันทึกคะแนน

บันทึกจำนวนครั้งที่ทำได้อย่างถูกต้องภายในเวลา 30 วินาที

เกณฑ์การแปลผล

เกณฑ์มาตรฐานรายการ ดันพื้น 30 วินาที (ครั้ง) สำหรับเด็กไทย อายุ 7-18 ปี

อายุ (ปี)	เพศชาย				
	ต่ำมาก (1)	ต่ำ (2)	ปานกลาง (3)	ดี (4)	ดีมาก (5)
7	10 ลงมา	11-15	16-20	21-25	26 ขึ้นไป
8	11 ลงมา	12-16	17-21	22-26	27 ขึ้นไป
9	11 ลงมา	12-17	18-23	24-29	30 ขึ้นไป
10	13 ลงมา	14-19	20-25	26-31	32 ขึ้นไป
11	13 ลงมา	14-19	20-25	26-31	32 ขึ้นไป
12	14 ลงมา	14-20	21-26	27-32	33 ขึ้นไป
13	14 ลงมา	15-21	22-28	29-35	36 ขึ้นไป
14	15 ลงมา	15-22	23-29	30-36	37 ขึ้นไป
15	15 ลงมา	16-23	24-31	32-39	40 ขึ้นไป
16	17 ลงมา	18-25	26-33	34-41	42 ขึ้นไป
17	17 ลงมา	18-25	26-33	34-41	42 ขึ้นไป
18	18 ลงมา	19-26	27-34	35-42	43 ขึ้นไป
อายุ (ปี)	เพศหญิง				
	ต่ำมาก (1)	ต่ำ (2)	ปานกลาง (3)	ดี (4)	ดีมาก (5)
7	8 ลงมา	9-13	14-18	19-23	24 ขึ้นไป
8	9 ลงมา	10-14	15-19	20-24	25 ขึ้นไป
9	10 ลงมา	11-15	16-20	21-25	26 ขึ้นไป
10	10 ลงมา	11-15	16-20	21-25	26 ขึ้นไป
11	11 ลงมา	12-16	17-21	22-26	27 ขึ้นไป
12	11 ลงมา	12-16	17-21	22-26	27 ขึ้นไป
13	11 ลงมา	12-17	18-23	24-29	30 ขึ้นไป
14	11 ลงมา	12-17	18-23	24-29	30 ขึ้นไป
15	11 ลงมา	12-18	19-25	26-32	33 ขึ้นไป
16	11 ลงมา	12-18	19-25	26-32	33 ขึ้นไป
17	11 ลงมา	12-18	19-25	26-32	33 ขึ้นไป
18	11 ลงมา	12-18	19-25	26-32	33 ขึ้นไป

นั่งอ้าวไปข้างหน้า

(Sit and Reach)

วัตถุประสงค์การทดสอบ

เพื่อวัดความอ่อนตัวของกล้ามเนื้อหลังและต้นขาด้านหลัง

ค่าความเชื่อมั่น 0.948

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

กล่องเครื่องมือวัดความอ่อนตัว ขนาดสูง 30 เซนติเมตร

วิธีการปฏิบัติ

ให้ผู้รับการทดสอบนั่งเหยียดขาตรงไปข้างหน้า โดยเท้าทั้งสองอยู่ห่างกันประมาณ 1 ฟุต โดยให้ฝ่าเท้าวางราบชิดกล่องวัดความอ่อนตัว แขนทั้งสองเหยียดตรงไปข้างหน้า ให้ผู้เข้ารับการทดสอบค่อยๆ ก้มลำตัว ลงและใช้ปลายนิ้วจากมือทั้งสองดันแกนวัดระยะทางไปข้างหน้า จนไม่สามารถก้มลำตัวลงไปได้อีก ให้ผู้เข้ารับการทดสอบก้มตัวค้างไว้ 1 วินาที

ระเบียบการทดสอบ

1. ขณะที่ก้มเพื่อให้ปลายนิ้วแตะแกนที่วัดระยะทางไปข้างหน้านั้น เขาจะต้องไม่งอ
2. ห้ามผู้เข้ารับการทดสอบโยกตัวช่วยขณะที่ก้มลำตัวลง
3. ให้ทำการทดสอบ 2 ครั้ง

การบันทึกคะแนน

1. ให้บันทึกระยะทางเป็นเซนติเมตร
2. บันทึกค่าที่ทำการทดสอบได้ดีที่สุด จากการทดสอบ 2 ครั้ง

เกณฑ์การแปลผล

เกณฑ์มาตรฐานรายการ นั้งอตัวไปข้างหน้า (เซนติเมตร) สำหรับเด็กไทย อายุ 7-18 ปี

อายุ (ปี)	เพศชาย				
	ต่ำมาก (1)	ต่ำ (2)	ปานกลาง (3)	ดี (4)	ดีมาก (5)
7	2 ลงมา	3-4	5-6	7-8	9 ขึ้นไป
8	2 ลงมา	3-4	5-6	7-8	9 ขึ้นไป
9	2 ลงมา	3-5	6-8	9-11	12 ขึ้นไป
10	2 ลงมา	3-5	6-8	9-11	12 ขึ้นไป
11	3 ลงมา	4-6	7-9	10-12	13 ขึ้นไป
12	3 ลงมา	4-6	7-9	10-12	13 ขึ้นไป
13	4 ลงมา	5-7	8-10	11-13	14 ขึ้นไป
14	4 ลงมา	5-7	8-10	11-13	14 ขึ้นไป
15	5 ลงมา	6-8	9-11	12-14	15 ขึ้นไป
16	5 ลงมา	6-9	10-13	14-17	18 ขึ้นไป
17	5 ลงมา	6-9	10-13	14-17	18 ขึ้นไป
18	6 ลงมา	7-10	11-14	15-18	19 ขึ้นไป
อายุ (ปี)	เพศหญิง				
	ต่ำมาก (1)	ต่ำ (2)	ปานกลาง (3)	ดี (4)	ดีมาก (5)
7	1 ลงมา	2-4	5-7	8-10	9 ขึ้นไป
8	1 ลงมา	2-4	5-7	8-10	9 ขึ้นไป
9	1 ลงมา	2-4	5-7	8-10	12 ขึ้นไป
10	1 ลงมา	2-4	5-7	8-10	12 ขึ้นไป
11	3 ลงมา	4-6	7-9	10-12	13 ขึ้นไป
12	3 ลงมา	4-6	7-9	10-12	13 ขึ้นไป
13	4 ลงมา	5-7	8-10	11-13	14 ขึ้นไป
14	4 ลงมา	5-8	9-12	13-16	14 ขึ้นไป
15	5 ลงมา	6-9	10-13	14-17	15 ขึ้นไป
16	5 ลงมา	6-9	10-13	14-17	18 ขึ้นไป
17	6 ลงมา	7-10	11-14	15-18	18 ขึ้นไป
18	7 ลงมา	8-11	12-15	16-19	19 ขึ้นไป

วิ่งระยะไกล

(Distance Run)

วัตถุประสงค์การทดสอบ

เพื่อวัดความอดทนของระบบหายใจและระบบไหลเวียนโลหิต

ระยะทางในการวิ่ง

ระยะทาง 1,200 เมตร สำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีอายุระหว่าง 7 - 12 ปี

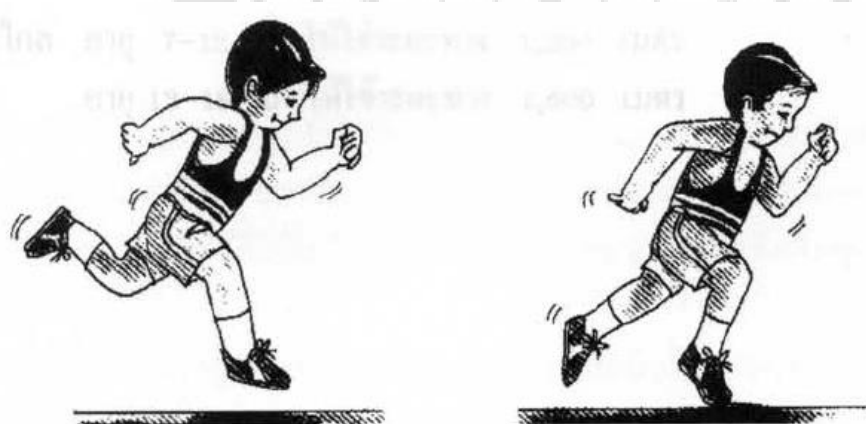
ระยะทาง 1,600 เมตร สำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีอายุระหว่าง 13 - 18 ปี

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

1. นาฬิกาจับเวลา 1/100 วินาที
2. สนามที่มีลู่วิ่ง หรือทางวิ่งพื้นราบ

วิธีการปฏิบัติ

เมื่อให้สัญญาณ “เข้าที่” ผู้เข้ารับการทดสอบยืนให้เท้าข้างหนึ่งแตะเส้นเริ่ม เมื่อพร้อมและนิ่ง ผู้ปล่อยตัวสั่ง “ไป” ผู้เข้ารับการทดสอบออกวิ่งไปตามเส้นทางที่กำหนดให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ (แม้ว่าจะอนุญาตให้เดินได้ แต่ก็ยังเน้นให้รักษาระดับความเร็วให้คงที่อยู่เสมอ)

เกณฑ์การแปลผล

เกณฑ์มาตรฐานรายการ วิ่งระยะไกล (นาทีก) สำหรับเด็กไทย อายุ 7-18 ปี

อายุ (ปี)	เพศชาย				
	ดีมาก (5)	ดี (4)	ปานกลาง (3)	ต่ำ (2)	ต่ำมาก (1)
7	6.59 ลงมา	7.00-9.59	10.00-12.34	12.34-15.02	15.03 ขึ้นไป
8	6.24 ลงมา	6.25-8.59	9.00-11.34	11.35-14.04	14.05 ขึ้นไป
9	6.11 ลงมา	6.12-8.35	8.36-10.59	11.00-13.26	13.27 ขึ้นไป
10	6.01 ลงมา	6.02-8.03	8.04-10.45	10.46-13.16	13.17 ขึ้นไป
11	5.28 ลงมา	5.29-7.59	8.00-10.30	10.31-12.57	12.58 ขึ้นไป
12	5.00 ลงมา	5.01-7.26	7.27-9.53	9.54-11.59	12.00 ขึ้นไป
13	7.00 ลงมา	7.01-9.59	10.00-12.51	12.52-15.39	15.40 ขึ้นไป
14	6.59 ลงมา	7.00-9.47	9.48-12.35	12.36-15.24	15.25 ขึ้นไป
15	6.33 ลงมา	6.34-8.40	8.41-11.11	11.12-13.43	13.44 ขึ้นไป
16	6.05 ลงมา	6.06-8.26	8.27-10.59	11.00-13.27	13.28 ขึ้นไป
17	5.56 ลงมา	5.57-8.06	8.07-10.56	10.57-13.11	13.11 ขึ้นไป
18	5.30 ลงมา	5.31-7.59	8.00-10.54	10.55-13.03	13.04 ขึ้นไป
อายุ (ปี)	เพศหญิง				
	ดีมาก (5)	ดี (4)	ปานกลาง (3)	ต่ำ (2)	ต่ำมาก (1)
7	7.55 ลงมา	7.56-10.17	10.18-12.59	13.00-15.44	15.45 ขึ้นไป
8	7.14 ลงมา	7.15-9.50	9.51-12.26	12.27-14.59	15.00 ขึ้นไป
9	7.02 ลงมา	7.03-9.02	9.03-11.43	11.44-14.24	14.25 ขึ้นไป
10	6.59 ลงมา	7.00-9.00	9.01-11.30	11.31-14.00	14.10 ขึ้นไป
11	6.24 ลงมา	6.25-8.55	8.56-11.26	11.27-13.57	13.58 ขึ้นไป
12	6.01 ลงมา	6.02-8.16	8.17-10.59	11.00-13.05	13.06 ขึ้นไป
13	8.36 ลงมา	8.37-11.17	11.18-14.38	14.39-17.19	17.20 ขึ้นไป
14	8.37 ลงมา	8.38-10.59	11.00-14.13	14.14-16.46	16.47 ขึ้นไป
15	8.37 ลงมา	8.38-11.18	11.19-13.54	13.55-16.35	16.36 ขึ้นไป
16	8.18 ลงมา	8.19-10.59	11.00-12.59	13.00-16.26	16.27 ขึ้นไป
17	8.08 ลงมา	8.09-10.59	11.00-13.30	13.31-16.11	16.12 ขึ้นไป
18	7.59 ลงมา	8.00-10.40	10.41-13.21	13.22-16.02	16.03 ขึ้นไป

*หมายเหตุ อายุ 7-12 ปี ระยะทาง 1200 เมตร

อายุ 13-18 ปี ระยะทาง 1600 เมตร

แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์
แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง 1 แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ฉบับนี้ดัดแปลงมาจากการสร้างแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยศึกษาจากเนื้อเพลงกราวกีฬาของเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี และแนวคิดจากทฤษฎี คุณาภิสิทธิ์ (2547) มีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า 3 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งเป็นแบบประเมินตนเองของของครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง โดยระบุระดับคะแนน ดังนี้

3 แทน	การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับมาก
2 แทน	การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับปานกลาง
1 แทน	การมีหรือแสดงลักษณะและจำนวนของพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับน้อย

คำชี้แจง 2 หากท่านพิจารณาตนเองว่ามีพฤติกรรมความสามารถเป็นอย่างไร ขอให้เลือกตอบให้ตรงกับความเป็นจริง

ต่อไปนี้เป็น แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของท่าน กรุณาตอบตรงความเป็นจริง โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ตามรายการดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	มาก	ปานกลาง	น้อย
	3	2	1
1. มีความกล้าหาญ		✓	

ชื่อ-นามสกุล.....โรงเรียน.....ระดับชั้น.....

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	มาก	ปานกลาง	น้อย
	3	2	1
1. มีความกล้าหาญ			
2. มีความอดทน			
3. รู้แพ้			
4. รู้ชนะ			
5. รู้จักให้อภัย			
6. ไม่เอาเปรียบผู้อื่น			
7. มีความสามัคคี			
8. ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม			
9. ไม่เห็นแก่ตัว			
10. ให้ความช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่า			
11. ซื่อสัตย์สุจริต			
12. มีความมั่นคงทางอารมณ์			
13. เคารพสิทธิผู้อื่น			
14. มีความรับผิดชอบ			
15. เอื้ออาทรผู้อื่น			
รวม			

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านอื่นที่นักเรียนปฏิบัติ

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมิน

- ดีมาก ได้คะแนนมากกว่า 39 คะแนน
- ดี ได้คะแนน 35 - 39 คะแนน
- พอใช้ ได้คะแนน 30 - 34 คะแนน
- ควรปรับปรุง ได้คะแนนต่ำกว่า 30 คะแนน

บทที่ 5

คุณภาพของเครื่องมือการประเมินผลในรูปแบบฯ

5.1 เครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้

เครื่องมือการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยพัฒนาตามกรอบแนวคิดของซิงเกอร์และคอร์บิน (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2527; อ้างอิงจาก Singer. 1974; Corbin. 1976) กรมวิชาการ. (2545); ไวเนอร์และโคเฮน (Wiener & Cohen. 1997) และวรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548) ที่ระบุว่าการประเมินผลการเรียนรู้ทาง พลศึกษาจะต้องดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยมีแหล่งข้อมูลที่ใช้ ประกอบด้วย 4 แหล่ง คือ

1. ผลศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการ รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงฯ ภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย สภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม

2. กลุ่มผู้มีส่วนร่วมในการสร้างรูปแบบฯ จำนวน 8 คน
3. ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบ จำนวน 5 คน
4. ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินผล จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย

1. แบบวัดความรู้
2. แบบวัดเจตคติ
3. แบบวัดทักษะ
4. แบบวัดสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ
5. แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์

นำไปทดลองใช้ (Try Out) ในเทอม 2 ปีการศึกษา 2557 กับนักเรียน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนศรีราชา โรงเรียนชลกันยานุกูล โรงเรียนสุรศักดิ์พิทยาคม และโรงเรียนอัสสัมชัญพิทยาคม นักเรียนโรงเรียนละ 20 คน รวมทั้งหมด 80 คน

3.2 แบบวัดความรู้

ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดวัตถุประสงค์ในการทดสอบ โดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรมด้านความรู้ของบลูม (Bloom, et al. 2001) ประกอบการวิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัด เนื้อหาที่เรียน และวิเคราะห์เนื้อหาให้มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการสร้างตารางกำหนดจุดประสงค์ในการประเมินและเนื้อหา (Specification of Test) มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) 4 ตัวเลือก และกำหนดเกณฑ์การประเมินผล

3.3 แบบวัดเจตคติ

แบบวัดเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ฉบับนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้จัดทำขึ้นโดยพิจารณาจากคุณลักษณะและพฤติกรรมที่ได้จากการเรียนการสอนพลศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 15 ข้อ ลักษณะเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งเป็นแบบประเมินเจตคติของครู นักเรียน เพื่อน และผู้ปกครอง

3.4 แบบวัดทักษะ

ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสร้างตามตัวชี้วัดเป็นหลัก และวิเคราะห์เนื้อหาให้มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และใช้แนวคิดของทักษะกลไกของแฮร์โรว์ (Harrow: 1972) และแนวคิดการเคลื่อนไหว 3 ระดับชั้น ของวาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2552: 35-44) ในการสร้าง และกำหนดเกณฑ์การประเมินผล

3.5 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

สำนักงานคณะกรรมการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (2549) ประกอบด้วย

1. ดัชนีมวลกาย (Body Mass Index : BMI)
2. ลูก-นั่ง 60 วินาที (Sit - Ups 60 Seconds)
3. ดันพื้น 30 วินาที (Push-Ups 30 Seconds)
4. นั่งงอตัวไปข้างหน้า (Sit and Reach)
5. วิ่งระยะไกล (Distance Run)

3.6 แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์

การสร้างแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยศึกษาจากเนื้อเพลงกราวกีฬาของเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี และแนวคิดจากวาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2547) ซึ่งได้วิเคราะห์จากเนื้อเพลงกราวกีฬามีจำนวน 15 ข้อและนำมาปรับให้เหมาะสม และนำมากำหนดเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในการเรียนรู้พลศึกษา และเกณฑ์การประเมินผล

สรุปคุณภาพของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ

ตาราง 4 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง
ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

องค์ประกอบของรูปแบบ	ระดับความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า ร้อยละ
	1	2	3	4	5	
1. สิ่งที่มีประเมิณ						
1.1 ด้านความรู้	✓	✓	✓	✓	✓	100
1.2 ด้านเจตคติ	✓	✓	✓	✓	✓	100
1.3 ด้านทักษะ	✓	✓	✓	✓	✓	100
1.4 ด้านสมรรถภาพทางกาย	✓	✓	✓	✓	✓	100
1.5 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	✓	✓	✓	✓	✓	100
2. กระบวนการประเมิน						
2.1 การวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัด	✓	✓	✓	✓	✓	100
2.2 กำหนดจุดมุ่งหมายการประเมิน	✓	✓	✓	✓	✓	100
2.3 กำหนดเกณฑ์การประเมิน	✓	✓	✓	✓	✓	100
2.4 สร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	✓	✓	✓	✓	✓	100
2.5 ดำเนินการประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	✓	✓	✓	✓	✓	100
3. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน						
3.1 ครู	✓	✓	✓	✓	✓	100
3.2 นักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	100
3.3 เพื่อน	✓	✓	✓	✓	✓	100
3.2 ผู้ปกครอง	✓	✓	✓	✓	✓	100
4. เกณฑ์การประเมิน						
4.1 สัดส่วนคะแนน						
4.1.1 ด้านความรู้ 20 คะแนน	✓	✓	✓	✓	✓	100
4.1.2 ด้านเจตคติ 20 คะแนน	✓	✓	✓	✓	✓	100
4.1.3 ด้านทักษะ 20 คะแนน	✓	✓	✓	✓	✓	100
4.1.4 ด้านสมรรถภาพทางกาย 20 คะแนน	✓	✓	✓	✓	✓	100
4.1.5 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 20 คะแนน	✓	✓	✓	✓	✓	100
4.2 เกณฑ์การตัดสินผล						
4.2.1 ระดับคะแนน 80-100 ได้เกรด 4 ดีเยี่ยม	✓	✓	✓	✓	✓	100
4.2.2 ระดับคะแนน 75-79 ได้เกรด 3.5 ดีมาก	✓	✓	✓	✓	✓	100
4.2.3 ระดับคะแนน 70-74 ได้เกรด 3 ดี	✓	✓	✓	✓	✓	100
4.2.4 ระดับคะแนน 65-69 ได้เกรด 2.5 ค่อนข้างดี	✓	✓	✓	✓	✓	100
4.2.5 ระดับคะแนน 60-64 ได้เกรด 2 ปานกลาง	✓	✓	✓	✓	✓	100
4.2.6 ระดับคะแนน 55-59 ได้เกรด 1.5 พอใช้	✓	✓	✓	✓	✓	100
4.2.7 ระดับคะแนน 50-54 ได้เกรด 1 ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	✓	✓	✓	✓	✓	100
4.2.8 ระดับคะแนน 0-49 ได้เกรด 0 ต่ำกว่าเกณฑ์	✓	✓	✓	✓	✓	100

หมายเหตุ ✓ หมายถึง มีความเหมาะสม × หมายถึง ไม่มีความเหมาะสม

ตาราง 5 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง
ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

องค์ประกอบของคู่มือ	ระดับความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า ร้อยละ
	1	2	3	4	5	
1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา						
1.1 ความสำคัญและความจำเป็น	✓	✓	✓	✓	✓	100
1.2 ประโยชน์ของการพัฒนารูปแบบ	✓	✓	✓	✓	✓	100
2. รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3						
2.1 ความหมาย	✓	✓	✓	✓	✓	100
2.2 รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	✓	✓	✓	✓	✓	100
2.3 บทบาทของผู้ประเมินผลตามสภาพจริง	✓	✓	✓	✓	✓	100
2.4 กระบวนการประเมินผลตามสภาพจริง	✓	✓	✓	✓	✓	100
2.5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการประเมินตามสภาพจริง	✓	✓	✓	✓	✓	100
2.6 สูตรการคำนวณ	✓	✓	✓	✓	✓	100
3. แนวทางในการใช้รูปแบบการประเมินผลฯ						
3.1 คำชี้แจงการใช้คู่มือ	✓	✓	✓	✓	✓	100
3.2 ขั้นตอนการเตรียมการ	✓	✓	✓	✓	✓	100
3.3 ขั้นตอนการนำไปใช้	✓	✓	✓	✓	✓	100
4. เครื่องมือการประเมินผลในรูปแบบการประเมินผลฯ						
4.1 แบบวัดความรู้	×	✓	✓	✓	✓	80
4.2 แบบวัดเจตคติ	×	✓	✓	✓	✓	80
4.3 แบบวัดทักษะ	×	✓	✓	✓	✓	80
4.4 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย	×	✓	✓	✓	✓	80
4.5 แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์	×	✓	✓	✓	✓	80
5. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการประเมินผลในรูปแบบ						
5.1 คุณภาพของรูปแบบฯ	✓	✓	✓	✓	✓	100
5.2 คุณภาพของเครื่องมือ	✓	✓	✓	✓	✓	100
5.2.1 แบบวัดความรู้	✓	✓	✓	✓	✓	100
5.2.2 แบบวัดเจตคติ	✓	✓	✓	✓	✓	100
5.2.3 แบบวัดทักษะ	✓	✓	✓	✓	✓	100
5.2.4 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย	✓	✓	✓	✓	✓	100
5.2.5 แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์	✓	✓	✓	✓	✓	100
5.3 คุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบ	✓	✓	✓	✓	✓	100

หมายเหตุ ✓ หมายถึง มีความเหมาะสม × หมายถึง ไม่มีความเหมาะสม

ตาราง 6 ผลการหาคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือ	ลักษณะ ของ เครื่องมือ	จำนวนข้อ	ค่าความ เที่ยงตรง	ค่าความ เชื่อมั่น	ค่าอำนาจ จำแนก	ค่าความ ยากง่าย
แบบวัดความรู้	เลือกตอบ	30	0.60-1.00	0.93	0.33-0.83	0.26-0.79
แบบวัดเจตคติ	มาตราส่วน ประเมินค่า 5 ระดับ	15	0.60-1.00	0.84	0.29-0.57	-
แบบวัดทักษะ การอยู่กับที่	แบบ ตรวจสอบ รายการ	15	1.00	0.66	0.68	-
แบบวัดทักษะ การส่ง	แบบ ตรวจสอบ รายการ	23	1.00	0.81	0.80	-
แบบวัดทักษะ การรับ	แบบ ตรวจสอบ รายการ	20	1.00	0.77	0.84	-
แบบวัดทักษะ การหมุน	แบบ ตรวจสอบ รายการ	13	1.00	0.71	0.84	-
แบบวัดทักษะ การเหวี่ยง	แบบ ตรวจสอบ รายการ	19	1.00	0.80	0.76	-
แบบวัดทักษะ การลงสู่พื้น	แบบ ตรวจสอบ รายการ	10	1.00	0.72	0.86	-
แบบวัดทักษะ การดีดตัว	แบบ ตรวจสอบ รายการ	17	1.00	0.85	0.88	-
แบบวัดทักษะ การเคลื่อนไหว แบบเคลื่อนที่	แบบ ตรวจสอบ รายการ	15	1.00	0.77	0.89	-

ตาราง 6 (ต่อ)

แบบวัดทักษะ การใช้อุปกรณ์ ประกอบและ การ เคลื่อนไหว ร่วมกับผู้อื่น	แบบ ตรวจสอบ รายการ	13	1.00	0.79	0.84	-
แบบวัดทักษะ การหลบหลีก หรือหลอกล่อ	แบบ ตรวจสอบ รายการ	16	1.00	0.79	0.88	-
แบบวัดทักษะ ทั้งฉบับ	แบบ ตรวจสอบ รายการ	10	1.00	0.96	0.68-0.89	
แบบทดสอบ สมรรถภาพ ทางกาย เพื่อสุขภาพ	การทดสอบ ปฏิบัติ	5	1.00	0.65	0.28-0.53	-
แบบวัด คุณลักษณะ อันพึงประสงค์	มาตราส่วน ประเมินค่า 3 ระดับ	15	1.00	0.78	0.21-0.48	-

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). การประเมินผลจากสภาพจริง. กรุงเทพฯ.
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา
และพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- (2553). แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- (2553). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ทิศนา ขัมมณี. (2543). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523). หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- (2527). หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- (2548). รวบรวมความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินผล
ทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- (2541). หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- (2547). การพัฒนาหลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2547). การพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูในการจัดทำสาระหลักสูตร
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- (2552). การพัฒนาหลักสูตร แนวคิด ทฤษฎี และกระบวนการปฏิบัติ:กลุ่มสาระ
การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา. กรุงเทพฯ: องค์ค้ำของ สกสศ.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2550). นโยบายการประเมินผลการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ. ในรวมบทความการประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่. บรรณาธิการ
สุวิมล ว่องวานิช. หน้า 3-4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2552). ทฤษฎีการประเมิน. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สามลดา.

- ศิริเดช สุชีวะ. (2550). หลักการประเมินผลการเรียนรู้. ใน *รวมบทความการประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่*. บรรณาธิการ สุวิมล ว่องวาณิช. หน้า 53. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ ภู่วิภาดาธรรม. (2554). หลักการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการประเมินตามสภาพจริง. กรุงเทพฯ: ดวงกลมพับลิชชิ่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *คู่มือการประเมินผลการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2547). *ข้อเสนอยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: เซ็นจูรี.
- Bloom, B. S. (1956). *Taxonomy of Education Objectives*. Neew York: McKay.
- Casson, A. (2009). *Assessment in Outdoor Education*. The Degree of Master of Education. Queen's University Kingston, Ontario, Canada.
- Chan, W. K. (2006). Barriers to the Implementation of Physical Education (PE) Assessment in Hong Kong. *International Journal of Learning*. 13(4): 165-169.
- Griffin, L. L.; & Richard, J. F. (2003). *Using Authentic Assessment to Improve Students' Net/Wall Game Play*. Teaching Elementary Physical Education. Online.
- Jonsson, A.; & Svingby. G. (2007). The use of scoring rubrics: Reliability, validity and educational consequences. *Educational Research*. 2: 130–144.
- Lund. J. (1997, January). *What is authentic assessment?*. Measurement News 2: 3.
- Price, J. W. (1998). Authentic Assessment and Its Results in a Middle School Classroom. In *Masters Abstracts International*. 37(1): 151.
- Singer. (1974). *Motor Learning and Human Performance: An Application to Motor Skills And Movement Behaviors*. 3rd ed. New York: Mac Millan.

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

หัวข้อการสัมภาษณ์

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

การสัมภาษณ์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์กับครู นักเรียน และผู้ปกครอง ในการ
ประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ดำเนินการสัมภาษณ์โดยมีแนวคำถามดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

- ชื่อ-นามสกุล
- เพศ
- อายุ
- บทบาทของผู้ประเมิน
- โรงเรียน
- การศึกษา

2. ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร (คำถามหลัก)

คำถามขยาย

- การมีครูเป็นผู้ประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาของนักเรียน ท่านคิดว่าจะมีความ
เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร ความถูกต้องของการประเมินจะเกิดขึ้นได้หรือไม่อย่างไร มีความเป็น
ประโยชน์มากน้อยเพียงใดต่อการประเมินผลการเรียนทางพลศึกษาของนักเรียน และในทางปฏิบัติ
ควรมีการแก้ไขหรือปรับปรุงในส่วนนี้ อย่างไรบ้าง
- การมีนักเรียนเป็นผู้ประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาของตนเอง ท่านคิดว่าจะมีความ
เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร ความถูกต้องของการประเมินจะเกิดขึ้นได้หรือไม่อย่างไร มีความเป็น
ประโยชน์มากน้อยเพียงใดต่อการประเมินผลการเรียนทางพลศึกษา และเป็นไปได้จริงในทางปฏิบัติ
หรือไม่ อย่างไร ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการประเมินการเรียนการสอนของครูคืออะไรบ้าง และ
ควรมีการแก้ไขหรือปรับปรุงในส่วนนี้ อย่างไรบ้าง
- การมีเพื่อนนักเรียนเป็นผู้ประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาของเพื่อนด้วยตนเอง ท่าน
คิดว่าจะมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร ความถูกต้องของการประเมินจะเกิดขึ้นได้หรือไม่อย่างไร มี
ความเป็นประโยชน์มากน้อยเพียงใดต่อการประเมินผลการเรียนทางพลศึกษา และเป็นไปได้จริง
ในทางปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการมีเพื่อนนักเรียนเป็นผู้ประเมินผลการ
เรียนรู้ทางพลศึกษาของเพื่อนด้วยตนเองคืออะไรบ้าง และจะมีแนวทางในการแก้ไขหรือปรับปรุงใน
ส่วนนี้ อย่างไรบ้าง

- การมีผู้ปกครองเป็นผู้ประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาของนักเรียนที่ตนเองปกครองที่ดำเนินการอยู่ตามรูปแบบการประเมินนี้ ท่านคิดว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร ความถูกต้องของการประเมินจะเกิดขึ้นได้หรือไม่อย่างไร มีความเป็นประโยชน์มากน้อยเพียงใดต่อการประเมินผลการเรียนทางพลศึกษา และเป็นไปได้จริงในทางปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการมีผู้ปกครองเป็นผู้ประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาของนักเรียน และจะแนวทางในการแก้ไขหรือปรับปรุงในส่วนนี้ ได้อย่างไรบ้าง

3. ด้านสิ่งที่มุ่งประเมิน ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร (คำถามหลัก)

คำถามขยาย

- การประเมินความรู้ มีความจำเป็นมากน้อยเพียงไรในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา และการกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับร้อยละ 20 มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร ปัญหาอุปสรรคในการประเมินความรู้ คืออะไร จะมีแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขได้อย่างไรบ้าง

- มีการประเมินเจตคติ มีความจำเป็นมากน้อยเพียงไรในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา และการกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับร้อยละ 20 มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร ปัญหาอุปสรรคในการประเมินเจตคติ คืออะไร จะมีแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขได้อย่างไรบ้าง

- มีการประเมินทักษะ มีความจำเป็นมากน้อยเพียงไรในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา และการกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับร้อยละ 20 มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร ปัญหาอุปสรรคในการประเมินทักษะ คืออะไร จะมีแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขได้อย่างไรบ้าง

- มีการประเมินสมรรถภาพทางกาย มีความจำเป็นมากน้อยเพียงไรในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา และการกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับร้อยละ 20 มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร ปัญหาอุปสรรคในการประเมินสมรรถภาพทางกาย คืออะไร จะมีแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขได้อย่างไรบ้าง

- มีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความจำเป็นมากน้อยเพียงไรในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา และการกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับร้อยละ 20 มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร ปัญหาอุปสรรคในการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คืออะไร จะมีแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขได้อย่างไรบ้าง

4. ด้านกระบวนการประเมิน ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร (คำถามหลัก)

คำถามขยาย

- การชี้แจงแนวทางการประเมินก่อนใช้รูปแบบการประเมินฯ มีความจำเป็นหรือไม่ และกระบวนการที่ดำเนินการอยู่ท่านคิดว่าเหมาะสม หรือไม่ อย่างไร ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินการในส่วนนี้คืออะไร และจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร

- การชี้แจงเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน มีความจำเป็นหรือไม่ และกระบวนการที่ดำเนินการอยู่ท่านคิดว่าเหมาะสม หรือไม่ อย่างไร ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินการในส่วนนี้คืออะไร และจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร

- การใช้เครื่องมือที่เหมาะสมในการประเมิน มีความจำเป็นหรือไม่ และกระบวนการที่ดำเนินการอยู่ท่านคิดว่าเหมาะสม หรือไม่ อย่างไร ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินการในส่วนนี้คืออะไร และจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร

- กำหนดระยะเวลาในการประเมินแต่ละครั้งที่ชัดเจน มีความจำเป็นหรือไม่ และกระบวนการที่ดำเนินการอยู่ท่านคิดว่าเหมาะสม หรือไม่ อย่างไร ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินการในส่วนนี้คืออะไร และจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร

- การดำเนินการประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยประกอบด้วย ตัวนักเรียนเอง เพื่อน ผู้ปกครอง และครูผู้สอน มีความจำเป็นหรือไม่ และกระบวนการที่ดำเนินการอยู่ท่านคิดว่าเหมาะสม หรือไม่ อย่างไร ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินการในส่วนนี้คืออะไร และจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร

- การกำหนดขั้นตอนการดำเนินการประเมินที่ชัดเจน มีความจำเป็นหรือไม่ และกระบวนการที่ดำเนินการอยู่ท่านคิดว่าเหมาะสม หรือไม่ อย่างไร ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินการในส่วนนี้คืออะไร และจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร

- การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินแต่ละด้านอย่างชัดเจน มีความจำเป็นหรือไม่ และกระบวนการที่ดำเนินการอยู่ท่านคิดว่าเหมาะสม หรือไม่ อย่างไร ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินการในส่วนนี้คืออะไร และจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร

- การกำหนดค่าคะแนนในแต่ละเกณฑ์เป็นไปอย่างเหมาะสม มีความจำเป็นหรือไม่ และกระบวนการที่ดำเนินการอยู่ท่านคิดว่าเหมาะสม หรือไม่ อย่างไร ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินการในส่วนนี้คืออะไร และจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร

- การกำหนดเกณฑ์ที่มีความท้าทายต่อนักเรียนและนักเรียนสามารถที่จะเรียนรู้จนบรรลุเกณฑ์ดังกล่าวได้ มีความจำเป็นหรือไม่ และกระบวนการที่ดำเนินการอยู่ท่านคิดว่าเหมาะสม หรือไม่ อย่างไร ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินการในส่วนนี้คืออะไร และจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร

5. ด้านการสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร (คำถามหลัก)

คำถามขยาย

- การแจ้งข้อมูลในส่วนของผลการประเมิน แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการประเมินนั้นๆ มีความจำเป็นหรือไม่ และกระบวนการที่ดำเนินการอยู่ท่านคิดว่าเหมาะสม หรือไม่ อย่างไร ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินการในส่วนนี้คืออะไร และจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร

- การที่กำหนดในรายละเอียดของผลการประเมินที่แจ้งทุกฝ่ายทราบ ต้องมีความชัดเจน สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุง/แก้ไข/พัฒนาการเรียนรู้นทางพลศึกษาของนักเรียนได้นั้น มีความจำเป็นหรือไม่ และกระบวนการที่ดำเนินการอยู่ท่านคิดว่าเหมาะสม หรือไม่ อย่างไร ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินการในส่วนนี้คืออะไร และจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร

6. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

**แบบประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง
ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

คำชี้แจง แบบประเมินนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้น ซึ่งผลการประเมินจะเป็นประโยชน์ต่อครู นักเรียน และผู้ปกครอง โปรดให้ข้อมูลตามความเป็นจริง โดยผู้วิจัยจะใช้ประโยชน์จากข้อมูลนี้เพื่อการวิจัยเท่านั้น

วิธีการตอบแบบประเมิน

จงพิจารณารายการประเมินด้านซ้ายมือ และทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับประสิทธิผลด้านขวามือ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านว่ารูปแบบการประเมินผลฯ นี้ สามารถก่อให้เกิดประสิทธิผลในระดับใดโดย

- 5 หมายถึง รายการดังกล่าวก่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด
- 4 หมายถึง รายการดังกล่าวก่อให้เกิดประสิทธิผลมาก
- 3 หมายถึง รายการดังกล่าวก่อให้เกิดประสิทธิผลปานกลาง
- 2 หมายถึง รายการดังกล่าวก่อให้เกิดประสิทธิผลน้อย
- 1 หมายถึง รายการดังกล่าวก่อให้เกิดประสิทธิผลน้อยที่สุด

(หมายเหตุ ประสิทธิผล หมายถึง รูปแบบการประเมินที่สร้างขึ้น สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลความสามารถของนักเรียนได้ถูกต้องตรงกับสภาพความเป็นจริงที่นักเรียนเป็น และสามารถประเมินระดับความสามารถของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง เป็นธรรมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง)

ข้อ	รายการ	ระดับประสิทธิผล				
		5	4	3	2	1
	มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility Standards)					
1	การระบุผู้เกี่ยวข้อง – มีการระบุความต้องการหรือความสนใจของครู นักเรียน เพื่อนนักเรียน และผู้ปกครอง ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องในการประเมิน อย่างชัดเจน					
2	ความน่าเชื่อถือ – ผู้ประเมินผลฯ มีความสามารถและน่าเชื่อถือ สามารถให้ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง ตรงตามความเป็นจริง					
3	การเลือกใช้ข้อมูลที่เหมาะสม – ข้อมูลที่รวบรวมได้ครอบคลุมประเด็นสำคัญ ซึ่งสามารถเลือกใช้เพื่อบ่งชี้คุณภาพของนักเรียนได้อย่างชัดเจน					
4	ความโปร่งใสในการประเมิน – ผู้ประเมิน มีมุมมอง เหตุผล วิธีการประเมิน และการแปลผลเพื่อตัดสินคุณค่าที่ชัดเจน					
5	ความชัดเจนของรายงาน – รายงานการประเมินมีการอธิบายบริบท วัตถุประสงค์ ข้อคำถาม กระบวนการประเมิน และผลการประเมินครบถ้วน					
6	ความเหมาะสมของระยะเวลาในการรายงานผล – มีการรายงานผลการประเมินในระยะเวลาที่เหมาะสม ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ตัดสินใจและดำเนินการแก้ไขได้ทันที่					

ข้อ	รายการ	ระดับประสิทธิผล				
		5	4	3	2	1
7	ผลกระทบของการประเมิน – ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินได้ใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาตนเอง และกระบวนการเรียนการสอนพลศึกษาได้อย่างเหมาะสม					
	รวม					
	มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards)					
8	วิธีการประเมิน – วิธีการและเครื่องมือประเมินผลฯ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง โดยไม่เกิดปัญหาใดๆ					
9	การเป็นที่ยอมรับจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง – มีการวางแผนและรวบรวมความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จนก่อให้เกิดการยอมรับผลการประเมินที่แตกต่างจากความคิดเห็นของตนเองได้					
10	ผลที่ได้มีความคุ้มค่า – การประเมินให้ข้อมูลที่เพียงพอสำหรับการตัดสินใจ การเรียนรู้ และความรับผิดชอบต่อการประเมิน ก่อให้เกิดคุ้มค่าของทรัพยากรที่ใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา					
	รวม					
	มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Proprietary Standards)					
11	การกำหนดข้อตกลงอย่างเป็นทางการ – มีการกำหนดภาระหน้าที่ในการประเมิน ตลอดจนรายละเอียดอย่างเป็นทางการ เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามรายละเอียดของการประเมินที่กำหนดได้					
12	เคารพสิทธิส่วนบุคคล – รูปแบบการประเมินฯ มีการออกแบบและดำเนินการที่เป็นไปโดยให้ความเคารพ ปกป้องสิทธิ และสวัสดิภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง					
13	คำนึงถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล – รูปแบบการประเมินฯ ให้ความสำคัญพหุทัศนะของความเป็นมนุษย์ ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน ปกป้องผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ให้ถูกคุกคามหรือทำร้ายจากกระบวนการประเมิน					
14	ความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล – การประเมินมีการรวบรวมข้อมูล จุดอ่อน จุดแข็งอย่างครบถ้วน เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม					
15	ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนในการประเมิน – มีการจัดการ/แนวทางในการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมาตามขั้นตอนการประเมิน					
	รวม					
	มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards)					
16	มีแหล่งข้อมูลที่สมเหตุสมผล – แหล่งที่มาของข้อมูลที่ใช้ในการประเมิน มีความถูกต้อง สามารถให้รายละเอียดที่เพียงพอต่อกระบวนการประเมิน					
17	มีข้อมูลที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ - ข้อมูลได้มาจากวิธีการที่ถูกต้อง และน่าเชื่อถือ โดยมีการกำหนดขอบเขต วิธีการ เครื่องมือที่ชัดเจน					
18	มีการตรวจสอบข้อมูลอย่างเป็นระบบ – ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้รับการวิเคราะห์/ตรวจสอบ ก่อนรายงานผล และมีการทบทวน/แก้ไขเมื่อพบข้อผิดพลาด					
19	มีการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ - มีการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพอย่างเหมาะสม และเป็นระบบ					

ข้อ	รายการ	ระดับประสิทธิผล				
		5	4	3	2	1
20	สร้างข้อสรุปที่เป็นธรรม - ข้อสรุปในการประเมิน มีความเป็นธรรม เกิดจากกระบวนการสรุปและประเมินผลของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง					
21	ความเป็นกลางของรายงาน - ขั้นตอนการรายงาน มีการป้องกันการบิดเบือนที่เกิดจากความรู้สึกส่วนตัวและอคติของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง					
22	มีการประเมินอภิมาน - มีการประเมินรูปแบบการประเมินฯ ที่ใช้ว่ามีกระบวนการหรือคุณภาพที่เหมาะสมหรือไม่					
	รวม					
	รวมคะแนนทั้งหมด					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

**แบบประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง
ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

คำชี้แจง แบบประเมินนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้น ซึ่งผลการประเมินจะเป็นประโยชน์ต่อครู นักเรียน และผู้ปกครอง โปรดให้ข้อมูลตามความเป็นจริง โดยผู้วิจัยจะใช้ประโยชน์จากข้อมูลนี้เพื่อการวิจัยเท่านั้น

วิธีการตอบแบบประเมิน

จงพิจารณารายการประเมินด้านซ้ายมือ และทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับความพึงพอใจด้านขวามือ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านว่ารูปแบบการประเมินผลฯ นี้ สามารถก่อให้เกิดความพึงพอใจในระดับต่างๆ ได้ โดย

- 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง พึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมิน					
1	มีครูเป็นผู้ประเมิน					
2	มีตนเองเป็นผู้ประเมิน					
3	มีเพื่อนเป็นผู้ประเมิน					
4	มีผู้ปกครองเป็นผู้ประเมิน					
	สิ่งที่มุ่งประเมิน					
5	การประเมินด้านความรู้ มีค่าคะแนนเท่ากับ 20 คะแนน					
6	การประเมินด้านเจตคติ มีค่าคะแนนเท่ากับ 20 คะแนน					
7	การประเมินด้านทักษะ มีค่าคะแนนเท่ากับ 20 คะแนน					
8	การประเมินด้านสมรรถภาพ มีค่าคะแนนเท่ากับ 20 คะแนน					
9	การประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีค่าคะแนนเท่ากับ 20 คะแนน					
	กระบวนการประเมิน					
10	มีการชี้แจงแนวทางการประเมิน					
11	มีการชี้แจงเรื่องเกณฑ์การประเมิน					

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
12	มีเครื่องมือที่เหมาะสมในการประเมิน					
13	มีระยะเวลาในการประเมินและกระบวนการประเมินโดยรวม					
14	มีการดำเนินการประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง					
15	มีขั้นตอนการดำเนินการประเมินที่ชัดเจน					
	เกณฑ์					
16	มีเกณฑ์ที่เหมาะสมในการประเมิน					
17	มีการให้คะแนนที่เหมาะสม					
18	ดำเนินการประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง					
	การสะท้อนป้อนกลับผลการประเมิน					
19	มีการนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข					
20	มีการนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาตนเอง					
	รวม					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง
สรุปคะแนนและการตัดเกรด

สรุปคะแนนและการตัดเกรด

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนชนกันยานุกูล

ลำดับ	ด้าน ความรู้	ด้าน เจตคติ	ด้านทักษะ	ด้าน สมรรถภาพ	ด้าน คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์	รวม คะแนน	ผลการ เรียน
1	18	20	19	18	20	95	4
2	18	20	15	16	20	89	4
3	18	20	20	15	20	93	4
4	20	20	18	15	20	93	4
5	18	20	19	18	20	95	4
6	16	20	19	18	20	93	4
7	14	20	19	18	20	91	4
8	18	20	19	18	20	95	4
9	16	20	20	18	20	94	4
10	18	20	14	11	20	83	4
11	18	20	18	18	20	94	4
12	16	20	19	18	20	93	4
13	18	20	19	18	20	95	4
14	18	20	20	18	20	96	4
15	20	20	20	18	20	98	4
16	20	20	14	18	20	92	4
17	20	20	20	18	20	98	4
18	20	20	20	18	20	98	4
19	18	20	13	18	20	89	4
20	16	20	20	18	20	94	4
21	18	20	19	18	20	95	4
22	16	20	18	18	20	92	4
23	16	20	20	18	20	94	4
24	18	20	19	18	20	95	4
25	20	20	15	16	20	91	4
26	16	20	19	18	20	93	4
27	16	20	18	18	20	92	4

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา

ลำดับ	ด้าน ความรู้	ด้าน เจตคติ	ด้าน ทักษะ	ด้าน สมรรถภาพ	ด้าน คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์	รวม คะแนน	ผลการ เรียน
1	18	18	17	16	18	87	4
2	18	15	16	18	15	82	4
3	12	14	15	12	14	67	2.5
4	12	13	14	18	13	70	3
5	12	12	15	18	12	69	2.5
6	15	15	12	12	15	69	2.5
7	20	15	16	19	15	85	4
8	20	16	16	19	16	87	4
9	18	16	18	18	16	86	4
10	20	14	15	19	14	82	4
11	16	15	15	16	15	77	3.5
12	18	15	17	18	15	83	4
13	18	16	18	18	16	86	4
14	18	15	15	19	15	82	4
15	16	16	16	19	16	83	4
16	18	17	16	12	17	80	4
17	16	16	15	12	16	75	3.5
18	15	15	15	18	15	78	3.5
19	18	16	15	19	16	84	4
20	20	16	16	19	16	87	4
21	18	15	16	16	15	80	4
22	18	17	17	19	17	88	4
23	20	17	18	18	17	90	4
24	20	15	17	19	15	86	4
25	20	17	16	19	17	89	4
26	20	16	15	18	16	85	4
27	18	17	17	16	17	85	4
28	18	16	15	16	16	81	4
29	18	17	16	19	17	87	4
30	18	16	16	18	16	84	4
31	18	15	16	16	15	80	4

ลำดับ	ด้าน ความรู้	ด้าน เจตคติ	ด้าน ทักษะ	ด้าน สมรรถภาพ	ด้าน คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์	รวม คะแนน	ผลการ เรียน
32	18	15	16	19	15	83	4
33	15	16	15	13	16	75	3.5
34	20	16	15	18	16	85	4
35	18	16	16	18	16	84	4
36	18	17	16	14	17	82	4

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนศรีราชา

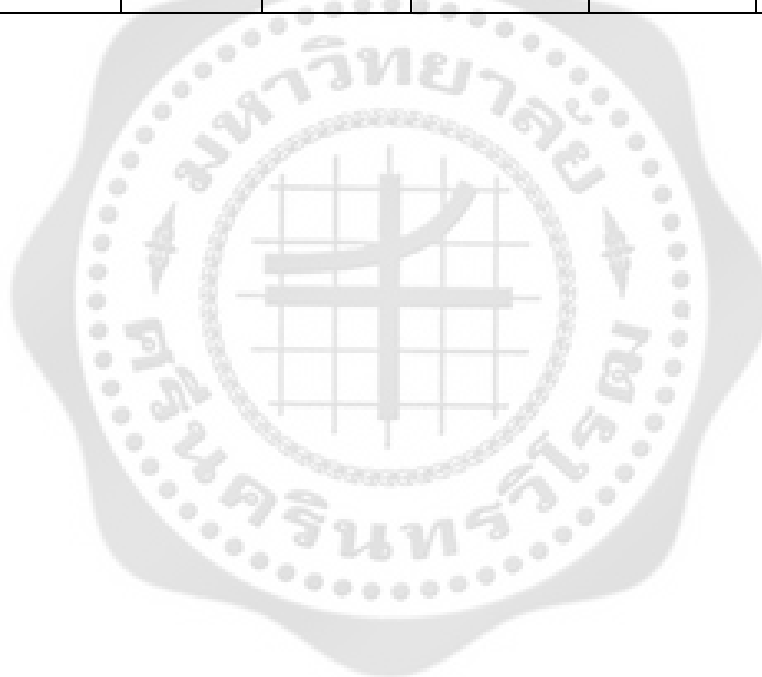
ลำดับ	ด้าน ความรู้	ด้าน เจตคติ	ด้าน ทักษะ	ด้าน สมรรถภาพ	ด้าน คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์	รวม คะแนน	ผลการ เรียน
1	15	15	15	16	15	76	3.5
2	14	17	17	16	17	81	4
3	12	13	14	14	14	67	2.5
4	15	18	17	14	17	81	4
5	13	15	15	13	15	71	3
6	15	15	16	15	15	76	3.5
7	8	12	13	11	13	57	1.5
8	10	12	12	11	13	58	1.5
9	15	17	17	15	17	81	4
10	13	18	18	14	19	82	4
11	15	19	19	17	18	88	4
12	12	18	19	16	18	83	4
13	17	18	18	17	19	89	4
14	12	19	18	15	18	82	4
15	13	18	19	15	19	84	4
16	16	18	19	16	19	88	4
17	10	19	18	15	18	80	4
18	9	18	19	17	18	81	4
19	12	19	18	15	19	83	4
20	15	19	19	16	18	87	4
21	8	18	17	14	18	75	3.5
22	17	19	19	15	18	88	4
23	10	10	12	12	10	54	1
24	12	15	15	13	15	70	3
25	11	15	16	13	16	71	3
26	16	16	16	14	15	77	3.5
27	13	18	19	14	18	82	4
28	16	18	18	15	18	85	4
29	13	14	14	12	14	67	2.5
30	12	17	17	15	17	78	3.5
31	14	17	16	14	17	78	3.5

ลำดับ	ด้าน ความรู้	ด้าน เจตคติ	ด้าน ทักษะ	ด้าน สมรรถภาพ	ด้าน คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์	รวม คะแนน	ผลการ เรียน
32	15	18	18	16	19	86	4
33	14	17	16	13	17	77	3.5
34	14	18	19	15	19	85	4
35	16	18	18	14	18	84	4
36	15	16	16	16	17	80	4
37	16	18	18	16	19	87	4
38	12	18	19	16	18	83	4
39	14	17	17	15	17	80	4
40	13	18	17	15	17	80	4
41	12	17	17	13	17	76	3.5
42	14	18	18	16	19	85	4
43	11	10	13	10	10	54	1
44	14	19	19	16	18	86	4
45	16	18	18	17	19	88	4
46	13	18	18	16	18	83	4
47	14	15	16	13	15	73	3
48	14	18	19	16	18	85	4

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม

ลำดับ	ด้าน ความรู้	ด้าน เจตคติ	ด้าน ทักษะ	ด้าน สมรรถภาพ	ด้าน คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์	รวม คะแนน	ผลการ เรียน
1	16	18	12	17	17	80	4
2	14	17	17	16	18	82	4
3	14	15	14	17	18	78	3.5
4	16	20	18	16	18	88	4
5	17	20	13	16	18	84	4
6	14	18	16	16	18	82	4
7	15	19	16	14	18	82	4
8	15	20	14	16	19	84	4
9	15	18	14	15	18	80	4
10	17	18	15	17	15	82	4
11	16	18	19	18	18	89	4
12	15	18	17	16	18	84	4
13	14	16	14	13	15	72	3
14	13	15	17	13	18	76	3.5
15	12	18	15	17	18	80	4
16	15	18	15	16	18	82	4
17	16	19	16	17	17	85	4
18	14	18	13	14	18	77	3.5
19	16	19	19	16	20	90	4
20	17	19	17	17	18	88	4
21	15	17	14	17	15	78	3.5
22	15	17	18	15	18	83	4
23	11	19	17	15	18	80	4
24	15	18	16	16	18	83	4
25	14	17	14	14	18	77	3.5
26	14	19	16	16	18	83	4
27	15	19	20	16	20	90	4
28	15	19	16	16	18	84	4
29	18	18	16	17	18	87	4
30	14	17	16	13	18	78	3.5
31	13	17	15	15	18	78	3.5

ลำดับ	ด้าน ความรู้	ด้าน เจตคติ	ด้าน ทักษะ	ด้าน สมรรถภาพ	ด้าน คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์	รวม คะแนน	ผลการ เรียน
32	18	19	19	19	20	95	4
33	18	19	18	16	18	89	4
34	15	16	10	14	18	73	3
35	15	16	17	14	18	80	4
36	16	18	15	18	18	85	4
37	18	19	19	19	20	95	4
38	12	19	17	18	18	84	4
39	18	18	19	18	18	91	4

ภาคผนวก จ

หนังสือขออนุญาตใช้สถานที่ สัมภาษณ์และเก็บข้อมูล

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/3450

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙ กันยายน 2557

เรื่อง ขออนุญาตเคราะหส์ัมภาษณ์และเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชลกันยานุกูล

เนื่องด้วย นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปรานีวี ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตขออนุญาตเคราะหส์ัมภาษณ์ ครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 2 คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 12 คน และขอเก็บ ข้อมูลโดยใช้สถานที่เพื่อใช้แบบทดสอบ และแบบสอบถาม กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 50 คน จำนวน 2 ห้องเรียน ในระหว่างเดือนกันยายน – มีนาคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-945-1886

ที่ ศธ 0519.12/351

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙ กันยายน 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์และเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีราชา

เนื่องด้วย นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ไขวัญญูจันทร์ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณากสิธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ ครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 2 คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 12 คน และขอเก็บ ข้อมูลโดยขอใช้สถานที่เพื่อใช้แบบทดสอบ และแบบสอบถาม กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 50 คน จำนวน 2 ห้องเรียน ในระหว่างเดือนกันยายน – มีนาคม 2557

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันต์วัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-945-1886

ที่ ศธ 0519.12/3451

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒ กันยายน 2557

เรื่อง ขออนุมัติโครงการสัมมนาและเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยา

เนื่องด้วย นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ไขวญญูจันทร์ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตขออนุมัติโครงการสัมมนา ครุพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 2 คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 12 คน และขอเก็บ ข้อมูลโดยขอใช้สถานที่เพื่อใช้แบบทดสอบ และแบบสอบถาม กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 50 คน จำนวน 2 ห้องเรียน ในระหว่างเดือนกันยายน – มีนาคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-945-1886

ที่ ศธ 0519.12/3483

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

จ กัณยาน 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์และเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม

เนื่องด้วย นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรูพลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรูพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี วัฒนบุญจันทร์ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ ครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 2 คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 12 คน และขอเก็บ ข้อมูลโดยขอใช้สถานที่เพื่อใช้แบบทดสอบ และแบบสอบถาม กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 50 คน จำนวน 2 ห้องเรียน ในระหว่างเดือนกันยายน – มีนาคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-945-1886

ที่ ศธ 0519.12/ 4๕45

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 ตุลาคม 2557

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เนื่องด้วย นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปรานีวี ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ดร.กรรวิ บุญชัย และ อาจารย์ ดร.จุฑามาศ บัตรเจริญ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคู่มือการใช้ รูปแบบฯ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรทัศน์ 084-945-1886

ที่ ศธ 0519.12/ 4047

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 ตุลาคม 2557

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื่องด้วย นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ไขวญญูจันทร์ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคู่มือการใช้รูปแบบฯ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-945-1886

ที่ ศธ 0519.12/ 4๗๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 ตุลาคม 2557

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เนื่องด้วย นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี วิทยบุญจันทร์ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริพร อนุศาสนนันท์ อาจารย์ ดร.นาวาตรี พงศ์เทพ จิระโร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เชิดชัย ขาญสมุทร และอาจารย์ ดร.สมพงษ์ ปันหุ่น เป็นผู้เชี่ยวชาญตรงกลุ่มการใช้รูปแบบฯ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-945-1886

ที่ ศธ 0519.12/ 4060

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๔ ตุลาคม 2557

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีราชา

เนื่องด้วย นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปรานีวี ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นางสาวกฤติยา เกิดทอง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบประเมินผลการเรียนรู้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-945-1886

ที่ ศธ 0519.12/ 4051

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 ตุลาคม 2557

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสัทธิพิทยาคม

เนื่องด้วย นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปรานีวี ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นางอรุณญา ประยูรเพชร เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบประเมินผลการเรียนรู้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-945-1886

ที่ ศธ 0519.12/ 4053

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 ตุลาคม 2557

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชลราษฎรอำรุง

เนื่องด้วย นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณีวี ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นางนิชาภา เต็งสุวรรณ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบประเมินผลการเรียนรู้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-945-1886

ที่ ศธ 0519.12/ 4055

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 ตุลาคม 2557

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนตัดตูลี

เนื่องด้วย นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปรานีวี ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นายชูชีพ พรหมสุวรรณ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบประเมินผลการเรียนรู้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-945-1886

ที่ ศธ 0519.12/ 4 056

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 ตุลาคม 2557

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชลกันยานุกูล

เนื่องด้วย นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณีวี ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นายวิชัย ลิ้มประเสริฐ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบประเมินผลการเรียนรู้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัพท 084-945-1886

ที่ ศธ 0519.12/2199

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ พฤษภาคม 2558

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชลกันยานุกูล

เนื่องด้วย นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา)มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปรานีวี ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตดังนี้

1. ทดลองใช้แบบทดสอบ แบบสอบถาม และคู่มือการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ขอสัมภาษณ์ครูพลศึกษา และขอสัมภาษณ์นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. ขอใช้สถานที่ ณ โรงเรียนชลกันยานุกูล ในระหว่างเดือนพฤษภาคม – ตุลาคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-945-1886

ที่ ศธ 0519.12/2200

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

7 พฤษภาคม 2558

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาคม

เนื่องด้วย นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา)มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี วัชรบุญจันทร์ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอความอนุเคราะห์ดังนี้

1. ทดลองใช้แบบทดสอบ แบบสอบถาม และคู่มือการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ขอสัมภาษณ์ครูพลศึกษา และขอสัมภาษณ์นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. ขอใช้สถานที่ ณ โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาคม ในระหว่างเดือนพฤษภาคม – ตุลาคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-945-1886

ที่ ศธ 0519.12/2201

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

7 พฤษภาคม 2558

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม

เนื่องด้วย นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา)มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี วัชรบุญจันทร์ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอความอนุเคราะห์ดังนี้

1. ทดลองใช้แบบทดสอบ แบบสอบถาม และคู่มือการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ขอสัมภาษณ์ครูพลศึกษา และขอสัมภาษณ์นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. ขอใช้สถานที่ ณ โรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม ในระหว่างเดือนพฤษภาคม – ตุลาคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-945-1886

ที่ ศธ 0519.12/2202

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ พฤษภาคม 2558

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีราชา

เนื่องด้วย นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและ
พลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา)มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง
“การพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปรานี วิชาญบุญจันทร์ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์
และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความ
จำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตเคราะห้ดังนี้

1. ทดลองใช้แบบทดสอบ แบบสอบถาม และคู่มือการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพ
จริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ขอสัมภาษณ์ครูพลศึกษา และขอสัมภาษณ์นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. ขอใช้สถานที่ ณ โรงเรียนศรีราชา ในระหว่างเดือนพฤษภาคม – ตุลาคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-945-1886

ภาคผนวก จ

ภาพประกอบการเก็บข้อมูลการวิจัย

ภาพประกอบการวิจัย

เปิดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ

วิทยากรให้การอบรม

สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

บรรยากาศในการสังเกตการสอน

บรรยากาศในการสังเกตการสอน

บรรยากาศในการสังเกตการสอน

บรรยากาศในการสังเกตการสอน

บรรยากาศในการทดสอบ

บรรยากาศในการทดสอบ

บรรยากาศในการทดสอบ

บรรยากาศในการทดสอบ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ
วันเดือนปีเกิด	30 สิงหาคม 2525
สถานที่เกิด	จังหวัดฉะเชิงเทรา
สถานที่ทำงาน	สาขาวิชาพลศึกษาและสันทนาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 169 ถ. หนองบางแสน ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547	ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. 2551	ปริญญาโท วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา จาก มหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. 2559	ปริญญาเอก การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ